

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 maj 2023
(OR. en)

9596/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0156 (COD)**

UD 110
CODEC 917
ENFOCUSTOM 57
ECOFIN 452
MI 429
COMER 57
TRANS 194
FISC 95

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	17 maj 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 258 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 258 final.

Bilaga: COM(2023) 258 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.5.2023
COM(2023) 258 final

2023/0156 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå
och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2023) 198} - {SWD(2023) 140} - {SWD(2023) 141}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

EU:s tullunion är en riktig framgångssaga om europeisk integration och europeiskt välstånd. Tullunionen är grunden för EU:s inre marknad¹, den inre marknadens väktare och den möjliggör fri rörlighet av varor i unionen. Unionen uppträder enat i internationella handelsrelationer och är ett av de största handelsblocken i världen. En väl fungerande tullunion är avgörande för EU:s ekonomi, välstånd och internationella konkurrenskraft. Internationell handel gynnar såväl medborgare som företag, samtidigt bidrar tullar, tullkvoter och andra handelsåtgärder till att skydda industriproduktion och arbetstillfällen i unionen och genererar intäkter till de offentliga finanserna.

EU:s ekonomi befinner sig i en dubbel grön och digital omställning och EU har därför antagit ambitiös lagstiftning där miljömässiga, säkerhetsmässiga, sociala och digitala standarder fastställs som i sin tur formar företagens verksamhet, på den inre marknaden och bortom den. Denna ambitiösa agenda riskerar att undermineras om unionsproduktion ersätts med import från tredjeländer som inte följer dessa standarder. Om inte tullen centralt övervakar och kontrollerar leveranskedjor, har unionen inte full insyn i vilka varor som förs in i och ut ur dess territorium. Detta försvagar inte bara trovärdigheten för EU:s politik inom olika sektorer, utan begränsar också EU:s inflytande som geopolitisk aktör.

Den ovannämnda mycket ambitiösa lagstiftning som antagits de senaste åren har resulterat i **att tullmyndigheterna i allt högre grad åläggs allt fler uppgifter**. Därmed hamnar tullmyndigheterna i dag i kläm mellan å ena sidan allt fler och komplexa uppgifter, och å andra sidan kraftigt ökade mängder e-handelssändningar av lågt värde. Dessutom kan inte EU ha full insyn och kontroll över vilka varor som förs in i och ut ur den inre marknaden utan central övervakning av leveranskedjor. Detta förstärker de inneboende utmaningarna kring tullprocesser, data och it, och styrningen av tullunionen. I konsekvensbedömningen framgår att tullmyndigheter kämpar med sitt skyddsuppdrag och har problem som rör riskhantering och samarbete med marknadskontrollmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och organ, skattemyndigheter samt andra partner. Ytterligare problem utgörs av den administrativa bördan för handeln, svårigheten att kontrollera e-handelsvaror, den begränsade kvaliteten på och tillgången till data samt skillnader i genomförande mellan medlemsstater.

Denna reform stärker tullens förmåga att övervaka och kontrollera vilka varor som förs in i och ut ur tullunionen. Tullreformen är ett långsiktigt strategiskt beslut vars syfte är att EU flexibelt ska kunna anpassa sig till förändringar i leveranskedjor och bättre försvara EU:s och medlemsstaternas ekonomiska intressen samt EU:s säkerhet, trygghet och allmänintressen.

Mot denna bakgrund tillkännagav Europeiska kommissionens ordförande Ursula von der Leyen följande i sina politiska riktlinjer: ”Det är dags att ta tullunionen till nästa nivå och utrusta den med en starkare ram som gör det möjligt för oss att bättre skydda våra medborgare och vår inre marknad. Jag kommer att föreslå ett djärvt paket för en integrerad EU-strategi för att stärka riskhanteringen på tullområdet och stödja medlemsstaternas effektiva kontroller”².

¹ Europaparlamentets resolution av den 18 januari 2023 om den inre marknadens 30-årsjubileum: att fira framgångar och blicka framåt mot den framtida utvecklingen ([P9_TA\(2023\)0007](#)).

² [Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission 2019–2024](#) *En ambitiösare union – Min agenda för Europa*.

Som en första uppföljning presenterade kommissionen en tullhandlingsplan³ med konkreta åtgärder för att förbereda inför reformen. I enlighet med planen och en begäran från Europaparlamentet, genomförde kommissionen en halvtidsutvärdering av genomförandet av unionens tullkodex⁴ där man erkände de framsteg som gjorts men också såg ett behov av att stärka ramverket för e-handel samt för förbud och restriktioner. I halvtidsutvärderingen beskrevs dessutom utmaningarna med att utveckla 27 nationella it-system på tullområdet. I tullhandlingsplanen aviserades också en konsekvensbedömning av reformens för- och nackdelar, och strategiska diskussioner med de nationella tullförvaltningarna i en reflektionsgrupp om hur tullunionen kan göras mer flexibel, tekniskt avancerad och krissäker hölls under 2022.

Kommissionen insåg behovet av strukturella förändringar och inledde tillsammans med berörda parter, den akademiska världen och internationella partner ett framsynsarbete om framtiden för tullen i EU 2040. I framsynsrapporten rekommenderades att utmaningen med tullunionens styrning bör hanteras genom att företräde ges åt en gemensam, central struktur i syfte att uppträda enat, utnyttja tekniska framsteg och använda tulldata så effektivt som möjligt⁵. Dessutom har en expertgrupp, i en oberoende rapport om de utmaningar som EU:s tullunion står inför, dragit slutsatsen att det kvarstår stora skillnader mellan de nationella tullmyndigheterna vad gäller tillämpning av regler och förfaranden och att skyddsnivån för människor och medlemsstater är beroende av var varorna kontrolleras, samt att bedrägliga och vårdslösa företag har en betydande lågriskfördel jämfört med ärliga företag och individer som följer reglerna⁶.

Europeiska revisionsrätten har identifierat utmaningar för tullen i sina särskilda rapporter. En av rapporterna konstaterade att otillräcklig harmonisering av tullkontroller hämmar EU:s ekonomiska intressen och rekommenderade ”att kommissionen främjar en enhetlig tillämpning av tullkontroller och utvecklar och inför en fullvärdig analys- och samordningsfunktion på EU-nivå”⁷. Revisionsrätten konstaterade vidare att förseningar av tullens it-utveckling framför allt berodde på ”förändringar i projektomfattningen, otillräcklig resurstilldelning från EU och medlemsstaterna och en långdragen beslutsprocess på grund av att förvaltningsstrukturen är uppdelad på flera nivåer”⁸. För e-handel framhöll den utmaningar vad gäller uppbörd av rätt mervärdesskatt och tullbelopp⁹. I en annan rapport belystes brister i den rättsliga ramen och en oändamålsenlig tillämpning för importförfaranden, bland annat finns ”olika syn på hur tullkontrollerna ska användas för att få bukt med undervärdering,

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén: *Handlingsplan för att ta tullunionen till nästa nivå*, [COM\(2020\) 581 final](#).

⁴ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: *Interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code*, [SWD\(2022\) 158 final](#) (inte översatt till svenska).

⁵ Ghiran, A., Hakami, A., Bontoux, L. och Scapolo, F., [The Future of Customs in the EU 2040](#) (inte översatt till svenska), Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2020.

⁶ [Putting more Union in the European customs, Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe](#), rapport från expertgruppen om reformen av EU:s tullunion (inte översatt till svenska), Bryssel, mars 2022.

⁷ Europeiska revisionsrätten, [särskild rapport nr 04/2021](#), Tullkontroller: otillräcklig harmonisering skadar EU:s ekonomiska intressen.

⁸ Europeiska revisionsrätten, [särskild rapport nr 26/2018](#), En rad förseningar av tullens it-system: vad har gått fel?

⁹ Europeiska revisionsrätten, [särskild rapport nr 12/2019](#), E-handel: uppbörden av moms och tullar är fortfarande problematisk i många avseenden.

felaktiga uppgifter om ursprung och felaktiga klassificeringar och för att fatta beslut om påföljder”, vilket inverkar på marknadsaktörernas val av tullkontor¹⁰.

Genom denna reform förenklas unionens tullkodex och det byråkratiska krånglet minskar, i enlighet med kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (*Refit-programmet*). Det är en del av kommissionens arbetsprogram 2022, under prioriteringen ”en ekonomi för människor”¹¹.

Reformen omfattar ytterligare två lagstiftningsförslag som i dag antogs av kommissionen som en del av ett brett paket bestående av dels en ändring av momsdirektivet¹², dels en ändring av förordningen om tullbefrielse och Kombinerade nomenklaturen¹³. Båda ändringarna kompletterar tullreformen vad gäller de åtgärder som krävs för att hantera den utmaning som distansförsäljning av varor (e-handelstransaktioner) utgör, nämligen att tröskeln på 150 euro, över vilken tullar tas ut enligt gällande regelverk, tas bort.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Unionens tullkodex är den viktigaste rättsliga ramen och it-ramen för tullprocesser i unionens tullområde. Genom denna reform revideras och upphävs den grundläggande akten. En revidering av de detaljerade genomförandeakterna och av de delegerade akterna kommer att följa.

Reformen är förenlig med lagstiftningen om egna medel för unionens budget, där tullar fastställs som en direkt inkomstkälla¹⁴, och med reglerna om hur de görs tillgängliga för unionen¹⁵.

Genom förslaget säkerställs fullständig överensstämmelse mellan mervärdesskattbehandling och tullbehandling av e-handelsförsäljning mellan företag och konsument av varor som sänds från tredjeländer eller tredjeteritorier. I överensstämmelsen innefattas omfattning, tidsfrister för fastställande, uppbörd och betalning av skatter och tullar, tillhörande rapporteringsskyldigheter samt harmonisering av onlinesäljarnas skyldigheter, i synnerhet marknadsplatserna. De synkroniserade reglerna gör att onlinesäljare kan erbjuda ett pris där verkligen allt ingår vid nätförsäljning till konsumenter inom EU av alla importerade varor från

¹⁰ Europeiska revisionsrätten, [särskild rapport nr 19/2017](#), Importförfaranden: brister i den rättsliga ramen och oändamålsenlig tillämpning påverkar EU:s ekonomiska intressen.

¹¹ [Kommissionens arbetsprogram 2022](#), *Göra Europa starkare tillsammans*.

¹² Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för beskattningsbara personer som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från tredjeteritorier eller tredjeländer och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import (EUT L).

¹³ Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse och rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, vilket ingår i en bred och omfattande reform av tullunionen (EUT L).

¹⁴ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

¹⁵ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

tredjeländer, förutom varor som omfattas av EU-harmoniserade punktskatter¹⁶ eller handelspolitiska åtgärder.

Den 27 februari 2023 nådde Europeiska kommissionen och Förenade kungarikets regering en politisk principöverenskommelse om Windsorramen, en omfattande uppsättning gemensamma lösningar vars syfte är att, på ett slutgiltigt sätt, ta itu med de praktiska utmaningar som allmänheten och företag i Nordirland står inför. De gemensamma lösningarna omfattar bland annat nya tullarrangemang. Den 24 mars 2023 antog den gemensamma kommittén EU–Förenade kungariket beslut nr 1/2023 om fastställande av arrangemangen i Windsorramen, i synnerhet vad gäller tullar. Beslut nr 1/2023 fastställer att Förenade kungariket får underrätta unionen och, om ingen lösning hittas, upphäva vissa av bestämmelserna i beslutet om fastställande av arrangemangen för att befordra varor för vilka det inte anses föreligga någon risk att de förs in i unionen från en annan del av Förenade kungariket till Nordirland, om unionsakter om förenklade förfaranden för befordran av sådana varor upphör att gälla, helt eller delvis, på ett sådant sätt att de inte längre innebär samma grad av förenkling. Den översyn av tullagstiftningen som fastställs i denna förordning kommer inte att påverka nivån på de förenklningar som avses i gemensamma kommitténs beslut nr 1/2023.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Genom tullåtgärder stöds genomdrivandet av den breda och växande unionslagstiftningen (över 350 rättsakter) inom politikområden såsom handel, industri, säkerhet, hälsa, miljö och klimat¹⁷. Reformen stärker tullens förmåga att tillhandahålla denna tjänst och ett ramverk införs för samarbete med marknadskontrollmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och andra myndigheter och unionens organ och byråer, däribland Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå (Frontex). Reformen är förenlig med unionens övriga politik, särskilt följande:

- **Förordningen om marknadskontroll**¹⁸, som utgör den rättsliga ramen för riskbaserade kontroller av vissa icke-livsmedelsprodukter som säljs på unionsmarknaden, särskilt genom systematiskt samarbete och informationsutbyte mellan marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter för att upptäcka införsel till den inre marknaden av osäkra produkter eller produkter som inte uppfyller kraven. Tullen kommer även att få i uppdrag att genomföra den reviderade **förordningen om allmän produktsäkerhet**¹⁹ och nya regler som i praktiken syftar till att förbjuda utsläppande på den inre marknaden av produkter som helt eller delvis tillverkats genom **tvångsarbete**²⁰, när förslagen har antagits.

¹⁶ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

¹⁷ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för skatter och tullar, [Integrated EU prohibitions and restrictions list](#): indicative calendar and list as of 1.1.2022 legal notice (inte översatt till svenska), Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019).

¹⁹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och om upphävande av rådets direktiv 87/357/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG (COM(2021) 346 final).

²⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förbud mot produkter som tillverkats genom tvångsarbete på unionens marknad (COM(2022) 453 final).

- Inom miljölagstiftningsområdet deltar tullmyndigheterna i genomdrivandet av ett antal regler, bland annat vad gäller kemikalier²¹, skydd av vilda djur- och växtarter²² och kampen mot klimatförändringar, genom att begränsa användning och utsläpp av farliga ämnen till ett minimum^{23 24}. Tullmyndigheterna kommer även att få i uppdrag att tillämpa nya unionsregler om begränsning av avskogning²⁵ och hantering av avfallstransporter²⁶. I förslaget till ett initiativ för hållbara produkter får dessutom tullmyndigheter i uppdrag att dubbelkontrollera tulldeklarationer mot information om importerade varor som omfattas av det nyligen inrättade *digitala produktpasset*, för att minska den negativa miljöpåverkan under livscykeln för produkter som släpps ut på den inre marknaden²⁷. Förslaget om att inrätta en **gränsjusteringsmekanism för koldioxid**²⁸ kommer att bidra till att dels säkerställa att EU:s klimatmål inte undergrävs på grund av risken för koldioxidläckage, dels uppmuntra producenter i länder utanför EU att miljöanpassa sina tillverkningsprocesser. Mekanismen gäller importerade varor och tullen stöder genomdrivandet.
- När det gäller **kontroll av efterlevnaden** finns relevanta åtgärder i den rättsliga grunden för ömsesidigt bistånd mellan nationella myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen om tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen. Dessa innefattar regler för att förebygga, utreda och beivra tullbedrägerier²⁹ och det operativa samarbetsramverket mellan medlemsstaternas och unionens brottsbekämpande myndigheter och organ med syfte att säkerställa säkerheten i unionen när det gäller exempelvis handel med droger och illegala vapen³⁰.
- I den nya **förordningen om digitala tjänster** fastställs tydliga förpliktelser för leverantörer av digitala tjänster när det gäller hantering av olagligt innehåll, vilka leder till bättre spårbarhet och kontroller av näringsidkare på marknadsplatser online, för att säkerställa att produkter som släpps ut på den inre marknaden är säkra³¹.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG.

²² Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 31.10.2009, s. 1).

²⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010 (COM(2021) 706 final).

²⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om transport av avfall och om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 (COM(2021) 709 final).

²⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (COM(2022) 142 final).

²⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna (COM(2021) 564 final).

²⁹ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

³⁰ Mer information om [operativt samarbete](#).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

I artikel 3.1 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) fastställs att tullunionen är en exklusiv befogenhet för unionen. Till följd av detta är det endast unionen som kan anta tullagstiftning, medan medlemsstaterna ansvarar för att genomföra den.

Den rättsliga grunden för detta initiativ är artiklarna 33, 114 och 207 i EUF-fördraget.

Enligt artiklarna 33 och 114 i EUF-fördraget har Europaparlamentet och rådet rätt att vidta åtgärder för att stärka tullsamarbetet mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad genom att avskaffa de inre gränserna och förverkliga fri rörlighet för varor.

Användningen av artikel 207 i EUF-fördraget bygger på att initiativets tillämpningsområde sträcker sig bortom samarbetet mellan tullmyndigheter och omfattar förenklade handelsprocedurer och skydd mot olaglig handel som en viktig aspekt av handelspolitiken, i enlighet med den tillämpliga internationella ramen för handelspolitik med tredjeländer.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Eftersom detta förslag omfattas av unionens exklusiva befogenhet är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

De gemensamma tullregler och tullprocesser som fastställs i unionens tullkodex genomförs av medlemsstaterna. Det finns problem med den befintliga ramen vad gäller enhetligt genomförande och harmonisering, som har lett till att processer, praxis och strategier har fragmenterats, vilket i sin tur äventyrar tullunionen. Denna typ av fragmentering och de därmed sammanhängande konsekvenserna kan inte lösas nationellt. Därför behövs reviderade och omfattande regler kring tullprocesser, gemensam datahantering och styrning på unionsnivå för att ta itu med de identifierade problemen, och dessa måste genomföras på samma sätt.

Initiativet går inte längre än nödvändigt för att uppnå dessa mål. De ovannämnda delarna förstärker varandra och möjliggör en betydande belastningsminskning för både myndigheter och aktörer i den privata sektorn, en ändamålsenlig regel- och praxisharmonisering samt lika villkor för ekonomiska aktörer när det gäller att uppfylla sina tullskyldigheter.

- **Val av instrument**

Valet av instrument (förordning) är viktigt eftersom tullunionen måste tillhandahålla rättssäkerhet för handel och myndigheter. Tullunionen behöver säkerställa ett smidigt flöde för den lagliga handeln och samtidigt sörja för effektiva och riskbaserade ingripanden från myndigheter för att bidra till genomförandet av de viktigaste delarna i unionsregelverket, i synnerhet den inre marknaden, säkerhet för unionen och unionens budget, genom traditionella egna medel. Det rättsliga instrumentet för unionens tullkodex, som upphävs genom denna reform, är också en förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

År 2022 presenterade kommissionen en halvtidsutvärdering av unionens tullkodex vad gäller genomförandet av de rättsliga bestämmelserna och tillhandahållandet av it-systemen, och i denna granskades ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet med relaterade politikområden samt EU-mervärde³². I utvärderingsrapporten angavs att unionens tullkodex till viss del har genomförts framgångsrikt för perioden 2016–2020.

För det första ansågs genomförandet av de rättsliga bestämmelserna vara i fas, däremot kvarstår vissa svårigheter med genomförandet av de 17 it-system som inrättas genom kodexen. Fram till 2020 hade åtta system lanserats, som fungerar tillfredsställande enligt de berörda parterna, ytterligare fyra lanserades under 2021 och fem system kommer gradvis att lanseras fram till slutet av 2025.

För det andra har vissa påtagliga framsteg gjorts för att förbättra tullmiljön, men de är inte jämnt fördelade över alla områden som analyserades i utvärderingen. Unionens tullkodex har bidragit till att förtydliga och harmonisera tullregler i syfte att minska olikheterna mellan medlemsstaterna, exempelvis i fråga om tullbeslut, villkor för att få status som *godkänd ekonomisk aktör* och vissa särskilda förfaranden. Harmoniseringen är emellertid otillräcklig på vissa andra områden, särskilt inom riskhantering och kontroll av statusen som godkänd ekonomisk aktör, och varierande tolkningar av reglerna är även fortsatt ett problem. Eftersom många av de mest betydande förändringar som införs genom unionens tullkodex, såsom vissa förenklingar av tullklareringsprocessen (t.ex. centraliserad klarering på EU-nivå vid import och tillhörande förenklade handelsprocedurer), är avhängiga pågående it-projekt, har dessutom ett flertal av de förväntade fördelarna med unionens tullkodex ännu inte förverkligats.

För det tredje visar utvärderingen att genomförandet av unionens tullkodex inte till fullo utnyttjat potentiella synergieffekter med relaterade politikområden, och att samordning och informationsutbyte mellan tullmyndigheter och andra relevanta nationella myndigheter med ansvar för att tillämpa annan unionspolitik vid gränsen saknas, i synnerhet kring varor som omfattas av förbud och restriktioner. Otillräcklig samordning i syfte att anpassa krav, standarder (särskilt för datainsamling och datadelning) och förfaranden har enligt uppgift förhindrat digitalisering och bromsat utvecklingen mot att genomföra viktiga förenklingar.

Utvärderingen behandlar även hur relevant unionens tullkodex är för att bemöta de mest akuta utmaningar som tullen står inför, såsom kapacitet att hantera den enorma mängd tulldeklarationer och förfaranden som härrör från e-handeln. I detta avseende erkänner man i rapporten att unionens tullkodex är utformad efter en affärsmodell som huvudsakligen bygger på traditionell handel, med lastfartyg som transporterar stora mängder liknande varor till havs. Denna affärsmodell används förvisso fortfarande till stor del, men den drastiska ökningen av e-handelstransaktioner, där sändningar med lågt värde transporteras var för sig från tredjeländer till slutkonsumenter i unionen, sätter press på såväl tullmyndigheter som tullagstiftning. Under 2022 deklarerades 890 miljoner e-handelstransaktioner med lågvärde deklARATION (H7), vilket utgjorde 73 % av alla importtulldeklarationer men bara 0,5 % av det totala importvärdet. Ett annat problem med e-handelstransaktioner är efterlevnaden av

³² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: *Interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code*, SWD(2022) 158 final (inte översatt till svenska).

de förbud och restriktioner som tillämpas i EU kopplat till icke-ekonomiska risker. Därför föreslås i utvärderingen att ytterligare åtgärder behövs för att lagstiftningsvägen möta dessa utmaningar.

- **Samråd med berörda parter och insamling av sakkunnigutlåtanden**

Ett offentligt samråd om revidering av tullagstiftningen hölls mellan den 20 juli och 19 september 2022³³. Frågeformuläret var tillgängligt på alla officiella EU-språk, publicerades på EU:s plattform Kom med synpunkter och fick 192 svar. Bland de policyförändringar och mekanismer som skulle kunna ingå i en reformerad tullunion *höll respondenterna helt med om* att följande skulle ingå, rangordnat enligt nedan:

1. Förenkling av tullformaliteter för tillförlitliga och betrodda näringsidkare som är etablerade i unionen (69,47 %).
2. Förbättring av samarbetet mellan tullmyndigheter och andra myndigheter (55,79 %), särskilt när det gäller informationsutbyte (65,97 %), operativ samordning (59,47 %) och förbättrad kontroll av att förbud och restriktioner efterlevs (47,37 %).
3. Nya partnerskap med betrodda näringsidkare och andra behöriga myndigheter för bättre riskhantering, bl.a. bättre förhandsinformation om gods (53,16 %).
4. Skapa en miljö för tullinformation på unionsnivå (54,21 %), där förenklat tillhandahållande av uppgifter (med möjlighet att vidareutnyttja data, undvika överlapp osv.) var bland de populäraste funktionerna med 73,16 % av svaren, följt av datahanteringskapacitet (64,21 %) och konceptet med "en enda kontaktpunkt" för hantering av andra formaliteter än tullformaliteter (63,16 %).
5. Anpassning av tullagstiftningen till e-handelstransaktioner, t.ex. genom att stärka övervakningen av flöden mellan företag och konsumenter och de berörda aktörernas ansvar för efterlevnad av alla skatteregler och andra regler (52,11 %).
6. 35,79 % höll helt och hållet med om att det vore bra med en reform av tullunionens styrning och att skapa en EU-nivå (ytterligare 23 % höll delvis med, cirka 4,5 % höll inte med och övriga valde inget av alternativen), *men* om en sådan EU-nivå skulle införas, skulle den främst ansvara för utbildning av tulltjänstemän (59,47 %), it-förvaltning (51 %), finansiering av tullutrustning (44,74 %) och EU:s krishantering (41,5 %).
7. För blygsamma 31 % är det självklart att integrering av den gröna agendan i tullagendan bör vara en del av reformen, medan 27,8 % delvis höll med och 6,31 % inte höll med.

Utöver det offentliga samrådet har en rad riktade samråd anordnats i syfte att samla in åsikter från expertintressenter enligt följande (se bilaga II till konsekvensbedömningen för närmare uppgifter):

- Diskussioner med de nationella tullförvaltningarna i reflektionsgruppen³⁴ om i) rekommendationerna i expertgruppens rapport, behovet av och egenskaperna hos ett nytt partnerskap med näringsidkare och förstärkt tullövervakning och riskhantering,

³³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13316-Revision-of-the-Union-Customs-Code_sv

³⁴ Tullreflektionsgruppen är en undergrupp till kommissionens expertgrupp för tullpolicyfrågor. Se kommissionens register över expertgrupper, kod E00944.

ii) ett ramverk för fördjupat samarbete med andra myndigheter och en grön tullagenda, samt iii) ett nytt dataparadigm och ny styrning.

- Diskussioner med handelsföreträdare i gruppen för näringslivskontakter³⁵ vid fyra särskilda möten om i) företagets behov och förslag till revidering av unionens tullkodex, ii) rekommendationerna i expertgruppens rapport, iii) resultaten från det offentliga samrådet med berörda parter, samt iv) reformens viktigaste delar.
- Samråd med medlemsstaternas tullförvaltningar i en reflektionsgrupp bestående av de nationella tullmyndigheternas generaldirektörer, som särskilt upprättats för att undersöka reformpaketets olika byggstenar.
- Samråd med branschorganisationer, sammanslutningar och enskilda företag på unionsnivå som finns företrädade i gruppen för näringslivskontakter.
- Samråd med kommissionens avdelningar som arbetar med olika regelkrav för varor som är tillämpliga vid gränserna.

Vidare har underlag till stöd för detta initiativ samlats in från befintliga skriftliga källor, däribland lagstiftning och andra policydokument, tull- och handelsstatistik, utvärderingar och rapporter om relevant politik och information om liknande initiativ, enligt vad som anges i bilaga I till konsekvensbedömningen. Den externa sakkunskap som användes i konsekvensbedömningen har inkluderats i tre studier: en om utvärdering av genomförandet av unionens tullkodex, en om programmet för godkända ekonomiska aktörer och en om lösningar för de utmaningar som e-handeln innebär³⁶.

Genom samråden möjliggjordes insamling av kvalitativ och kvantitativ information samt kvantitativa och kvalitativa data, som behandlades och analyserades systematiskt med hjälp av lämplig teknik. Kvalitativa data (bland annat från skrivelser och inlägg som skickats till kommissionen) kodades utifrån särskilda teman för att sedan granskas och analyseras ur olika perspektiv och presenteras i beskrivande form. Kvantitativa data (enkätsvar) bearbetades genom Excel och kommissionens verktyg för offentliga samråd och analyserades med hjälp av statistiska metoder såsom frekvensräkningar, korstabuleringar och enkla trendanalyser.

• **Konsekvensbedömning**

Utkastet till konsekvensbedömningsrapport lämnades in till **kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll** den 30 september 2022. Efter mötet den 26 oktober 2022 avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett negativt yttrande den 28 oktober 2022 och angav flera områden där ytterligare förbättringar behövde göras. En reviderad rapport lämnades in på nytt den 21 december 2022. Den 27 januari 2023 avgav nämnden ett positivt yttrande med reservationer. I revideringen behandlades alla av nämnden identifierade förbättringsområden, vilka inbegrep bättre motivering av ärendets brådskande karaktär och anledningen till att agera nu, kopplingen till utvärderingen och revisionsrättens arbete, samstämmigheten med andra initiativ, avgränsningen av det dynamiska referensscenariot (inbegripet tullhandlingsplanen), interventionens logik, kartläggningen av målen, bidraget till den gröna givens mål, det sätt på vilket varje alternativ skulle fungera i praktiken, i vilken utsträckning

³⁵ Kommissionens register över expertgrupper, kod E02134.

³⁶ Study to support the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code, Oxford Research, Ipsos, CASE, Wavestone och Economisti Associati, 2021 (inte översatt till svenska). Study on the Authorised Economic Operator programme, Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies och Economisti Associati, 2023 (inte översatt till svenska). Study on an integrated and innovative overhaul of EU rules governing e-commerce transactions from third countries from a customs and taxation perspective, Pricewaterhouse Coopers EU Services, 2022 (ej slutlig) (inte översatt till svenska).

alternativ och åtgärder är kumulativa och uttömmande, fastställandet av kombinationer av alternativ, genomförbarhet och finansieringsrisker, presentation av kostnad och nytta, konsekvensbedömningen inbegripet i relation till den föreslagna styrningsstrukturen, konsumenter och antaganden om it-kostnader, återspeglning av berörda parter synpunkter, övervaknings- och utvärderingsarrangemang, fastställande av enskilda åtgärder i alternativen för tullprocesser och betrodda näringsidkare, förklaringen till alternativen för e-handel, inbegripet borttagande av tröskelvärde på 150 euro för befrielse, principen ”en in en ut”, avgränsningen mellan kostnad och nytta och belysande siffror, konsekvensbedömning av styrningslösningar, konsekvenser för konsumenter, särskilt avseende borttagandet av tullfriheten under tröskelvärde 150 euro, och efterhandsutvärdering.

I konsekvensbedömningen, såsom den har förbättrats till följd av nämnden för lagstiftningskontrollens yttrande, sammanfattas de fem viktigaste problemområden som ligger till grund för behovet av en reform, nämligen följande:

1. *Tullen kämpar med sitt uppdrag att skydda unionens ekonomiska intressen och de ständigt ökande icke-ekonomiska kraven* härrörande från olika politikområden (produktsäkerhet, säkerhet, skydd av människors och djurs hälsa, växtskydd, miljö osv.). Eftersom endast en liten andel av importörer och exportörer kan kontrolleras fysiskt är tullen beroende av riskhantering – i dag är emellertid riskhanteringen inte tillräckligt effektiv, enhetlig eller heltäckande på EU-nivå. Dessutom måste tullen **arbeta med andra myndigheter** för att möta en rad olika utmaningar, men kvaliteten och effektiviteten på detta samarbete är ofta inte den bästa, och varierar inom EU.
2. Enligt *nuvarande tullprocesser* måste näringsidkare tillhandahålla liknande information om varor flera gånger i leveranskedjan till olika myndigheter via flera och inte alltid driftskompatibla it-system. Detta leder till en *administrativ börda för lagliga aktörer*.
3. **Den nuvarande tullmodellen lämpar sig inte för e-handel.** Den kraftigt ökade e-handeln har förändrat handeln i grunden, från varor som traditionellt fördes in i unionen i stora mängder som fraktgods, till miljontals småförsändelser som transporteras direkt till enskilda konsumenter. Tullmyndigheter är inte rustade för att hantera de ökade volymerna av varor och deklarationer. Dessutom finns bevis för att tröskelvärde på 150 euro, under vilket tullar inte tas ut, systematiskt missbrukas. Därutöver gynnar detta undantag e-handelsoperatörer från tredjeländer framför traditionell handel och EU-återförsäljare, vilket snedvrider konkurrensen.
4. **Datakvaliteten, datatillgången och dataanalysen är begränsad.** Trots att tullprocesserna är digitaliserade och tullens riskanalyser och kontroller bygger på data, *är de data som behövs för att genomföra tullövervakning, riskanalys och kontroller fragmenterade* och förekommer flera gånger i olika system i en decentraliserad it-struktur. Detta är kostsamt för tullmyndigheter, är inte flexibelt och förhindrar effektiv dataanvändning. Avsaknaden av en övergripande rättslig ram i unionens tullkodex om utbyte och användning av data förhindrar även datadelning mellan tullen, kommissionen och andra myndigheter eller partnerländer.
5. *Medlemsstaternas operativa genomförande skiljer sig avsevärt åt* vad gäller kontroller och metoder, genomförande av förenklingar samt sanktioner för överträdelse av tullagstiftningen. Det finns ingen lämplig riskanalys på unionsnivå för att korrekt övervaka handelsflöden och upptäcka handel som inte uppfyller kraven, och aktörer som inte följer reglerna kan rikta in sig på införselställen med lägre kontrollnivåer.

På grund av dessa problem i) uppstår inte alla **tullar** – förlorade intäkter undergräver EU:s och medlemsstaternas ekonomiska intressen, ii) förs farliga eller förfälskade produkter och produkter som inte uppfyller kraven fortfarande in i och ut ur EU:s inre marknad, och iii) **smugglas olagliga varor** in i EU, och när ett land ökar tullkontrollerna sker en anpassning och andra införselställen hittas. Dessa konsekvenser undergräver konkurrenskraften hos industrier som följer bestämmelserna och leder till att lagliga företag förlorar vinst, arbetstillfällen och intäkter, i synnerhet små och medelstora företag, samt sätter EU-medborgarnas säkerhet och skydd på spel.

I konsekvensbedömningen fastställs att de viktigaste orsakerna till problemen är i) tullprocessernas olämplighet och alltför komplexa karaktär, ii) tullens fragmenterade och komplexa digitalisering, samt iii) tullunionens fragmenterade styrningsstruktur.

För att bemöta dessa problem och de bakomliggande orsakerna fastställdes i konsekvensbedömningen tre huvudsakliga policyfrågor, vilka till stor del avgör i vilken utsträckning tullunionen får den önskade förmågan att samla in, skydda och förenkla, som en enda aktör. Dessa är följande:

- I vilken utsträckning bör tullprocesserna reformeras?
- I vilken utsträckning bör strategin för tullens datahantering reformeras?
- I vilken utsträckning bör tullunionens styrning reformeras?

I konsekvensbedömningen beaktades följande fyra alternativ, vart och ett med ett sammanhängande åtgärds paket där dessa tre frågor behandlades:

1. **Alternativ 1 – Ett paket med enklare processer.** Här undersöktes de viktigaste ömsesidigt beroende processdelarna, särskilt själva processtegen, de olika aktörernas roller och deras ansvar för efterlevnad, dataanvändning, behandling av mer pålitliga aktörer, behandling av e-handelsflöden och det sätt på vilket sanktioner tillämpas i EU för att avskräcka från bristande efterlevnad. Detta paket skulle leda till färre och enklare processteg vid import, tydligare ansvarsområden för aktörer (särskilt för importörer och exportörer), avskaffad tullbefrielse för varor värderade till upp till 150 euro, och att elektroniska plattformar görs till faktiska importörer och blir skyldiga att redovisa tullar för e-handel mellan företag och konsument, med en enklare metod för beräkning av tullar. Genom paketet skulle ett nytt *trust and check*-tillvägagångssätt införas, ett handelspartnerskap där transparenta och pålitliga näringsidkare får ytterligare förmåner (exempelvis färre och mer riktade tullkontroller och möjlighet till att själva frigöra varor). Ett gemensamt tillvägagångssätt för administrativa sanktioner skulle införas. Det skulle ge kommissionen förbättrad tillgång till data för stärkt riskhantering. Dessa ändringar skulle genomföras inom ramen för den nuvarande digitaliseringsmodellen och den befintliga tullstyrningsstrukturen, vilket, enligt bedömningen, skulle begränsa deras verkan.
2. **Alternativ 2** kompletterar alternativ 1 med en **EU-tullbyrå som samordnar samarbetet** mellan medlemsstaterna kring riskhantering, stöder ett enhetligt genomförande av reglerna och förvaltar tullprogrammen. Detta paket bygger på den nuvarande digitaliseringsmodellen.
3. Genom **alternativ 3** skulle **EU:s tulldatacentral**, förvaltat av kommissionen, inrättas för att genomföra de enklare tullprocesser som anges i alternativ 1 med hjälp av en centraliserad it-modell. Datacentralen skulle underlätta insamling av information från olika aktörer, behandla den för EU:s gemensamma riskhantering för

tullen och utbyta den med andra behöriga myndigheter. Angående styrning skulle kommissionens roll stärkas, i synnerhet organisationen kring riskhantering, dock med förbehåll för kommissionens begränsade kapacitet och bristande organisatoriska mandat att förverkliga den nya datamiljöns fulla potential.

4. **Alternativ 4** innefattar enklare tullprocesser genomförda via **EU:s tulldatacentral**, förvaltd av **EU:s tullbyrå** som får ansvar för (utöver alternativ 2) operativ riskhantering, datahantering och stöd för tillhandahållande av förenklade processer.

Alternativ 4 är det rekommenderade alternativet. Dess tre delar (reformerade tullprocesser, genomförda i EU:s centralstyrda tulldatacentral, förvaltd av EU:s tullbyrå) förstärker varandra, ger bättre resultat och skapar synergier i hela EU. Detta är det effektivaste alternativet, eftersom investeringar i centrala strukturer avsevärt minskar kostnaderna för medlemsstaterna och företagen. Alternativet har särskilt följande fördelar³⁷:

- **Tullövervakningen stärks.** Förbättrad tillgång till och behandling av data via EU:s tulldatacentral kommer att göra EU:s riskhantering effektivare och öka tullens förmåga att upptäcka bedrägerier genom att identifiera profiler för riskabla aktörer som verkar på unionsnivå. Det kommer att medföra ytterligare intäkter för unionen och medlemsstaterna. Förbättrad tillgång till data och bättre samordning mellan myndigheter kommer att öka tullens förmåga att upptäcka och stoppa varor som inte uppfyller unionskraven, vilket gynnar medborgare och konsument.
- **Den administrativa bördan för laglig handel minskas.** De reviderade processerna är enklare och data samlas in en gång från rätt källa via ett enda gränssnitt i EU:s tulldatacentral. I konsekvensbedömningen uppskattades besparingarna till mellan omkring 1,2 och 2,6 miljarder euro årligen (med beaktande av de ökade tullarna för företag till följd av det avskaffade tröskelvärdet på 150 euro för e-handel mellan företag och konsument, som uppskattas till omkring 1 miljard euro per år).
- **Centralisering av funktioner (it, data och riskhantering)** till EU:s tullbyrå leder till betydande **besparingar vad gäller medlemsstaternas** it-utgifter på tullområdet. I bedömningen uppskattades dessa börja i storleksordningen 194 miljoner euro för att under en 15-årsperiod öka till cirka 2,3 miljarder euro per år. **EU:s tullbyrå säkerställer samordning** mellan nationella tullförvaltningar och andra myndigheter.
- **E-handel och traditionell handel ges lika villkor.** Genom de reviderade processerna får e-handelsaktörer möjlighet att uppges ekonomisk och icke-ekonomisk information på ett enklare sätt, och de hålls ansvariga för informationen. Konsumenterna gynnas av större insyn i priser och avgifter.
- **Tullunionen fungerar som en enda enhet.** De reviderade processerna genomförs i en centralstyrd EU-tulldatacentral av en central EU-tullbyrå i syfte att underlätta ett enhetligt genomförande i alla medlemsstater och undvika skillnader.

När det gäller **sociala och miljömässiga konsekvenser** förväntas detta alternativ medföra betydande fördelar genom att det blir lättare för tullen att tillämpa lagstiftning som eftersträvar sociala och miljömässiga mål, i samarbete med andra relevanta myndigheter. I synnerhet gäller följande:

- Genom en kombination av tullbyråns operativa samsarbetsmandat och de dataverktyg och dataprocesser som EU:s tulldatacentral tillhandahåller, lämpar sig det

³⁷ Enligt de antaganden och den tidshorisont som anges i konsekvensbedömningen, när den utarbetades.

rekommenderade alternativet bäst för att möjliggöra en strukturerad EU-omfattande samordning mellan tullen och relevant social- och miljöpolitik för att förbättra resultaten av tullåtgärder vid gränsen.

- Den ytterligare information som tullen får av aktörerna bör dessutom förbättra tullens förmåga att bidra till kontrollen av efterlevnaden av specifik lagstiftning som syftar till att uppnå sociala mål, såsom lagstiftning om förbud mot tvångsarbete, eller miljömässiga mål.
- Genom borttagande av tullfriheten på 150 euro sätter man punkt för praxisen att dela upp beställningar med högt värde på flera sändningar på under 150 euro för att utnyttja tullfriheten, vilket skulle få positiva miljöeffekter vad gäller transportutsläpp.
- Bättre kontroll av att produktkrav för importerade varor efterlevs kan leda till att produktion flyttas till unionen.

Användningsfallen i konsekvensbedömningen belyser även hur genomförandet av relevanta nuvarande politiska mål kommer att stödjas genom reformen, inbegripet inom ekodesign, hållbara produkter, konsumentutsläpp, plastprodukter för engångsbruk, långlivade kemikalier och minskad illojal konkurrens från import som inte uppfyller kraven, vilket påverkar EU:s industri och arbetstillfällen, och marknadskontrollen i stort.

Vad gäller **målen för hållbar utveckling** fastställs i konsekvensbedömningen hur reformen skulle bidra till genomförandet av dem, genom åtgärder som rör internationell handel med varor och leveranskedjor, vilket särskilt skulle

- göra det lättare att förenkla laglig handel, kopplat till mål 8,
- förbättra förebyggande och upptäckt av import eller export som strider mot tillämpliga EU-regler om till exempel avfall, kemikalier eller säker och hållbar produktdesign, kopplat till mål 12, samt
- stärka skyddet av territoriella ekosystem (från t.ex. import som stammar från avskogning) och skyddet av biologisk mångfald (genom att bidra till att upptäcka handelsflöden som strider mot Cites), kopplat till mål 15.

Förslaget är helt förenligt med **principen om att inte orsaka betydande skada**. Det kommer att förbättra genomdrivandet av miljöpolitik samt göra det lättare att bedriva internationell handel och för ekonomiska aktörer och myndigheter att övervaka handeln. Om resurser och verktyg samlas i en central miljö, kommer detta särskilt att leda till ett minskat överlapp vad gäller systemutveckling och administration, vilket minskar den totala tid som läggs på tullprocesser och därmed även resursförbrukningen.

Förslaget bygger på principerna **digitalt som standard och integritetsskydd som standard**. Det går hand i hand med andra flaggskeppsinitiativ från kommissionen, såsom AI-akten, dataförvaltningsakten, allmänna dataskyddsförordningen och EU:s dataskyddsförordning. Förslaget banar väg för användarcentrerade processer, förberedda för automatisering, som gör det möjligt att genomföra alla operativa utbyten med tullen elektroniskt och genom ett enda multifunktionellt EU-gränssnitt. Det främjar engångsprincipen och principerna om återanvändning av data och dataminimering genom att alla data, när de har skickats in, kan föras in i andra processer, och genom att införliva tillvägagångssättet i Europeiska unionens kontaktpunkt för tull som kopplar samman tullformaliteter och icke-tullrelaterade formaliteter (förordning (EU) 2022/2399), och möjliggör även en datadriven politik. Det innebär ett paradigmskifte, från flera nationella system hos olika nationella aktörer till en flexibel central uppsättning **tjänster och system** som möjliggör **billigare, konsekventare, smidigare och flexibla** utveckling och förändring av processer. Innovation och digital teknik främjas

genom att man möjliggör dels användning av avancerad analysteknik för tullverksamhet, dels EU-omfattande samling av resurser och utveckling av komponenter med öppen källkod som alla medlemsstater kan använda för detta ändamål. Förslaget är redo för en digital miljö, med bestämmelser kring befogenheter och delegering för att ta itu med tekniska aspekter såsom dataelement och dataregler.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Färre och förenklade tullprocesser samt införandet av en enda EU-portal för interaktion med tullen (EU:s tulldatacentral) förväntas minska den administrativa bördan markant jämfört med gällande bestämmelser i unionens tullkodex.

I konsekvensbedömningen uppskattades att de totala besparingarna för ekonomiska aktörer enligt det rekommenderade alternativet skulle kunna uppgå till 26 miljarder euro under en 15-årsperiod (med beaktande av de ökade tullarna för företag till följd av det avskaffade tröskelvärdet på 150 euro för e-handel mellan företag och konsument som uppskattas till omkring 1 miljard euro per år).

- **Grundläggande rättigheter**

Tullen har lång erfarenhet av att samla in och behandla affärskänslig information, finansiella uppgifter och personuppgifter. Den reviderade tullkodexen respekterar till fullo den grundläggande rättigheten till skydd av personuppgifter. Genom reformen stärks faktiskt skyddet av denna rättighet, vilket framgår av konsekvensbedömningen för alternativ 4. I datacentralen integreras verktyg och kontroller för skydd av personuppgifter, vilket möjliggör för varje personuppgiftsansvarig att säkerställa dataskydds rättigheter. Detta är positivt även för den registrerade eftersom vederbörande kan utöva sina rättigheter på ett mycket likartat sätt i alla medlemsstater.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Reformen stärker tullen vad gäller uppbörd av obetalda tullar, undervärdering och bedrägerier. Avskaffandet av tullfriheten för varor värda mindre än 150 euro täpper dessutom till ett kryphål, vilket inbringar ytterligare inkomster till unionsbudgeten, som beräknas uppgå till 750 miljoner euro per år i löpande priser.

Uppbörd av tullar kommer gradvis att flyttas från den plats där varorna deklarerats till importörens eller exportörens etableringsort i unionen. Detta underlättar revision samt uppbörd av tullar och förenklar samspelet för importören eller exportören, särskilt för små och medelstora företag. Denna ändring har ingen direkt påverkan på EU:s totala budget eller de nationella bidragen till EU-budgeten, men den kan ändå gradvis förändra fördelningen av de andelar av tullarna som medlemsstaterna får behålla för uppbörds kostnader.

Det kommer inte att krävas någon budgetökning för EU:s tullbyrå och utvecklingen av EU:s tulldatacentral under perioden 2021–2027, eftersom kostnaderna på cirka 60 miljoner euro under de första 2 åren kommer att finansieras inom ramen för tullprogrammet 2021–2027. Efter 2027 beräknas de totala reformkostnaderna för EU:s budget uppgå till i storleksordningen 1,855 miljarder euro. Beloppet täcker kostnaderna för de uppgifter som EU:s tullbyrå anförtros genom detta förslag, liksom kostnaderna för EU:s tulldatacentral, utan att föregripa överenskommelsen om den fleråriga budgetramen och programmen efter 2027.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genom sitt *projekt för utvärdering av tullunionens resultat* samlar kommissionen årligen in och analyserar aggregerad information från medlemsstaterna om tullens verksamhet, trender och resultat i EU, för att främja en evidensbaserad politik. Ett av analysens huvudsakliga utfall är årsrapporten om tullunionens resultat, som endast riktar sig till medlemsstaterna, vari slutsatser och rekommendationer om huvuddragen i tullunionens utveckling tillhandahålls, baserat på en analys av nyckelprestationsindikatorer kopplade till EU:s strategiska mål, nämligen skydd, konkurrenskraft, förenklade förfaranden, kontroll och samarbete. Indikatorerna i utvärderingen av tullunionens resultat omfattar olika former av verksamhet, bland annat uttagna tullbelopp, användning av förenklingar, de godkända ekonomiska aktörernas roll i tullprocesser och verksamhet när det gäller tullkontroller och upptäckt av olaglig handel.

Det är för närvarande frivilligt att bidra med uppgifter till verktyget för utvärdering av tullunionens resultat, vilket väcker frågor om uppgifternas kvalitet, fullständighet och konsekvens, samt om äganderätt och konfidentialitet. Syftet med detta initiativ är att vidareutveckla mätningen av tullunionens resultat genom att införa en rättslig grund som ger en strukturerad ram för tillhandahållande och analys av relevant information om tullens resultat för årsrapportens utarbetande. Dessutom kommer den rättsliga grunden för mätningen av tullunionens resultat att utgöra ett verktyg för övervakning och utvärdering av det aktuella initiativet, genom att indikatorerna för riskanalys och kontrollers in- och utdata, samt resultaten i fråga om skydd, uppbörd och förenklingar förbättras. Därmed åtgärdas kommissionens avsaknad av ändamålsenliga verktyg för övervakning, såsom anges i utvärderingen av unionens tullkodex.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Denna reform stärker tullens förmåga att övervaka och kontrollera vilka varor som förs in i och ut ur tullunionen. Tullen kommer att tillämpa ett nytt strategiskt tillvägagångssätt som bygger på dataanalys av information om leveranskedjor, för att få till stånd riktade och samordnade tullåtgärder. Samarbetsramen mellan tullmyndigheter, marknadskontrollmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och organ, skattemyndigheter och andra partner stärks. Den administrativa bördan minskas och tullprocesserna effektiviseras genom ett nytt partnerskap med handelsaktörer. EU:s nya tulldatacentral gör det lättare att utbyta och kombinera information i en enda central miljö. EU:s nya tullbyrå gör centrala riskanalyser och stöder de nationella förvaltningarna, vilket leder till samordnade tullinsatser. Dessa åtgärder förbereder tullunionen för framtiden, med växande e-handelsvolymerna och alltmer komplexa förbud och restriktioner.

Unionens nya tullkodex har en enkel och intuitiv struktur. Tullmyndigheternas, importörernas, exportörernas och fraktförarnas roller och ansvarsområden fastställs. Information samlas i EU:s nya tulldatacentral och behandlas för riskanalys. Detta följs av en enda avdelning för in- respektive utförsel. Genom nya avdelningar införs en krismekanism, EU:s tullbyrå och en gemensam minimiharmonisering av tullrättsliga överträdelser och icke-straffrättsliga sanktioner.

I avdelning I införs unionens nya tullkodex, som bygger vidare på många delar av den tidigare kodexen. Tullmyndigheternas uppdrag stärks för att återspegla det breda utbudet av tulltjänster, från uppbörd av tull, till skydd av medborgare, miljön och andra allmänna intressen, kampen mot illojal, regelvidrig och olaglig handel samt stöd till lagliga

handelsflöden. I avdelningen återfinns relevanta definitioner för de reviderade tullprocesserna, framförallt definieras importör, exportör, faktisk importör vid distansförsäljning samt förbud och restriktioner.

Ett mål med reformen är att aktörerna är transparenta och kan hållas ansvariga i utbyte mot förenklade tullprocesser. I avdelning II fastställs importörens, den faktiska importörens och exportörens ansvar gentemot tullen. **Rollerna** är en svaghet i det nuvarande systemet, eftersom de personer som hålls ansvariga gentemot tullen, exempelvis deklarant och fraktförare, har svårt att fullfölja sitt ansvar för ekonomisk och icke-ekonomisk efterlevnad. Mot denna bakgrund är den lämpligaste förändringen vad gäller roller att importörer och exportörer blir ansvariga för efterlevnaden. Tullen kräver att de är etablerade i unionens tullområde (vilket redan var fallet för deklaranten enligt artikel 170.2 i den tidigare kodexen) och att de är registrerade i den medlemsstat där de är etablerade, med förtecknade undantag. Onlinesäljare och e-handelsplattformar har hittills inte omfattats av tullformaliteter vid import. I egenskap av faktiska importörer blir de skyldiga att förse tullmyndigheterna med inte bara de data som krävs för övergång till fri omsättning av varor som säljs till konsumenter i EU, utan också den information som de behöver inhämta för mervärdesskattsändamål. Rollen som fraktförare som för in varor i tullområdet tydliggörs, liksom den information som krävs i detta syfte. Det framgångsrika samarbetet mellan företag och tull fortsätter genom systemet med godkända ekonomiska aktörer. Detta partnerskap vidareutvecklas med införandet av den nya statusen *betrodda näringsidkare* (trust and check-näringsidkare). Dessa betrodda och transparenta näringsidkare ger tullmyndigheterna tillgång till de elektroniska system där de registrerar efterlevnad och befordran av varor. I gengäld får de vissa förmåner, särskilt möjligheten att frigöra varorna för tullens räkning och anstånd med betalning av tullskuld.

I avdelning III presenteras det nya dataparadigmet som gradvis integrerar och ersätter tullens nuvarande it-system: en övergång från 27 it-miljöer med flera system i varje medlemsstat till en centraliserad uppsättning system och tjänster. EU:s tulldatacentral är en centralt utvecklad miljö med en uppsättning system och tjänster som det blir obligatoriskt att använda. Genom den omdefinieras hur tulldata och annan data samlas in, används för tullövervakning och delas med partnermyndigheter. Den utgör också den nya ”motorn” som bearbetar, sammankopplar och lagrar information samt kör riskanalyser på EU-nivå. Sammantaget ger detta tullen bättre överblick över leveranskedjan vid riskbedömning och möjliggör för tullen att arbeta mer målinriktat och strategiskt. Dessutom kan dataskyddsregler och regler för åtkomst till information, it-säkerhet och konfidentialitet tillämpas på ett övergripande, samordnat och konsekvent sätt.

I avdelning IV behålls viktiga begrepp vad gäller tillämpningsområdet för tullövervakning av varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde och som ska hänföras till förfarandet för slutanvändning eller förfarandet för intern transitering. Här justeras fastställandet av behöriga tullkontor till att omfatta tullkontorens roll som ansvariga för importörens eller exportörens etableringsort. Tullövervakning, kontroller och riskreducerande åtgärder kommer att baseras på riskhantering i realtid av hela leveranskedjan ur ett EU-perspektiv. Förbättrad riskhantering av både ekonomiska och icke-ekonomiska risker står i centrum för reformen. Avdelning IV innehåller en tydlig beskrivning av riskhanteringsprocessen, både för ekonomiska och icke-ekonomiska risker, samt kommissionens, tullbyråns och tullmyndigheternas respektive roller och ansvar på detta område. Den beskriver hur EU:s tulldatacentral ska användas för att stödja tullens riskhantering och föreskriver omfattande informationsutbyten och informationsanvändning relevant för riskhantering och kontroller. Nationella tullmyndigheter har fortfarande huvudansvaret för den nationella riskhanteringen och för att utföra de nödvändiga tullkontrollerna. EU:s nya tullbyrå kommer att utfärda EU-

kontrollrekommendationer till tullmyndigheterna på grundval av en ny riskanalys på EU-nivå. Dessa kontrollrekommendationer måste genomföras och om de inte tillämpas måste en förklaring till detta anges. Kommissionen kommer att fastställa gemensamma riskkriterier och standarder och gemensamma prioriterade kontrollområden genom genomförandeakter och kan fastställa särskilda områden inom annan lagstiftning som motiverar prioriterad behandling för riskhantering och kontroller på tullområdet. I avdelning IV föreskrivs också systematisk utvärdering av genomförandet av riskhantering för att främja kontinuerlig förbättring.

Avdelning V innehåller de olika tullförfaranden som möjliggör för näringsidkare att tillfälligt lagra varor eller låta dem övergå till fri omsättning på EU:s inre marknad. I princip behåller tullmyndigheterna ansvaret för att frigöra varor och för att hänföra varor till ett tullförfarande. Godkända betrodda näringsidkare kommer själva att kunna frigöra sina varor, utan något aktivt ingripande från tullens sida, i de fall information finns tillgänglig i förväg, och om varorna inte väljs ut för kontroll. Avdelningen innefattar även tydliga regler kring processen och de rättsliga följderna när tullmyndigheter behöver samråda med andra behöriga myndigheter innan varor frigörs, inbegripet möjligheten att kräva att importörer fortsätter att informera om distributionen av varorna efter att de har övergått till fri omsättning. I varje scenario kan tullen stoppa varornas befordran, neka frigörande av varor och, i sista hand, ta varorna i beslag. Avdelning V innehåller också övergångsbestämmelser som möjliggör för nuvarande tullprocesser att fortgå, så att rättslig förutsebarhet uppnås under övergångsperioden och fram till dess att de nya datahanteringssystemen är i drift.

I avdelning VI presenteras den nya förenklade processen för införsel av varor i tullunionen, som innebär en markant minskad komplexitet och administrativ börda. Tullen samlar in information för riskanalys, inbegripet förhandsinformation om gods och information före avgång, och ingriper vid behov. Tullförvaltningarnas fokus flyttas från enskilda sändningar till övervakning av leveranskedjan, i syfte att identifiera risker. Tullen behåller förmågan att ingripa i varje enskild sändning, baserat på information från EU:s tulldatacentral. Beroende på tullförfarande finns en minsta mängd information som måste tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullen. Om tullen har fått relevant information i förväg och anser att det inte föreligger någon risk eller några problem, kan varorna befordras i enlighet med principen om bedömning i förväg och att endast ingripa om och när det är nödvändigt. De mångahanda tulldeklARATIONER som ska inges ersätts gradvis genom användning av affärsdata, efter en övergångsperiod under vilken de nödvändiga systemen utvecklas. Information kan lämnas tidigare för att stärka tullens övervakning av leveranskedjan. Med utgångspunkt i de positiva erfarenheterna med ”flerfaldig inlämning” i EU:s importkontrollsystem 2 (ICS2) kan olika aktörer i leveranskedjan ange sin del av den relevanta informationen. Importören kan till exempel tillhandahålla relevant information om produkten och transaktionen, medan fraktföraren kan tillhandahålla information om rutt och ankomst separat.

Exportreglerna i avdelning VII motsvarar processerna för införsel. Exportören är etablerad i unionen och registrerad. Tullen samlar in relevant information och genomför en riskanalys. Lagliga handelsflöden underlättas, och tullens förmåga att övervaka och se till att reglerna efterlevs stärks.

I avdelning VIII behålls de särskilda förfarandena från den tidigare kodexen. Relevant information samlas in om särskilda förfaranden, såsom transitering, aktiv och passiv förädling, tillfällig införsel, slutanvändning och frizoner för tulländamål. I enlighet med det allmänna tillvägagångssättet stärks den ekonomiska aktörens transparens och ansvarsskyldighet.

I avdelning IX anges detaljerade regler vad gäller de tre komponenter som måste fastställas för att tillämpa import- och exporttullar, samt andra åtgärder som gäller för handel med varor,

exempelvis antidumpningstullar: klassificering, värde och ursprung. Dessa faktorer ändras inte i förslaget utan bestäms till stor del av internationella regler inom Världshandelsorganisationen och Världstullorganisationen, samt genom EU:s bilaterala handelsavtal. Reglerna har dock konstaterats vara särskilt komplicerade för e-handel och därför innehåller avdelningen två förenklingar som importören kan välja att tillämpa vid fastställandet av den tillämpbara tullen på transaktioner mellan företag och konsument.

Den första förenklingen gäller bevis för icke-förmånsberättigande ursprung där undantag kan beviljas i fråga om e-handelsvaror, om importören väljer att använda den förenklade tullbehandlingen. Detta är nödvändigt eftersom den administrativa bördan för att erhålla ett sådant bevis vanligtvis är oproportionerligt stor i förhållande till varornas värde. För det andra, också under förutsättning att importören använder den förenklade tullbehandlingen, ska transportkostnaderna fram till varornas slutdestination inkluderas i tullvärdet. Genom detta tillvägagångssätt säkerställs fullständig anpassning av skattebasen för importtull och mervärdesskatt vad gäller e-handelstransaktioner mellan företag och konsument där transportkostnaderna vanligtvis fastställs till och med slutkonsumentens adress.

I enlighet med avdelning X uppkommer tullskulden vid tidpunkten för övergång till fri omsättning. Eftersom tullmyndigheternas arbete övergår från att fokusera på sändningen till att fokusera på leveranskedjan, blir även deras arbete mer inriktat på etablerade importörer och exportörer. Efter en övergångsperiod ska tullskulden anses uppkomma vid den plats där importören är registrerad, till skillnad från den där tulldeklarationen inges. Detta är en viktig förenkling för ekonomiska aktörer, särskilt för små och medelstora företag, inom ramen för det nya handelspartnerskapet. Tullmyndigheterna har i sin tur bättre förutsättningar att kontrollera och granska etablerade importörer. Tullar är traditionella egna medel för EU:s budget. Medlemsstaterna behåller en andel av tullarna som uppbördskostnad, vars fördelning gradvis kan komma att förändras med de nya bestämmelserna. Tullbeloppen bestäms vidare av importören eller exportören och av den ansvariga tullmyndigheten endast om importören inte har gjort det. För e-handel gäller att tullskulden uppkommer för den faktiska importören redan vid betalning av köpet, i likhet med bestämmelserna om mervärdesskatt. Eftersom detta kan ske långt innan varorna fysiskt anländer till unionen kan e-handelsförmedlarna bli godkända att underrätta om den faktiska tull som uppkommit och göra periodiska betalningar som uppbärs av etablerings- och registreringsmedlemsstaten.

Under de senaste åren har tullförvaltningarna uppvisat resiliens och reaktionsförmåga när det gäller att hantera kriser. I en kris krävs särskilda åtgärder – dessa kan vara striktare eller vara mer flexibla och tillåta undantag – men de måste tillämpas på samma sätt i hela EU. I avdelning XI återfinns krisbestämmelser, direkt i unionens tullkodex. EU:s tullbyrå kommer att utarbeta protokoll och förfaranden för olika krisscenarier, exempelvis tillämpning av gemensamma riskkriterier, lämpliga riskreducerande åtgärder och samarbetsramar, samt säkerställa dessas tillämpning och genomförande, på grundval av ett beslut som fattas av kommissionen genom en genomförandeakt.

Hittills har EU saknat en tydlig struktur för att operativt kunna förvalta en tullunion redo för vår tids utmaningar. I avdelning XII inrättas genom förordningen EU:s tullbyrå och dess uppgifter, ansvarsområden och styrning fastställs. Kommissionen ger byrån i uppdrag att utveckla och driva EU:s tulldatacentral. Den kommer att genomföra riskhantering på EU-nivå och utfärda kontrollrekommendationer till de nationella tullmyndigheterna. Dessa två funktioner är grundläggande för att öka tullens förmåga i unionen och ta tullunionen till nästa nivå. EU:s tullbyrå kommer även aktivt att samordna tullåtgärder i EU och genomföra politiska prioriteringar i syfte att tullunionen ska fungera. EU:s tullbyrå kommer att samarbeta på EU-nivå med andra byråer, organ och nätverk, såsom Europol, Frontex och Echa. Den

kommer även att underlätta samarbete mellan förvaltningar, däribland expertgruppernas arbete, utbildning och personalutbyte mellan länder.

I enlighet med domstolens senaste rättspraxis³⁸, tillkommer befogenheten att fastställa platsen för en EU-byrå unionslagstiftaren, på vilken det ankommer att agera för detta ändamål i enlighet med de förfaranden som förskrivs i de materiellt relevanta bestämmelserna i fördragen. Kommissionen ansåg det lämpligt att lämna frågan om värdstad öppet i förslaget. De kriterier som bör beaktas vid beslutsprocessen och baserat på det gemensamma tillvägagångssättet anges i ett av ingresskälén, där motiven till den relevanta artikeln anges. Valet av säte bör baseras på en transparent ansökningsprocess som slutförs innan lagstiftningsförfarandet har avslutats. Ansökningar bör lämnas in av medlemsstaterna eftersom värdskap för en decentraliserad EU-byrå kräver ett tydligt åtagande från medlemsstaten i fråga. Kommissionen är beredd att bistå vid utvärderingen av dessa kriterier och kommer aktivt att samarbeta med medlagstiftarna om valet av säte, mot bakgrund av domstolens dom av den 14 juli 2022 och i enlighet med dess institutionella ansvar.

För att fullgöra sitt uppdrag samarbetar tullmyndigheter nära och regelbundet med marknadskontrollmyndigheter, myndigheter för sanitära och fytosanitära kontroller, brottsbekämpande myndigheter och organ, gränsförvaltningsmyndigheter, miljöskyddsorgan, experter på kulturföremål och många andra myndigheter med olika ansvarsområden. I avdelning XIII föreskrivs en ny samarbetsram för strukturerat samarbete mellan tullen och dessa myndigheter inom fyra områden, nämligen regler och lagstiftning, datautbyte, strategiutveckling och samordnade insatser. Genom ett sådant samarbete kommer gemensamma övervaknings- och kontrollstrategier att utvecklas, i syfte att ta itu med de specifika problemen. De åtgärder som tullen kan vidta till stöd för andra politikområden definieras bättre, vilket gör det möjligt för sektorsspecifik lagstiftning att hänvisa till tullkodexen. Internationellt samarbete och tulldiplomati blir viktigare, och samarbetet med andra aktörer stärks och kan innefatta utbyte av tulldata.

Nationell praxis för tullrättsliga överträdelser och sanktioner mot dessa skiljer sig markant åt mellan medlemsstaterna, vilket leder till skillnader i behandling och snedvridning av varuhandel. I avdelning XIV inför reformen en minsta gemensam uppsättning handlingar eller underlåtenheter som utgör tullrättsliga överträdelser och en minsta gemensam uppsättning icke-straftsrättsliga sanktioner, samt gemensamma principer, utan att detta förändrar medlemsstaternas rättsordning och som möjliggör för dem att föreskriva ytterligare tullrättsliga överträdelser och lägga till nationella sanktioner. För tullrättsliga överträdelser som berör mer än en medlemsstat krävs samarbete från myndigheternas sida. I EU:s tulldatacentral samlas alla beslut som rör tullrättsliga överträdelser och dessas sanktioner, i öppenhetssyfte.

Slutbestämmelserna i avdelning XV innehåller en tidsplan för den fortsatta tillämpningen av nuvarande praxis med tulldeklarationer till de nationella systemen och övergången till det nya systemet. EU:s nya tulldatacentral kommer att utvecklas gradvis och börjar med ett nytt tillvägagångssätt för e-handel. Näringsidkare kan börja använda EU:s tulldatacentral från och med januari 2032 och måste göra det senast 2037, när den är till fullo i drift. EU:s tullbyrå kommer att inrättas gradvis och ska utföra sina uppgifter från och med 2028.

³⁸ Domstolens dom av den 14 juli 2022, Europaparlamentet/Europeiska unionens råd, C-743/19, punkterna 66 och 74.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionen och den inre marknadens funktion bygger på tullunionen. Med hänsyn till intresset hos både de ekonomiska aktörerna och tullmyndigheterna i unionen sammanställdes i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen² (*kodexen*) tullagstiftning som tidigare funnits i olika rättsakter i en enda rättsakt, innehållande de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av på unionsnivå införda tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser som har anknytning till handeln med varor mellan unionen och länder och territorier utanför unionens tullområde, och bestämmelser om uttag av importavgifter. Medlemsstaternas tullmyndigheter ansvarar för genomförandet av dessa regler genom sina operativa uppgifter, t.ex. att tillämpa tullförfaranden, utföra riskanalys och göra kontroller samt tillämpa sanktioner i fall av tullrättsliga överträdelser.
- (2) Vid genomförandet av förordning (EU) nr 952/2013 har svagheter avslöjats på flera områden. Bland dessa ingår otillräckligheten/ineffektiviteten hos åtgärder som fastställts genom annan unionspolitik än tullagstiftningen när det gäller att säkerställa att unionen och dess medborgare skyddas mot icke-ekonomiska risker avseende varor, tullmyndigheternas kapacitet att effektivt hantera den ökande volymen av varor importerade från tredjeländer via distansförsäljning (e-handelstransaktioner), kapaciteten hos den it-systemsstruktur som genom förordning (EU) nr 952/2013 inrättades i syfte att digitalisera tullprocesserna för att hålla jämna steg med den

¹ EUT C [...], [...], s. [...]

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning) (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

tekniska utvecklingen, närmare bestämt med teknik som bygger på utnyttjande av data och avsaknaden av effektiva styrningsstrukturer för tullunionen, vilket leder till olika praxis och oenhetlig tillämpning av reglerna i medlemsstaterna. Till följd av de inre och yttre risker och hot som finns leder dessa svagheter till hinder för att tullunionen, och därmed den inre marknaden, ska fungera väl.

- (3) Tullagstiftningen bör beakta den snabba utvecklingen i de globala handelsmönstren, tekniken, affärsmodellerna och behoven hos berörda parter, inbegripet allmänheten. Det krävs därför att ett stort antal ändringar görs i förordning (EU) nr 952/2013. Den förordningen bör av tydlighetsskäl upphävas och ersättas.
- (4) För att målen för tullunionen ska uppnås på ett effektivt sätt bör ett antal regler och förfaranden som reglerar hur varor förs in eller ut ur unionens tullområde revideras och förenklas. En modern, integrerad uppsättning interoperabla elektroniska tjänster bör tillhandahållas för insamling, behandling och utbyte av information som är relevant för tillämpningen av tullagstiftningen (Europeiska unionens tulldatacentral, *EU:s tulldatacentral*). Europeiska unionens tullbyrå (*EU:s tullbyrå*) bör inrättas som en central operativ enhet som samordnar förvaltningen av tullunionen på specifika områden.
- (5) Efter antagandet av förordning (EU) nr 952/2013 har tullmyndigheternas roll utvecklats till att i allt större utsträckning omfatta tillämpningen av unionslagstiftningens och den nationella lagstiftningens krav på varor som omfattas av tullövervakning, särskilt de icke-ekonomiska krav på varor som måste iakttas för att dessa varor ska komma in och cirkulera på den inre marknaden. Mängden av sådana icke-ekonomiska uppgifter har ökat exponentiellt under årens lopp, i takt med ökade förväntningar hos företagen och allmänheten i unionen när det gäller skydd, säkerhet, tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, hållbarhet, människors, djurs och växters hälsa och liv, miljön, skyddet av mänskliga rättigheter och unionens värden. Nya verktyg, t.ex. det digitala produktpasset, kommer att införas för att annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna med avseende på produkter fortsatt ska svara på dessa förväntningar. Det är därför nödvändigt att återspegla ökningen av de icke-ekonomiska riskernas antal och komplexitet genom att i tullmyndigheternas uppdrag införa en särskild hänvisning till skyddet av alla dessa allmänna intressen, och i tillämpliga fall, till nationell lagstiftning, i nära samarbete med andra myndigheter.
- (6) Mot bakgrund av utvecklingen av tullmyndigheternas roll och de affärsmodeller inom vilka de verkar, och för att de ska fungera som en enda enhet och bidra till en smidigt fungerande inre marknad, är det nödvändigt att närmare precisera de uppdrag som tullmyndigheterna ska utföra, genom att tydligare ange deras mål och uppgifter.
- (7) Vissa definitioner som anges i förordning (EU) nr 952/2013 bör anpassas för att ta hänsyn till att den här förordningen har ett vidare tillämpningsområde, för att anpassa dem till definitioner i andra unionsakter, och för att förtydliga terminologi som har olika betydelse inom olika sektorer. Nya definitioner bör anges i tullagstiftningen för att förtydliga vissa aktörers roller och ansvar i tullprocesserna. När det gäller importörer och exportörer bör dessa personer genom nya definitioner göras ansvariga för att varorna uppfyller kraven, inbegripet i fråga om ekonomiska och icke-ekonomiska risker, i syfte att stärka tullövervakningen. När det gäller det nya begreppet faktisk importör bör det genom nya definitioner säkerställas att en ekonomisk aktör, i motsats till konsumenten, i vissa fall i samband med onlineförsäljning från länder utanför unionen, betraktas som importör och påtar sig motsvarande ansvar. Nya definitioner bör också införas med avseende på det

utvidgade tillämpningsområdet för bestämmelserna om tullövervakning, riskhantering och tullkontroller.

- (8) Utöver tullmyndigheternas traditionella roll för uttag av tullar, mervärdesskatt och punktskatter och tillämpningen av tullagstiftningen har de också en avgörande roll för kontrollen av efterlevnaden av annan unionslagstiftning och, i tillämpliga fall, annan nationell lagstiftning i tullfrågor. En definition av begreppet ”annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna” bör införas i syfte att skapa en verkningsfull ram för att reglera tillämpningen och övervakningen av dessa särskilda krav på varor. Sådana förbud och restriktioner kan grundas på bland annat hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset av att skydda människors, djurs och växters hälsa och liv, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde och att skydda industriell eller kommersiell äganderätt och andra allmänna intressen, bl.a. genom kontroller avseende narkotikaprekursorer, varor som innebär intrång i vissa immateriella rättigheter och kontanter. Begreppet ”annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna” bör också inbegripa handelspolitiska åtgärder och åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser samt restriktiva åtgärder som antas på grundval av artikel 215 i EUF-fördraget.
- (9) För att öka den juridiska klarheten bör vissa regler rörande tullbeslut ändras. För det första bör det tydliggöras att den tullmyndighet som är behörig att fatta ett tullbeslut är tullmyndigheten på den plats där sökanden är etablerad, eftersom etableringen blir den huvudsakliga principen för huruvida vissa ekonomiska aktörer på vissa villkor, och inom en på förhand fastställd tidsram, som kan komma att ses över, kan omfattas av de förenklingar som införs genom denna förordning och betala tull där de är etablerade. För det andra bör det också, för fullständighetens och den rättsliga klarhetens skull, införas en tidsfrist på högst 30 dagar för sökanden att till tullmyndigheterna lämna ytterligare information i de fall tullmyndigheterna anser att ansökan om ett beslut inte innehåller alla nödvändig information.
- (10) Det bör klargöras vilka följderna blir av att en tullmyndighet inte fattar ett beslut på ansökan inom de fastställda tidsfristerna. Principen att en ansökan i ett sådant fall ska anses ha avslagits och att sökanden får inge ett överklagande, i enlighet med den allmänna regeln om tullbeslut, bör också fastställas.
- (11) Såsom påpekats av Europeiska revisionsrätten³ och i utvärderingen av genomförandet av förordning (EU) nr 952/2013 är det också önskvärt att stärka de relevanta bestämmelserna för att åtgärda det faktum att efterlevnaden av de kriterier och skyldigheter som anges i tullbesluten inte övervakas på ett enhetligt sätt. Å ena sidan bör innehavare av beslut inte bara fullgöra de skyldigheter som anges i det berörda beslutet utan också övervaka att de kontinuerligt fullgörs och upprätta en intern struktur där de med hjälp av sådan [själv-]övervakning kan förebygga, lindra eller korrigera eventuella fel i sina tullprocesser. Å andra sidan bör tullmyndigheterna regelbundet övervaka hur innehavare av tullbeslut genomför sådana beslut, särskilt när dessa beslut har fastställts för mindre än tre år och därför är mer benägna att utgöra risker, för att säkerställa att personen fullgör de skyldigheter som fastställs i tullbesluten. Detta är särskilt relevant när dessa personer åtnjuter särskild status som t.ex. godkänd ekonomisk aktör eller betrodd näringsidkare (Trust and Check trader),

³ Europeiska revisionsrätten, särskild rapport nr 4/2021, Tullkontroller: otillräcklig harmonisering skadar EU:s ekonomiska intressen.

vilka omfattas av flera lättnader i tullprocesserna. Tullmyndigheterna bör dessutom, för att stärka riskhanteringen på unionsnivå, underrätta EU:s tullbyrå om alla beslut som fattas på ansökan och informera tullbyrå om övervakningsverksamheten, så att denna information kan beaktas i riskhanteringssyfte.

- (12) Utöver de beslut som rör bindande klassificeringsbesked eller beslut som rör bindande ursprungsbesked som fattats av tullmyndigheterna på ansökan och på vissa villkor, har beslut som rör bindande värderingsbesked införts i tullagstiftningen genom kommissionens delegerade förordning (EU) .../...⁴. I tullagstiftningens användares intresse bör det i samma rättsakt fastställas regler för dessa tre typer av beslut om bindande besked.
- (13) Rättigheterna och skyldigheterna för de personer som ansvarar för de varor som förs in i och ut ur unionens tullområde bör definieras tydligare. Den första skyldigheten för personer som bedriver regelbunden tullrelaterad verksamhet bör vara att fortsätta att vara registrerade hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de är etablerade. En enda registrering bör gälla för hela tullunionen men bör vara uppdaterad. Ekonomiska aktörer bör därför vara skyldiga att informera tullmyndigheterna om varje ändring i sina registreringsuppgifter. De personer som ansvarar för de varor som förs in i och ut ur unionens tullområde är ansvariga för alla risker som varorna utgör för medborgarnas skydd och säkerhet samt för alla risker för människors, djurs eller växters hälsa och liv, miljön eller konsumenterna. Importörens skyldigheter bör också definieras, särskilt skyldigheten att vara etablerad i unionens tullområde och undantagen från denna skyldighet. Dessa bör följa de befintliga reglerna för när deklaranten ska vara etablerad i unionen. På samma sätt bör exportörens skyldigheter definieras.
- (14) De faktiska importörernas skyldigheter, som skiljer sig från de skyldigheter som gäller för [de övriga] importörerna, bör också klargöras. Det bör särskilt föreskrivas att den faktiska importören bör tillhandahålla tullmyndigheterna inte bara de data som är nödvändiga för att de sålda varorna ska övergå till fri omsättning, utan även den information som den faktiska importören måste samla in för mervärdesskatteändamål. Denna information beskrivs närmare i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011⁵.
- (15) Ekonomiska aktörer som uppfyller vissa kriterier och villkor för att av tullmyndigheterna betraktas som pålitliga näringsidkare som följer reglerna kan beviljas status som godkänd ekonomisk aktör och därmed omfattas av lättnader i tullprocesserna. Samtidigt som det säkerställs att de näringsidkare som hanterar merparten av unionens handel är pålitliga, lider systemet med godkända ekonomiska aktörer av vissa brister som belysts i utvärderingen av förordning (EU) nr 952/2013 och i Europeiska revisionsrättens slutsatser. För att hantera dessa farhågor, särskilt när det gäller skillnaderna i nationell praxis och utmaningarna när det gäller övervakningen av att godkända ekonomiska aktörer efterlever kraven, bör reglerna

⁴ [Publikationsbyrå: För in numret på] kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/... av den dd mm 2023 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/2446 vad gäller beslut om bindande besked i fråga om tullvärde och beslut som rör bindande ursprungsbesked [och i denna fotnot den delegerade förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT].

⁵ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

ändras för att införa en skyldighet för tullmyndigheterna att övervaka efterlevnaden minst vart tredje år.

- (16) Förändringarna i tullprocesserna och tullmyndigheternas arbetssätt kräver ett nytt partnerskap med ekonomiska aktörer, dvs. systemet med betrodda näringsidkare. Kriterierna och villkoren för att beviljas status som betrodd näringsidkare bör bygga på kriterierna för godkända ekonomiska aktörer, men de bör också säkerställa att näringsidkaren anses vara transparent i förhållande till tullmyndigheterna. Det är därför lämpligt att kräva att betrodda näringsidkare ger tullmyndigheterna tillgång till sina elektroniska system som innehåller uppgifter om deras efterlevnad av reglerna och befordran av deras varor. Transparensen bör medföra vissa fördelar, särskilt möjligheten att frigöra varorna för tullens räkning utan att denna behöver delta aktivt, utom när ett godkännande före frigörandet krävs enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, och att skjuta upp betalningen av tullskulden. Eftersom detta arbetssätt gradvis bör ersätta det system som grundar sig på tulldeklARATIONER bör det fastställas en skyldighet för tullmyndigheterna att ompröva befintliga tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar fram till utgången av övergångsperioden.
- (17) Förändringarna i tullprocesserna kräver också att tullombudens roll förtydligas. Både direkt och indirekt ombudskap bör även fortsättningsvis vara möjligt, men det bör tydliggöras att en importörs eller en exportörs indirekta ombud övertar importörernas eller exportörernas alla skyldigheter, inte bara skyldigheten att betala eller ställa en garanti för tullskulden utan även efterlevnaden av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna. Av den anledningen måste tullombud som företräder importörer och exportörer ha sin hemvist i unionens tullområde, så att ansvarsskyldigheten kan säkerställas när det gäller ekonomiska och icke-ekonomiska aspekter. Att använda ett indirekt tullombud som är etablerat i unionen är därför ett tillgängligt och proportionerligt alternativ för importörer och exportörer som inte har kommersiell närvaro i unionen. Dessutom kan tullombud som är etablerade i tredjeländer fortsätta att tillhandahålla sina tjänster i unionen om de företräder personer som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde.
- (18) För att säkerställa en enhetlig digitaliseringsnivå och skapa lika villkor för ekonomiska aktörer i alla medlemsstater bör en EU-tulldatacentral inrättas i form av en uppsättning centraliserade, säkra och cyberresilienta elektroniska tjänster och system för tulländamål. EU:s tulldatacentral bör säkerställa kvalitet, integritet, spårbarhet och oavvislighet hos de data som behandlas där, så att varken avsändare eller mottagare senare kan ifrågasätta att data har utbytts. EU:s tulldatacentral bör efterleva relevanta bestämmelser om behandling av personuppgifter och cybersäkerhet. Kommissionen och medlemsstaterna bör gemensamt utforma EU:s tulldatacentral. Kommissionen bör också få i uppdrag att styra, genomföra och underhålla EU:s tulldatacentral, och kunna delegera dessa uppgifter till ett annat unionsorgan.
- (19) I linje med färsk rättspraxis från Europeiska unionens domstol⁶ bör det tydliggöras att det automatiska utbytet av information mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter genom och av EU:s tulldatacentral inte utesluter dessa myndigheters eller dessa aktörers ansvar för de berörda tullprocesserna. Även om tullmyndigheternas medverkan är begränsad till denna elektroniska kommunikation

⁶ Mål T- 81/22 (EUT C 148, 4.4.2022).

via EU:s tulldatacentral bör det anses att åtgärder antas av dessa myndigheter, dvs. som om EU:s tulldatacentral agerar på dessa myndigheters vägnar.

- (20) EU:s tulldatacentral bör möjliggöra utbyte av data med andra system, plattformar eller miljöer i syfte att höja kvaliteten på de data som tullen använder för att utföra sina uppgifter, samt för att dela relevanta tulldata med andra myndigheter, i syfte att effektivisera kontrollerna på den inre marknaden. I linje med den strategi som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁷ och Europeiska interoperabilitetsramen⁸ bör EU:s tulldatacentral främja gräns- och sektorsöverskridande interoperabilitet i Europa. Den bör utnyttja potentialen hos de befintliga källor till riskinformation som finns tillgängliga på unionsnivå, såsom systemet för snabb varning för livsmedel och foder (RASFF) och för andra produkter än livsmedel (Safety Gate) samt informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS) och IP Enforcement Portal (portal för säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter). Den bör stödja utvecklingen av strategiskt och operativt samarbete, inbegripet informationsutbyte och interoperabilitet, mellan tullmyndigheter och andra myndigheter, organ och tjänster, inom ramen för deras respektive befogenheter. Dessutom bör EU:s tulldatacentral tillhandahålla ett brett spektrum av avancerad dataanalys, bland annat genom användning av artificiell intelligens. Denna dataanalys bör möjliggöra riskanalys, ekonomisk analys och prediktiv analys för att förutse eventuella risker med sändningar som kommer till eller skickas från unionen. För att säkerställa bättre övervakning av handelsflödena och ett rationaliserat samarbete med andra myndigheter än tullen bör EU:s tulldatacentral kunna utnyttja ramen för samarbete via Europeiska unionens tullkontaktpunkt och, om den ramen inte kan användas, erbjuda dessa myndigheter en särskild tjänst genom vilken de kan erhålla relevanta data, tillhandahålla och dela information till tullmyndigheterna och se till att de sektorsspecifika kraven uppfylls. Detta skulle vara nödvändigt om de andra myndigheterna inte har något elektroniskt system som kan kopplas samman med EU:s tulldatacentral.
- (21) Vid sidan av EU:s tulldatacentral kan medlemsstaterna utveckla egna applikationer som använder data från EU:s tulldatacentral. För detta ändamål, och för att applikationerna snabbare ska komma ut på marknaden, får medlemsstaterna anförtro EU:s tullbyrå uppdraget att utveckla sådana applikationer och finansiera detta. I så fall bör EU:s tullbyrå utveckla applikationerna så att de kommer alla medlemsstater till godo. Detta skulle kunna ske genom att man skapar applikationer med öppen källkod enligt ramen för delning och återanvändning (Share and Reuse Framework).
- (22) EU:s tulldatacentral bör möjliggöra följande flöde av data: ekonomiska aktörer bör i EU:s tulldatacentral kunna lämna in eller göra tillgängliga alla relevanta data som krävs för att följa tullagstiftningen; dessa data bör behandlas på unionsnivå och kompletteras med unionsomfattande riskanalys; de resulterande data bör göras tillgängliga för medlemsstaternas tullmyndigheter, som använder dem för att fullgöra

⁷ [Publikationsbyrån: för in numret på förordningen i dokumentet COM(2022) 720 final – 2022/0379 (COD) och i fotnoten nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (akten om ett interoperabelt Europa) [COM(2022) 720 final – 2022/0379 (COD)] (EUT L .../...2023, s.).

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi (COM(2017) 134 final).

sina skyldigheter; slutligen bör resultatet av de kontroller som görs efter inhämtningen av data från EU:s tulldatacentral rapporteras tillbaka till tulldatacentralen.

- (23) De data som lämnas till EU:s tulldatacentral är i stor utsträckning icke-personuppgifter som ekonomiska aktörer lämnar med avseende på de varor som de handlar med. Dessa data inbegriper dock också personuppgifter, i synnerhet namn på enskilda personer som agerar för en ekonomisk aktör eller en myndighets räkning. För att säkerställa att personuppgifter och kommersiell information är skyddade i samma utsträckning bör särskilda regler för tillgång, sekretessregler och villkor för användningen av EU:s tulldatacentral fastställas i denna förordning. Det bör särskilt fastställas vilka enheter, utöver personer, kommissionen, tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå, som får åtkomst till eller får behandla data som är lagrade eller på annat sätt tillgängliga i EU:s tulldatacentral, varvid dessa enheters behov vägs mot behovet att säkerställa att personuppgifter och konfidentiella data som samlats in för tulländamål används för andra ändamål endast i den mån det är absolut nödvändigt.
- (24) För att säkerställa att Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) kan utöva sina utredningsbefogenheter i samband med bedrägerier som riktar sig mot unionens intressen bör byrån i mer eller mindre samma utsträckning som kommissionen ha åtkomst till data från EU:s tulldatacentral. Olaf bör därför ha rätt att behandla dessa data i enlighet med villkoren för dataskydd i relevant unionslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁹ och rådets förordning (EG) nr 515/97¹⁰. För att säkerställa att Europeiska åklagarmyndigheten kan genomföra sina utredningar i tullrelaterade frågor bör den ha rätt att begära åtkomst till data i EU:s tulldatacentral. För att bevara de funktioner som utförs i medlemsstaternas nationella it-system bör medlemsstaternas skattemyndigheter antingen få möjlighet att behandla data direkt i EU:s tulldatacentral eller extrahera data från EU:s tulldatacentral och behandla dem på olika sätt. De myndigheter som ansvarar för livsmedelssäkerhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625¹¹ och de myndigheter som ansvarar för marknadskontroll i enlighet med förordning (EU) 2019/1020 bör därför ges de rätta tjänsterna och verktygen i EU:s tulldatacentral så att de kan använda relevanta tulldata för att bidra till att efterlevnaden av relevant unionslagstiftning kontrolleras och samarbeta med tullmyndigheterna för att minimera riskerna för att produkter som inte uppfyller kraven förs in i unionen. Europol bör på begäran få åtkomst till data i EU:s

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁰ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

tulldatacentral för att kunna utföra sina uppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794¹². Alla andra organ och myndigheter på unionsnivå och nationell nivå, inbegripet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), bör ha åtkomst till icke-personuppgifter som finns i EU:s tulldatacentral.

- (25) Reglerna och bestämmelserna om tillgång till EU:s tulldatacentral och informationsutbyte bör inte påverka det tullinformationssystem (TIS) som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 515/97 och rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 om den europeiska gräns- och kustbevakningen.
- (26) Kommissionen bör i genomförandebestämmelser fastställa villkoren för tillgång för alla dessa myndigheter, efter att ha bedömt de befintliga skyddsåtgärder som varje myndighet eller kategori av myndigheter har infört för att säkerställa en korrekt behandling av personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter.
- (27) EU:s tulldatacentral bör lagra personuppgifter i högst tio år. Denna tidsperiod är motiverad mot bakgrund av att tullmyndigheterna får lämna underrättelse om tullskuld upp till tio år efter att ha fått nödvändig information om en sändning, och för att säkerställa att kommissionen, EU:s tullbyrå, Olaf, tullen och andra myndigheter än tullen kan dubbelkontrollera informationen i EU:s tulldatacentral mot den information som lagras i och utbyts med andra system. Dessutom bör denna tidsperiod anpassas till den lagringsperiod som krävs enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, om sådan lagstiftning är relevant för tullkontroller. När personuppgifter krävs för rättsliga och administrativa förfaranden, utredningar och kontroller efter frigörande bör lagringsperioden avbrytas för att undvika att personuppgifter raderas och inte kan användas för dessa ändamål.
- (28) Skyddet av personuppgifter och andra data i EU:s tulldatacentral bör också inbegripa regler om begränsning av registrerades rättigheter. Tullmyndigheterna, kommissionen eller EU:s tullbyrå bör därför vid behov kunna begränsa de registrerades rättigheter för att säkerställa att kontroll av efterlevnad, riskanalys och tullkontroller inte äventyras. Sådana begränsningar kan också tillämpas om det är nödvändigt för att skydda rättsliga eller administrativa förfaranden efter kontroll av efterlevnad. Begränsningarna bör vederbörligen motiveras med hänsyn till tullens verksamhet och befogenheter och får inte ha en längre varaktighet än vad som krävs för att upprätthålla dessa befogenheter.
- (29) All behandling av personuppgifter enligt denna förordning bör ske i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680, inom deras respektive tillämpningsområde.
- (30) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [...].
- (31) Tullriskhantering på unionsnivå är grundläggande för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller i medlemsstaterna. Det finns för närvarande en gemensam ram för riskhantering som inbegriper möjligheten att identifiera

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder på området för ekonomiska risker för att göra tullkontroller, men denna ram har betydande brister. För att avhjälpa bristen på harmoniserad tillämpning av tullkontroller och harmoniserad riskhantering, som skadar unionens och medlemsstaternas ekonomiska och icke-ekonomiska intressen, bör reglerna ses över för att fastställa en mer solid riskhanteringsstrategi för både ekonomiska och icke-ekonomiska risker. Detta innebär att ta itu med de strukturella utmaningar i samband med riskhanteringen i fråga om ekonomiska risker som identifierats av Europeiska revisionsrätten. I synnerhet bör den verksamhet som ingår i tullens riskhantering beskrivas enligt ett cykliskt tillvägagångssätt. Vidare är det viktigt att fastställa roller och ansvarsområden för kommissionen, EU:s tullbyrå och medlemsstaternas tullmyndigheter. Det är också viktigt att föreskriva att kommissionen får fastställa gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder, och kan identifiera särskilda områden inom ramen för annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna som förtjänar att prioriteras för gemensam riskhantering och gemensamma kontroller, utan att säkerheten äventyras.

- (32) Det bör därför införas riskhanteringsverksamhet och riskhanteringsbestämmelser på unionsnivå för att säkerställa att heltäckande data som är relevanta för riskhantering samlas in på unionsnivå, däribland resultat från alla kontroller och utvärderingar av dem. Riskhanteringen på unionsnivå omfattar gemensam riskanalys och utfärdande av motsvarande kontrollrekommendationer på unionsnivå till tullmyndigheterna. Dessa kontrollrekommendationer bör genomföras, eller skälen till att de inte tillämpas anges. Det bör också föreskrivas en möjlighet att utfärda instruktioner om att varor som är avsedda för unionen inte får lastas eller transporteras. Analysen av risker och hot på unionsnivå bör baseras på ständigt uppdaterade data på unionsnivå och bör identifiera de åtgärder och kontroller som ska genomföras vid gränsövergångsställena för införsel till och utförsel från unionens territorium. Inom ramen för samarbetet med i synnerhet brottsbekämpande myndigheter och säkerhetsmyndigheter bör riskhanteringen på unionsnivå, i mån av möjlighet, bidra till och dra nytta av strategiska analyser och hotbilda-bedomningar på unionsnivå, inbegripet de som utförs av Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), för att bidra till att förebygga och bekämpa brottslighet på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.
- (33) Processen för att hänföra varor till ett tullförfarande måste ses över för att återspegla de nya rollerna och ansvarsområdena för de personer som är involverade i förfarandet. Ansvar för att lämna information till tullmyndigheterna bör således bäras av den person som ansvarar för varorna: importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet, och inte deklaranten. Den ansvariga personen bör tillhandahålla eller göra data tillgängliga för tullen så snart de är tillgängliga och under alla omständigheter innan varorna frigörs för ett tullförfarande, så att tullmyndigheterna kan genomföra en riskanalys och vidta lämpliga åtgärder. Eftersom de faktiska importörerna inom e-handel har en större transaktionsvolym och en skyldighet att beräkna tullskulden vid försäljningstillfället, i motsats till den tidpunkt då varorna frigörs, bör tidpunkten för deras rapporteringsskyldighet anpassas. De faktiska importörerna bör därför tillhandahålla data om sin försäljning av varor som ska importeras senast dagen efter det att betalningen godtagits. Däremot bör tullmyndigheterna under vederbörligen motiverade omständigheter kunna bevilja betrodda näringsidkare tillstånd att i ett senare skede komplettera data om sina frigjorda varor, eftersom dessa näringsidkare kontinuerligt delar data om sina

transaktioner med tullen och bör anses vara tillförlitliga. Exempel på sådana omständigheter är om det är omöjligt att fastställa varornas slutliga tullvärde vid frigörandet, eftersom det är kopplat till ett terminsavtal, eller om det är nödvändigt att erhålla relevanta styrkande handlingar utan att dessa påverkar beräkningen av tullskulden.

- (34) För att förenkla tullprocessen för införsel av varor i unionens tullområde och samtidigt säkerställa att det finns en enda person som ansvarar för dessa varor bör olika aktörer i leveranskedjan tillhandahålla sin del av den relevanta informationen om de berörda varorna och koppla den till en specifik sändning. Varor bör föras in endast om det finns en importör etablerad i unionen som tar på sig ansvaret för dessa varor. Importören bör lämna information om varorna till tullen och om det tullförfarande som de avses hänföras till, i ett så tidigt skede som möjligt och om möjligt innan varorna fysiskt anländer. En tjänsteleverantör eller ett tullombud bör kunna tillhandahålla information i importörens namn och för dennes räkning, men importören förblir ansvarig för att säkerställa att varorna uppfyller kraven med avseende på de ekonomiska och icke-ekonomiska riskerna. Fraktförare som faktiskt för in varorna bör också lämna viss information om varorna före lastning eller ankomst (*förhandsinformation om gods*) och bör koppla sin information till importörens information, om denna tidigare har lämnats in, utan att nödvändigtvis ha åtkomst till alla data som importören har lämnat. För att ta hänsyn till de mer komplexa leveranskedjorna och transportnäten kan det dessutom krävas att andra personer kompletterar informationen om de varor som ska föras in i unionens tullområde. Importören, fraktföraren eller varje annan person som lämnar information till tullen bör vara skyldig att ändra informationen om de vet att den inte längre är korrekt men innan tullmyndigheterna har upptäckt oriktigheter som de vill kontrollera.
- (35) De tullmyndigheter som ansvarar för platsen för varornas första införsel bör utföra en riskanalys på grundval av tillgänglig information om dessa varor och ha rätt att vidta ett brett spektrum av riskreducerande åtgärder om de upptäcker en risk, inbegripet att begära att en annan tullmyndighet eller andra myndigheter gör kontroller före varornas lastning eller vid deras ankomst till unionens tullområde. Fraktföraren är i allmänhet bäst lämpad att veta när varorna har anlant, och bör därför anmäla varornas ankomst till tullen. För att ta hänsyn till de mer komplexa leveranskedjorna och transportnäten kan det dock krävas att andra personer anmäler varornas ankomst till tullmyndigheterna för deras riskanalys. För att säkerställa att tullmyndigheterna har *förhandsinformation om gods* i fråga om alla varor som förs in i unionens tullområde bör fraktföraren hindras från att lossa varor för vilka det inte finns någon information, såvida inte tullmyndigheterna har begärt att fraktföraren ska uppvisa varorna eller det föreligger en nödsituation som kräver att varorna lossas. För att underlätta processen för införsel av varor för vilka tullmyndigheterna har relevant *förhandsinformation om gods* bör fraktföraren däremot inte vara skyldig att uppvisa varorna för tullen i samtliga fall, utan endast om tullmyndigheterna begär det eller om detta krävs enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
- (36) Icke-unionsvaror som förs in i unionens tullområde bör anses vara i tillfällig lagring från den tidpunkt då fraktföraren anmäler deras ankomst till dess att de hänförs till ett tullförfarande, såvida de inte redan har hänförts till transitering. För att säkerställa lämplig tullövervakning bör denna situation vara tidsbegränsad. Den bör inte överstiga tio dagar, utom i undantagsfall. Om importören behöver lagra varorna under en längre period bör varorna finnas i ett tullager där de kan lagras utan tidsbegränsning. De

befintliga tillstånden för platser för tillfällig lagring bör därför omvandlas till tillstånd för lagring i tullager om de relevanta kraven är uppfyllda.

- (37) Det är nödvändigt att behålla de regler som avgör om varorna är unionsvaror eller icke-unionsvaror och om status som unionsvaror kan antas eller behöver bevisas, särskilt om varorna tillfälligt lämnar unionens tullområde.
- (38) När tullmyndigheterna har tillgång till den information som krävs för det relevanta förfarandet, på grundval av riskanalys, bör de besluta om de ska göra ytterligare kontroller av varorna, frigöra dem, vägra eller skjuta upp frigörandet av dem eller låta tiden gå så att varorna anses frigjorda. Tullmyndigheterna bör vid behov göra detta i samarbete med andra myndigheter. Tullmyndigheterna bör därför vägra frigörandet av varorna om de har bevis för att de inte uppfyller tillämpliga rättsliga krav. Om tullmyndigheterna behöver samråda med andra myndigheter för att avgöra om varorna uppfyller kraven, bör de skjuta upp frigörandet åtminstone till dess att samrådet äger rum. I dessa fall bör tullmyndigheternas efterföljande beslut om varorna vara beroende av de andra myndigheternas svar. För att undvika att näringsidkares och myndigheters verksamhet stannar upp i de fall där det krävs en viss tid för att fastställa om kraven är uppfyllda, bör tullmyndigheterna ha möjlighet att frigöra varorna på villkor att näringsidkaren håller dem underrättade om var varorna befinner sig under högst 15 dagar. Slutligen, för att skapa rättssäkerhet för de näringsidkare som har tillhandahållit informationen i tid utan att tullmyndigheterna tvingats reagera på varje sändning, bör de varor som inte har valts ut för kontroll efter en rimlig tidsperiod anses frigjorda. Kommissionen bör ha rätt att fastställa denna tidsperiod i delegerade regler och vid behov anpassa den till typen av varuflöde eller typen av gränsövergångsställen.
- (39) I den mån betrodda näringsidkare ger tullen full tillgång till sina system, sin bokföring och sina transaktioner och anses vara tillförlitliga, bör de kunna frigöra sina varor under tullmyndigheternas övervakning, utan att behöva invänta åtgärder från deras sida. Följaktligen bör betrodda näringsidkare kunna frigöra varor för alla förfaranden för införsel vid mottagande vid varornas slutdestination eller för eventuella förfaranden för utförsel på den plats där varorna levereras. Eftersom de betrodda näringsidkarna anses vara transparenta bör ankomsten och/eller leveransen vederbörligen registreras i EU:s tulldatacentral. Dessa aktörer bör vara skyldiga att informera tullmyndigheterna om ett problem uppstår, så att myndigheterna kan fatta ett slutligt beslut om frigörandet. Om de betrodda näringsidkarnas interna kontrollsystem är tillräckligt robusta bör tullmyndigheterna i samarbete med andra myndigheter kunna bevilja näringsidkarna tillstånd att göra vissa kontroller på egen hand. Tullmyndigheterna bör dock bibehålla möjligheten att när som helst kontrollera varorna.
- (40) Det bör föreskrivas åtgärder för regleringen av övergången från ett system som bygger på tulldeklARATIONER till ett system som bygger på tillhandahållande av information till EU:s centraliserade tulldatacentral. Aktörer bör under övergångsperioden ha möjlighet att inge tulldeklARATIONER för att meddela sin avsikt att hänföra varor till ett tullförfarande. Så snart kapaciteten hos EU:s tulldatacentral är tillgänglig bör dock aktörerna också ges möjlighet att via EU:s tulldatacentral tillhandahålla eller tillgängliggöra information för tullmyndigheterna, och tullmyndigheterna bör inte längre tillåta att någon aktör ansöker om förenklningar avseende tulldeklARATIONEN. Vid övergångsperiodens utgång bör alla tillstånd upphöra att gälla, eftersom tulldeklARATIONER inte längre kommer att finnas.

- (41) Enligt artikel 29 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) ska varor som kommer från tredjeland anses vara i fri omsättning om importformaliteterna har uppfyllts och tullar eller avgifter med motsvarande verkan har tagits ut. Övergången till fri omsättning bör dock inte förstås som ett bevis på efterlevnad av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna när denna ställer särskilda krav för varor som ska säljas eller förbrukas på den inre marknaden.
- (42) Processen för att föra varor ut ur unionens tullområde bör rationaliseras och förenklas, i linje med processen för införsel. Det är därför lämpligt att kräva att en person som är etablerad i unionen är ansvarig för varorna, dvs. exportören. Exportören bör för tullen tillhandahålla eller tillgängliggöra den relevanta informationen innan varorna förs ut ur unionen, med angivande av huruvida dessa är unionsvaror eller icke-unionsvaror som ska exporteras, och anpassa den nödvändiga informationen. För att förenkla processen och undvika potentiella kryphål bör begreppet export omfatta utförsel av icke-unionsvaror och därmed även omfatta begreppet ”återexport”, som tidigare reglerades som ett separat begrepp.
- (43) För att säkerställa en korrekt riskhantering av varor som förs ut ur unionens tullområde bör det tullkontor som ansvarar för export vara skyldigt att utföra en riskanalys av informationen om varorna och att vidta eller begära lämpliga åtgärder före varornas utförsel. Dessa åtgärder bör inkludera en begäran om att kontroller ska göras av det tullkontor som är ansvarigt för varornas avsändningsplats och utförseltullkontoret och, vid behov, av andra myndigheter, utöver de åtgärder som föreskrivs inom ramen för frigörandet för ett tullförfarande, vilka också är tillämpliga när varorna ska hänföras till förfarandet för export.
- (44) För att säkerställa att även de suspensiva tullförfarandena är transparenta är det lämpligt att rationalisera bestämmelserna när det gäller krav på tillstånd för särskilda förfaranden. I synnerhet bör villkoren för att avgöra om det behövs ett yttrande på unionsnivå för att bedöma om beviljandet av ett tillstånd skulle kunna påverka unionstillverkarnas intressen negativt, dvs. den så kallade undersökningen av ekonomiska villkor, för tydlighetens och rättssäkerhetens skull kodifieras snarare än fastställas i delegerade regler. Eftersom effekten på unionstillverkarnas intressen kan bero på den kvantitet varor som hänförs till det särskilda förfarandet, bör EU:s tullbyrå dessutom ha rätt att föreslå ett visst tröskelvärde under vilket det uppskattas att unionstillverkarnas intressen inte påverkas negativt.
- (45) I artikel 9 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen hänvisas till en bilaga (Rhenmanifestet) som underlättar befordran av varor på Rhen och dess bifloder på så sätt att varorna anses omfattas av ett tulltransiteringsförfarande som sträcker sig över fem medlemsstaters nationella gränser¹³. Enligt uppgift från tullförvaltningarna används Rhenmanifestet i praktiken inte längre som grund för ett tulltransiteringsförfarande i de stater som gränsar till Rhen. Varor på Rhen och dess bifloder transporteras i stället med hjälp av det förfarande för unionstransitering som fastställs i kodexen, genom det nya datoriserade transiteringssystemet (NCTS). Det är därför lämpligt att stryka hänvisningen till Rhenmanifestet i förteckningarna över de fall där en befordran av varor betraktas som extern transitering eller unionstransitering.

¹³ Förfarandet grundar sig på konventionen om sjöfarten på Rhen av den 17 oktober 1868, även kallad Mannheimkonventionen, och det protokoll som antogs av Centralkommissionen för Rhensjöfarten den 22 november 1963. Mannheimkonventionen omfattar Belgien, Frankrike, Nederländerna, Schweiz och Tyskland i egenskap av länder som gränsar till Rhen, vilka betraktas som ett enda område vid tillämpning av konventionen.

- (46) För att öka transparensen när det gäller den person som är ansvarig för att fullgöra skyldigheterna enligt förfarandet för unionstransitering och avseende sändningens innehåll och riskerna i samband med den, är det lämpligt att kräva att innehavaren av transiteringsförfarandet lämnar åtminstone information om den importör eller exportör som gett upphov till befordran, transportmedlet och identifiering av de varor som hänförs till det förfarandet. Sådan information skulle göra det möjligt för tullmyndigheterna att mer effektivt övervaka det berörda förfarandet för unionstransitering och utföra en riskanalys. Förfarandet för unionstransitering bör vara obligatoriskt såvida inte varor hänförs till ett annat tullförfarande omedelbart vid införsel till eller utförsel från unionens tullområde. Om importören eller exportören ännu inte är känd bör varuinnehavaren anses vara importör eller exportör av varorna och vara betalningsskyldig för tullar och andra skatter och avgifter. Förfarandet för unionstransitering bör ersättas med tullövervakning om varor importeras eller exporteras av en betrodd näringsidkare.
- (47) Genom en ändring av bilaga 6 till tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (*TIR-konventionen*)¹⁴ som trädde i kraft den 1 juni 2021, ändrades den förklarande anmärkningen 0.49 så att ekonomiska aktörer som uppfyller vissa krav ges möjlighet att bli ”godkänd avsändare”, vilket återspeglar de befintliga lättnader som beviljats ekonomiska aktörer som erkänts som ”godkänd mottagare”. Det är därför nödvändigt att införa den nya möjlighet som fastställs i TIR-konventionen för att anpassa unionens tullagstiftning till det internationella avtalet.
- (48) Att tillämpa standardreglerna för beräkning av tullar vid e-handelstransaktioner skulle i många fall leda till en oproportionerlig administrativ börda för både tullförvaltningarna och de ekonomiska aktörerna, särskilt när det gäller uppbörden av intäkter. För att utveckla en solid och effektiv skattemässig behandling och tullbehandling av varor importerade från tredjeländer via e-handelstransaktioner (*distansförsäljning av importerade varor*) bör unionslagstiftningen ändras för att avskaffa det tröskelvärde under vilket varor av ringa värde, närmare bestämt varor vars värde inte överstiger 150 euro per sändning, är befriade från importtullar i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1186/2009¹⁵, och för att införa en förenklad tullbehandling för distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer i rådets förordning (EEG) nr 2658/87¹⁶ (Kombinerade nomenklaturen). Mot bakgrund av dessa föreslagna ändringar bör vissa regler i kodexen om klassificering enligt tulltaxan samt om ursprung och tullvärde ändras för att föreskriva de förenklingar som kan tillämpas på frivillig basis av den faktiska importören vid fastställandet av tullen i en transaktion mellan företag och konsument som klassificeras som distansförsäljning i mervärdesskattehänseende. Förenklingarna bör inbegripa möjligheten att beräkna den tull som ska betalas genom att tillämpa en av de nya kategorierna av tullsatser i Kombinerade nomenklaturen på ett värde som beräknas på ett enklare sätt. Enligt de förenklade reglerna för e-handelstransaktioner mellan företag och konsument bör nettoinköpspriset, utan mervärdesskatt, men inklusive de totala transportkostnaderna

¹⁴ Ändringar av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen, 1975) – Enligt FN:s depositariemeddelande C.N.85.2021.TREATIES-XI.A.16 träder följande ändringar av TIR-konventionen i kraft den 1 juni 2021 för samtliga fördragsslutande parter, EUT L 193, 1.6.2021, s. 1.

¹⁵ Rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EUT L 324, 10.12.2009, s. 23).

¹⁶ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

fram till slutdestinationen för produkten, betraktas som varors värde för tulländamål och inget angivande av ursprung bör krävas. Om den faktiska importören vill omfattas av förmånstullsatsen genom att bevisa varornas ursprungsstatus kan personen göra detta genom att tillämpa standardförfarandena.

- (49) För närvarande uppbärs tullskulder av den medlemsstat där tulldeklarationen inges. Näringsidkaren kan välja att göra detta i landet för första införsel eller att använda ett transiteringsförfarande och betala tull i en annan medlemsstat. Under 2025 kommer detta system att ändras genom införandet av ett it-system för centraliserad tullklarering, vilket kommer att göra det möjligt för godkända ekonomiska aktörer att inge tulldeklarationen i den medlemsstat där de är etablerade. Mot bakgrund av denna utveckling bör reglerna om platsen för uppkomst av tullskuld ändras så att importtullarna betalas till den medlemsstat där importören är etablerad, eftersom det är där som tullmyndigheten kan få de mest fullständiga kunskaperna om ekonomiska aktörers bokföring, transaktioner och handelsbeteende, särskilt när dessa ekonomiska aktörer beviljas status som betrodda näringsidkare. Det är dock lämpligt att tullskulden för aktörer som inte är betrodda näringsidkare uppkommer på den plats där varorna fysiskt befinner sig, åtminstone fram till dess att övervakningsmodellen har utvärderats.
- (50) När det gäller e-handelstransaktioner är det viktigt att säkerställa att en tullskuld betalas korrekt av mellanhänder på nätet, såsom internetplattformar, som hanterar onlineförsäljning av varor till privatkonsumenter. Det bör därför tydliggöras att den faktiska importören är den person som bär ansvaret för tullskulden, som uppkommer vid den tidpunkt då köparen betalar e-handelsoperatören, i de flesta fall en internetplattform. För att förenkla bördan i samband med en sådan skyldighet kan den faktiska importören beviljas tillstånd att fastställa den importtull som ska betalas och att betala sina tullskulder periodiskt, och tullmyndigheterna bör kunna registrera dessa transaktioner i en enda bokföringspost, med tanke på unionens budget.
- (51) Det är lämpligt att stärka den mekanism som syftar till en effektivare övervakning av genomförandet av sådana restriktiva åtgärder rörande varuflödet som kan antas av rådet i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget. I ett sådant fall bör EU:s tullbyrå ge stöd till kommissionen och medlemsstaterna för att säkerställa att dessa åtgärder inte kringgås. Tullmyndigheterna bör säkerställa att de vidtar alla nödvändiga åtgärder för att följa åtgärder och bör informera kommissionen och EU:s tullbyrå om detta.
- (52) En krishanteringsmekanism bör inrättas för att hantera potentiella kriser i tullunionen. Avsaknaden av en sådan mekanism på unionsnivå lyftes fram i handlingsplanen för tullunionen¹⁷. En mekanism bör därför inrättas med EU:s tullbyrå som central aktör när det gäller att förbereda, samordna och övervaka genomförandet av de praktiska åtgärder och arrangemang som kommissionen beslutar att införa när en kris uppstår. EU:s tullbyrå bör upprätthålla krishanteringsberedskapen på permanent basis under krisens hela varaktighet.
- (53) Den befintliga styrningsramen för tullunionen saknar en tydlig operativ ledningsstruktur och återspeglar inte tullens utveckling sedan tullunionen inrättades 1968. Enligt förordning (EU) nr 952/2013 är det de nationella tullmyndigheterna som ansvarar för verksamhet som rör riskhantering i handelsflöden, såsom genomförande av och beslut om kontroller på plats. Trots det samarbete mellan nationella

¹⁷

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén: *Handlingsplan för att ta tullunionen till nästa nivå*, COM(2020) 581 final, 28.9.2020.

tullförvaltningar som har funnits sedan tullunionen inrättades och som har lett till utbyte av bästa praxis och sakkunskap och utveckling av gemensamma riktlinjer, har det inte lett till att en harmoniserad strategi och operativ ram har utvecklats. För närvarande skiljer sig medlemsstaternas praxis åt, vilket försvagar tullunionen. Det finns ingen central riskanalyskapacitet, ingen gemensam syn på riskprioritering, samordnade tullåtgärder och tullkontroller genomförs i begränsad utsträckning och det finns ingen samarbetsram mellan olika myndigheter med ansvar för den inre marknaden. Ett centralt operativt organ på unionsnivå som samlar expertis och resurser och fattar beslut borde åtgärda sådana brister på områden som datahantering, riskhantering och utbildning, för att tullunionen ska fungera som en enda enhet. En EU-tullbyrå bör därför inrättas. Inrättandet av denna nya myndighet är avgörande för att säkerställa att tullunionen fungerar effektivt och korrekt, för att centralt samordna tullåtgärder och stödja tullmyndigheternas verksamhet.

- (54) EU:s tullbyrå bör styras och verka på grundval av principerna i Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande och gemensamma strategi om decentraliserade byråer av den 19 juli 2012¹⁸.
- (55) De kriterier som ska beaktas för att bidra till beslutsprocessen vid valet av säte för EU:s tullbyrå bör inbegripa garantier om att byrån kan inrättas på plats när denna förordning träder i kraft, att platsen är tillgänglig och att det finns lämpliga utbildningsmöjligheter för personalens barn samt lämplig tillgång till arbetsmarknad, socialförsäkring och sjukvård för både barn och makar till personalen. Med tanke på att merparten av EU:s tullbyrås verksamhet är samarbetsinriktad, i synnerhet den nära kopplingen mellan de it-system som kommissionen kommer att upprätthålla under övergångsperioden, och att det är EU:s tullbyrå som kommer att bygga upp och driva EU:s tulldatacentral, bör den vara belägen på en plats som möjliggör ett sådant nära samarbete med kommissionen, myndigheterna i de regioner i unionen som berörs mest av internationell handel samt berörda unionsorgan och internationella organ (t.ex. Världstullorganisationen för att underlätta praktiskt ömsesidigt utbyte i specifika frågor). Med beaktande av dessa kriterier bör EU:s tullbyrå vara belägen i [...].
- (56) För att EU:s tullbyrå ska fungera effektivt bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädare i byråns styrelse. Styrelsens sammansättning, inbegripet val av ordförande och vice ordförande, bör följa principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och förtjänst. Med tanke på unionens exklusiva befogenhet i fråga om tullunionen och den nära kopplingen mellan tull och andra politikområden är det lämpligt att dess ordförande väljs bland företrädarna för kommissionen. För att EU:s tullbyrå ska fungera ändamålsenligt och effektivt bör styrelsen särskilt anta ett samlat programdokument med en årlig och flerårig programplanering, utföra sina arbetsuppgifter beträffande tullbyråns budget, anta de finansiella regler som ska gälla för tullbyrån, utse en verkställande direktör och fastställa förfarandena för den verkställande direktörens beslut om tullbyråns operativa uppgifter. Styrelsen bör bistås av en direktion.
- (57) För att garantera att EU:s tullbyrå fungerar effektivt bör den ha en autonom budget, med inkomster från unionens allmänna budget och eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna. Under exceptionella och vederbörligen motiverade omständigheter bör EU:s tullbyrå också kunna ta emot ytterligare inkomster genom

¹⁸

[joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eu-justice/justice-portal/content/joint-statement-on-decentralised-agencies_en.pdf)

överenskommelser om medverkan eller bidragsöverenskommelser samt avgifter för publikationer och andra tjänster som tillhandahålls av tullbyrån.

- (58) För att fullgöra sitt uppdrag samarbetar tullmyndigheter nära och regelbundet med marknadskontrollmyndigheter, myndigheter för sanitära och fytosanitära kontroller, brottsbekämpande organ, gränsförvaltningsmyndigheter, miljöskyddsorgan, experter på kulturföremål och många andra myndigheter med olika ansvarsområden. Med tanke på utvecklingen av den inre marknaden och tullens föränderliga roll, liksom ökningen i fråga om förbud och restriktioner samt e-handel, är det nödvändigt att strukturera och stärka detta samarbete på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå. I stället för ett samarbete som är inriktat på enskilda sändningar eller särskilda händelser längs leveranskedjan bör det inrättas en strukturerad ram för samarbete mellan tullmyndigheter och andra myndigheter med ansvar för relevanta politikområden. En sådan samarbetsram bör omfatta följande aspekter: utveckling av lagstiftningen och lösningar som svarar mot de politiska behoven på ett visst område, utbyte och analys av information, uppbyggnad av en övergripande samarbetsstrategi i form av gemensamma övervakningsstrategier och samarbete om operativt genomförande, operativ övervakning och kontroller. Kommissionen bör också underlätta tillämpningen av viss annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna genom att upprätta en förteckning över unionslagstiftning som fastställer krav på varor som omfattas av tullkontroller i syfte att skydda allmänna intressen såsom människors, djurs eller växters hälsa och liv, konsumenterna och miljön.
- (59) För att öka tydligheten och effektivisera samarbetsramen mellan tullmyndigheter och andra partnermyndigheter bör det i en förteckning över de tjänster som tullmyndigheterna erbjuder tydligt definieras vilken roll tullen kan ha vid tillämpningen av annan relevant politik vid unionens gränser. Dessutom bör tillämpningen av samarbetsramen övervakas av EU:s tullbyrå. EU:s tullbyrå bör ha ett nära samarbete med kommissionen, Olaf, andra relevanta unionsbyråer och unionsorgan, såsom Europol och Frontex, samt specialiserade byråer och nätverk inom respektive politikområde, t.ex. EU-nätverket för produktöverensstämmelse.
- (60) I en allt mer sammankopplad värld är tulldiplomati och internationellt samarbete viktiga aspekter av tullmyndigheternas arbete runt om i världen. Det internationella samarbetet bör inbegripa möjligheten till utbyte, till exempel via EU:s tulldatacentral, av tulldata på grundval av internationella avtal eller autonom unionslagstiftning och genom lämpliga och säkra kommunikationsmedel, med förbehåll för att konfidentiell information och personuppgifter skyddas.
- (61) Trots att tulllagstiftningen harmoniseras genom kodexen innehöll förordning (EU) nr 952/2013 endast en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa sanktioner för överträdelser av tulllagstiftningen som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna kan därför välja de tullsanktioner de tillämpar, och dessa varierar kraftigt mellan medlemsstaterna och förändras över tid. Det bör fastställas en gemensam ram som fastställer en minsta gemensam uppsättning tullrättsliga överträdelser och icke-straffrättsliga påföljder. En sådan ram är nödvändig för att ta itu med bristen på enhetlig tillämpning och de betydande skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av sanktioner mot överträdelser av tulllagstiftningen, vilket kan leda till snedvridning av konkurrensen, kryphål och att ekonomiska aktörer väljer det minst stränga tullarrangemanget. Ramen bör bestå av en gemensam förteckning över handlingar eller underlåtenheter som bör utgöra tullrättsliga överträdelser i alla medlemsstater. Vid fastställandet av den tillämpliga

sanktionen bör tullmyndigheterna fastställa om dessa handlingar eller underlåtenheter begåtts uppsåtligen eller genom uppenbar vårdslöshet.

- (62) Det är nödvändigt att fastställa gemensamma bestämmelser för förmildrande omständigheter och försvårande omständigheter när det gäller tullrättsliga överträdelser. Preskriptionstiden för att inleda ett förfarande som rör en tullrättslig överträdelse bör fastställas i enlighet med nationell lagstiftning och bör vara mellan fem och tio år, så att den gemensamma regel som införs baseras på tidsbegränsningen för underrättelse om tullskuld. Den behöriga domstolen bör vara den domstol inom vars jurisdiktion överträdelsen begicks. Samarbete mellan medlemsstaterna är nödvändigt om den tullrättsliga överträdelsen har begåtts i fler än en medlemsstat; i sådana fall bör den medlemsstat som först inleder förfarandet samarbeta med andra tullmyndigheter som berörs av samma tullrättsliga överträdelse.
- (63) Det är nödvändigt att fastställa en minsta gemensamma uppsättning tullrättsliga överträdelser genom att definiera dem, på grundval av de skyldigheter som fastställs i denna förordning och på grundval av identiska skyldigheter enligt andra delar av tullagstiftningen.
- (64) Det är också nödvändigt att fastställa en minsta gemensamma uppsättning icke-straffrättsliga påföljder med bestämmelser om minimibelopp för penningavgifter, möjlighet till återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av tulltillstånd, inbegripet för godkända ekonomiska aktörer och betrodda näringsidkare, samt förverkande av varorna. Minimibeloppen för penningavgifter bör vara beroende av huruvida den tullrättsliga överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller inte och huruvida den påverkar beloppen av tullar och andra avgifter samt berör förbud eller restriktioner. Denna minsta gemensamma uppsättning icke-straffrättsliga påföljder bör tillämpas utan att det påverkar medlemsstaternas nationella rättsordningar, som i stället kan föreskriva straffrättsliga påföljder.
- (65) Tullunionens resultat bör utvärderas minst en gång om året så att kommissionen, med hjälp av medlemsstaterna, kan anta lämpliga politiska riktlinjer. Insamlingen av information från tullmyndigheterna bör formaliseras och fördjupas, eftersom mer omfattande rapportering skulle förbättra riktmarkningen och kunna bidra till att harmonisera praxis och bedöma effekterna av tullpolitiska beslut. Det är därför lämpligt att införa en rättslig ram för utvärdering av tullunionens resultat. För att möjliggöra en tillräckligt detaljerad analys bör resultaten mätas inte bara på nationell nivå utan även vid gränsövergångsställen. EU:s tullbyrå bör stödja kommissionen i utvärderingsprocessen genom att samla in och analysera data i EU:s tulldatacentral och identifiera hur tullens verksamhet bidrar till uppnåendet av tullunionens strategiska mål och prioriteringar och bidrar till tullmyndigheternas uppdrag. EU:s tullbyrå bör i synnerhet identifiera viktiga trender, starka sidor, svagheter, luckor och potentiella risker och ge kommissionen rekommendationer om förbättringar. Inom ramen för samarbetet med framför allt brottsbekämpande myndigheter och säkerhetsmyndigheter bör EU:s tullbyrå också, ur ett operativt perspektiv, delta i strategiska analyser och hotbilda-bedomningar som utförs på unionsnivå, däribland av Europol och Frontex.
- (66) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt, för att uppnå de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att fastställa de regler och förfaranden som är tillämpliga på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

(67) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på följande:

- när det gäller de särskilda skatteområdena, mer detaljerade bestämmelser i tullagstiftningen för att hantera särskilda omständigheter som gäller handel med unionsvaror som berör endast en medlemsstat;
- när det gäller tullbeslut, villkor, tidsfrister och undantag för tullbeslut samt metoder för övervakning, tillfällig indragning, upphävande och återkallande i samband med tillämpning, utfärdande och förvaltning av sådana beslut, inbegripet sådana som rör bindande besked;
- minimidatakrav och särskilda fall för registrering av ekonomiska aktörer hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de är etablerade;
- typ av och frekvens för den övervakningsverksamhet som föreskrivs samt de förenklingar och lättnader som beviljas för godkända ekonomiska aktörer;
- typ av och frekvens för övervakningsverksamheten avseende betrodda näringsidkare;
- när det gäller tullombud, de villkor under vilka en sådan person får tillhandahålla tjänster i unionens tullområde, de fall där undantag medges från kravet på etablering i unionens tullområde och de fall där tullmyndigheterna inte kräver styrkande av fullmakt;
- de kategorier av registrerade och de kategorier av personuppgifter som får behandlas i EU:s tulldatacentral;
- närmare regler för varors tullstatus;
- typ av data och tidsfrister för tillhandahållande av sådana data för hänförande av varor till ett tullförfarande;
- den rimliga tidsperiod efter vilken tullmyndigheterna ska anses ha frigjort varorna om de inte har valt ut dem för någon kontroll;
- när det gäller tulldeklARATIONER: de fall där en tulldeklARATION får inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik; villkoren för beviljande av tillstånd att inge förenklade tulldeklARATIONER; tidsfristerna för ingivande av kompletterande deklARATIONER och i vilka fall undantag medges från skyldigheten att inge sådana deklARATIONER; de fall där tullmyndigheterna ogiltigförklarar tulldeklARATIONEN; villkoren för beviljande av tillstånd till centraliserad klarering och registrering i deklARANTENS bokföring;
- villkoren och förfarandet för varors förverkande;
- när det gäller förhandsinformation om gods: de ytterligare data som ska tillhandahållas, tidsfristerna, det fall där undantag medges från skyldigheten att tillhandahålla sådana data, de särskilda fall där data kan tillhandahållas av flera personer, de villkor under vilka en person som tillhandahåller eller tillgängliggör information får begränsa synligheten för personens identifiering till en eller flera andra personer som också inger uppgifter;
- när det gäller införsel av varor i unionens tullområde: de tidsfrister inom vilka riskanalysen ska utföras och nödvändiga åtgärder ska vidtas; vid omdestinering, de särskilda fall där och de andra personer som kan bli skyldiga

att anmäla sändningarnas ankomst till det faktiska tullkontoret för första införsel; villkoren för att anvisa och godkänna andra platser än det utsedda tullkontoret för uppvisandet av varorna; villkoren för att anvisa eller godkänna andra platser än tullager för hänförande av varorna till tillfällig lagring;

- de data som ska tillhandahållas eller göras tillgängliga för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning;
- de fall där varor anses återinföras i samma skick som när de exporterades och de fall där varor som har omfattats av åtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken kan beviljas befrielse från importtullar;
- när det gäller information före avgång vid utförsel från unionens tullområde: minimimängden information före avgång och de tidsfrister innan varorna förs ut inom vilka informationen före avgång ska tillhandahållas eller göras tillgänglig, de särskilda fall där undantag medges från skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra information före avgång och den information som ska meddelas vid varornas utförsel;
- när det gäller utförsel av varor, de tidsfrister inom vilka riskanalysen ska utföras och nödvändiga åtgärder ska vidtas; de data som ska tillhandahållas eller göras tillgängliga för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för export;
- när det gäller särskilda förfaranden: de data som ska tillhandahållas eller göras tillgängliga för tullmyndigheterna för hänförande av varor till sådana förfaranden; undantagen från villkoren för beviljande av tillstånd för särskilda förfaranden; de fall där förädlingens ekonomiska natur motiverar att tullmyndigheterna bedömer om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling påverkar unionstillverkarens väsentliga intressen negativt utan att begära ett yttrande från EU:s tullbyrå; förteckningen över varor som anses vara känsliga; tidsfristen för avslutande av ett särskilt förfarande; i vilka fall och på vilka villkor importörer och exportörer får befordra varor som hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller som lagts upp i en frizon; de vanliga formerna för hantering av varor som hänförts till ett tullagerförfarande eller ett förfarande för förädling; närmare regler för likvärdiga varor;
- när det gäller transitering: de särskilda fall där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering; villkoren för beviljande av tillstånd för godkänd avsändare och godkänd mottagare för TIR-ändamål; de krav på ytterligare data som ska tillhandahållas av innehavaren av förfarandet för unionstransitering;
- när det gäller lagring: den minimimängd data som ska tillhandahållas av driftsledaren för ett tullager eller en frizon; villkoren för beviljande av tillstånd för drift av tullager;
- när det gäller tillfällig införsel: de krav för fullständig eller partiell befrielse från tullar enligt tullagstiftningen som bör uppfyllas för att förfarandet för tillfällig införsel ska få användas;
- reglerna för att fastställa icke-förmånsberättigande ursprung och förmånsberättigande ursprung;
- villkoren för beviljande av tillstånd till förenklningar vid fastställandet av varors tullvärde i särskilda fall;

- när det gäller tullskuld: närmare regler för beräkning av de import- eller exporttullbelopp som ska tillämpas på varor för vilka en tullskuld uppkommer i samband med ett särskilt förfarande; den särskilda tidsfrist inom vilken platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas om varorna har hänförs till ett tullförfarande som inte har avslutats eller om en tillfällig lagring inte har slutförts på ett korrekt sätt; närmare regler för underrättelse om tullskuld; regler för
 - det tillfälliga upphörandet av tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld och för fastställande av perioden för det tillfälliga upphörandet; de regler som kommissionen måste följa när den fattar beslut om återbetalning och eftergift av tullskuld; en förteckning över underlåtenheter som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet för att tullskulden ska upphöra;
 - när det gäller garantier: de särskilda fall där ingen garanti krävs för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel, reglerna för fastställande av andra former för en garanti än ett betalningsmedel som erkänns av tullmyndigheterna och än ett åtagande från en borgensman; regler avseende formen för ställande av en garanti och de regler som gäller för borgensmannen; villkoren för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti; tidsfristerna för frisläppandet av en garanti;
 - när det gäller tullsamarbete, alla andra kompletterande åtgärder som tullmyndigheterna ska vidta för att säkerställa efterlevnaden av annan lagstiftning än tullagstiftningen; de villkor och förfaranden enligt vilka en medlemsstat kan bemyndigas att inleda förhandlingar med tredjeländer om utbyte av data för tullsamarbetsändamål;
 - att stryka eller ändra undantagen för fastställande av det tullkontor som är behörigt att övervaka hänförandet av varor till ett tullförfarande och av platsen för uppkomst av tullskuld, mot bakgrund av den bedömning som kommissionen ska göra av tullövervakningens effektivitet enligt denna förordning.
- (68) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet inför antagandet av delegerade akter, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁹.
- (69) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta förfaranderegler för utnyttjande av ett beslut som rör bindande besked sedan dess giltighet upphört eller det återkallats; för att anta förfaranderegler för anmälan till tullmyndigheterna om att antagande av sådana beslut tillfälligt upphör och om återkallelse av sådant tillfälligt upphörande; för att anta beslut om att begära att medlemsstaterna återkallar beslut som rör bindande besked; för att anta villkoren för tillämpning av kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör och betrodd näringsidkare; för att fastställa de elektroniska system, plattformar eller miljöer med vilka EU:s tulldatacentral är

¹⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

sammankopplad; för att fastställa regler för tillgång till EU:s tulldatacentralas särskilda tjänster och system, inbegripet de särskilda reglerna och villkoren för skydd och säkerhet för personuppgifter och i vilka fall denna tillgång begränsas; åtgärder för förvaltningen av tulltillsyn; för att anta förfaranderegler för de gemensamt personuppgiftsansvarigas ansvar för den databehandling som sker med hjälp av en tjänst eller ett system vid EU:s tulldatacentral; för att anta förfaranderegler för fastställande av andra behöriga tullkontor än det tullkontor som ansvarar för den plats där importören eller exportören är etablerad; för att anta åtgärder för kontroll av information, undersökning och provtagning av varor, resultat av kontrollerna och för identifiering; för att anta bestämmelser om tillämpningen av kontroller efter frigörande när det gäller transaktioner som äger rum i mer än en medlemsstat; för att fastställa förteckningen över de hamnar och flygplatser där tullkontroller och tullformaliteter ska tillämpas på handbagage och lastrumsbagage; för att anta åtgärder för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller och riskhantering, inbegripet informationsutbyte, fastställande av gemensamma riskkriterier och standarder och gemensamma prioriterade kontrollområden samt utvärderingar på dessa områden; för att specificera förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för varors tullstatus som unionsvaror; för att specificera förfaranderegler för ändring och ogiltigförklaring av information för hänförande av varor till ett tullförfarande; för att anta förfaranderegler för fastställande av behöriga tullkontor och för ingivande av tulldeklarationer i de fall där andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik används; förfaranderegler för ingivande av en standardtulldeklaration och tillgängliggörande av styrkande handlingar; förfaranderegler för ingivande av en förenklad deklaration och en kompletterande deklaration; förfaranderegler för ingivande av en tulldeklaration före uppvisande av varor för tullen, godtagande av tulldeklarationen och ändring av tulldeklarationen efter det att varorna frigjorts; för att specificera förfaranderegler för centraliserad klarering och för undantag från kravet på att varorna ska uppvisas i samband därmed; förfaranderegler för registrering i deklarantens bokföring; förfaranderegler för bortskaffande av varor; förfaranderegler för tillhandahållande av information av vilken det framgår att villkoren för befrielse från importtullar för återinförda varor är uppfyllda och om tillhandahållande av bevisning som styrker att villkoren för befrielse från importtullar för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet är uppfyllda; för att specificera förfaranderegler för utförsel av varor; för att anta förfaranderegler för tillhandahållande, ändring och ogiltigförklaring av information före avgång och för ingivande, ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen; för att anta förfaranderegler för återbetalning av mervärdesskatt till fysiska personer som inte är etablerade i unionen; för att specificera förfaranderegler för anmälan av ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst och om transport av varor till avsedd plats; förfaranderegler för ingivande, ändring och ogiltigförklaring av en deklaration för tillfällig lagring och om befordran av varor i tillfällig lagring; för att anta förfaranderegler för beviljande av tillstånd till särskilda förfaranden, för undersökning av ekonomiska villkor och för yttranden från EU:s tullbyrå med en bedömning om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv eller passiv förädling påverkar unionstillverkarnas väsentliga intressen negativt; för att anta förfaranderegler för avslutande av särskilda förfaranden: förfaranderegler för överföring av rättigheter och skyldigheter och befordran av varor inom ramen för särskilda förfaranden; förfaranderegler för användning av likvärdiga varor inom ramen för särskilda förfaranden; förfaranderegler för tillämpning av bestämmelserna i internationella transiteringsinstrument i unionens tullområde; förfaranderegler för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och om avslutandet av detta förfarande,

tillämpningen av förenklingar avseende det förfarandet och för tullövervakningen av varor som passerar genom ett tredjeland territorium inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering; förfaranderegler för hänförande av varor till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner och för befordran av varor som lagts upp i tullager; för att anta åtgärder för enhetlig förvaltning av tullkvoter och tulltak och tulltillsynen av varors övergång till fri omsättning eller export; för att anta åtgärder för fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; för att specificera förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för icke-förmånsberättigande ursprung; för att anta förfaranderegler för att underlätta fastställande i unionen av förmånsberättigande ursprung för varor; för att anta åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung; för att bevilja ett tillfälligt undantag från reglerna om förmånsberättigande ursprung för varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen; för att specificera förfaranderegler för fastställande av varors värde för tulländamål; för att specificera förfaranderegler för ställande av garantier, fastställande av garantibelopp, övervakning och frisläppande av garantier samt återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande; för att specificera förfaranderegler för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier; för att anta åtgärder för säkerställande av ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna i samband med uppkomst av en tullskuld; för att specificera förfaranderegler för återbetalning och eftergift av ett import- eller exporttullbelopp, rörande den information som ska lämnas till kommissionen och rörande de beslut som kommissionen ska anta om återbetalning eller eftergift; för att anta åtgärder för att identifiera en kris och aktivera krishanteringsmekanismen; för att anta förfaranderegler för beviljande och hantering av ett bemyndigande för en medlemsstat att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ingå ett bilateralt avtal eller arrangemang om informationsutbyte; för att anta beslut om en medlemsstats ansökan om bemyndigande att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ingå ett bilateralt avtal eller arrangemang om informationsutbyte; för att specificera utformningen av ramen för mätning av tullunionens resultat och den information som medlemsstaterna för resultatmätningen bör tillhandahålla EU:s tullbyrå; för att fastställa reglerna för valutaomräkning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁰.

- (70) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för att uppmana medlemsstater att återkalla beslut som rör bindande besked, med tanke på att dessa beslut enbart berör en medlemsstat och syftar till att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen; genomförandeakter för att fastställa de särskilda detaljerna för tillgång till EU:s tulldatacentrals särskilda tjänster och system för andra myndigheter än tullen; genomförandeakter om en medlemsstats ansökan om bemyndigande att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ingå ett bilateralt avtal eller arrangemang om informationsutbyte, eftersom de berör endast en medlemsstat; genomförandeakter om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp, med tanke på att dessa beslut direkt berör den person som ansökt om återbetalningen eller eftergiften.
- (71) I vederbörligen motiverade fall som motiveras av tvingande skäl till skyndsamhet bör kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter på följande områden: åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och gemensamma prioriterade kontrollområden; beslut om en medlemsstats ansökan om bemyndigande att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ingå ett bilateralt avtal eller arrangemang om informationsutbyte; åtgärder för fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung; åtgärder för fastställande av en lämplig metod för fastställande av tullvärde eller de kriterier som ska användas för att fastställa varors tullvärde i särskilda situationer; åtgärder för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier; identifiering av en krissituation och vidtagande av lämpliga åtgärder för att hantera den eller för att mildra dess negativa effekter; beslut om att bemyndiga en medlemsstat att förhandla om och ingå ett bilateralt avtal med ett tredjeland om informationsutbyte.

- (72) Kommissionen bör göra allt för att säkerställa att delegerade akter och genomförandekter enligt denna förordning ska träda i kraft i tillräckligt god tid före den dag då kodexen börjar tillämpas för att medlemsstaterna ska kunna genomföra den i tid.
- (73) De bestämmelser som hänvisar till EU:s tullbyrå, med undantag för artikel 238, bör tillämpas från och med den 1 januari 2028. Fram till detta datum bör EU:s tullbyrå utföra sina uppgifter med hjälp av de befintliga elektroniska system för utbyte av tullinformation som utvecklats av kommissionen. Bestämmelserna om förenklad tullbehandling för distansförsäljning och faktisk importör bör tillämpas från och med den 1 januari 2028.
- (74) Under 2032 får de ekonomiska aktörerna på frivillig basis börja utnyttja kapaciteten hos EU:s tulldatacentral. Före utgången av 2037 bör EU:s tulldatacentral vara fullt utvecklad, och alla ekonomiska aktörer kommer att använda den. Betrodda näringsidkare och faktiska importörer kommer att övervakas av den medlemsstat där de är etablerade. Undantagsvis, med förbehåll för översyn, kommer aktörer som varken är betrodda näringsidkare eller faktiska importörer fortsatt att övervakas av tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna fysiskt befinner sig. Senast den 31 december 2035 bör kommissionen utvärdera de två övervakningsmodellerna, inbegripet hur verkningsfulla de är när det gäller att upptäcka och förebygga bedrägerier. Utvärderingen bör också beakta aspekter som rör indirekt beskattning. På grundval av denna utvärdering bör kommissionen få befogenhet att genom en delegerad akt besluta om de två modellerna ska fortsätta eller om den tullmyndighet som ansvarar för den plats där näringsidkaren är etablerad under alla omständigheter bör frigöra varorna. Platsen för uppkomst av tullskuld bör också regleras i enlighet med vad som fastställs av den ansvariga tullmyndigheten.

Avdelning I **ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

Kapitel 1 **Tullagstiftningens tillämpningsområde och tullmyndigheternas uppdrag**

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs en tullkodex för unionen (*kodexen*). Den fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Genom denna förordning inrättas även Europeiska unionens tullbyrå (*EU:s tullbyrå* eller *tullbyrån*) och regler, gemensamma standarder och en styrningsram för inrättandet av Europeiska unionens tulldatacentral (*EU:s tulldatacentral*).
2. Utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt, internationella konventioner eller unionslagstiftning på andra områden ska kodexen tillämpas enhetligt inom hela unionens tullområde.
3. Vissa av tullagstiftningens bestämmelser kan tillämpas utanför unionens tullområde inom ramen för lagstiftning på särskilda områden eller internationella konventioner.
4. Vissa av bestämmelserna i tullagstiftningen, inbegripet de förenklingar som föreskrivs i denna, ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan de delar av unionens tullområde på vilka bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG²¹ eller rådets direktiv (EU) 2020/262²² tillämpas och de delar av tullområdet där bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan delar av det området där bestämmelserna inte tillämpas.

Artikel 2

Tullmyndigheternas uppdrag

I syfte att uppnå en harmoniserad tillämpning av tullkontroller, att se till att tullunionen agerar som en enda enhet och att bidra till en väl fungerande inre marknad ska tullmyndigheterna vara ansvariga för att skydda unionens och dess medlemsstaters ekonomiska och finansiella intressen, att säkerställa säkerhet och skydd och att bidra till unionens övriga politik för att skydda dess medborgare och invånare, konsumenter, miljön och de övergripande leveranskedjorna, att skydda unionen mot olaglig handel, att underlätta laglig affärsverksamhet och att övervaka unionens internationella handel i syfte att bidra till rättvis och öppen handel och till den gemensamma handelspolitiken.

²¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

²² Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) (EUT L 58, 27.2.2020, s. 4).

Tullmyndigheterna ska inrätta åtgärder med särskilt följande syften:

- (a) Att säkerställa ett korrekt uttag av tullar och andra avgifter.
- (b) Att säkerställa att varor som utgör en risk för medborgarnas och invånarnas skydd eller säkerhet inte förs in i unionens tullområde, genom att införa lämpliga åtgärder för kontroll av varor och leveranskedjor.
- (c) Att bidra till att skydda människornas, djurens eller växternas hälsa och liv, miljön, konsumenterna och andra allmänna intressen som skyddas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, i nära samarbete med andra myndigheter, genom att säkerställa att varor som utgör sådana risker inte förs in i eller ut ur unionens tullområde.
- (d) Att skydda unionen från orättvis, regelvidrig och olaglig handel, bland annat genom noggrann övervakning av ekonomiska aktörer och leveranskedjor och en minimiuppsättning av tullrättsliga överträdelser och sanktioner.
- (e) Att stödja laglig affärsverksamhet genom att upprätthålla en lämplig balans mellan tullkontroller och underlättande av laglig handel och att förenkla tullprocesser och tullförfaranden.

Artikel 3

Tullområde

1. Unionens tullområde ska omfatta följande territorier, inbegripet deras territorialvatten, inre vatten och lufttrum:
 - (a) Konungariket Belgiens territorium.
 - (b) Republiken Bulgariens territorium.
 - (c) Republiken Tjeckiens territorium.
 - (d) Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.
 - (e) Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (avtal av den 23 november 1964 mellan Tyskland och Schweiz).
 - (f) Republiken Estlands territorium.
 - (g) Irlands territorium.
 - (h) Republiken Greklands territorium.
 - (i) Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.
 - (j) Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i EUF-fördraget ska tillämpas.
 - (k) Republiken Kroatians territorium.
 - (l) Republiken Italiens territorium, utom kommunen Livigno.
 - (m) Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.
 - (n) Republiken Lettlands territorium.
 - (o) Republiken Litauens territorium.
 - (p) Storhertigdömet Luxemburgs territorium.

- (q) Ungerns territorium.
 - (r) Republiken Maltas territorium.
 - (s) Konungariket Nederländernas territorium i Europa.
 - (t) Republiken Österrikes territorium.
 - (u) Republiken Polens territorium.
 - (v) Republiken Portugals territorium.
 - (w) Rumäniens territorium.
 - (x) Republiken Sloveniens territorium.
 - (y) Republiken Slovakiens territorium.
 - (z) Republiken Finlands territorium.
 - (å) Konungariket Sveriges territorium.
2. Följande utanför medlemsstaternas territorier belägna territorier, inklusive deras territorialvatten, inre vatten och luftrum, ska med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem anses utgöra en del av unionens tullområde:
- a) FRANKRIKE
Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Journal officiel de la République française (Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).
 - b) CYPERN
Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som det definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Artikel 4

Delegering av befogenheter

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) med avseende på komplettering och ändring av denna förordning genom att specificera de bestämmelser i tullagstiftningen som är tillämpliga på handel med unionsvaror som avses i artikel 1.4. Dessa akter kan behandla särskilda omständigheter som gäller för handel med unionsvaror som berör enbart en medlemsstat.

Kapitel 2 Definitioner

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *tullmyndigheter*: de tullförvaltningar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen samt alla andra myndigheter som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillämpa viss tullagstiftning.

- (2) *tullagstiftning*: det regelverk som utgörs av allt följande:
- (a) Kodexen och de bestämmelser för att komplettera eller genomföra den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå.
 - (b) Gemensamma tulltaxan.
 - (c) Den lagstiftning som fastställer ett unionssystem för tullbefrielser.
 - (d) Tullbestämmelser i internationella avtal, i den mån de är tillämpliga i unionen.
 - (e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399²³ och de bestämmelser som ändrar, kompletterar eller genomför den.
- (3) *annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna*: annan lagstiftning än tullagstiftning som är tillämplig på varor som förs in i, ut ur eller passerar genom unionens tullområde, eller som ska släppas ut på unionsmarknaden, i vars genomförande tullmyndigheterna deltar.
- (4) *handelspolitiska åtgärder*: åtgärder som antagits i enlighet med artikel 207 i EUF-fördraget som en del av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, förutom provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar, utjämningsstullar eller skyddsåtgärder i form av höjda tullar på specifika varor, och i synnerhet inbegripet särskilda tillsynsåtgärder och skyddsåtgärder i form av import- eller exporttillstånd.
- (5) *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning tillerkänns rättskapacitet utan att vara juridisk person.
- (6) *ekonomisk aktör*: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen.
- (7) *etablerad i unionens tullområde*:
- (a) Beträffande fysiska personer, som har sin hemvist i unionens tullområde.
 - (b) Beträffande juridiska personer och sammanslutningar av personer, som har sitt säte, sitt huvudkontor eller ett fast etableringsställe i unionens tullområde.
- (8) *fast etableringsställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet där både nödvändiga personalresurser och tekniska resurser är permanent närvarande och genom vilket en persons tullrelaterade verksamhet helt eller delvis bedrivs.
- (9) *tullbeslut*: varje åtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen för att ta ställning i ett visst fall, och då denna åtgärd har rättslig verkan för den eller de berörda personerna.
- (10) *tullförfarande*: vart och ett av följande förfaranden till vilka varor får hänföras i enlighet med kodexen:
- (a) Övergång till fri omsättning.
 - (b) Särskilda förfaranden.
 - (c) Export.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399 av den 23 november 2022 om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (EUT L 317, 9.12.2022, s. 1).

- (11) *tullformaliteter*: all verksamhet som måste genomföras av en person och av tullmyndigheterna för att följa tullagstiftningen.
- (12) *importör*: varje person som har kapacitet att besluta och har beslutat att varor från ett tredjeland ska föras in i unionens tullområde eller, om inte annat föreskrivs, varje person som anses vara en faktisk importör.
- (13) *faktisk importör*: varje person som är involverad i distansförsäljning av varor som ska importeras från tredjeländer till unionens tullområde och som har tillstånd att använda den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG.
- (14) *exportör*: varje person som har kapacitet att besluta och har beslutat att varor ska föras ut ur unionens tullområde.
- (15) *tullombud*: varje person som av en annan person har utsetts att genomföra de åtgärder och formaliteter som enligt tullagstiftningen erfordras vid den personens förbindelser med tullmyndigheterna.
- (16) *data*: varje digital och icke-digital återgivning av handlingar, fakta eller information och varje sammanställning av sådana handlingar eller fakta eller sådan information, inbegripet i form av dokument, ljudupptagningar, bildupptagningar eller audiovisuella upptagningar.
- (17) *tulltillsyn*: insamling och analys av information om varor som förs in i, ut ur eller passerar genom unionens tullområde för att bevaka denna befordran på unionsnivå och säkerställa en enhetlig tillämpning av tullkontroller, efterlevnad av tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna samt för att bidra till riskanalys och riskhantering.
- (18) *risk*: sannolikheten för och effekterna av att det i samband med varor som befordras mellan unionens tullområde och länder utanför det området eller i samband med förekomsten av icke-unionsvaror inom unionens tullområde inträffar en händelse som skulle
- (a) äventyra unionens och dess medlemsstaters ekonomiska eller finansiella intressen;
 - (b) utgöra ett hot mot säkerheten för och skyddet av unionen och dess medborgare och invånare, eller
 - (c) förhindra att unionsåtgärder eller nationella åtgärder tillämpas korrekt.
- (19) *ekonomisk analys*: utvärdering eller kvantifiering av en policy eller ett ekonomiskt fenomen för att förstå hur ekonomiska faktorer påverkar hur en policy, ett geografiskt område eller en grupp personer fungerar i syfte att fatta bättre beslut inför framtiden.
- (20) *riskhantering*: systematisk identifiering av risk, inbegripet att identifiera profiler för ekonomiska aktörer som utgör en risk, och genomförande av alla åtgärder som krävs för att begränsa riskexponering.
- (21) *tullövervakning*: åtgärder som i allmänhet vidtas av tullmyndigheterna i syfte att säkerställa att tullagstiftningen och, i tillämpliga fall, annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna iakttas, eller för att på annat sätt bidra till hanteringen av risker förbundna med dessa varor och deras leveranskedjor.

- (22) *tullkontroller*: särskilda handlingar som utförs av tullmyndigheterna för att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, eller för att på annat sätt bidra till hanteringen av risker förbundna med varor och deras leveranskedjor.
- (23) *slumpmässiga kontroller*: tullkontroller baserade på principerna för slumpmässigt urval av en population av intresse.
- (24) *varuinnehavare*: den person som har fysisk kontroll över varorna.
- (25) *fraktförare*:
- (a) I samband med införsel, den person som för in varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport in i unionens tullområde. Emellertid gäller följande:
 - i) Vid kombinerad transport avses med *fraktförare* den person som sköter det transportmedel som, när det förts in i unionens tullområde, går av sig självt som ett aktivt transportmedel.
 - ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med *fraktförare* den person som ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för att transportera varorna in i unionens tullområde.
 - (b) I samband med utförsel, den person som för ut varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport ut ur unionens tullområde. Emellertid gäller följande:
 - i) Vid kombinerad transport, där det aktiva transportmedel som lämnar unionens tullområde endast transporterar ett annat transportmedel som, efter det aktiva transportmedlets ankomst till sin destination, kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel, avses med *fraktförare* den person som kommer att sköta det transportmedel som, efter det att det transportmedel som lämnar unionens tullområde har ankommit till sin destination, kommer att gå av sig självt.
 - ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med *fraktförare* den person som ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för att transportera varorna ut ur unionens tullområde.
- (26) *riskanalys*: behandling av data, information eller dokument, inbegripet personuppgifter, i syfte att identifiera eller kvantifiera möjliga risker, i relevanta fall med användning av analysmetoder och artificiell intelligens enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...²⁴.
- (27) *risksignal*: indikation om en möjlig risk baserat på automatiserade processer med riskanalys av data, information eller dokument.
- (28) *riskanalysresultat*: när det gäller en signal, fastställande av att en risk anses föreligga eller inte, på grundval av en automatisk process eller ytterligare mänsklig bedömning av risksignalen.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om harmoniserade regler för artificiell intelligens (rättsakt om artificiell intelligens) och om ändring av vissa unionslagstiftningsakter [COM(2021) 206 final] [(2021/0106(COD))].

- (29) *kontrollrekommendation*: ett yttrande från en tullmyndighet eller från EU:s tullbyrå om huruvida en tullkontroll bör utföras, och i så fall när, var och av vilken tullmyndighet, inbegripet identifiering av eventuella ytterligare åtgärder utöver tullkontroller.
- (30) *kontrollbeslut*: den enskilda handling genom vilken tullmyndigheterna beslutar om en kontroll ska utföras eller inte.
- (31) *kontrollresultat*: det preliminära och slutliga resultatet av en kontroll, inklusive eventuella ytterligare åtgärder som anges, och i förekommande fall de behöriga myndigheter som berörs av resultatet eller åtgärden.
- (32) *gemensamt prioriterat kontrollområde*: ett urval av särskilda tullförfaranden, varutyper, transportrutter, transportsätt eller ekonomiska aktörer i syfte att göra dem till föremål för mer omfattande riskanalys, riskreducerande åtgärder och tullkontroller under en viss period, utan att detta påverkar andra kontroller som normalt utförs av tullmyndigheterna.
- (33) *gemensamma riskkriterier och standarder*: parametrar för riskanalys för ett riskområde och åtföljande standarder för den praktiska tillämpningen av kriterierna.
- (34) *övervakningsstrategi*: en metod för hantering av en specifik risk, som syftar till att balansera operativa tullövervakningsinsatser och riskreducerande åtgärder i hela leveranskedjan på ett proportionerligt och effektivt sätt.
- (35) *sändning*: varor som transporteras av en avsändare till en mottagare med samma transportmedel, även multimodalt, och som kommer från samma territorium eller tredjeland, är av samma typ, klass eller beskrivning eller förpackas tillsammans inom ramen för samma transportavtal.
- (36) *tullstatus*: varornas status som unionsvaror eller icke-unionsvaror.
- (37) *unionsvaror*: varor som tillhör någon av följande kategorier:
- (a) Varor som är helt framställda i unionens tullområde och i vilka det inte införlivats varor som importerats från tredjeländer.
 - (b) Varor som förts in i unionens tullområde från tredjeländer och som övergått till fri omsättning.
 - (c) Varor som har framställts eller tillverkats i unionens tullområde, antingen endast av varor som avses i led b eller av varor som avses i leden a och b.
- (38) *icke-unionsvaror*: andra varor än de som avses i led 46 eller varor som har förlorat sin tullstatus som unionsvaror.
- (39) *frigörande av varor*: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna, eller andra personer på deras vägnar, gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de avses hänföras till.
- (40) *summarisk införseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras in i unionens tullområde.
- (41) *summarisk utförseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras ut ur unionens tullområde.
- (42) *deklaration för tillfällig lagring*: den handling genom vilken en person anger, i föreskriven form och på föreskrivet sätt, att varor lagras tillfälligt.

- (43) *tulldeklaration*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att hänföra varor till ett visst tullförfarande, i tillämpliga fall med uppgift om vilka eventuella särskilda arrangemang som önskas.
- (44) *deklarant*: den person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport i eget namn eller den person i vars namn en sådan deklaration eller en sådan anmälan inges.
- (45) *deklaration om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror, med undantag för varor som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring, ut ur unionens tullområde.
- (46) *anmälan om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring ut ur unionens tullområde.
- (47) *distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer*: distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer eller tredjeterritorier enligt definitionen i artikel 14.4.2 i direktiv 2006/112/EG.
- (48) *tillverkare*:
- (a) tillverkaren av produkten i enlighet med annan lagstiftning som är tillämplig på produkten i fråga, eller
 - (b) producenten när det gäller jordbruksprodukter enligt definitionen i artikel 38.1 i EUF-fördraget eller råvaror, eller
 - (c) om det inte finns någon tillverkare eller producent enligt leden a och b, den fysiska eller juridiska person eller sammanslutning av personer som har tillverkat eller låtit tillverka produkten och saluför den produkten i sitt namn eller under sitt varumärke.
- (49) *produktleverantör*: varje fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av personer i leveranskedjan som tillverkar en produkt helt eller delvis, antingen i egenskap av tillverkare eller under andra omständigheter.
- (50) *tillfällig lagring*: situationen för icke-unionsvaror som tillfälligt lagras under tullövervakning under perioden mellan den tidpunkt då fraktföraren anmäler varornas ankomst till tullområdet och då de hänförs till ett tullförfarande.
- (51) *förädlade produkter*: varor hänfödda till ett förfarande för förädling som har genomgått förädlingsprocesser.
- (52) *förädlingsprocesser*: var och en av följande processer:
- (a) Behandling av varor, inbegripet uppsättning eller montering av varorna eller anslutning eller anpassning av varorna till andra varor.
 - (b) Förädling av varor.
 - (c) Förstöring av varor.
 - (d) Reparation av varor, inklusive återställande och iordningställande av varor.
 - (e) Användning av varor som inte ingår i de förädlade produkterna men som möjliggör eller underlättar produktionen av dessa produkter, även om de helt eller delvis förbrukas i processen (produktionstillbehör).

- (53) *innehavare av transiteringsförfarandet*: den person som inger transiteringsdeklarationen eller tillhandahåller den information som krävs för att hänföra varor till det förfarandet, eller för vars räkning deklarationen inges eller informationen lämnas.
- (54) *avkastningsgrad*: den kvantitet eller procentsats förädlade produkter som erhålls vid förädling av en bestämd kvantitet varor som hänförts till ett förfarande för förädling.
- (55) *tredjeland*: ett land eller territorium utanför unionens tullområde.
- (56) *förenklad tullbehandling för distansförsäljning*: den förenklade tullbehandling för distansförsäljning som anges i artikel 1.4 och 1.5 och del 1 avsnitt II G i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.
- (57) *tullskuld*: en persons skyldighet att erlægga det import- eller exporttullbelopp som gäller för särskilda varor enligt gällande tullagstiftning.
- (58) *gäldenär*: varje person som är skyldig att betala en tullskuld.
- (59) *importtull*: den tull som ska betalas vid import av varor.
- (60) *exporttull*: den tull som ska betalas vid export av varor.
- (61) *återbetalning*: återbetalning av ett import- eller exporttullbelopp som har betalats.
- (62) *eftergift*: befrielse från skyldigheten att betala ett import- eller exporttullbelopp som inte har betalats.
- (63) *inköpsprovision*: en avgift som en importör betalar till en agent för att agenten ska företräda importören vid inköpet av varor som värderas.
- (64) *kris*: en händelse eller situation som plötsligt äventyrar skydd, säkerhet, hälsa och liv för medborgare, ekonomiska aktörer och tullmyndigheternas personal, och som kräver brådskande åtgärder vad gäller införsel, utförsel eller transitering av varor.

Kapitel 3

Beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen

AVSNITT 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 6

Beslut som fattas på ansökan

1. En person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen ska tillhandahålla all information som de behöriga tullmyndigheterna behöver för att kunna fatta det beslutet.

Även flera personer får ansöka om och omfattas av ett beslut, i enlighet med villkoren i tullagstiftningen.

Om inte annat föreskrivs ska den behöriga tullmyndigheten vara den där den sökande är etablerad.
2. Tullmyndigheterna ska, utan dröjsmål och senast inom 30 kalenderdagar från det att ansökan om ett beslut mottagits, kontrollera om villkoren för godtagande av denna ansökan är uppfyllda.

Om tullmyndigheterna fastställer att ansökan innehåller all information som krävs för att de ska kunna fatta ett beslut, ska de meddela sitt godtagande till den sökande inom den tidsperiod som anges i första stycket.

Om tullmyndigheterna fastställer att ansökan inte innehåller all nödvändig information ska de begära att den sökande lämnar relevant ytterligare information inom en rimlig tidsfrist på högst 30 kalenderdagar. Även om tullmyndigheterna har begärt ytterligare information från den sökande ska de besluta om huruvida ansökan är fullständig och kan godtas, eller om den är ofullständig och ska avslås, inom en period på högst 60 kalenderdagar från dagen för den första ansökan. Om tullmyndigheterna inte uttryckligen informerar den sökande inom denna tidsfrist om huruvida ansökan har godtagits, ska ansökan anses godtagen vid utgången av de 60 kalenderdagarna.

3. Om inte annat föreskrivs ska den behöriga tullmyndigheten fatta ett sådant beslut som avses i punkt 1 senast inom 120 kalenderdagar från den dag då ansökan godtagits och utan dröjsmål underrätta den sökande om detta.

Om tullmyndigheterna inte kan iaktta tidsfristen för att fatta ett beslut ska de underrätta den sökande om detta innan tiden gått ut, ange skälen till överskridandet av fristen och ange den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 kalenderdagar.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i andra stycket får tullmyndigheterna förlänga tidsfristen för att fatta ett beslut enligt tullagstiftningen, om sökanden begär en förlängning för att genomföra anpassningar i syfte att säkerställa att villkoren och kriterierna för beviljande av ansökan är uppfyllda. Dessa anpassningar och den ytterligare tid som är nödvändig för att genomföra dem ska meddelas till tullmyndigheterna, som ska besluta om förlängningen.

Om tullmyndigheterna inte fattar ett beslut inom de tidsfrister som fastställs i första, andra och tredje styckena, får den sökande anse att begäran har avslagits och får överklaga ett sådant negativt beslut. Den sökande får också underrätta EU:s tullbyrå om att tullmyndigheterna inte har fattat något beslut inom de relevanta tidsfristerna.

4. Om inget annat föreskrivs i beslutet eller tullagstiftningen, ska beslutet få verkan från och med den dag då den sökande mottar det eller anses ha mottagit det. Utom i de fall som avses i artikel 17.2, ska fattade beslut kunna verkställas av tullmyndigheterna från och med den dagen.
5. Om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen ska beslutet vara giltigt utan tidsbegränsning.
6. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut som skulle vara negativt för den sökande, ska de meddela vilka grunder de avser att basera sitt beslut på till den sökande, som ska ges möjlighet att framföra sin synpunkt inom en föreskriven tid från och med den dag då denne mottar meddelandet eller anses ha mottagit det ("rätt att bli hörd"). När den tiden löpt ut ska den sökande i lämplig form meddelas beslutet.

Första stycket ska inte tillämpas i något av följande fall:

- (a) I fråga om ett beslut som avser bindande besked som avses i artikel 13.1.
- (b) I fråga om ett beslut om att en aktör inte ska omfattas av en tullkvot om den fastställda tullkvotvolymen uppnås enligt artikel 145.4 [första](#) stycket.

- (c) Om typen eller omfattningen av hotet mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
 - (d) Om beslutet syftar till att säkerställa genomförandet av ett annat beslut om vilket den sökande har givits möjlighet att uttrycka sin synpunkt, utan att det påverkar tillämpningen av den berörda medlemsstatens lagstiftning.
 - (e) Om det skulle inverka menligt på utredningar som inletts i syfte att bekämpa bedrägeri.
 - (f) I andra särskilda fall.
7. Ett beslut som är negativt för den sökande ska innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och ska innehålla en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel [16](#).
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa följande:
- (a) Undantagen för att utse det behöriga tullkontor som avses i punkt 1 tredje stycket i denna artikel.
 - (b) Villkoren för godtagande av en ansökan enligt punkt 2 i denna artikel.
 - (c) De fall där tidsfristen för att fatta ett särskilt beslut, inbegripet en eventuell förlängning av tidsfristen, skiljer sig från de tidsfrister som avses i punkt 3 i denna artikel.
 - (d) De fall, enligt punkt 4 i denna artikel, där beslutet får verkan en annan dag än den då den sökande mottar det eller anses ha mottagit det.
 - (e) De fall, enligt punkt 5 i denna artikel, där beslutet inte är giltigt under obegränsad tid.
 - (f) Den tidsperiod som avses i punkt 6 första stycket i denna artikel.
 - (g) De särskilda fall som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel.
9. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet
- (a) för inlämnande och godtagande av en ansökan om ett beslut, enligt punkterna 1 och 2,
 - (b) för fattande av beslut som avses i denna artikel, i tillämpliga fall inbegripet avseende rätten att bli hörd och samrådet med andra berörda medlemsstater.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 7

Hantering av beslut som fattas på ansökan

1. Innehavaren av beslutet ska fullgöra de skyldigheter som följer av det beslutet.
2. Innehavaren av beslutet ska fortlöpande övervaka att villkoren och kriterierna uppfylls och att de skyldigheter fullgörs som följer av besluten och, i tillämpliga fall, inrätta interna kontroller som kan förebygga, upptäcka och korrigera olagliga eller oriktiga transaktioner.

3. Innehavaren av beslutet ska utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om alla händelser som inträffat efter det att beslutet fattats och som kan inverka på beslutets upprätthållande eller innehåll.
4. Tullmyndigheterna ska regelbundet övervaka huruvida innehavaren av beslutet fortsätter att fullgöra de relevanta kriterierna och de relevanta skyldigheterna, särskilt förmågan hos innehavaren av beslutet att förebygga, reagera på och avhjälpa fel genom lämpliga interna kontroller. På grundval av sådan övervakning ska tullmyndigheterna i relevanta fall bedöma riskprofilen för innehavaren av beslutet. Om innehavaren av beslutet har varit etablerad i unionens tullområde i mindre än tre år ska tullmyndigheterna noggrant övervaka detta under det första året efter att beslutet har fattats.
5. Tullmyndigheterna ska underrätta EU:s tullbyrå om beslut som fattas på ansökan och om all övervakningsverksamhet som de utför i enlighet med punkt 4. EU:s tullbyrå ska beakta denna information för riskhanteringsändamål.
6. Fram till det datum som fastställs i artikel 265.3 ska tullmyndigheterna registrera sina beslut i de befintliga elektroniska system för informationsutbyte som utvecklats av medlemsstaterna och kommissionen. Medlemsstaterna och kommissionen ska ha tillgång till dessa beslut och den underliggande informationen i systemen.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser på andra områden som anger de fall där beslut är ogiltiga eller förlorar sin giltighet, får de tullmyndigheter som fattat ett beslut när som helst upphäva, återkalla eller ändra beslutet om det inte är förenligt med tullagstiftningen. Tullmyndigheterna ska informera EU:s tullbyrå om upphävande, återkallande och ändring av tullbeslut.
8. I särskilda fall ska tullmyndigheterna
 - (a) ompröva ett beslut,
 - (b) tillfälligt dra in ett beslut som inte ska upphävas, återkallas eller ändras.
9. Den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut ska tillfälligt dra in beslutet i stället för att upphäva, återkalla eller ändra det, om
 - (a) denna tullmyndighet anser att det kan finnas tillräckliga skäl för att upphäva, återkalla eller ändra beslutet, men den ännu inte har alla nödvändiga uppgifter för att kunna besluta om upphävande, återkallelse eller ändring,
 - (b) denna tullmyndighet anser att villkoren för beslutet inte är uppfyllda eller att innehavaren av beslutet inte uppfyller skyldigheterna enligt det beslutet, och det är lämpligt att ge innehavaren av beslutet tid att vidta åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls eller att skyldigheterna fullgörs,
 - (c) innehavaren av beslutet begär en sådan tillfällig indragning, eftersom denne temporärt inte kan uppfylla villkoren för beslutet eller fullgöra sina skyldigheter enligt det beslutet.

I de fall som avses i första stycket b och c ska innehavaren av beslutet underrätta den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut om de åtgärder som innehavaren kommer att vidta för att säkerställa att villkoren uppfylls eller skyldigheterna fullgörs, samt den tid innehavaren behöver för att vidta dessa åtgärder.
10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa

- (a) närmare bestämmelser för övervakning av ett beslut som avses i punkterna 2–4 i den här artikeln,
- (b) de särskilda fall och regler för omprövning av beslut som avses i punkt 8 i den här artikeln.

Artikel 8

Besluts giltighet i hela unionen

Utom i de fall där ett beslut föreskriver att dess verkan är begränsad till en eller flera medlemsstater ska beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen vara giltiga i hela unionens tullområde.

Artikel 9

Upphävande av positiva beslut

1. Tullmyndigheterna ska upphäva ett beslut som är positivt för innehavaren av beslutet om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Beslutet fattades på grundval av felaktig eller ofullständig information.
 - (b) Innehavaren av beslutet visste eller borde rimligen ha vetat att informationen var felaktig eller ofullständig.
 - (c) Beslutet skulle ha varit annorlunda om informationen hade varit korrekt och fullständig.
2. Innehavaren av beslutet ska underrättas om att det upphävts.
3. Upphävandet ska få verkan från och med den dag då det ursprungliga beslutet fick verkan, om inget annat föreskrivs i beslutet i enlighet med tullagstiftningen.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera reglerna för att upphäva positiva beslut. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 10

Återkallelse och ändring av positiva beslut

1. Ett positivt beslut ska återkallas eller ändras i andra fall än de som avses i artikel [9](#)
 - (a) om ett eller flera av villkoren för att fatta beslutet inte var uppfyllda eller inte längre uppfylls, eller
 - (b) på ansökan av innehavaren av beslutet.
 2. Om inget annat föreskrivs får ett positivt beslut som riktas till flera personer återkallas endast i fråga om en person som inte fullgör en skyldighet enligt det beslutet.
 3. Innehavaren av beslutet ska underrättas om dess återkallelse eller ändring.
 4. Artikel [6.4](#) ska gälla vid återkallelse eller ändring av ett beslut.
- Emellertid får tullmyndigheterna i undantagsfall och om berättigade intressen för innehavaren av beslutet så kräver skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen

får verkan med upp till ett år. Det datumet ska anges i beslutet om återkallelse eller ändring.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) de fall som avses i punkt 2 där ett positivt beslut som riktas till flera personer får återkallas också när det gäller andra personer än den som inte fullgör en skyldighet enligt det beslutet,
 - (b) de undantagsfall där tullmyndigheterna får skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen får verkan i enlighet med punkt 4 andra stycket.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandereglerna för att återkalla eller ändra positiva beslut. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 11

Beslut som fattas utan föregående ansökan

Utom när en tullmyndighet agerar som en rättslig myndighet ska artikel [6.4](#), [6.5](#), [6.6](#) och [6.7](#), artikel [7.7](#) och artiklarna [8](#), [9](#) och [10](#) också gälla beslut som tullmyndigheterna fattar utan en föregående ansökan från den berörda personen.

Artikel 12

Begränsningar som är tillämpliga på beslut om varor som hänförs till ett tullförfarande eller som lagras tillfälligt

Utom när den berörda personen begär det ska en återkallelse, ändring eller tillfällig indragning av ett positivt beslut inte gälla för varor som vid den tidpunkt då återkallelsen, ändringen eller den tillfälliga indragningen får verkan redan är hänförs till och fortfarande omfattas av ett tullförfarande eller lagras tillfälligt genom tillämpning av det återkallade, ändrade eller tillfälligt indragna beslutet.

AVSNITT 2

BINDANDE BESKED

Artikel 13

Beslut som avser bindande besked

1. Tullmyndigheterna ska på grundval av en ansökan fatta beslut som avser bindande klassificeringsbesked, beslut som avser bindande ursprungsbesked och beslut som avser bindande värderingsbesked.

En sådan ansökan ska inte godtas i något av följande fall:

- (a) Om ansökan upprättas eller redan har upprättats vid samma eller ett annat tullkontor av innehavaren av ett beslut eller för denna persons räkning
 - i) avseende beslut om bindande klassificeringsbesked, när det gäller samma varor,
 - ii) avseende beslut om bindande ursprungsbesked, när det gäller samma varor och under samma omständigheter som avgör förvärv av ursprung,

- iii) avseende beslut om bindande värderingsbesked, när det gäller varor under samma omständigheter som fastställer tullvärdet.
 - (b) Om ansökan inte hänför sig till något avsett utnyttjande av beslutet om bindande besked eller någon avsedd användning av ett tullförfarande.
2. Beslut om bindande besked ska vara bindande endast i fråga om en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av en varas ursprung eller tullvärde och för följande aktörer:
- (a) För tullmyndigheterna gentemot innehavaren av beslutet, endast i fråga om varor för vilka tullformaliteter fullgörs efter den dag då beslutet får verkan.
 - (b) För innehavaren av beslutet gentemot tullmyndigheterna, med verkan först från och med den dag då innehavaren mottar eller anses ha mottagit underrättelse om beslutet.
3. Beslut om bindande besked ska vara giltiga i tre år från och med den dag då besluten får verkan.
4. När det gäller en ansökan om ett beslut om bindande besked i samband med ett visst tullförfarande ska innehavaren av beslutet kunna styrka följande:
- (a) När det gäller ett beslut om bindande klassificeringsbesked, att de berörda varorna i alla avseenden motsvarar de varor som beskrivs i beslutet.
 - (b) När det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, att de berörda varorna och de omständigheter som avgör förvärv av ursprung i alla avseenden motsvarar de varor och omständigheter som beskrivs i beslutet.
 - (c) När det gäller ett beslut om bindande värderingsbesked, att de omständigheter som avgör de berörda varornas tullvärde i alla avseenden motsvarar de omständigheter som beskrivs i beslutet.

Artikel 14

Hantering av beslut som avser bindande besked

1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 13.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av något av följande:
- (a) Antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 145.2 a och b.
 - (b) Antagandet av åtgärder enligt artikel 146.4.
- I sådana fall ska beslutet om bindande klassificeringsbesked upphöra att gälla med verkan från och med tillämpningsdagen för ändringen eller åtgärderna.
2. Ett beslut om bindande ursprungsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 13.3 löper ut i något av följande fall:
- (a) Om en rättsligt bindande unionsakt antas eller ett avtal ingås av och börjar tillämpas i unionen, och beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre överensstämmer med den lagstiftning som därmed fastställs, med verkan från och med tillämpningsdagen för akten eller avtalet.
 - (b) Om beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre är förenligt med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för

Världshandelsorganisationen (WTO) eller med rådgivande yttranden, upplysningar, råd eller liknande handlingar om fastställandet av varors ursprung för att säkerställa enhetlighet i tolkningen och tillämpningen av det avtalet, med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Ett beslut om bindande värderingsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 13.3 löper ut i följande fall:
 - (a) Om antagandet av en rättsligt bindande unionsakt innebär att beslut om bindande värderingsbesked inte är förenliga med den akten, från och med den dag då den akten börjar tillämpas.
 - (b) Om beslutet om bindande värderingsbesked inte längre är förenligt med artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet eller 1994 års avtal om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om tullvärdeberäkning), eller med de beslut som antagits av kommittén för tullvärdeberäkning för tolkning av det avtalet, med verkan från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.
4. Beslut om bindande besked ska inte upphöra att gälla med retroaktiv verkan.
5. Genom undantag från artikel 7.7 och artikel 9 ska tullmyndigheterna upphäva beslut om bindande besked endast om de grundas på felaktig eller ofullständig information från de sökande.
6. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut som avser bindande besked i enlighet med artikel 7.7 och artikel 10. Sådana beslut ska dock inte återkallas på ansökan av innehavaren av beslutet.
7. Beslut som avser bindande besked får inte ändras.
8. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked om de inte längre är förenliga med tolkningen av någon av de nomenklaturer som avses i artikel 145.2 a och b till följd av något av följande:
 - (a) De förklarande anmärkningar som avses i artikel 9.1 a andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2658/87, med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 - (b) En dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 - (c) Klassificeringsbeslut, klassificeringsuttalanden eller ändringar i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av den organisation som inrättats genom konventionen om inrättandet av ett tullsamarbetsråd, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950, med verkan från och med den dag då kommissionens meddelande offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Beslut om bindande ursprungsbesked och beslut om bindande värderingsbesked ska återkallas när de inte längre är förenliga med en dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
10. Om ett beslut som avser bindande besked upphör att gälla i enlighet med punkt 1 b eller punkterna 2 eller 3, eller återkallas i enlighet med punkterna 6, 8 eller 9, får

beslutet fortfarande användas i samband med bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan det upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte tillämpas när ett beslut om bindande ursprungsbesked fattas för varor som ska exporteras.

Den förlängda användning som avses i första stycket ska inte överstiga sex månader från och med den dag då beslutet om bindande besked upphör att gälla eller återkallas. Genom en åtgärd som avses i artikel 146.4, en åtgärd som avses i artikel 151 eller en åtgärd som avses i artikel 158 kan dock denna förlängda användning uteslutas eller en kortare tidsperiod föreskrivas. Om det gäller produkter för vilka en import- eller exportlicens inlämnas när tullformalitetserna fullgörs, ska tiden på sex månader ersättas med licensens giltighetstid.

För att den förlängda användningen av ett beslut om bindande besked ska kunna utnyttjas ska innehavaren av beslutet inge en ansökan till den tullmyndighet som fattade beslutet inom 30 dagar från och med den dag då beslutet upphör att gälla eller återkallas, med angivande av de kvantiteter för vilka en förlängd användningsperiod begärs och den medlemsstat eller de medlemsstater i vilka varorna kommer att klareras under den förlängda användningsperioden. Denna tullmyndighet ska fatta beslut om förlängd användning och utan dröjsmål underrätta innehavaren, och senast inom 30 dagar från den dag då den mottar all information som krävs för att den ska kunna fatta detta beslut.

11. Kommissionen ska underrätta tullmyndigheterna när
 - (a) fattande av beslut som avser bindande besked i fråga om varor där en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av ursprung eller tullvärde inte är säkerställd tillfälligt ska upphöra, eller
 - (b) ett tillfälligt upphörande enligt led a dras tillbaka.
12. I syfte att säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung eller tullvärde får kommissionen anta beslut där medlemsstaterna uppmanas att återkalla ett beslut om bindande klassificeringsbesked, bindande ursprungsbesked eller bindande värderingsbesked. Innan kommissionen antar ett sådant beslut ska den meddela på vilka skäl den avser att grunda sitt beslut till innehavaren av beslutet om bindande klassificeringsbesked, bindande ursprungsbesked eller bindande värderingsbesked, varvid personen ska ges möjlighet att uttrycka sin synpunkt inom en föreskriven tidsfrist från och med den dag då personen mottar eller anses ha mottagit meddelandet.
13. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för att fatta de beslut som avses i punkt 12 i den här artikeln, särskilt avseende meddelandet till de berörda personerna om de skäl på vilka kommissionen avser att grunda sitt beslut och den tidsfrist inom vilken dessa personer får framföra sina synpunkter.
14. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta förfaranderegler för
 - (a) användning av ett beslut om bindande besked efter det att det har upphört att gälla eller har återkallats, i enlighet med punkt 10,
 - (b) kommissionens underrättelser till tullmyndigheterna i enlighet med punkt 11 a och b.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

15. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta de beslut genom vilka medlemsstaterna uppmanas att återkalla de beslut som avses i punkt 12. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 262.2.

AVSNITT 3

ÖVERKLAGANDEN

Artikel 15

Beslut fattade av en rättslig myndighet

Artiklarna [16](#) och [17](#) ska inte tillämpas på överklaganden som inges i syfte att upphäva, återkalla eller ändra ett beslut rörande tillämpningen av tullagstiftningen som fattats av en rättslig myndighet eller av tullmyndigheter som agerar som rättsliga myndigheter.

Artikel 16

Rätt att överklaga

1. Varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna rörande tillämpningen av tullagstiftningen, om beslutet berör personen direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna har ansökt om ett beslut och inte har erhållit ett beslut om den ansökan inom de tidsfrister som avses i artikel [6.3](#) ska även ha rätt att överklaga.
2. Rätten att överklaga får utövas i åtminstone två instanser:
 - (a) I första instans, vid tullmyndigheterna eller en rättslig myndighet eller ett annat organ som utsetts för det ändamålet av medlemsstaterna.
 - (b) I andra instans, vid ett högre oberoende organ, som kan vara en rättslig myndighet eller ett likvärdigt specialiserat organ, enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.
3. Överklagandet ska inges i den medlemsstat där beslutet har fattats eller där ansökan om beslutet har ingetts.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna.

Artikel 17

Uppskjutande av genomförandet

1. Ett överklagande får inte medföra att genomförandet av det ifrågasatta beslutet skjuts upp.
2. Tullmyndigheterna ska dock helt eller delvis skjuta upp genomförandet av ett sådant beslut, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller om det är fara att den berörda personen kan vållas irreparabel skada.
3. I de fall som avses i punkt 2, om det ifrågasatta beslutet innebär att import- eller exporttullar ska betalas, ska uppskjutandet av genomförandet av beslutet förutsätta att det ställs en garanti, såvida det inte på grundval av en dokumenterad bedömning

fastställs att en sådan garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska svårigheter.

AVSNITT 4

AVGIFTER OCH KOSTNADER

Artikel 18

Förbud mot avgifter och kostnader

1. Tullmyndigheterna får inte ta ut avgifter för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen som äger rum under de behöriga tullkontorens officiella öppettider.
2. Tullmyndigheterna får ta ut avgifter eller kostnadsersättning för särskilda tjänster, särskilt följande:
 - (a) Tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullmyndigheternas lokaler.
 - (b) Analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, särskilt när det är fråga om beslut som fattas enligt artikel [13](#) eller tillhandahållande av information enligt artikel [39](#).
 - (c) Undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål eller förstöring av varor, om andra kostnader än kostnader för att ta tullpersonal i anspråk uppstår.
 - (d) Exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.

Avdelning II

PERSONERS RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER

ENLIGT TULLAGSTIFTNINGEN

Kapitel 1

Registrering

Artikel 19

Registrering

1. Ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde ska registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de är etablerade för att få ett registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer). Om möjligt ska registreringen även omfatta elektronisk identifiering av aktören i de nationella system för elektronisk identifiering som avses i förordning (EU) nr 910/2014.
2. Registrerade ekonomiska aktörer ska underrätta tullmyndigheterna om alla ändringar av deras registreringsuppgifter, särskilt om det innebär en ändring av deras etableringsplats.
3. I särskilda fall ska ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de först inger en deklaration eller ansöker om ett beslut.

4. Andra personer än ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna, om inget annat föreskrivs.
- Om personer som avses i första stycket är skyldiga att registrera sig ska följande gälla:
- (a) Om de är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de är etablerade.
 - (b) Om de inte är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de först inger en deklaration eller ansöker om ett beslut.
5. I särskilda fall ska tullmyndigheterna ogiltigförklara registreringen.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa följande:
- (a) Den minimimängd data som krävs för den registrering som avses i punkt 1.
 - (b) De särskilda fall som avses i punkt 3.
 - (c) De fall som avses i punkt 4 första stycket, när andra personer än ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna.
 - (d) De särskilda fall som avses i punkt 5 när tullmyndigheterna ogiltigförklarar en registrering.
 - (e) Vilken tullmyndighet som ansvarar för registreringen.
7. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera vilken tullmyndighet som ansvarar för registreringen enligt punkt 1. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 262.2.

Kapitel 2

Importör och faktisk importör

Artikel 20

Importörer

1. Importören ska fullgöra följande skyldigheter:
- (a) Tillhandahålla, bevara och för tullmyndigheterna tillgängliggöra all information, så snart den är tillgänglig och under alla omständigheter innan varorna frigörs, som krävs avseende lagring eller det tullförfarande till vilket varorna ska hänföras i enlighet med artiklarna [88](#), [118](#), [132](#) och [135](#), eller för att avsluta förfarandet för passiv förädling.
 - (b) Säkerställa korrekt beräkning och betalning av tullar och andra tillämpliga avgifter.
 - (c) Säkerställa att de varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna och tillhandahålla, bevara och tillgängliggöra lämplig bokföring avseende sådant uppfyllande.
 - (d) Varje annan skyldighet för importören som fastställs i tullagstiftningen.
2. Importören ska vara etablerad i unionens tullområde.

3. Genom undantag från punkt 2 behöver följande importörer eller personer inte vara etablerade i unionens tullområde:
- (a) En importör som hänför varor till transitering eller tillfällig införsel.
 - (b) En importör som transporterar varor som kvarstår i tillfällig lagring.
 - (c) Personer som vid enstaka tillfällen hänför varor till ett tullförfarande, förutsatt att tullmyndigheterna anser att en sådan hänförande är berättigat.
 - (d) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som uppvisar varorna för ett unionstullkontor vid gränsen till detta land, under förutsättning att det land där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmån för personer som är etablerade i unionens tullområde.
 - (e) En faktisk importör som företräds av ett indirekt ombud som är etablerat i unionens tullområde.

Artikel 21

Faktiska importörer

1. Genom undantag från artikel 20.1 [a](#) ska faktiska importörer tillhandahålla eller tillgängliggöra information om distansförsäljning av varor som ska importeras till unionens tullområde senast dagen efter den dag då betalningen godtagits och under alla omständigheter innan varorna frigörs.
2. Utan att det påverkar den information som krävs för att varorna ska kunna övergå till fri omsättning i enlighet med artikel 88.3 [a](#) ska den information som avses i punkt 1 i den här artikeln innehålla åtminstone de krav som anges i artikel 63c.2 i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011.
3. Om varor som tidigare importerats av en faktisk importör inom ramen för distansförsäljning återsänds till den ursprungliga avsändarens adress eller till en annan adress utanför unionens tullområde, ska den faktiska importören ogiltigförklara informationen om dessa varors övergång till fri omsättning och tillhandahålla eller tillgängliggöra ett bevis för att varorna förts ut ur unionens tullområde.

Kapitel 3 Exportör

Artikel 22

Exportörer

1. Exportören ska fullgöra följande skyldigheter:
 - (a) Tillhandahålla, bevara och för tullmyndigheterna tillgängliggöra all information, så snart den är tillgänglig och under alla omständigheter innan varorna frigörs, som krävs med avseende på det tullförfarande till vilket varorna hänförs i enlighet med artiklarna [99](#) och [140](#), eller för att avsluta förfarandet för tillfällig införsel.
 - (b) Säkerställa korrekt beräkning och uttag av tullar och andra avgifter, i tillämpliga fall.

- (c) Säkerställa att de varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna och tillhandahålla, bevara och tillgängliggöra lämplig bokföring avseende sådant uppfyllande.
 - (d) Varje annan skyldighet som fastställs i tullagstiftningen.
2. Exportören ska vara etablerad i unionens tullområde.
 3. Genom undantag från punkt 2 behöver följande exportörer inte vara etablerade i unionens tullområde:
 - (a) En exportör som hänför varor till transitering, avslutar förfarandet för tillfällig införsel eller exporterar varor som varit i tillfällig lagring.
 - (b) Personer som vid enstaka tillfällen hänför varor till ett tullförfarande, förutsatt att tullmyndigheterna anser detta berättigat.
 - (c) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som uppvisar varorna för ett unionstullkontor vid gränsen till detta land, under förutsättning att det land där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmån för personer som är etablerade i unionens tullområde.

Kapitel 4

Godkända ekonomiska aktörer och betrodda näringsidkare

Artikel 23

Ansökan om och beviljande av tillstånd som godkänd ekonomisk aktör

1. En person som har sin hemvist i eller är bildad eller registrerad i unionens tullområde och som uppfyller kriterierna i artikel [24](#) får ansöka om status som godkänd ekonomisk aktör.

Tullmyndigheterna ska, vid behov efter samråd med andra myndigheter, bevilja en eller båda av följande typer av tillstånd:

 - (a) Godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, vilket ska göra det möjligt för innehavaren att åtnjuta vissa förenklingar i enlighet med tullagstiftningen.
 - (b) Godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd, vilket ska ge innehavaren rätt till lättnader i fråga om säkerhet och skydd.
2. Båda typerna av tillstånd enligt punkt 1 andra stycket kan innehas samtidigt.
3. De personer som avses i punkt 1 ska efterleva de skyldigheter som anges i artikel [7.2](#) och [7.3](#). Tullmyndigheterna ska övervaka att aktören fortlöpande uppfyller kriterierna och villkoren för status som godkänd ekonomisk aktör i enlighet med artikel 7.4.

Tullmyndigheterna ska minst vart tredje år göra en ingående kontroll av den godkända ekonomiska aktörens verksamhet och interna bokföring.
4. Om inte annat följer av punkt 5 i denna artikel och av artikel [24](#) ska status som godkänd ekonomisk aktör erkännas av tullmyndigheterna i alla medlemsstater.
5. På grundval av erkännandet av denna status och under förutsättning att kraven avseende en specifik typ av förenkling enligt tullagstiftningen är uppfyllda, ska tullmyndigheterna bevilja tillstånd till att aktören omfattas av denna förenkling.

Tullmyndigheterna ska inte på nytt granska kriterier som redan granskats när statusen beviljades.

6. Den godkända ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska i enlighet med den typ av tillstånd som har beviljats åtnjuta fler förmåner än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller, inbegripet färre fysiska och dokumentbaserade kontroller. Statusen som godkänd ekonomisk aktör ska beaktas positivt för tullriskhanteringsändamål.
7. Tullmyndigheterna ska bevilja förmåner som följer av statusen som godkänd ekonomisk aktör till personer som är etablerade i tredjeländer och som uppfyller villkor och fullgör skyldigheter som har fastställts genom relevant lagstiftning i dessa länder eller territorier, under förutsättning att dessa villkor och skyldigheter erkänns av unionen som likvärdiga med dem som åläggs godkända ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde. Ett sådant beviljande av förmåner ska vara baserat på ömsesidighetsprincipen om inte annat beslutats av unionen, och ska stödjas genom ett internationellt avtal som har ingåtts av unionen eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.
8. En gemensam mekanism för driftskontinuitet ska inrättas för hantering av störningar i handelsflödena till följd av ökade säkerhetsnivåer, gränsstängningar och/eller naturkatastrofer, farliga nödsituationer eller andra större incidenter, så att tullmyndigheterna i möjligaste mån ska kunna underlätta och påskynda prioriterade transporter med anknytning till godkända ekonomiska aktörer.
9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) typen av och frekvensen för den kontrollverksamhet som bedrivs av både de personer som avses i punkt 1 och de tullmyndigheter som avses i punkt 3,
 - (b) de förenklingar för godkända ekonomiska aktörer som avses i punkt 5,
 - (c) de förmåner som avses i punkt 6.
10. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för samråd om fastställande av status som godkänd ekonomisk aktör enligt punkt 1 andra stycket, inbegripet tidsfrister för svar. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 24

Beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör

1. Kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör ska vara följande:
 - (a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tulllagstiftningen och skattereglerna samt domar för allvarliga brott. De överträdelser och brott som ska beaktas är sådana som rör ekonomisk verksamhet eller affärsverksamhet.
 - (b) Den sökande uppvisar en hög grad av kontroll över sin verksamhet och över varuflödet genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, transportbokföring, som möjliggör lämpliga tullkontroller, och bevis för att bristande efterlevnad av reglerna har åtgärdats. Den sökande säkerställer att berörda anställda har instruerats att informera tullmyndigheterna när problem

med regelefterlevnad upptäcks och har inrättat rutiner för att informera tullmyndigheterna om sådana problem.

- (c) Ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.
 - (d) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 23.1 [a](#), praktiska kompetensstandarder eller yrkeskvalifikationer som direkt avser den verksamhet som utförs.
 - (e) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 23.1 [b](#), lämpliga standarder för säkerhet, skydd och efterlevnad som är anpassade till den verksamhet som bedrivs. Standarderna ska anses vara uppfyllda om den sökande visar att den har vidtagit lämpliga åtgärder för att garantera den internationella leveranskedjans säkerhet och skydd, bland annat när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller, logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av den sökandes affärspartner.
2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta villkor för tillämpningen av de kriterier som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 25

Beviljande av status som betrodd näringsidkare

1. En importör eller exportör som har sin hemvist i eller är registrerad i unionens tullområde, uppfyller de kriterier som anges i punkt 3 och har bedrivit regelbunden tullverksamhet inom ramen för sin affärsverksamhet i minst tre år, får ansöka om status som betrodd näringsidkare (*Trust and Check trader*) hos tullmyndigheten i den medlemsstat där personen är etablerad.
2. Tullmyndigheterna ska bevilja denna status efter samråd med andra myndigheter, vid behov, och efter att ha haft tillgång till den sökandes relevanta data för de senaste tre åren för att bedöma om kriterierna i punkt 3 är uppfyllda.
3. Tullmyndigheterna ska bevilja status som betrodd näringsidkare till en person som uppfyller samtliga följande kriterier:
 - (a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen och skattereglerna samt domar för allvarliga brott. De överträdelser och brott som ska beaktas är sådana som rör ekonomisk verksamhet eller affärsverksamhet.
 - (b) Den sökande uppvisar en hög grad av kontroll över sin verksamhet och över varuflödet genom ett system för affärs- och transportbokföring, som möjliggör lämpliga tullkontroller, och bevis för att bristande efterlevnad av reglerna har åtgärdats. Den sökande ska säkerställa att berörda anställda informerar tullmyndigheterna när problem med regelefterlevnad upptäcks och har inrättat rutiner för att informera tullmyndigheterna om sådana problem.
 - (c) Ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag. I synnerhet gäller att under de tre år som föregår inlämningen av ansökan ska

den sökande ha fullgjort sina ekonomiska skyldigheter avseende betalning av tullar och alla andra skatter eller avgifter som tas ut vid eller i samband med import eller export av varor, inbegripet mervärdesskatt och punktskatt avseende handel inom unionen.

- (d) Praktiska kompetensstandarder eller yrkeskvalifikationer som är direkt kopplade till typen och omfattningen av den verksamhet som bedrivs, inbegripet att berörda anställda instrueras i hur de ska interagera med tullmyndigheterna genom EU:s tulldatacentral.
 - (e) Lämpliga standarder för säkerhet, skydd och efterlevnad som är anpassade till verksamhetens typ och omfattning. Standarderna ska anses vara uppfyllda om den sökande visar att den har vidtagit lämpliga åtgärder för att garantera den internationella leveranskedjans säkerhet och skydd, bland annat när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller, logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av den sökandes affärspartner.
 - (f) Innehav av ett elektroniskt system som för tullmyndigheterna i realtid tillhandahåller eller tillgängliggör alla data om varubefordran och information om huruvida den person som avses i punkt 1 uppfyller alla krav som är tillämpliga på dessa varor, inbegripet avseende skydd och säkerhet och, i relevanta fall, delning i EU:s tulldatacentral av följande:
 - i) Tullbokföring.
 - ii) Bokföringssystem.
 - iii) Affärs- och transportbokföring.
 - iv) Spårnings- och logistiksystem som identifierar om varorna är unions- eller icke-unionsvaror och, vid behov, anger var varorna befinner sig.
 - v) Licenser och tillstånd som beviljats i enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
 - vi) Fullständiga registrerade uppgifter som krävs för att kontrollera att fastställandet av tullskulderna är korrekt.
4. De personer som avses i punkt 1 ska efterleva skyldigheterna som anges i artikel 7.2 och 3. Tullmyndigheterna ska övervaka att aktören fortlöpande uppfyller kriterierna och villkoren för status som godkänd ekonomisk aktör i enlighet med artikel 7.4.
- Tullmyndigheterna ska minst vart tredje år göra en ingående kontroll av den betrodda näringsidkarens verksamhet och interna bokföring. Den betrodda näringsidkaren ska informera tullmyndigheterna om alla förändringar i dess företagsstruktur, ägande, solvens, handelsmodeller eller andra betydande förändringar av dess situation och verksamhet. Tullmyndigheterna ska ompröva en betrodd näringsidkares status om någon av dessa ändringar har en betydande inverkan på statusen. Tullmyndigheterna får tillfälligt dra in detta tillstånd till dess att ett beslut om omprövningen har fattats.
5. Om en betrodd näringsidkare ändrar sin etableringsmedlemsstat får tullmyndigheterna i den mottagande medlemsstaten göra en omprövning av den betrodda näringsidkarens status, efter samråd med den medlemsstat som ursprungligen beviljade statusen och efter att ha mottagit tidigare registrerade uppgifter om aktörerna. Under omprövningen får tullmyndigheten i den medlemsstat som beviljade det ursprungliga tillståndet tillfälligt dra in det.

Den betrodda näringsidkaren ska informera tullmyndigheterna i den mottagande medlemsstaten om alla förändringar i dess företagsstruktur, ägande, solvens, handelsmodeller eller andra betydande förändringar av dess situation och verksamhet, om någon av dessa förändringar har en inverkan på dess status som betrodd näringsidkare.

6. Om en betrodd näringsidkare misstänks vara inblandad i bedräglig verksamhet i samband med sin ekonomiska verksamhet eller affärsverksamhet ska dess status tillfälligt dras in.

Om tullmyndigheterna har dragit in tillfälligt, upphävt eller återkallat ett tillstånd som betrodd näringsidkare i enlighet med artiklarna [7](#), [9](#) och [10](#), ska de vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillstånd som avses i punkt 7 i denna artikel och de lättnader som avses i punkt 8 i denna artikel också tillfälligt dras in, upphävas eller återkallas.

7. Tullmyndigheterna får bevilja tillstånd till betrodda näringsidkare att göra följande:
- (a) Tillhandahålla vissa data om sina varor efter frigörandet av dessa varor, i enlighet med artikel [59.3](#).
 - (b) Utföra vissa kontroller och frigöra varorna vid mottagandet av dessa varor på importörens, ägarens eller mottagarens plats för affärsverksamhet och/eller vid leverans från exportörens, ägarens eller avsändarens plats för affärsverksamhet, i enlighet med artikel [61](#).
 - (c) Anse att de lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten för syftet att erhålla tillstånd till särskilda förfaranden i enlighet med artiklarna [102](#), [103](#), [109](#) och [123](#).
 - (d) Regelbundet fastställa en tullskuld som svarar mot det totala beloppet av import- eller exporttullar för alla varor som frigörs av näringsidkaren, i enlighet med artikel [181.4](#).
 - (e) Skjuta upp betalningen av tullskulden i enlighet med artikel [188](#).
8. Betrodda näringsidkare ska i enlighet med det beviljade tillståndet åtnjuta fler lättnader än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller, inbegripet färre fysiska och dokumentbaserade kontroller. Statusen som betrodd näringsidkare ska beaktas positivt för tullriskhanteringsändamål.
9. Genom undantag från artikel [110](#) ska, när importören eller exportören av de varor som förs in i eller ut ur tullområdet har status som betrodd näringsidkare, varorna anses omfattas av ett suspensivt tullförfarande och kvarstå under tullövervakning fram till slutdestinationen utan skyldighet att hänföra dem till förfarandet för transitering. Den betrodda näringsidkaren ska ansvara för betalning av tullar och andra skatter och avgifter i etableringsmedlemsstaten och där tillståndet beviljades.
10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa typ av och frekvens för de kontrollåtgärder som avses i punkt 4 i den här artikeln.
11. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta följande:
- (a) Regler för samråd med andra myndigheter för att fastställa den status som betrodd näringsidkare som avses i punkt 2.
 - (b) Villkor för tillämpningen av de kriterier som avses i punkt 3.

(c) Regler för de samråd med tullmyndigheterna som avses i punkt 5.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 26

Övergångsbestämmelser för godkända ekonomiska aktörer för tullförenklingar

1. Fram till det datum som fastställs i artikel 265.4 får tullmyndigheterna bevilja personer som uppfyller kriterierna status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar och bevilja dem tillstånd att omfattas av vissa förenklingar och förtullningar i enlighet med tullagstiftningen.
2. Senast den dag som fastställs i artikel 265.3 ska tullmyndigheterna göra en bedömning av godkända ekonomiska aktörers giltiga tillstånd för tullförenklingar för att kontrollera om innehavarna kan beviljas status som betrodda näringsidkare. Om så inte är fallet ska statusen som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar och förenklingar enligt artikel [23.5](#) återkallas.
3. Fram till dess att tillståndet omprövas eller till och med det datum som fastställs i artikel 265.3, beroende på vilket som inträffar först, ska erkännandet av status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar förbli giltigt, såvida inte artiklarna [9](#) och [10](#) om upphävande, återkallande eller ändring av beslut är tillämpliga.

Kapitel 5 Ombud i tullfrågor

Artikel 27

Tullombud

1. Varje person får utse ett tullombud.

Detta ombudskap får vara direkt, varvid tullombudet ska agera i en annan persons namn och för dennes räkning, eller indirekt, varvid tullombudet ska agera i eget namn men för en annan persons räkning.

Ett indirekt tullombud som agerar i eget namn men för en importörs eller exportörs räkning ska anses vara importören eller exportören vid tillämpningen av artikel 20 respektive artikel 22.
2. Ett tullombud ska vara etablerat i unionens tullområde.

Om inget annat föreskrivs ska denna skyldighet frångås när tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde.
3. Ett tullombud som har status som betrodd näringsidkare ska endast erkännas som sådan när det agerar som indirekt ombud. När tullombudet agerar som ett direkt ombud får tullombudet erkännas som betrodd näringsidkare om den person i vars namn och för vars räkning ombudet agerar har beviljats sådan status.
4. Kommissionen ska i enlighet med unionsrätten fastställa de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i unionens tullområde.
5. Medlemsstaterna ska tillämpa de villkor som fastställs i enlighet med punkt 4 på tullombud som inte är etablerade i unionens tullområde.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) de fall då undantaget enligt punkt 2 andra stycket inte ska gälla,
 - (b) de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i unionens tullområde enligt punkt 4.

Artikel 28

Fullmakt för ombud

1. Vid sina förbindelser med tullmyndigheterna ska tullombud uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet i tullfrågor är direkt eller indirekt.
Personer som inte uppger att de agerar som tullombud eller som uppger att de agerar som tullombud utan att ha fullmakt att göra detta, ska anses agera i eget namn och för egen räkning.
2. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från den person som de företräder.
I särskilda fall ska tullmyndigheterna inte kräva ett sådant styrkande.
3. Tullmyndigheterna ska inte kräva att en person som agerar som tullombud och regelbundet genomför åtgärder och formaliteter varje gång styrker att denne har fullmakt, förutsatt att personen kan styrka detta på tullmyndigheternas begäran.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de fall i vilka styrkande av fullmakt inte krävs av tullmyndigheterna enligt punkt 2 i den här artikeln.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta regler om beviljande och styrkande av den rätt som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Avdelning III

EU:S TULLDATACENTRAL

Artikel 29

EU:s tulldatacentral – funktioner och syfte

1. EU:s tulldatacentral ska tillhandahålla en säker och cyberresilient uppsättning elektroniska tjänster och system för att använda data, inbegripet personuppgifter, för tulländamål. Dess funktioner ska omfatta följande:
 - (a) Möjliggöra ett elektroniskt genomförande av tullagstiftningen.
 - (b) Säkerställa kvalitet, integritet, spårbarhet och oavvislighet hos de data som behandlas i tulldatacentralen, inbegripet ändringen av sådana data.
 - (c) Säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725²⁵ och

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner,

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680²⁶ om behandling av personuppgifter.

- (d) Möjliggöra riskanalys, ekonomisk analys och dataanalys, bland annat genom användning av system för artificiell intelligens i enlighet med [akten om artificiell intelligens 2021/0106 (COD)]²⁷.
 - (e) Möjliggöra dessa tjänsters och systems interoperabilitet med andra elektroniska system, plattformar eller miljöer i samarbets syfte i enlighet med avdelning XIII.
 - (f) Integrera Europeiska unionens tullkontaktpunkt och dess system för intygsutbyte som inrättades genom artikel 4 i förordning (EU) 2022/2399.
 - (g) Möjliggöra informationsutbyte med tredjeländer.
 - (h) Möjliggöra tulltillsyn av varor.
2. De handlingar som personer, kommissionen, tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå eller andra myndigheter utför med hjälp av de funktioner som anges i punkt 1 ska förbli handlingar som vidtas av dessa personer, kommissionen, tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå eller andra myndigheter, även om de har automatiserats.
3. Kommissionen ska utveckla, genomföra och underhålla EU:s tulldatacentral, bland annat genom att offentliggöra de tekniska specifikationerna för att behandla data inom den, och ska fastställa en ram för datakvalitet.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att ändra de funktioner som avses i punkt 1 för att ta hänsyn till nya uppgifter som tilldelats de myndigheter som avses i artikel 31 i denna förordning genom unionslagstiftning eller för att anpassa dessa funktioner till dessa myndigheters föränderliga behov vid genomförandet av tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämplad av tullmyndigheterna.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter fastställa följande:
- (a) De tekniska arrangemangen för underhåll och användning av de elektroniska system som medlemsstaterna och kommissionen har utvecklat i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
 - (b) Ett arbetsprogram för den gradvisa utfasningen av dessa system.
- Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 30

Nationella applikationer för att använda data från EU:s tulldatacentral

organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (EUT L...,../..., s.). [Publikationsbyrå: För in numret på förordningen i dokument COM(2021) 206 final, 2021/0106(COD)) och i fotnoten för in förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.]

1. Medlemsstaterna får utveckla applikationer som är nödvändiga för anslutning till EU:s tulldatacentral i syfte att tillhandahålla data till och behandla data från EU:s tulldatacentral.
2. Medlemsstaterna får begära att EU:s tullbyrå utvecklar de applikationer som avses i punkt 1. I så fall ska dessa medlemsstater finansiera utvecklingen.
3. Om EU:s tullbyrå utvecklar en applikation i enlighet med punkt 2 ska den göra den tillgänglig för alla medlemsstater.

Artikel 31

Ändamål för behandlingen av personuppgifter och andra data i EU:s tulldatacentral

1. Personer får ha åtkomst till de data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral och som överförts av den personen eller för dennes räkning, eller som är riktade till eller avsedda för den personen. Sådan åtkomst ska endast ske för att
 - (a) fullgöra den personens rapporteringsskyldigheter enligt tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet fastställande av varje persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som kan komma att behöva erläggas i unionen, och
 - (b) visa att personen efterlever tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
2. En tullmyndighet får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att
 - (a) utföra sina uppgifter i samband med genomförandet av tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet fastställande av varje persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som kan komma att behöva erläggas i unionen och kontrollera efterlevnaden av den lagstiftningen,
 - (b) utföra sina uppgifter i samband med kontroller och riskhantering i enlighet med avdelning IV,
 - (c) utföra de uppgifter som är nödvändiga för samarbetet enligt villkoren i avdelning XIII.

För att säkerställa att tullkontrollerna är effektiva får alla tullmyndigheter ta emot och behandla data från en tullkontroll där varor som inte uppfyller kraven har upptäckts.
3. EU:s tullbyrå får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att
 - (a) utföra sina uppgifter i fråga om tullriskhantering i enlighet med avdelning IV kapitel 3,
 - (b) utföra sina uppgifter i enlighet med avdelning XII kapitel 2,
 - (c) utföra de uppgifter som är relevanta för samarbetet i enlighet med avdelning XIII.

4. Kommissionen får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att
- (a) utföra sina uppgifter i samband med riskhantering i enlighet med avdelning IV kapitel 3,
 - (b) utföra sina uppgifter avseende klassificering av varor enligt tulltaxan, varors ursprung och värde samt tulltillsyn av varor i enlighet med avdelningarna I och IX,
 - (c) utföra sina uppgifter i samband med restriktiva åtgärder och krishantering i enlighet med avdelning XI,
 - (d) utföra sina uppgifter i förhållande till EU:s tullbyrå i enlighet med avdelning XII,
 - (e) utföra de uppgifter som är nödvändiga för samarbetet enligt villkoren i avdelning [XIII](#),
 - (f) bedöma och utvärdera tullunionens resultat i enlighet med avdelning XV kapitel 1,
 - (g) övervaka genomförandet och säkerställa en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet fastställande av varje persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som kan komma att behöva erläggas i unionen,
 - (h) ta fram statistik och andra analyser i enlighet med unionslagstiftningen för vilka de data som finns i EU:s tullcentral är nödvändiga.
5. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att den ska kunna bedriva sin verksamhet rörande tullfrågor i enlighet med artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (EG) nr 515/97, på de villkor som rör dataskydd i ovannämnda förordningar.
6. Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) får på begäran få åtkomst till data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EU) 2017/1939²⁸, i den mån det beteckas som utreds av Eppo rör tullfrågor och på de villkor som fastställs i en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 14 i denna artikel.
7. Medlemsstaternas skattemyndigheter får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att de ska kunna fastställa en persons ansvar för de tullar, avgifter och skatter som kan komma att behöva erläggas i unionen i samband med de relevanta varorna och på de villkor

²⁸ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

som fastställs i en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 14 i denna artikel.

8. De behöriga myndigheter som definieras i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625²⁹ får ha åtkomst till data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att säkerställa efterlevnaden av unionslagstiftningen om utsläppande på marknaden eller säkerhet för livsmedel, foder och växter och för samarbete med tullmyndigheterna för att minimera riskerna för att produkter som inte uppfyller kraven förs in i unionen, och på de villkor som fastställs i en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 14 i denna artikel.
9. De marknadskontrollmyndigheter som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2019/1020 får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att säkerställa efterlevnaden av unionslagstiftningen om utsläppande på marknaden eller produktsäkerhet och för samarbete med tullmyndigheterna för att minimera riskerna för att varor som inte uppfyller kraven förs in i unionen, och på de villkor som fastställs i en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 14 i denna artikel.
10. Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) får på begäran få åtkomst till data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794, så länge dessa uppgifter rör tullrelaterade frågor och på de villkor som fastställs i en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 14 i denna artikel.
11. Andra nationella myndigheter och unionsorgan, inbegripet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), får behandla icke-persondata som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral på de villkor som fastställs i en genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 14 i denna artikel, för att
 - (a) utföra uppgifter som är relevanta för fullgörandet av tullformaliteter,
 - (b) utföra uppgifter som anförtratts dessa myndigheter genom unionslagstiftningen,
 - (c) utföra uppgifter som är relevanta för den riskhanteringsverksamhet på unionsnivå som avses i artikel 52.
12. Fram till det datum som fastställs i artikel 265.3 ska kommissionen, Olaf och EU:s tullbyrå, så snart den har inrättats, uteslutande för de ändamål som anges i punkterna

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

4, 5 och 6, kunna behandla data, inbegripet personuppgifter, från de befintliga elektroniska system för informationsutbyte som utvecklats av kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013.

13. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att ändra punkterna 2–4 för att förtydliga och komplettera de ändamål som fastställs där mot bakgrund av de föränderliga behoven vid genomförandet av tullagstiftningen eller annan lagstiftning.
14. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa regler och villkor för åtkomst till eller behandling av data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som lagras eller på annat sätt är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, av de myndigheter som avses i punkterna 6–11. Vid fastställandet av dessa regler och villkor ska kommissionen för varje myndighet eller kategori av myndigheter
 - (a) bedöma de befintliga skyddsåtgärder som tillämpas av den berörda myndigheten för att säkerställa att data behandlas i enlighet med ändamålet,
 - (b) säkerställa att behandlingen är proportionell och nödvändig i förhållande till ändamålet,
 - (c) fastställa vilka specifika kategorier av data som myndigheten får ha åtkomst till eller behandla,
 - (d) överväga om det finns ett behov av att den berörda myndigheten utser en eller flera särskilda kontaktpunkter eller kontaktpersoner eller tillhandahåller ytterligare skyddsåtgärder,
 - (e) bedöma behovet av att begränsa ett efterföljande delande av data,
 - (f) fastställa villkor för och sätt att begära åtkomst till data, inbegripet personuppgifter eller kommersiellt känsliga uppgifter, och vilka av de gemensamt personuppgiftsansvariga som kan bevilja åtkomst till EU:s tulldatacentral.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 32

Personuppgifter i EU:s tulldatacentral

1. Personuppgifterna för följande kategorier av registrerade får behandlas i EU:s tullcentral uteslutande och i den utsträckning som är nödvändig för de ändamål som anges i artikel 31:
 - (a) Registrerade som är registrerade eller ansöker om registrering som ekonomiska aktörer i enlighet med artikel 19.
 - (b) Registrerade som vid enstaka tillfällen deltar i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen eller av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
 - (c) Registrerade vars personuppgifter finns i de styrkande handlingar som avses i artikel 40 eller i eventuella ytterligare bevis som krävs för att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
 - (d) Registrerade vars personuppgifter ingår i de data som samlas in för riskhanteringsändamål i enlighet med artikel 50.3 a.

- (e) Bemyndigad personal vid tullmyndigheterna, andra myndigheter än tullmyndigheterna eller någon annan relevant myndighet eller annat behörigt organ, vars personuppgifter är nödvändiga för att säkerställa lämplig kontroll och övervakning av åtkomsten till informationen i EU:s tulldatacentral.
 - (f) Personal eller bemyndigade tredje parter som arbetar på uppdrag av kommissionen, EU:s tullbyrå eller andra unionsorgan och som har behörighet att få åtkomst till EU:s tulldatacentral.
2. Följande kategorier av personuppgifter får behandlas i EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 31:
 - (a) Personuppgifter i EU:s tulldatamodell som avses i artikel 36.
 - (b) Personuppgifter som ingår i de data som samlas in för riskhanteringsändamål i enlighet med artikel 50.3 a.
 - (c) Personuppgifter som krävs för att säkerställa en korrekt identifiering av den personal som är bemyndigad att behandla data i EU:s tulldatacentral enligt punkt 1 e och f.
 3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att ändra eller göra tillägg till de kategorier av registrerade och de kategorier av personuppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, för att beakta informationsteknikens utveckling och mot bakgrund av de framsteg som gjorts inom informationssamhället.

Artikel 33

Lagringsperiod för personuppgifter i EU:s tulldatacentral

1. Personuppgifter i EU:s tulldatacentral får lagras med hjälp av en särskild tjänst i högst tio år från och med den dag då uppgifterna registreras i tjänsten. De fall som avses i artikel 48 och utredningar som inletts av Olaf, Eppo eller medlemsstaternas myndigheter, överträdelseförfaranden som inletts av kommissionen och administrativa och rättsliga förfaranden som rör personuppgifter ska ha suspensiv verkan på lagringsperioden för dessa uppgifter.
2. Efter den tidsperiod som föreskrivs i punkt 1 ska personuppgifter raderas eller anonymiseras allt efter omständigheterna.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa regler för anonymisering av personuppgifter efter det att lagringsperioden har löpt ut.

Artikel 34

Roller i samband med och ansvar för personuppgifter som behandlas i EU:s tulldatacentral

1. Medlemsstaternas tullmyndigheter, kommissionen och EU:s tullbyrå ska anses vara gemensamt personuppgiftsansvariga för behandlingen av personuppgifter i EU:s tulldatacentral när det gäller den riskhantering och det samarbete som avses i artikel 31.2 b och c, artikel 31.3 a och c samt artikel 31.4 a och e.
2. Varje tullmyndighet ska själv betraktas som personuppgiftsansvarig med avseende på de personuppgifter som den behandlar för de ändamål som avses i artikel 31.2 a.

3. Kommissionen ska betraktas som ensamt personuppgiftsansvarig när det gäller de personuppgifter som den behandlar för de ändamål som avses i artikel 31.4 c, d och f–g.
4. Fram till det datum som fastställs i artikel 265.3 ska kommissionen, Olaf, Eppo och EU:s tullbyrå betraktas som ensamt personuppgiftsansvariga när det gäller den databehandling som avses i artikel 31.12.
5. De gemensamt personuppgiftsansvariga som avses i punkt 1 ska
 - (a) samarbeta för att behandla den eller de registrerades begärande(n) utan onödiga dröjsmål och för att underlätta de registrerades utövande av sina rättigheter,
 - (b) bistå varandra i frågor som rör identifiering och hantering av uppgiftsincidenter i samband med gemensam behandling,
 - (c) i tillämpliga fall utbyta relevant information som är nödvändig för att informera registrerade i enlighet med kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2016/679, kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2018/1725 och kapitel III i direktiv (EU) 2016/680,
 - (d) i tillämpliga fall säkerställa och skydda säkerheten, integriteten, tillgängligheten och konfidentialiteten för de personuppgifter som behandlas gemensamt i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) 2016/679, artikel 33 i förordning (EU) 2018/1725 och artikel 25 i direktiv (EU) 2016/680.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa de gemensamt personuppgiftsansvarigas respektive roller och förhållanden gentemot de registrerade, i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 28 i förordning (EU) 2018/1725. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 35

Begränsning av de registrerades rättigheter

1. Om en registrerad persons utövande av den rätt till tillgång och rätt till begränsning av behandling som avses i artiklarna 15 och 18 i förordning (EU) 2016/679 och artiklarna 17 och 20 i förordning (EU) 2018/1725, eller den information om en uppgiftsincident som avses i artikel 34.1 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 35.1 i förordning (EU) 2018/1725, skulle äventyra en pågående utredning rörande en fysisk person på tullområdet, utförandet av tullkontroller eller hanteringen av en specifik risk på tullområdet som identifierats med avseende på en fysisk person, får tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå och kommissionen i enlighet med artikel 23.1 c, e, f och h i förordning (EU) 2016/679, och kommissionen och EU:s tullbyrå i enlighet med artikel 25.1 a, c, e och g i förordning (EU) 2018/1725, helt eller delvis begränsa dessa rättigheter så länge begränsningen är nödvändig och proportionell.
2. Tullmyndigheterna, kommissionen och EU:s tullbyrå ska bedöma nödvändigheten av och proportionaliteten i de begränsningar som avses i punkt 1 från fall till fall innan de tillämpas, med beaktande av de potentiella riskerna för den registrerades rättigheter och friheter.
3. Tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå eller kommissionen, när de agerar som personuppgiftsansvariga eller gemensamt personuppgiftsansvariga, ska vid behandling av personuppgifter som mottagits från andra organisationer inom ramen

för sina uppgifter samråda med dessa organisationer om potentiella skäl för att införa de begränsningar som avses i punkt 1 och om sådana begränsningar är nödvändiga och proportionella innan de tillämpar en begränsning som avses i punkt 1.

4. Om tullmyndigheterna, kommissionen eller EU:s tullbyrå helt eller delvis begränsar de rättigheter som avses i punkt 1 ska de vidta följande åtgärder:
 - (a) I sitt svar på begäran från den berörda registrerade informera om den begränsning som tillämpas och om de huvudsakliga skälen till detta, och om möjligheten att lämna in ett klagomål till de nationella dataskyddsmyndigheterna eller Europeiska datatillsynsmannen eller begära rättslig prövning vid en nationell domstol eller Europeiska unionens domstol.
 - (b) Registrera skälen till begränsningen, inbegripet en bedömning av begränsningens nödvändighet och proportionalitet, och skälen till att ett beviljande av åtkomst skulle äventyra riskhanteringen och tullkontrollerna.

Det tillhandahållande av information som avses i första stycket a får skjutas upp, utelämnas eller nekas i enlighet med artikel 25.8 i förordning (EU) 2018/1725, eller om tillhandahållandet av informationen skulle skada syftet med begränsningen.

5. Tullmyndigheterna, kommissionen eller EU:s tullbyrå ska i ett avsnitt i de dataskyddsmeddelanden som offentliggörs på dess webbplats/intranät tillhandahålla allmän information till de registrerade om att deras rättigheter kan begränsas.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa skyddsåtgärder för att förhindra missbruk och olaglig tillgång till eller överföring av personuppgifter för vilka begränsningar gäller eller skulle kunna gälla. Sådana skyddsåtgärder ska omfatta fastställandet av roller, ansvarsområden och steg i förfarandet, vederbörlig kontroll av begränsningarna och en regelbunden översyn av hur de tillämpas, vilken ska äga rum minst var sjätte månad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 36

EU:s tulldatamodell

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning i syfte att fastställa de data som krävs för uppfyllandet av de ändamål som avses i artikel 31.1–31.4. Dessa datakrav ska utgöra EU:s tulldatamodell.

Artikel 37

Tekniska medel för samarbete

1. Kommissionen, EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna ska använda EU:s tulldatacentral vid utbyte med de myndigheter och unionsorgan som avses i artikel 31.6–31.11 i enlighet med denna förordning.
2. För övriga unionsrelaterade formaliteter och system som förtecknas i bilagan till förordning (EU) 2022/2399 ska EU:s tulldatacentral säkerställa interoperabilitet genom EU:s tullkontaktpunkt som inrättas genom den förordningen.
3. Om andra myndigheter än tullmyndigheterna eller unionsorgan använder sig av elektroniska medel som upprättats genom, används för att uppnå målen för eller avses i unionslagstiftningen, får samarbetet ske genom interoperabilitet mellan dessa elektroniska medel och EU:s tulldatacentral.

4. Om andra myndigheter än tullmyndigheterna inte använder sig av elektroniska medel som upprättats genom, används för att uppnå målen för eller avses i unionslagstiftningen, får dessa myndigheter använda EU:s tulldatacentrals särskilda tjänster och system i enlighet med artikel 31.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta regler för tekniska villkor för den interoperabilitet och konnektivitet som avses i punkterna 3 och 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 38

Utbyte av ytterligare uppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer

1. Tullmyndigheterna och de ekonomiska aktörerna får utbyta information som inte särskilt föreskrivs enligt tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk. Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och kan inbegripa att tullmyndigheterna har rätt att få åtkomst till de ekonomiska aktörernas elektroniska system.
2. All information som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 ska vara konfidentiell, såvida inte båda parter enas om något annat eller om de gällande bestämmelserna inte föreskriver något annat.

Artikel 39

Information från tullmyndigheterna

1. Varje person får begära information från tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen. Tullmyndigheterna får avslå en sådan begäran om den inte gäller en verksamhet som avser internationell varuhandel och som är faktiskt förestående.
2. Tullmyndigheterna ska ha en regelbunden dialog med ekonomiska aktörer och andra myndigheter som är involverade i internationell varuhandel. De ska främja öppenhet och insyn genom att göra tullagstiftningen, allmänna förvaltningsbeslut och ansökningsformulär fritt tillgängliga, där så är möjligt kostnadsfritt, och via internet.

Artikel 40

Information och styrkande handlingar

1. När personer tillhandahåller eller tillgängliggör de data och den information som krävs för det särskilda tullförfarande som varorna hänförs till eller är avsedda att hänföras till, ska de tillhandahålla eller tillgängliggöra digitala kopior av de pappersdokument i original som i förekommande fall använts för att erhålla dessa data och denna information.
2. Fram till det datum som fastställs i artikel 266.3 och när en tulldeklaration inges ska de styrkande handlingar som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats innehas av deklaranten och stå till tullmyndigheternas förfogande vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges.
3. De styrkande handlingarna för de tillämpliga icke-tullrelaterade unionsformaliteter som förtecknas i bilagan till förordning (EU) 2022/2399 ska anses ha tillhandahållits eller tillgängliggjorts eller innehas av deklaranten om tullmyndigheterna kan erhålla nödvändiga data från motsvarande icke-tullrelaterade unionssystem via Europeiska

unionens tullkontaktpunkt och dess system för intygsutbyte, i enlighet med artikel 10.1 a och c i den förordningen.

4. Styrkande handlingar ska också tillhandahållas av personer när de krävs för riskhantering och kontroller på tullområdet.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna får tullmyndigheterna bevilja de ekonomiska aktörerna tillstånd att upprätta de styrkande handlingar som avses i punkt 3.
6. Om inte annat anges för specifika dokument ska den berörda personen för tullkontrolländamål bevara dokumenten och informationen under minst tre år, med hjälp av varje medel som är åtkomligt och godtagbart för tullmyndigheterna. Denna period ska löpa
 - (a) från och med utgången av det år då varorna frigörs,
 - (b) från och med utgången av det år då varorna upphör att omfattas av tullövervakning, när det gäller varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning,
 - (c) från och med utgången av det år då tullförfarandet i fråga har avslutats eller tillfällig lagring har slutförts, när det gäller varor som hänförs till ett annat tullförfarande eller varor i tillfällig lagring.
7. Om en tullkontroll beträffande en tullskuld visar att bokföringsposten i fråga måste rättas och om den berörda personen har underrättats om detta, ska dokumenten och informationen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 182.4, bevaras i tre år efter utgången av den tid som fastställs i punkt 6 i den här artikeln.
8. Om ett överklagande har inletts eller om ett administrativt eller rättsligt förfarande har inletts, ska dokumenten och informationen bevaras under den tid som föreskrivs i punkt 1 eller tills förfarandet för överklagande eller det administrativa eller rättsliga förfarandet har slutförts, beroende på vilket som infaller sist.

Avdelning IV

TULLÖVERVAKNING, TULLKONTROLLER OCH RISKHANTERING

Kapitel 1

Tullövervakning

Artikel 41

Tullövervakning

1. Varor som ska föras in i eller ut ur unionens tullområde ska omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller.
2. Varor som förs in i unionens tullområde ska kvarstå under sådan övervakning så länge som krävs för att fastställa deras tullstatus.
3. Icke-unionsvaror ska kvarstå under tullövervakning till dess att deras tullstatus ändras eller de förs ut ur unionens tullområde eller förstörs.

4. När unionsvaror förts in i unionens tullområde ska de omfattas av tullövervakning till dess att deras tullstatus har bekräftats, såvida de inte hänförs till förfarandet för slutanvändning.
5. Unionsvaror som hänförs till förfarandet för slutanvändning ska omfattas av tullövervakning i följande fall:
 - (a) Om varorna lämpar sig för upprepad användning, under en tid som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången används för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.
 - (b) Till dess att varorna har använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.
 - (c) Till dess att varorna har förts ut ur unionens tullområde, förstörts eller överlåtit till staten.
 - (d) Till dess att varorna har använts för andra ändamål än dem som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats och de tillämpliga importtullarna har betalats.
6. Unionsvaror som frigörs för export eller hänförs till förfarandet för passiv förädling ska omfattas av tullövervakning till dess att de förs ut ur unionens tullområde, överlåts till staten eller förstörs eller tulldeklarationen eller relevanta data om exporten ogiltigförklaras.
7. Unionsvaror som hänförs till förfarandet för intern transitering ska omfattas av tullövervakning till dess att de ankommer till sin destination i unionens tullområde.
8. Innehavaren av varor som omfattas av tullövervakning får, med tullmyndigheternas tillstånd, när som helst undersöka varorna eller ta prover, särskilt i syfte att fastställa varornas klassificering enligt tulltaxan, deras tullvärde eller tullstatus.

Artikel 42

Behöriga tullkontor

1. Utom när annat föreskrivs i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, ska medlemsstaterna fastställa platsen och behörigheten för sina tullkontor.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de officiella öppettiderna för dessa kontor är rimliga och ändamålsenliga med beaktande av typen av varuflöden, varornas beskaffenhet och de tullförfaranden som de ska hänföras till, så att det internationella varuflödet varken hindras eller snedvrids.
3. Det tullkontor som ansvarar för den plats där importören eller exportören är etablerad ska vara behörigt att övervaka hänförandet av varor till ett tullförfarande.

Genom undantag från första stycket ska det tullkontor som ansvarar för den plats där tulldeklarationen har ingetts eller skulle ha ingetts i enlighet med artikel 63.4, om inte en ändring enligt artikel 63.2 har skett rörande metoden för inlämning av information, vara behörigt att övervaka hänförandet av varor till ett tullförfarande när det gäller andra importörer och exportörer än betrodda näringsidkare och faktiska importörer.
4. Det tullkontor som ansvarar för den plats där betrodda näringsidkare eller faktiska importörer är etablerade ska
 - (a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,

- (b) göra tullkontroller för att kontrollera inlämnad information och vid behov begära ytterligare styrkande handlingar,
 - (c) i motiverade fall, begära att det tullkontor som ansvarar för varornas avsändningsplats eller slutdestination gör en tullkontroll,
 - (d) om det finns en risk som kräver ett ingripande så snart varorna ankommer till unionens tullområde eller innan de lämnar unionens tullområde, begära att det tullkontor som ansvarar för den plats där varorna förs in eller ut gör tullkontroller,
 - (e) fullgöra tullformaliteterna för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullskulder.
5. Det tullkontor som ansvarar för varornas avsändningsplats eller slutdestination eller, i enlighet med punkt 4 d, för den plats där varorna förs in i eller ut ur unionens tullområde ska göra de tullkontroller som begärs av det tullkontor som ansvarar för importörens etableringsplats och förse det tullkontoret med resultaten av dessa kontroller, utan att det påverkar dess egna kontroller av varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.
 6. De behöriga tullkontoren ska ha tillgång till den information som är nödvändig för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen.
 8. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för fastställande av andra behöriga tullkontor än de som avses i punkt 3, inbegripet införsel- och utförseltullkontor, och förfaranderegler för samarbete mellan tullkontor enligt punkt 5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.[4](#).

Kapitel 2

Tullkontroller

Artikel 43

Tullkontroller

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel 3 i denna avdelning får tullmyndigheterna göra de tullkontroller som de anser nödvändiga, inbegripet slumpmässiga kontroller.
2. Tullkontroller kan särskilt bestå i att undersöka varor, ta prover, kontrollera att de data som lämnas av en person kännetecknas av äkthet och integritet och är riktiga och fullständiga, kontrollera att dokument finns och att de är äkta, riktiga och giltiga, granska ekonomiska aktörers räkenskaper, affärsbokföring och datakällor, undersöka transportmedel, bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig och utföra officiella undersökningar och andra liknande handlingar. Vid behov innefattar tullkontrollerna behandling av elektroniska data, inklusive datakällor för de data som lämnas till EU:s tulldatacentral.
3. Om andra kontroller än tullkontroller ska utföras, när det gäller samma varor och av andra myndigheter, ska tullmyndigheterna i nära samarbete med dessa andra myndigheter sträva efter att dessa kontroller om möjligt utförs vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna ("one-stop-shop"), varvid tullmyndigheterna ska ha den samordnande rollen.

Artikel 44

Kontroll av de data som lämnas

1. I syfte att kontrollera att de data som personer lämnar till tullmyndigheterna är riktiga får tullmyndigheterna
 - (a) granska data, styrkande handlingar och datakällor som innehas av de ekonomiska aktörerna eller lagras för deras räkning av tjänsteleverantörer,
 - (b) begära att andra dokument eller data lämnas, inbegripet data som innehas av de ekonomiska aktörerna eller lagras för deras räkning av tjänsteleverantörer,
 - (c) begära tillgång till personens elektroniska registrerade uppgifter,
 - (d) undersöka varorna,
 - (e) ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna.
2. Tullmyndigheterna får när som helst begära att varor lossas och packas upp i syfte att undersöka eller ta prover av dem eller undersöka det transportmedel på vilket de transporteras.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera de åtgärder för kontroll av information som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 45

Undersökning och provtagning av varor

1. Transport av varor till de platser där de ska undersökas och där prover ska tas, samt all hantering som är nödvändig för denna undersökning eller provtagning, ska utföras av importören, exportören eller fraktföraren eller på dennes ansvar. De kostnader som uppstår ska bäras av importören eller exportören.
2. Importören, exportören eller fraktföraren ska ha rätt att vara närvarande eller företräddas när varorna undersöks och när prover tas. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de begära att importören, exportören eller fraktföraren är närvarande eller företrädd när varorna undersöks eller prover tas eller att importören, exportören eller fraktföraren ger tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta undersökningen eller provtagningen.
3. Under förutsättning att prover tas i enlighet med gällande bestämmelser ska tullmyndigheterna inte vara skyldiga att betala ersättning som en följd av provtagningen, men de ska bära kostnaderna för analys eller undersökning av proverna.
4. Om endast en del av varorna undersöks eller när prover tas, ska resultatet av denna partiella undersökning eller av analysen eller undersökningen av proverna anses gälla alla de varor som ingår i samma sändning.

Importören eller exportören får dock begära en ytterligare undersökning eller provtagning av varorna om denne anser att resultatet av den partiella undersökningen eller av analysen eller undersökningen av proverna inte är giltigt för resten av de berörda varorna. Denna begäran ska beviljas, förutsatt att varorna inte har frigjorts eller, om de har frigjorts, att importören eller exportören styrker att de inte har ändrats på något sätt.

5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera åtgärder för den undersökning och provtagning av varor som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 46

Resultat av kontrollen

1. De resultat som erhållits vid kontrollen av de data som lämnats av importören, exportören eller fraktföraren ska användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs.
2. Om de data som lämnats inte kontrolleras, ska bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på grundval av de data som lämnats av importören eller exportören.
3. Resultatet av tullmyndigheternas kontroll ska ha samma bevisvärde i hela unionens tullområde.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera åtgärder för de kontrollresultat som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 47

Identifieringsåtgärder

1. Om det krävs identifiering av varor för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna för det relevanta tullförfarande till vilket varorna avses hänföras, ska tullmyndigheterna eller, i tillämpliga fall, de ekonomiska aktörer som bemyndigats för detta ändamål av tullmyndigheterna, vidta de åtgärder som krävs för att identifiera varorna.

Dessa identifieringsåtgärder ska ha samma rättsverkan i hela unionens tullområde.

2. Identifieringsmärken som fästs på varor, förpackningar eller transportmedel får avlägsnas eller förstöras endast av tullmyndigheterna eller, med tillstånd från tullmyndigheterna, av andra personer, såvida det inte är väsentligt att avlägsna eller förstöra dem för att skydda varorna eller transportmedlen till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera vilka åtgärder som utgör sådana identifieringsåtgärder som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 48

Kontroller efter frigörande

1. För tullkontrolländamål får tullmyndigheterna, efter det att varorna frigjorts,
 - (a) kontrollera att de data som lämnats är riktiga och fullständiga samt att styrkande handlingar finns och är äkta, riktiga och giltiga,
 - (b) granska den ekonomiska aktörens räkenskaper och annan bokföring avseende transaktioner som rör varorna i fråga och tidigare eller efterföljande kommersiella transaktioner som rör dessa varor,

- (c) undersöka dessa varor och ta prover om det fortfarande är möjligt för dem att göra detta,
 - (d) bereda sig åtkomst till aktörernas system för att kontrollera efterlevnaden av skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra data för EU:s tulldatacentral.
2. Dessa kontroller får göras på plats hos importören, exportören, varuinnehavaren eller varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i dessa transaktioner eller hos varje annan person som innehar dessa dokument och data i kommersiellt syfte.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera de åtgärder som ska vara tillämpliga på de kontroller som avses i punkt 1, inbegripet i fall där transaktioner äger rum i mer än en medlemsstat, och på användningen av revisioner och andra lämpliga metoder i samband med sådana kontroller. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med artikel 262.[4](#).

Artikel 49

Flygningar och sjöförbindelser inom unionen

1. Tullkontroller eller tullformaliteter ska utföras för handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som reser med antingen flyg eller fartyg inom unionen, endast då tullagstiftningen föreskriver sådana kontroller eller formaliteter.
2. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av
- (a) säkerhet och skydd,
 - (b) kontroller kopplade till annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa i vilka hamnar eller på vilka flygplatser tullkontroller och tullformaliteter ska tillämpas på följande:
- (a) Handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som
 - i) reser med flyg från en flygplats utanför unionen och som efter en mellanlandning på en flygplats i unionen fortsätter till en annan flygplats i unionen,
 - ii) reser med flyg som mellanlandar på en flygplats i unionen innan det fortsätter till en flygplats utanför unionen,
 - iii) använder en sjöfartstjänst som tillhandahålls av samma fartyg och som innehåller flera etapper med avresa, uppehåll eller slutdestination i en hamn utanför unionen,
 - iv) är ombord på en fritidsbåt eller ett turist- eller affärsflygplan.
 - (b) Handbagage och lastrumsbagage som
 - i) anländer till en flygplats i unionen ombord på ett flygplan som kommer från en flygplats utanför unionen och på flygplatsen i unionen flyttas över till ett annat flygplan som flyger vidare inom unionen,
 - ii) lastas vid en flygplats i unionen ombord på ett flygplan som flyger inom unionen för att vid en annan flygplats inom unionen flyttas över till ett flygplan vars destination är en flygplats utanför unionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Kapitel 3

Tullriskhantering

Artikel 50

Allmänna principer

1. Tullmyndigheterna ska, på grundval av riskhantering, främst automatiserad riskanalys, fastställa om varor, ekonomiska aktörer och leveranskedjor ska omfattas av tullkontroller eller andra riskreducerande åtgärder, och i så fall var och när dessa kontroller och andra riskreducerande åtgärder ska äga rum.
2. Kommissionen, EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna ska använda tullriskhantering för att skilja mellan de olika nivåerna av samtliga de risker som är förknippade med varor, ekonomiska aktörer och leveranskedjor i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.
3. Tullriskhanteringen ska omfatta åtminstone följande verksamheter, där så är lämpligt organiserade på regelbundet återkommande grund:
 - (a) Insamling, behandling, utbyte och analys av relevanta data i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet relevanta data från andra myndigheter än tullmyndigheter.
 - (b) Identifiering, analys, bedömning eller förutsäggande av risker, bland annat på grundval av statistiska och prediktiva metoder och slumpmässiga kontroller.
 - (c) Utveckling av de åtgärder som krävs för att hantera risker, inbegripet fastställande av gemensamma prioriterade kontrollområden, gemensamma riskkriterier och standarder samt övervakningsstrategier.
 - (d) Föreskrivande och vidtagande av åtgärder, inbegripet val av lämpliga riskreducerande åtgärder och tullkontroller.
 - (e) Insamling av återkoppling om genomförandet av riskhanterings- och kontrollverksamheten.
 - (f) Övervakning och översyn av riskhanterings- och kontrollverksamheten i syfte att förbättra den.
4. Riskreducerande åtgärder kan inbegripa följande:
 - (a) Instruktioner till fraktföraren eller exportören om att varor inte ska lastas eller transporteras.
 - (b) Begäran om ytterligare information eller åtgärder.
 - (c) Identifiering av situationer där åtgärder från en annan tullmyndighets sida kan vara lämpliga.
 - (d) Rekommendationer om den lämpligaste platsen och de lämpligaste åtgärderna för att göra en kontroll.
 - (e) Fastställande av vilken rutt som ska användas och vilken tidsfrist som ska iakttas när varor ska föras ut ur unionens tullområde.

Roller och ansvarsområden

1. Kommissionen får fastställa gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder för alla typer av risker, inbegripet men inte begränsat till risker som rör ekonomiska intressen.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 f i denna artikel och artikel 43 får kommissionen identifiera särskilda områden inom annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna som motiverar en prioriterad behandling i fråga om tullriskhantering och kontroller.
3. Kommissionen får
 - (a) ge EU:s tullbyrå politiska riktlinjer för riskhanteringsprojekt och övervakningsstrategier,
 - (b) begära att EU:s tullbyrå genomför en periodisk utvärdering eller en särskild utvärdering av genomförandet av riskhanteringsverksamhet,
 - (c) begära att EU:s tullbyrå utarbetar en övervakningsstrategi för alla typer av risker och utför hotbilda-bedömningar.
4. För de ändamål som avses i punkterna 1–3 får kommissionen samla in, behandla och analysera data i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet från andra myndigheter än tullmyndigheter.
5. EU:s tullbyrå ska utföra riskhanteringsverksamhet på unionsnivå på grundval av de politiska riktlinjer på tullområdet som avses i punkt 3 a och de prioriteringar som avses i punkt 2. Den ska
 - (a) samla in, behandla och analysera data i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet från andra myndigheter än tullmyndigheter,
 - (b) bistå kommissionen vid fastställandet av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder, på grundval av operativ kunskap och teknisk expertis inom riskhantering,
 - (c) på begäran i enlighet med punkt 3, utarbeta övervakningsstrategier, när så är lämpligt tillsammans med andra myndigheter än tullmyndigheterna, och utföra hotbilda-bedömningar,
 - (d) utbyta relevanta data med tullmyndigheterna och med andra myndigheter vid tillämpningen av bestämmelserna i denna avdelning, om möjligt via EU:s tulldatacentral, i enlighet med artikel [53](#),
 - (e) utveckla och genomföra gemensamma riskanalyser för att generera risksignaler och riskanalysresultat och vid behov utfärda kontrollrekommendationer och andra lämpliga riskreducerande åtgärder till tullmyndigheterna, inbegripet för tillämpningen av de gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som fastställts av kommissionen och för hantering av krissituationer,
 - (f) informera Olaf om den identifierar eller misstänker bedrägeri och förse Olaf med all nödvändig information om dessa fall.
6. Tullmyndigheterna ska, med hjälp av data i EU:s tulldatacentral och från andra källor,

- (a) samla in, behandla och analysera data i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet från andra myndigheter än tullmyndigheter,
 - (b) utföra nationell riskhanteringsverksamhet, inbegripet riskanalys, samarbete och utbyte av information om riskhantering med relevanta nationella myndigheter, och vidta riskreducerande åtgärder,
 - (c) genomföra nationella processer som krävs för genomförandet av gemensamma riskkriterier och standarder och gemensamma prioriterade kontrollområden,
 - (d) genomföra de risksignaler, riskanalysresultat och kontrollrekommendationer som tagits fram av EU:s tullbyrå,
 - (e) utfärda kontrollrekommendationer och ange andra lämpliga riskreducerande åtgärder till tullmyndigheterna i andra medlemsstater,
 - (f) fatta kontrollbeslut,
 - (g) utföra kontroller i enlighet med kapitel 2 i denna avdelning och i enlighet med tillämpliga gemensamma riskkriterier och standarder,
 - (h) lämna en motivering till EU:s tullbyrå om en kontrollrekommendation inte har verkställts.
7. EU:s tullbyrå ska informera kommissionen om sin riskhanteringsverksamhet och resultatet av denna kvartalsvis och, vid behov eller på begäran av kommissionen, på särskild basis. Den ska i detta avseende förse kommissionen med all nödvändig information.
8. Fram till det datum som anges i artikel 265.1 får kommissionen utföra de riskhanteringsuppgifter för EU:s tullbyrå som avses i denna artikel.

Artikel 52

Gemensamma riskkriterier och standarder

1. De gemensamma riskkriterierna och standarderna ska innefatta allt av följande:
 - (a) En beskrivning av riskerna.
 - (b) De riskfaktorer eller riskindikatorer som ska användas för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som ska genomgå tullkontroller.
 - (c) Den typ av tullkontroller som tullmyndigheterna ska göra.
 - (d) Tillämpningen av riskanalys och riskreducerande åtgärder i leveranskedjan, inbegripet begäran om information eller åtgärder och instruktioner om att varor inte ska lastas eller transporteras.
 - (e) Perioden för tillämpning av de tullkontroller som avses i led c.
2. Vid fastställandet av gemensamma riskkriterier och standarder ska allt av följande beaktas:
 - (a) Proportion till risken.
 - (b) Hur angelägna de nödvändiga kontrollerna är.
 - (c) Den rimligen förväntade inverkan på handelsflödet och enskilda medlemsstaters kontrollresurser.

Artikel 53

Information som är relevant för riskhantering och kontroller

1. All riskinformation och alla risksignaler, riskanalysresultat, kontrollrekommendationer, kontrollbeslut och kontrollresultat ska registreras i den operativa process som berörs och i EU:s tulldatacentral, oavsett om de baserats på nationell eller gemensam riskanalys och oavsett om de baserats på slumpmässigt urval. Tullmyndigheterna ska dela riskinformation med varandra, EU:s tullbyrå och kommissionen.
2. Tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå och kommissionen ska ha rätt att behandla de aspekter som avses i punkt 1 i denna artikel i enlighet med sina roller och ansvarsområden enligt artiklarna [51](#) och [54](#).
3. EU:s tullbyrå ska använda EU:s tulldatacentral för att, när så är möjligt, samla in, eller samverka med, andra källor till data, dokument eller information som av EU:s tullbyrå, kommissionen eller en tullmyndighet identifierats som relevanta för riskhantering.
4. Fram till det datum som anges i artikel 265.1 ska kommissionen utföra de uppgifter för EU:s tullbyrå som avses i denna artikel.

Artikel 54

Utvärdering av tullriskhantering

1. Kommissionen ska, i samarbete med EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna, utvärdera genomförandet av riskhantering för att kontinuerligt förbättra dess operativa och strategiska ändamålsenlighet och effektivitet, minst en gång vartannat år. Kommissionen får dessutom se till att utvärderingar genomförs när den anser det nödvändigt samt fortlöpande.
2. För detta ändamål ska EU:s tullbyrå samla in och analysera relevant information och genomföra all nödvändig verksamhet. EU:s tullbyrå får i detta avseende begära periodiska rapporter eller särskilda rapporter från en eller flera medlemsstater.
3. För detta ändamål, och i syfte att fullgöra sin roll och sitt ansvar enligt denna avdelning, får kommissionen behandla all relevant information som finns tillgänglig via EU:s tulldatacentral och begära ytterligare information från EU:s tullbyrå och nationella myndigheter.
4. Vid fastställandet av gemensamma riskkriterier och gemensamma prioriterade kontrollområden ska kommissionen i relevanta fall beakta utvärderingar som utförs enligt denna artikel.

Artikel 55

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta åtgärder för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller och riskhantering, inbegripet informationsutbyte, fastställande av gemensamma riskkriterier och standarder och gemensamma prioriterade kontrollområden som avses i denna avdelning. Sådana åtgärder ska minst avse följande aspekter:

- (a) Den information som ska registreras i EU:s tulldatacentral när det gäller riskhantering och kontroller, inbegripet i fråga om riskinformation, riskanalysresultat, kontrollrekommendationer, kontrollbeslut och kontrollresultat samt rätten att få tillgång till och behandla sådan information.
- (b) Förfarandeåtgärder för övergångsansvändning av eller tillgång till befintliga tullinformationssystem och för hantering av interoperabilitet mellan EU:s tulldatacentral och andra system.
- (c) Förfarandeåtgärder i samband med tillämpningen av rapporteringskravet vid kontroller efter frigörande och slumpmässiga kontroller.
- (d) Arrangemang för samarbete, inbegripet informationsutbyte, mellan EU:s tullbyrå och andra specifika unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer och andra nationella behöriga myndigheter.
- (e) Identifiering av den ansvariga tullmyndigheten när det gäller specifika riskhanteringsprocesser, som kan beröra mer än en medlemsstat.
- (f) Förfarandeaspekter av kontroller, inbegripet kontroller efter frigörande, som berör mer än en medlemsstat, och tillgången till resultat av provtagning och andra kontroller mellan de berörda tullmyndigheterna.
- (g) Arrangemang för delning av riskinformation mellan tullmyndigheter, EU:s tullbyrå och kommissionen.
- (h) Gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som avses i artikel 51.1 och 51.2 och artikel 52, inbegripet metoder för brådskande tillämpning av dessa vid behov.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

2. När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i samband med sådana åtgärder, inbegripet metoderna för deras tillämpning i brådskande fall för att på ett ändamålsenligt sätt reagera på kriser eller incidenter som kan utgöra en överhängande risk för skydd eller säkerhet, och vederbörligen motiverade av ett behov av att snabbt uppdatera den gemensamma riskhanteringen och anpassa informationsutbyte, gemensamma riskkriterier och standarder samt gemensamma prioriterade kontrollområden till riskutvecklingen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 262.5.

Avdelning V

HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE

Kapitel 1

Varors tullstatus

Artikel 56

Antagande om varors tullstatus som unionsvaror

1. Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte är unionsvaror.
2. I särskilda fall där antagandet enligt punkt 1 inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas.
3. I särskilda fall ska varor som är helt framställda i unionens tullområde inte ha tullstatus som unionsvaror om de har framställts av varor i tillfällig lagring eller som hänförs till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för aktiv förädling.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) de särskilda fall där antagandet enligt punkt 1 inte gäller,
 - (b) villkor för att bevilja lätnader vid styrkande av varors tullstatus som unionsvaror,
 - (c) de särskilda fall där de varor som avses i punkt 3 inte har tullstatus som unionsvaror.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för varors tullstatus som unionsvaror. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 57

Förlust av tullstatus som unionsvaror

Unionsvaror ska bli icke-unionsvaror i följande fall:

- (a) När de förs ut ur unionens tullområde, i den mån reglerna om intern transitering inte är tillämpliga.
- (b) När de har hänförs till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, i den mån det är tillåtet enligt tullagstiftningen.
- (c) När de har hänförs till förfarandet för slutanvändning och därefter antingen överläts till staten eller förstörs och endast återstår som avfall.
- (d) När deklarationen för övergång till fri omsättning förklaras ogiltig efter frigörandet av varorna.

Artikel 58

Unionsvaror som tillfälligt lämnar unionens tullområde

1. I de fall som avses i artikel 112.2 [b](#), [c](#), [d](#) och [e](#) ska varor behålla sin tullstatus som unionsvaror bara om denna status fastställs enligt villkoren och på de sätt som föreskrivs i tullagstiftningen.
2. I särskilda fall får unionsvaror, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där tullstatusen för de varor som avses i punkt 2 i den här artikeln inte ändras.

Kapitel 2

Hänförande och frigörande

Artikel 59

Hänförande av varor till ett tullförfarande

1. Importörer, exportörer och innehavare av förfarandet vilka avser att hänföra varor till ett tullförfarande ska tillhandahålla eller tillgängliggöra de data som är nödvändiga för det berörda förfarandet så snart de är tillgängliga och under alla omständigheter innan varorna frigörs.
2. Faktiska importörer ska tillhandahålla eller tillgängliggöra information om distansförsäljning av varor som ska importeras till unionens tullområde senast dagen efter den dag då betalningen godtagits och under alla omständigheter innan varorna frigörs.
3. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna, under vederbörligen motiverade omständigheter som är kopplade till styrkande handlingar eller fastställandet av varornas slutliga värde, ge betrodda näringsidkare tillstånd att lämna vissa data, bortsett från förhandsinformation om gods, efter det att varorna frigjorts. Importören eller exportören ska lämna den utelämnade informationen inom en viss tidsfrist.
4. Varorna ska hänföras till tullförfarandet när de frigörs. Dagen för frigörande ska, om inget annat föreskrivs, vara den dag som ska användas för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs och för alla andra import- eller exportformaliteter.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de data och den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln och de specifika data som kan lämnas efter det att varorna frigjorts och de tidsfrister för inlämning av sådana data som avses i punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 60

Frigörande av varor

1. De tullmyndigheter som ansvarar för hänförandet av varor till ett tullförfarande i enlighet med artikel 42.3 ska besluta om frigörande av varorna med beaktande av resultatet av riskanalysen av de data som lämnats av importören eller exportören och, i tillämpliga fall, resultaten av eventuella kontroller.
2. Varor ska frigöras om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) En importör eller exportör är ansvarig för varorna.
 - (b) All information som begärts av tullmyndigheterna och den minimimängd information som krävs för det särskilda förfarandet har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna.

- (c) Villkoren för att hänföra varorna till det berörda förfarandet enligt artiklarna 88, 118, 132 och 135 är uppfyllda.
 - (d) Varorna har inte valts ut för någon kontroll.
3. Tullmyndigheterna ska vägra frigörande i något av följande fall:
- (a) Om villkoren för att hänföra varorna till det berörda förfarandet inte är uppfyllda, inbegripet eventuella icke-tullrelaterade unionsformaliteter enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EU) 2022/2399 som är relevanta för varorna.
 - (b) Om de har bevis för att varorna inte uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, såvida inte den lagstiftningen kräver samråd med andra myndigheter i förväg.
 - (c) Om de har bevis för att inlämnade data är oriktiga.
4. Tullmyndigheterna ska skjuta upp frigörandet i något av följande fall:
- (a) Om de har skäl att tro att varorna inte uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna eller att de utgör en allvarlig risk för människors, djurs eller växters hälsa och liv eller för miljön eller något annat allmänt intresse, inbegripet ekonomiska intressen.
 - (b) Om andra myndigheter har begärt detta i enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
5. Om frigörandet har skjutits upp i enlighet med punkt 4 ska tullmyndigheterna samråda med de andra myndigheterna om detta krävs enligt relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, och
- (a) vägra frigörande om de andra myndigheterna har begärt detta i enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, eller
 - (b) frigöra varorna om det inte finns några skäl att tro att andra krav och formaliteter som föreskrivs i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna i fråga om ett sådant frigörande inte är uppfyllda, och
 - i) om de andra myndigheterna har godkänt frigörandet, eller
 - ii) om de andra myndigheterna inte har svarat inom den tidsfrist som fastställs i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, eller
 - iii) om de andra myndigheterna har underrättat tullmyndigheterna om att det behövs mer tid för att bedöma om varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, på villkor att de inte har begärt att uppskjutandet ska bibehållas, och på villkor att importören eller exportören tillhandahåller tullmyndigheterna fullständig spårbarhet för dessa varor under 15 dagar från och med underrättelsen från de andra myndigheterna eller till dess att de andra myndigheterna har bedömt och meddelat resultatet av sina kontroller till importören eller exportören, beroende på vilket som inträffar först. Tullmyndigheterna ska göra spårbarheten tillgänglig för de andra myndigheterna.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska de anses ha frigjort varorna om de inte har valt ut dem för någon kontroll inom en rimlig tidsperiod efter det att

- (a) faktiska importörers varor har ankommit till unionens tullområde, eller
 - (b) importörers varor har ankommit till sin slutdestination, eller
 - (c) exportören har skickat information före avgång.
7. Om tullmyndigheterna har skjutit upp frigörandet av varor i enlighet med punkt 4 eller vägrat frigörande av varor i enlighet med punkt 3 eller 5 a, ska de i EU:s tulldatacentral registrera sitt beslut och all annan information, i tillämpliga fall, som krävs enligt unionsrätten. Denna information ska göras tillgänglig för de andra tullmyndigheterna.
8. Om tullmyndigheterna har vägrat frigörande av varor i enlighet med punkt 3 eller 5 och
- (a) om de andra myndigheterna inte har invänt mot detta, kan varorna därefter hänföras till ett annat tullförfarande med uppgift om att varorna tidigare förvägrats ett annat tullförfarande,
 - (b) om de andra myndigheterna har invänt mot att varorna hänförs till ett eller flera tullförfaranden, ska tullmyndigheterna registrera denna information i EU:s tulldatacentral och agera i enlighet därmed.
9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de rimliga tidsperioder som avses i punkt 6 i den här artikeln.

Artikel 61

Varor som frigörs av betrodda näringsidkare för tullmyndigheternas räkning

1. Genom undantag från artikel 60.1 får tullmyndigheterna bevilja betrodda näringsidkare tillstånd att frigöra varor för deras räkning när varorna mottagits vid importörens, ägarens eller mottagarens plats för affärsverksamhet eller när avsändning ägt rum från exportörens, ägarens eller avsändarens plats för affärsverksamhet, förutsatt att nödvändiga data för det relevanta förfarandet och realtidsinformation om varornas ankomst eller avsändning tillhandahålls eller görs tillgängliga för tullmyndigheterna.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43 får tullmyndigheterna bevilja betrodda näringsidkare tillstånd att utföra vissa kontroller av varor som omfattas av tullövervakning. I sådana fall och om varorna omfattas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska tullmyndigheterna samråda med de andra myndigheterna innan de beviljar ett sådant tillstånd och får komma överens med dem om en kontrollplan.
3. Om de betrodda näringsidkare som avses i punkt 2 har skäl att tro att varorna inte uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, ska de omedelbart underrätta tullmyndigheterna och, i tillämpliga fall, de andra myndigheterna. I detta fall ska tullmyndigheterna besluta om frigörandet.
4. Tullmyndigheterna får när som helst kräva att betrodda näringsidkare uppvisar varorna för kontroll vid ett tullkontor eller där varorna var avsedda att frigöras.
5. Om tullmyndigheterna har identifierat en ny allvarig ekonomisk risk eller en annan särskild situation i samband med ett tillstånd till frigörande för deras räkning, får de skjuta upp kapaciteten att frigöra för deras räkning under en viss tidsperiod och

informera den betrodda näringsidkaren. I sådana fall ska tullmyndigheterna besluta om frigörandet av varor.

Artikel 62

Ändring och ogiltigförklaring av information för hänförande av varor till ett tullförfarande

1. Importören och exportören ska ändra en eller flera uppgifter i de data som lämnats för att hänföra varor till ett tullförfarande, om de får kännedom om att relevant information har ändrats i deras bokföring, eller när tullmyndigheten instruerar dem att göra detta eller underrättar dem om ett problem med dessa datas riktighet, fullständighet eller kvalitet, såvida inte tullmyndigheterna har meddelat att de avser att undersöka varorna eller har fastställt att de data som lämnats är felaktiga eller varorna redan har uppvisats för tullmyndigheterna.
2. Importören och exportören ska ogiltigförklara de data som lämnats för att hänföra varor till ett tullförfarande så snart de får kännedom om att varorna inte kommer att föras in i eller ut ur unionens tullområde. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara de data som lämnats för att hänföra varor till ett tullförfarande om varorna inte har förts in i eller ut ur unionens tullområde efter det att 200 dagar har gått från den dag då informationen tillhandahölls eller gjordes tillgänglig.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för den ändring och ogiltigförklaring av information som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Kapitel 3 Övergångsbestämmelser

Artikel 63

Tulldeklaration av varor

1. Fram till det datum som anges i artikel 265.4 ska alla varor som är avsedda att hänföras till ett tullförfarande omfattas av en tulldeklaration som är lämplig för förfarandet i fråga.
2. Från och med det datum som anges i artikel 265.4 får importörer, exportörer och innehavare av transiteringsförfarandet, i syfte att hänföra varor till ett tullförfarande, inge en tulldeklaration eller tillhandahålla eller tillgängliggöra relevant information som är lämplig för det relevanta förfarandet med hjälp av EU:s tulldatacentral. Från och med det datum som anges i artikel 265.3 ska importörer, exportörer och innehavare av transiteringsförfarandet, i syfte att hänföra varor till ett tullförfarande, tillhandahålla eller tillgängliggöra information som är lämplig för det relevanta förfarandet med hjälp av EU:s tulldatacentral.
3. I särskilda fall får en tulldeklaration inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.
4. Tulldeklarationen ska inges till något av följande, beroende på omständigheterna:
 - (a) Det tullkontor som ansvarar för platsen för varornas första ankomst till unionens tullområde.

- (b) Det tullkontor som ansvarar för lossningsplatsen för varor som ankommer sjövägen eller med flyg.
 - (c) Destinationstullkontoret för förfarandet för transitering om varorna har förts in i unionens tullområde hänförs till ett transiteringsförfarande.
 - (d) Det tullkontor som ansvarar för den plats där de varor som ska hänföras till ett förfarande för transitering är belägna.
 - (e) Det tullkontor som ansvarar för etableringsplatsen för den godkända ekonomiska aktör för tullförenklningar som har tillstånd att tillämpa centraliserad klarering.
 - (f) Det tullkontor som ansvarar för den plats där de varor som är avsedda att föras ut ur unionens tullområde är belägna.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall då en tulldeklaration får inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera
- (a) förfarandet för ingivande av tulldeklarationen i de fall som avses i punkt 3,
 - (b) reglerna för att fastställa andra behöriga tullkontor än det som avses i punkt 4, inbegripet införseltullkontor och utförseltullkontor.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 64

Standardtulldeklaration

1. Standardtulldeklarationer ska innehålla alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar.
2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att inge den standardtulldeklaration som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 65

Förenklad deklaration

1. Fram till det datum som anges i artikel 265.3 får tullmyndigheterna godta att en person har varor hänförs till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration, i vilken vissa av de uppgifter eller styrkande handlingar som avses i artikel 40 får utelämnas.
2. Fram till det datum som anges i artikel 265.4 får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till regelbunden användning av förenklade deklarationer.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 2 i den här artikeln.

4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att inge en förenklad deklaration. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 66

Kompletterande deklaration

1. När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 65 eller en registrering i deklarantens bokföring enligt artikel 73 ska deklaranten till det behöriga tullkontoret och inom en särskild tidsfrist inge en kompletterande deklaration som ska innehålla de uppgifter som krävs för det berörda tullförfarandet.

När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 65 ska de styrkande handlingar som krävs innehas av deklaranten och stå till tullmyndigheternas förfogande inom en särskild tidsfrist.

Den kompletterande deklarationen får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande art.

2. I följande fall ska skyldigheten att inge en kompletterande deklaration frångås:
 - (a) Då varor hänförs till tullagerförfarandet.
 - (b) I andra särskilda fall.
3. Tullmyndigheterna får frångå kravet på att inge en kompletterande deklaration när följande villkor är tillämpliga:
 - (a) Den förenklade deklarationen avser varor vars värde och kvantitet understiger den statistiska tröskeln.
 - (b) Den förenklade deklarationen innehåller redan all information som behövs för det berörda tullförfarandet.
 - (c) Den förenklade deklarationen sker inte som en registrering i deklarantens bokföring.
4. Den förenklade deklaration som avses i artikel 65 eller den registrering i deklarantens bokföring som avses i artikel 73 och den kompletterande deklarationen ska anses utgöra en enda, odelbar handling som börjar gälla den dag då den förenklade deklarationen godtas i enlighet med artikel 69 respektive den dag då varorna registreras i deklarantens bokföring.
5. Den plats där den kompletterande deklarationen ska inges ska vid tillämpning av artikel 169 anses vara den plats där tulldeklarationen har ingetts.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) den särskilda tidsfrist som avses i punkt 1 första stycket inom vilken den kompletterande deklarationen ska inges,
 - (b) den särskilda tidsfrist som avses i punkt 1 andra stycket inom vilken styrkande handlingar ska innehas av deklaranten och stå till tullmyndigheternas förfogande,
 - (c) de särskilda fall där skyldigheten att inge en kompletterande deklaration ska frångås i enlighet med punkt 2 b.

7. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för att inge en kompletterande deklaration. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 67

Ingivande av en tulldeklaration

1. Fram till det datum som anges i artikel 265.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66.1 får en tulldeklaration inges av varje person som kan lämna all den information som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar. Denna person ska även vara i stånd att uppvisa varorna i fråga eller låta uppvisa dem för tullmyndigheterna.

Om det faktum att en tulldeklaration godtas innebär att en bestämd person får särskilda skyldigheter, ska den deklarationen emellertid inges av denna person eller av dennes ombud.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket ska tulldeklarationen för övergång till fri omsättning för varor som ska importeras till unionens tullområde inom ramen för den särskilda ordning för distansförsäljning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG inges av den faktiska importören eller för dennes räkning.
3. Deklaranten ska vara etablerad i unionens tullområde.
4. Genom undantag från punkt 3 behöver följande deklaranter inte vara etablerade i unionens tullområde:
 - (a) Personer som inger en tulldeklaration för transitering eller tillfällig införsel.
 - (b) Personer som vid enstaka tillfällen inger en tulldeklaration, inbegripet för slutanvändning eller aktiv förädling, under förutsättning att tullmyndigheterna anser det vara motiverat.
 - (c) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som uppvisar de varor som avses i tulldeklarationen för ett unionstullkontor vid gränsen till detta land, under förutsättning att det land där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmån för personer som är etablerade i unionens tullområde.
 - (d) Faktiska importörer som är involverade i distansförsäljning av varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG vilka ska importeras till unionens tullområde, förutsatt att de utser ett indirekt ombud.
5. Tulldeklarationer ska vara autentiserade.

Artikel 68

Ingivande av en tulldeklaration innan varorna uppvisas

1. En tulldeklaration får inges innan varorna väntas uppvisas för tullmyndigheterna. Om varorna inte uppvisas inom 30 dagar från dagen för ingivandet av tulldeklarationen, ska den anses inte ha ingetts.

2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för ingivande av en tulldeklaration enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 69

Godtagande av en tulldeklaration

1. Tulldeklarationer som uppfyller villkoren i detta kapitel och i artikel 40 ska omedelbart godtas av tullmyndigheterna, förutsatt att de varor som de avser har uppvisats för tullmyndigheterna.
2. Den dag då tullmyndigheterna godtar tulldeklarationen ska, om inget annat föreskrivs, vara den dag som ska användas för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats och för alla andra import- eller exportformaliteter.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för att godta en tulldeklaration, inbegripet tillämpningen av dessa regler i de fall som avses i artikel 72. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 70

Ändring av en tulldeklaration

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera av uppgifterna i tulldeklarationen efter det att den godtagits av tullmyndigheterna. Ändringen får dock inte göra tulldeklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.
2. En sådan ändring får inte tillåtas när ansökan om ändring lämnas efter någon av följande händelser:
 - (a) Tullmyndigheterna har meddelat deklaranten att de avser att undersöka varorna.
 - (b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i tulldeklarationen är felaktiga.
 - (c) Tullmyndigheterna har frigjort varorna.
3. Om en ansökan inges av deklaranten inom tre år från och med dagen för godtagande av tulldeklarationen får en ändring av tulldeklarationen tillåtas efter det att varorna frigjorts, för att deklaranten ska kunna fullgöra sina skyldigheter avseende hänförande av varorna till det berörda tullförfarandet.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för ändring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts i enlighet med punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 71

Ogiltigförklaring av en tulldeklaration

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan av deklaranten ogiltigförklara en redan godtagen tulldeklaration i ettdera av följande fall:

- (a) När de är förvissade om att varorna omedelbart kommer att hänföras till ett tullförfarande.
- (b) När de är förvissade om att ett hänförande av varorna till det tullförfarande för vilket de deklarerats på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat.

Om tullmyndigheterna har meddelat deklaranten att de avser att undersöka varorna, ska emellertid en ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen inte godkännas förrän undersökningen ägt rum.

2. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna i särskilda fall ogiltigförklara en tulldeklaration utan föregående ansökan från deklaranten.
3. Tulldeklarationen får inte ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts, om inget annat föreskrivs.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där en tulldeklaration ogiltigförklaras av tullmyndigheterna enligt punkt 2 i den här artikeln och där en tulldeklaration ogiltigförklaras efter frigörandet av varor enligt punkt 3 i den här artikeln.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för ogiltigförklaring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts enligt punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 72

Centraliserad klarering

1. Fram till det datum som anges i artikel 265.4 får tullmyndigheterna på ansökan bevilja en person tillstånd att till det ansvariga tullkontoret för den plats där den personen är etablerad inge en tulldeklaration för varor som uppvisats för ett annat tullkontor.

Undantag från det krav på tillstånd som avses i första stycket får medges när tulldeklarationen inges och varorna uppvisas för tullkontor som sorterar under en och samma tullmyndighets ansvar.
2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar enligt artikel 23.1 [a](#).
3. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska
 - (a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,
 - (b) göra tullkontroller i syfte att kontrollera tulldeklarationen,
 - (c) i motiverade fall, begära att det tullkontor för vilket varornas uppvisas gör vissa tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen, och
 - (d) fullgöra tullformalitetserna för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullskulder.
4. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts och det tullkontor för vilket varorna har uppvisats ska utbyta den information som är nödvändig för att kontrollera tulldeklarationen och för att frigöra varorna.

5. Det tullkontor för vilket varorna uppvisas ska, utan att detta påverkar dess egna kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde, göra de tullkontroller som avses i punkt 3 c och överlämna resultaten av dessa kontroller till det tullkontor där tulldeklarationen inges.
6. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska frigöra varorna, med beaktande av
 - (a) resultaten av dess egna kontroller för att kontrollera tulldeklarationen,
 - (b) resultaten av de kontroller som gjorts av det tullkontor för vilket varorna har uppvisats i syfte att kontrollera tulldeklarationen och de kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 första stycket i den här artikeln.
8. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för centraliserad klarering enligt denna artikel, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 73

Registrering i deklarantens bokföring

1. Fram till det datum som anges i artikel 265.4 får tullmyndigheterna på ansökan bevilja tillstånd till att en person inger en tulldeklaration, inbegripet en förenklad deklaration, i form av en registrering i deklarantens bokföring, om uppgifterna i deklarationen är tillgängliga för tullmyndigheterna i deklarantens elektroniska system vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges i form av en registrering i deklarantens bokföring.
2. Tulldeklarationen ska anses ha godtagits vid den tidpunkt då varorna registreras i bokföringen.
3. På ansökan får tullmyndigheterna frånga kravet på att varorna ska uppvisas. I detta fall ska varorna anses ha frigjorts vid tidpunkten för registrering i deklarantens bokföring.

Detta undantag får beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Deklaranten är en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar enligt artikel 23.1 a.
- (b) Det kan anses motiverat mot bakgrund av varornas beskaffenhet och varuflödena, vilka är kända av tullmyndigheten.
- (c) Övervakningstullkontoret har tillgång till all den information det anser behöva för att, om behov uppstår, kunna utöva sin rätt att undersöka varorna.
- (d) Varorna omfattas vid tidpunkten för registrering i bokföringen inte längre av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, om inget annat föreskrivs i tillståndet.

Övervakningstullkontoret får emellertid i särskilda situationer begära att varorna ska uppvisas.

4. De villkor som gäller för att varorna ska få frigöras ska anges i tillståndet.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för registrering i deklaratens bokföring, inbegripet relevanta tullformaliteter och tullkontroller, och det undantag från kravet på att uppvisa varor som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 74

Giltighetens upphörande

Tillstånden för förenklade deklarationer, centraliserad klarering och registrering i deklaratens bokföring ska upphöra att gälla det datum som anges i artikel 265.3.

Kapitel 4 Bortskaffande av varor

Artikel 75

Bortskaffande av varor

Om varor av något skäl inte kan kvarhållas i tillfällig lagring, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att bortskaffa varorna i enlighet med artiklarna [76](#), [77](#) och [78](#).

Artikel 76

Förstöring av varor

1. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att varor som uppvisats för dem förstörs, och ska i så fall underrätta importören, exportören och varuinnehavaren. Kostnaderna för att förstöra varorna ska bäras av importören eller exportören.
2. Om förstöringen ska genomföras på ansvar av en innehavare av ett beslut om immateriella rättigheter, enligt definitionen i artikel 2.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013³⁰, ska den utföras av tullmyndigheterna eller under deras övervakning.
3. Om tullmyndigheterna anser det nödvändigt och proportionerligt får de beslagta och förstöra eller på annat sätt göra en produkt obrukbar som inte har uppvisats för dem och som utgör en risk för slutanvändares hälsa och säkerhet. Kostnaden för en sådan åtgärd ska bäras av importören eller exportören.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för förstöring av varor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna

1. Tullmyndigheterna ska vidta alla de åtgärder som krävs, inbegripet förverkande, försäljning, donation för humanitära ändamål eller förstöring, för att bortskaffa varor i följande fall:
 - (a) Om en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde inte är fullgjord, eller varorna har undanhållits tullövervakning.
 - (b) Om varorna inte kan frigöras av något av följande skäl:
 - i) Det har inte varit möjligt, av skäl som kan tillskrivas aktören, att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.
 - ii) De dokument som ska lämnas innan varorna kan hänföras till eller frigöras för det begärda tullförfarandet har inte lämnats.
 - iii) En betalning som skulle ha gjorts eller en garanti som skulle ha ställts för import- eller exporttullar har inte gjorts eller ställts inom föreskriven tid.
 - iv) Varorna uppfyller inte de villkor för frigörande som anges i artikel 60.
 - (c) Om varorna inte har förts bort inom rimlig tid efter det att de har frigjorts.
 - (d) Om det efter frigörandet konstateras att varorna inte uppfyller villkoren för frigörande.
 - (e) Om varorna överlåtits till staten i enlighet med artikel 78.
2. Icke-unionsvaror som har överlåtits till staten, tagits i beslag eller förverkats ska anses ha hänförts till tullagerförfarandet. Varorna ska registreras i bokföringen hos driftsledaren för tullagret, alternativt hos tullmyndigheterna om de innehar varorna.

Om tullmyndigheterna redan har mottagit data om de varor som ska förstöras, överlåtas till staten, beslagtas eller förverkas, ska bokföringen innehålla en hänvisning till dessa data.
3. Kostnaderna för de åtgärder som avses i punkt 1 ska bäras
 - (a) i det fall som avses i punkt 1 a, av fraktföraren, importören, innehavaren av transiteringsförfarandet eller den person som undanhöll varorna från tullövervakning,
 - (b) i de fall som avses i punkt 1 b, c och d, av importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet,
 - (c) i det fall som avses i punkt 1 e, av den person som överlåter varorna till staten.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren och förfarandet för varors förverkande.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera det förfarande för tullmyndigheters försäljning av varor som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 78

Överlåtelse till staten

1. Icke-unionsvaror och varor som hänförs till förfarandet för slutanvändning får, med förhandstillstånd från tullmyndigheterna, överlåtas till staten av innehavaren av förfarandet eller, i tillämpliga fall, varuinnehavaren.
2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för överlåtelse av varor till staten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Avdelning VI

INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE

Kapitel 1

Förhandsinformation om gods

Artikel 79

Införsel av varor

Varor får föras in i unionens tullområde endast om fraktföraren eller andra personer har tillhandahållit eller gjort tillgänglig för de behöriga tullmyndigheterna den förhandsinformation om gods som avses i artikel 80.

Artikel 80

Förhandsinformation om gods

1. Fraktförare som för in varor i unionens tullområde ska inom angivna tidsfrister och för varje sändning tillhandahålla eller tillgängliggöra förhandsinformation om gods för det förväntade tullkontoret för första införsel.
2. Förhandsinformation om gods ska åtminstone inbegripa uppgifter om den importör som ansvarar för varorna, den unika referensen för sändningen, avsändare, mottagare, varubeskrivning, klassificering enligt tulltaxan, värde, rutt för samt art och identifiering av det transportmedel som transporterar varorna samt transportkostnad. Förhandsinformation om gods ska tillhandahållas innan varorna ankommer till unionens tullområde.
3. Importören får tillhandahålla en del av förhandsinformationen om gods inom de tidsfrister som anges i enlighet med punkt 1. Om importören redan har tillhandahållit eller tillgängliggjort en del av den förhandsinformation om gods som krävs, ska fraktföraren koppla sin egen ytterligare information till importörens information.
4. Importören ska underrättas om en fraktförare kopplar information om en sändning till dennes tidigare information.
5. I särskilda fall, om all den förhandsinformation om gods som avses i punkterna 1 och 2 inte kan erhållas från fraktföraren eller importören, kan andra personer som har denna information och lämpliga rättigheter att tillhandahålla den åläggas att tillhandahålla den.
6. Skyldigheten enligt punkt 1 ska frångås

- (a) i fråga om transportmedel och varor som transporteras på dessa och som endast passerar genom unionens tullområdes territorialhav eller luftrum utan att göra uppehåll där,
 - (b) i fråga om varor som förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och ha transporterats via en direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde, och
 - (c) i andra fall, när det är vederbörligen motiverat på grund av typen av varor eller varuflöden eller föreskrivs i internationella avtal.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
- (a) det förväntade kontor för första införsel som avses i punkt 1,
 - (b) de ytterligare data som ska tillhandahållas som förhandsinformation om gods enligt punkt 2,
 - (c) de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 3,
 - (d) de särskilda fall och andra personer som kan åläggas att tillhandahålla förhandsinformation om gods som avses i punkt 5,
 - (e) de fall där skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra förhandsinformation om gods frångås av skälet att ett sådant undantag är vederbörligen motiverat på grund av typen av varor eller varuflöden, enligt vad som avses i punkt 6 c,
 - (f) de villkor under vilka en person som tillhandahåller eller tillgängliggör information får begränsa synligheten för personens identifiering till en eller flera andra personer som också inger uppgifter, utan att detta påverkar användningen av samtliga uppgifter för tullövervakning.
8. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfarandet för att tillhandahålla och motta förhandsinformation om gods enligt punkterna 1–5. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.
9. Fram till det datum som anges i artikel 265.3 ska den summariska införseldeklarationen betraktas som förhandsinformation om gods.

Artikel 81

Risikanalys av förhandsinformation om gods

1. Utan att det påverkar den verksamhet som bedrivs av EU:s tullbyrå enligt avdelning [XII](#) ska tullkontoret för första införsel inom särskilda tidsfrister säkerställa att en riskanalys utförs, främst för säkerhets- och skyddsändamål och, när så är möjligt, för andra ändamål, på grundval av förhandsinformation om gods och annan information som tillhandahålls eller görs tillgänglig via EU:s tulldatacentral, och ska vidta nödvändiga åtgärder på grundval av resultaten av riskanalysen.
2. Tullkontoret för första införsel får vidta lämpliga riskreducerande åtgärder, bland annat följande:
 - (a) Instruktioner till fraktföraren om att varor inte ska lastas eller transporteras.
 - (b) Begäran om ytterligare information eller åtgärder.

- (c) Identifiering av situationer där åtgärder från en annan tullmyndighets sida kan vara lämpliga.
 - (d) Rekommendationer om den lämpligaste platsen och de lämpligaste åtgärderna för att göra en kontroll.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de tidsfrister inom vilka riskanalysen ska utföras och de nödvändiga åtgärder som ska vidtas, enligt punkt 1 i den här artikeln, och de riskreducerande åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Fram till det datum som anges i artikel 265.3 ska riskanalysen utföras på grundval av den summariska införseldeklarationen.

Artikel 82

Ändring och ogiltigförklaring av förhandsinformation om gods

1. Fraktföraren ska underrätta de berörda tullmyndigheterna om omdestineringar som berör den godsrutt som meddelats i förhandsinformationen om gods.
2. Importören och fraktföraren ska ändra en eller flera uppgifter i förhandsinformationen om gods, om de får kännedom om att relevant information har ändrats i deras bokföring eller när en tullmyndighet begär detta eller instruerar dem att göra detta på grund av ett problem med dessa datas riktighet, fullständighet eller kvalitet, såvida inte tullmyndigheterna har meddelat fraktföraren att de avser att undersöka varorna eller har fastställt att förhandsinformationen om gods är felaktig eller varorna redan har uppvisats för tullmyndigheterna.
3. Fraktföraren ska ogiltigförklara förhandsinformation om gods för varor som inte förs in i unionens tullområde så snart som möjligt. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara förhandsinformationen om gods för dessa varor efter att 200 dagar har gått från den dag då informationen tillhandahölls eller gjordes tillgänglig.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att ändra förhandsinformation om gods enligt punkt 2 och för att ogiltigförklara förhandsinformation om gods enligt punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 83

Anmälan om ankomst

1. Fraktföraren ska anmäla ankomsten för transportmedel som förs in i unionens tullområde och för sändningarna däri till det faktiska tullkontoret för första införsel.
2. I särskilda fall, om inte alla data om sändningarna kan erhållas från fraktföraren, kan en efterföljande fraktförare eller andra personer som har dessa data och lämpliga rättigheter att tillhandahålla dem åläggas att anmäla sändningarnas ankomst till det faktiska tullkontoret för första införsel.
3. Informationen om transportmedlets och sändningarnas ankomst får tillhandahållas eller göras tillgänglig för tullmyndigheterna på annat sätt än via EU:s tulldatacentral. I sådana fall ska den information som tillhandahålls eller görs tillgänglig på dessa andra sätt överföras till EU:s tulldatacentral.

4. Om ankomsten av transportmedlet och sändningarna däri inte omfattas av den anmälan som avses i punkt 1 ska fraktföraren anmäla ankomsten av de varor som förs in i unionens tullområde sjövägen eller med flyg till den hamn eller flygplats där de lossas eller omlastas.
5. Genom undantag från punkt 4 ska fraktföraren inte anmäla varor som förs in i unionens tullområde och som lossas från och lastas på nytt på samma transportmedel under dess färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas vid samma hamn eller flygplats.
6. Fraktföraren får inte lossa, inom unionens tullområde, de varor för vilka en minimimängd förhandsinformation om gods inte har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna, såvida inte tullmyndigheterna har begärt att fraktföraren ska uppvisa varorna i enlighet med artikel 85.
7. Genom undantag från punkt 6 får tullmyndigheterna, i händelse av en överhängande fara som kräver omedelbar lossning av alla eller vissa av varorna, tillåta fraktföraren att lossa varorna.
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall som avses i punkt 2 och de andra personer som kan bli skyldiga att anmäla sändningarnas ankomst till det faktiska tullkontoret för första införsel.
9. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för den anmälan om ankomst som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 84

Transport till avsedd plats

1. Den fraktförare som för in varor i unionens tullområde ska utan dröjsmål transportera dem via den rutt som tullmyndigheterna angett och enligt deras eventuella anvisningar, till det tullkontor som anvisats av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som de anvisat eller godkänt.
2. Om fraktförare på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure inte kan fullgöra skyldigheten enligt punkt 1, ska de utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om situationen och om exakt var varorna befinner sig.
3. Tullmyndigheterna ska besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att möjliggöra tullövervakning av de varor som avses i punkt 1, eller av fartyg eller luftfartyg samt de varor som dessa transporterar under de omständigheter som anges i punkt 2, och för att vid behov säkerställa att de i ett senare skede transporteras till ett tullkontor, någon annan plats som har anvisats eller godkänts av myndigheterna eller till en frizon.
4. Varor som förs in i en frizon ska föras in i den frizonen direkt, antingen sjövägen eller med flyg eller, om det sker landvägen, utan att passera genom någon annan del av unionens tullområde, om frizonen gränsar till landgränsen mellan en medlemsstat och ett tredjeland.
5. Tullmyndigheten får underkasta varor som fortfarande befinner sig utanför unionens tullområde tullkontroller, i enlighet med ett avtal som ingåtts med det berörda

tredjelandet. Tullmyndigheterna ska behandla dessa varor på samma sätt som varor som förs in i unionens tullområde.

6. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får särskilda regler tillämpas för varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar, för trafik av försumbar ekonomisk betydelse eller för varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.
7. Punkt 1 ska inte gälla de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialhav eller luftrum utan att göra uppehåll där.
8. Artiklarna [83](#) och [85](#) ska inte tillämpas i fall då unionsvaror, som befordras utan att deras tullstatus ändras i enlighet med artikel 58.2, förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och ha transporterats via en direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde.

Artikel 85

Uppvisande för tullmyndigheterna

1. Om tullmyndigheterna eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna så kräver, ska fraktföraren för tullmyndigheterna uppvisa de varor som förs in i unionens tullområde vid varornas ankomst till det anvisade tullkontoret eller någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna eller till frizonen.
2. Tullmyndigheterna ska kräva att fraktföraren uppvisar varorna och tillhandahåller den förhandsinformation om gods som avses i artikel [80](#), om denna information inte har tillhandahållits i ett tidigare skede.
3. Varor som uppvisats för tullmyndigheterna får inte utan deras medgivande föras bort från den plats där de har uppvisats.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att anvisa och godkänna andra platser än det anvisade tullkontoret enligt punkt 1.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta förfarandet för uppvisande av varor för tullmyndigheterna i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 86

Tillfällig lagring av varor

1. Icke-unionsvaror ska vara i tillfällig lagring från och med den tidpunkt då fraktföraren anmäler deras ankomst till unionens tullområde, till dess att de hänförs till ett tullförfarande eller tullmyndigheterna reglerar deras situation i enlighet med punkt 6.
2. Varor som ankommer till tullområdet under transitering ska vara i tillfällig lagring efter det att de har uppvisats för destinationstullkontoret i unionens tullområde i enlighet med reglerna för förfarandet för transitering i avdelning VIII kapitel 2, till dess att de hänförs till ett annat tullförfarande eller tullmyndigheterna reglerar deras situation i enlighet med punkt 6.

3. Varor i tillfällig lagring ska endast förvaras i tullager eller, i de fall detta är berättigat, på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna.
4. Driftsledaren för den tillfälliga lagringen eller tullagret ska bevara de varor som befinner sig i tillfällig lagring, men får inte ändra dem eller modifiera deras utseende eller tekniska egenskaper.
5. Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska hänföras till ett tullförfarande senast tre dagar efter anmälan om deras ankomst eller, när det gäller en godkänd mottagare som avses i artikel 116.4 b, senast sex dagar efter anmälan om deras ankomst, såvida inte tullmyndigheterna kräver att varorna ska uppvisas. I undantagsfall får denna tidsfrist förlängas.
6. Om varor av ett vederbörligen motiverat skäl inte kan kvarhållas i tillfällig lagring, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att bortskaffa varorna i enlighet med kapitel 4 i denna avdelning.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för anvisande eller godkännande av platser enligt punkt 3 i den här artikeln och de fall där tidsfristen enligt punkt 5 i den här artikeln får förlängas.

Artikel 87

Övergångsbestämmelse för drifttillstånd för anläggningar för tillfällig lagring

Senast det datum som fastställs i artikel 265.3 ska tullmyndigheterna ompröva tillstånden för drift av anläggningar för tillfällig lagring för att kontrollera om deras innehavare kan beviljas tillstånd till tullagerförfarandet. Om så inte är fallet ska tillstånden för drift av anläggningar för tillfällig lagring återkallas.

Kapitel 2 Övergång till fri omsättning

Artikel 88

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror, avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde, ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning.
2. Övergång till fri omsättning ska inte betraktas som ett bevis på att kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna har uppfyllts.
3. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för övergång till fri omsättning ska vara följande:
 - (a) De data som krävs har tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgifter om den importör som ansvarar för varorna, säljare, köpare, tillverkare, produktleverantör om denna inte är tillverkaren, den ansvariga ekonomiska aktören i unionen i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2019/1020 och artikel 16 i

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/XXXX³¹, värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan, varubeskrivning, den unika referensen för sändningen och var den befinner sig samt en förteckning över relevant annan lagstiftning tillämplad av tullmyndigheterna.

- (b) Alla importtullar eller andra tillämpliga avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder, ska vara betalda eller omfattas av en garanti, såvida inte varorna är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot eller importören är en betrodd näringsidkare.
 - (c) Varorna har ankommit till unionens tullområde.
 - (d) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämplad av tullmyndigheterna.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera och ändra denna förordning genom att fastställa vilka data enligt punkt 3 a i den här artikeln som ska tillhandahållas eller göras tillgängliga för tullmyndigheterna vid hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning.

Artikel 89

Tillämpning av handelspolitiska åtgärder på aktiv och passiv förädling

- 1. Om förädlade produkter som framställts inom ramen för aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 168.3 ska de handelspolitiska åtgärder gälla som är tillämpliga på övergång till fri omsättning av varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling.
- 2. Punkt 1 ska inte gälla avfall och skrot.
- 3. Om förädlade produkter som framställts inom ramen för aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 167.1 ska de handelspolitiska åtgärder som är tillämpliga på sådana varor endast tillämpas i de fall de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling omfattas av sådana åtgärder.
- 4. Handelspolitiska åtgärder ska inte tillämpas på förädlade produkter som övergår till fri omsättning efter passiv förädling om
 - (a) de förädlade produkterna behåller sitt ursprung i unionen i den mening som avses i artikel [148](#),
 - (b) den passiva förädlingen innefattar reparation, inbegripet det standardutbytessystem som avses i artikel 143, eller
 - (c) den passiva förädlingen följer på ytterligare förädlingsprocesser i enlighet med artikel [139](#).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/... av den ... 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och om upphävande av rådets direktiv 87/357/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG (EUT L ...).

Kapitel 3

Befrielse från importtullar

Artikel 90

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror som efter att ursprungligen ha exporterats som unionsvaror från unionens tullområde återinförs till detta område inom tre år och deklarerats för övergång till fri omsättning ska på ansökan av den berörda personen beviljas befrielse från importtullar.

Första stycket ska tillämpas även om de återinförda varorna endast utgör en del av de varor som tidigare exporterades från unionens tullområde.

2. Den treårsperiod som avses i punkt 1 får förlängas för att ta hänsyn till särskilda omständigheter.
3. Om de återinförda varorna före exporten från unionens tullområde hade övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av en särskild slutanvändning, ska befrielse från tullar enligt punkt 1 beviljas endast om de ska övergå till fri omsättning för samma slutanvändning.

Om den slutanvändning för vilken varorna i fråga ska övergå till fri omsättning inte längre är densamma, ska det importtullbelopp som ska betalas minskas med det belopp som tagits ut för varorna när de först övergick till fri omsättning. Om det senare beloppet överstiger det som påförs när de återinförda varorna övergår till fri omsättning, ska ingen återbetalning beviljas.

4. Om unionsvaror har förlorat sin tullstatus i enlighet med artikel [57](#) och därefter övergår till fri omsättning, ska punkterna 1, 2 och 3 i den artikeln gälla.
5. Befrielse från importtullar ska beviljas endast om varor återinförs i samma skick som de var i när de exporterades.
6. Befrielse från importtullar ska styrkas av information av vilken det framgår att villkoren för befrielse är uppfyllda.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades enligt punkt 5 i den här artikeln.
8. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för tillhandahållande av den information som avses i punkt 6 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 91

Varor som omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Befrielse från importtullar enligt artikel [90](#) ska inte beviljas för varor som omfattats av sådana åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken som inbegriper att de exporteras från unionens tullområde, om inte annat föreskrivs i särskilda fall.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 92

Varor som tidigare hänförts till ett förfarande för aktiv förädling

1. Artikel [90](#) ska gälla för förädlade produkter som ursprungligen återexporterades från unionens tullområde efter ett förfarande för aktiv förädling.
2. På ansökan av importören och efter tillhandahållande av nödvändig information ska det importtullbelopp som ska betalas för de varor som omfattas av punkt 1 fastställas i enlighet med artikel 168.3. Dagen för återexport ska betraktas som dagen för övergång till fri omsättning.
3. Befrielse från importtullar enligt artikel [90](#) får inte beviljas för förädlade produkter som exporterats i enlighet med artikel 109.2 [c](#), såvida det inte säkerställs att inga varor kommer att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 93

Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 148.1 ska följande produkter befrias från importtullar när de övergår till fri omsättning:
 - (a) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur ett tredjelands territorialhav av fartyg som enbart är registrerade eller anmälda för registrering i en medlemsstat och för den medlemsstatens flagg.
 - (b) Produkter som framställts av de produkter som avses i led a ombord på fabriksfartyg som uppfyller de villkor som anges i det ledet.
2. Befrielsen från importtullar enligt punkt 1 ska styrkas av bevisning för att de villkor som anges i den punkten är uppfyllda.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att lämna den bevisning som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Avdelning VII

VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE

Kapitel 1

Utförsel av varor och förfarandet för export

Artikel 94

Utförsel av varor

1. Varor får föras ut ur unionens tullområde endast om exportören eller andra personer har tillhandahållit eller gjort tillgänglig för de behöriga tullmyndigheterna den information före avgång som avses i artikel 95.

2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera regler för de formaliteter som ska fullgöras före och vid utförsel av varor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 95

Information före avgång

1. Exportörer som vill föra ut varor ur unionens tullområde ska tillhandahålla en minimimängd information före avgång inom en fastställd tidsfrist innan varorna förs ut ur unionens tullområde.
2. Skyldigheten enligt punkt 1 ska frångås i alla av följande fall:
 - (a) I fråga om transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialhav eller luftrum utan att göra uppehåll där.
 - (b) I andra särskilda fall, när det är vederbörligen motiverat på grund av typen av varor eller varuflöden eller föreskrivs i internationella avtal.
 - (c) För varor som tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 58.
3. I den minimimängd information före avgång som avses i punkt 1 ska det anges om varorna är
 - (a) unionsvaror som ska hänföras till förfarandet för export,
 - (b) unionsvaror som ska hänföras till förfarandet för passiv förädling,
 - (c) unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde efter att ha hänförts till förfarandet för slutanvändning,
 - (d) mervärdesskattebefriade eller punktskattebefriade unionsvaror som ska levereras till luftfartyg eller fartyg, oavsett luftfartygets eller fartygets destination, och för vilka bevis för sådana leveranser krävs,
 - (e) unionsvaror som ska hänföras till förfarandet för intern transitering, eller
 - (f) icke-unionsvaror som ska exporteras efter att ha varit i tillfällig lagring eller hänförts till ett tullförfarande.
4. Fraktföraren får i unionens tullområde endast lasta de varor för vilka en minimimängd information före avgång har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för utförseltullkontoret.
5. Fraktföraren ska föra ut varorna ur unionens tullområde i samma skick som varorna var i när informationen före avgång tillhandahölls eller gjordes tillgänglig.
6. Om exportören inte har tillhandahållit informationen före avgång eller om den information före avgång som tillhandahållits inte motsvarar de berörda varorna, ska fraktföraren tillhandahålla den till utförseltullkontoret inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs ut ur unionens tullområde.
7. De nödvändiga uppgifterna i informationen före avgång ska omedelbart tillhandahållas eller göras tillgängliga för utförseltullkontoret.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera eller ändra denna förordning genom att fastställa
- (a) den minimimängd information före avgång som ska tillhandahållas, med beaktande av det förfarande till vilket varorna ska hänföras och huruvida varorna är unionsvaror eller icke-unionsvaror,
 - (b) den särskilda tidsfrist som avses i punkterna 1 och 6 och inom vilken informationen före avgång ska tillhandahållas eller göras tillgänglig innan varorna förs ut ur unionens tullområde, med beaktande av typen av varuflöden och transportmedel,
 - (c) de särskilda fall där undantag medges från skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra information före avgång i enlighet med punkt 2 b,
 - (d) den information som ska anmälas vid utförsel av varor enligt punkt 8.
10. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att tillhandahålla och motta den information före avgång och de bekräftelser på utförsel som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.
11. Fram till det slutdatum som fastställs i artikel 265.3 ska den summariska utförseldeklarationen, exportdeklarationen, deklarationen om återexport och anmälan om återexport betraktas som information före avgång.

Artikel 96

Ändring och ogiltigförklaring av information före avgång

1. Exportören eller fraktföraren får ändra en eller flera uppgifter i informationen före avgång efter det att den har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig.
- En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:
- (a) Tullmyndigheterna har meddelat att de avser att undersöka varorna.
 - (b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i informationen är felaktiga eller ofullständiga.
 - (c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförsel.
2. Exportören eller fraktföraren ska ogiltigförklara information före avgång för varor som inte förs ut ur unionens tullområde så snart som möjligt. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara informationen före avgång för dessa varor efter att 150 dagar har gått från den dag då informationen tillhandahölls eller gjordes tillgänglig.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att ändra information före avgång enligt punkt 1 första stycket och för att enligt punkt 2 ogiltigförklara information före avgång. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 97

Risikanalys av information före avgång

1. Utan att det påverkar den verksamhet som bedrivs av EU:s tullbyrå enligt avdelning IV ska exporttullkontoret inom en särskild tidsfrist säkerställa att en riskanalys utförs, främst för säkerhets- och skyddsändamål och, när så är möjligt, för andra

ändamål, på grundval av information före avgång och annan information som tillhandahålls eller görs tillgänglig via EU:s tulldatacentral, och ska vidta nödvändiga åtgärder på grundval av resultaten av riskanalysen.

2. Det tullkontor som ansvarar för den plats där exportören är etablerad får vidta lämpliga riskreducerande åtgärder, däribland
 - (a) instruktioner till exportören eller fraktföraren om att varor inte ska lastas eller transporteras,
 - (b) begäran om ytterligare information eller åtgärder,
 - (c) identifiering av situationer där åtgärder från en annan myndighets sida kan vara lämpliga,
 - (d) rekommendationer om den lämpligaste platsen och de lämpligaste åtgärderna för att göra en kontroll,
 - (e) fastställande av vilken rutt som ska användas och vilken tidsfrist som ska iakttas när varor ska föras ut ur unionens tullområde.
3. Utförseltullkontoret ska också utföra en riskanalys om fraktföraren tillhandahåller information om varorna i enlighet med artikel 95.6.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de tidsfrister inom vilka riskanalys ska utföras och de nödvändiga åtgärder som ska vidtas på grundval av resultaten av riskanalysen, enligt punkt 1 i den här artikeln, och de riskreducerande åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 98

Uppvisande och bekräftelse på utförsel

1. Om information före avgång inte har tillhandahållits inom den särskilda tidsfristen eller om tullmyndigheterna eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna så kräver, ska fraktföraren före varornas avgång uppvisa de varor som ska föras ut ur unionens tullområde för utförseltullkontoret.
2. Fraktföraren ska bekräfta varornas utförsel från unionens tullområde för tullmyndigheterna.

Artikel 99

Förfarande för export

1. Unionsvaror och icke-unionsvaror som är avsedda att föras ut ur unionens tullområde ska hänföras till förfarandet för export.
2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för export ska vara följande:
 - (a) En minimimängd information har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgifter om den exportör som ansvarar för varorna, säljare, köpare, värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan, varubeskrivning och var varorna befinner sig.
 - (b) Alla exporttullar eller andra tillämpliga avgifter har betalats eller omfattas av en garanti.

- (c) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
- 3. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska i tillämpliga fall omfattas av följande:
 - (a) Återbetalning eller eftergift av importtullar.
 - (b) Betalning av exportbidrag.
 - (c) De formaliteter som krävs enligt gällande bestämmelser när det gäller andra avgifter.
- 4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera och ändra denna förordning genom att fastställa vilka data enligt punkt 2 a i den här artikeln som ska tillhandahållas eller göras tillgängliga för tullmyndigheterna vid hänförande av varor till förfarandet för export.
- 5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt enligt punkt 3 b till fysiska personer som inte är etablerade i unionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 100

Befrielse från exporttullar för temporärt exporterade unionsvaror

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [140](#) ska unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

Avdelning VIII SÄRSKILDA FÖRFARANDEN

Kapitel 1 Allmänna bestämmelser

Artikel 101

Tillämpningsområde

- 1. Varor får hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden:
 - (a) Transitering, som ska omfatta extern och intern transitering.
 - (b) Lagring, som ska omfatta lagring i tullager och frizoner.
 - (c) Särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel och slutanvändning.
 - (d) Förädling, som ska omfatta aktiv och passiv förädling.
- 2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera och ändra denna förordning genom att fastställa vilka data som ska tillhandahållas eller göras tillgängliga för tullmyndigheterna vid hänförande av varor till särskilda förfaranden.

Tillstånd

1. Importörer eller exportörer som avser att hänföra varor till ett särskilt tullförfarande ska ha ett tillstånd från tullmyndigheterna för följande:
 - (a) Användning av förfarandet för aktiv eller passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.
 - (b) Drift av anläggningar för lagring av varor i tullager, utom i de fall då driftsledaren för lagringsanläggningen är tullmyndigheten själv.I tillståndet ska villkoren för användning av dessa förfaranden eller driften av dessa lagringsanläggningar anges.
2. Om inget annat föreskrivs, ska tullmyndigheterna bevilja ett tillstånd som avses i punkt 1 endast om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Tillståndshavaren är etablerad i unionens tullområde, om inte annat föreskrivs för tillfällig införsel eller, i undantagsfall, för förfaranden för slutanvändning eller aktiv förädling.
 - (b) Tillståndshavaren lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten. En betrodd näringsidkare ska anses uppfylla detta villkor om den verksamhet som avser det särskilda förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel [25](#).
 - (c) I de fall tillståndshavaren inte är en betrodd näringsidkare och om tullmyndigheterna har bedömt det nödvändigt, ställs en garanti för den potentiella tullskulden eller andra avgifter som rör de varor som hänförs till det särskilda förfarandet.
 - (d) Tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva införa administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.
 - (e) Om tillståndet avser tillfällig införsel använder tillståndshavaren varorna eller vidtar åtgärder för att sörja för deras användning.
 - (f) Om tillståndet avser ett förfarande för förädling utför tillståndshavaren förädlingsprocesserna på varorna eller vidtar åtgärder för att sörja för att sådana utförs.
 - (g) Väsentliga intressen för tillverkare i unionen skulle inte påverkas negativt genom ett tillstånd till ett förfarande för förädling (*undersökning av ekonomiska villkor*).
3. Om inte annat motiveras av förädlingens ekonomiska natur ska de tullmyndigheter som utfärdar ett tillstånd, för att bedöma om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling påverkar unionstillverkares väsentliga intressen negativt, begära ett yttrande från EU:s tullbyrå innan de fattar sitt beslut om tillstånd, om
 - (a) den importtull som ska tillämpas på de förädlade produkternas övergång till fri omsättning fastställs på grundval av klassificering enligt tulltaxan, tullvärde och kvantitet av, beskaffenhet hos och ursprung för de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling i enlighet med artikel 168.[3](#) och 168.[4](#), och

- (b) bevisning finns för att unionstillverkarens väsentliga intressen sannolikt kommer att påverkas negativt. Sådan bevisning ska anses föreligga om de varor som ska hänföras till ett förfarande för aktiv förädling skulle ha omfattats av en jordbrukspolitisk åtgärd, en provisorisk eller slutgiltig antidumpningstull, en utjämningstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett tillfälligt upphävande av medgivanden om de hade övergått till fri omsättning.
4. För att bedöma om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för passiv förädling påverkar unionstillverkarens väsentliga intressen negativt ska tullmyndigheterna, innan de fattar sitt beslut om tillstånd, begära ett yttrande från EU:s tullbyrå i fall det finns bevisning för att väsentliga intressen hos unionstillverkare av varor som anses vara känsliga sannolikt kommer att påverkas negativt och varorna inte är avsedda att repareras.
5. På begäran i enlighet med punkterna 3 och 4 får EU:s tullbyrå avge ett av följande yttranden:
- (a) Beviljandet av ett tillstånd påverkar inte unionstillverkarens väsentliga intressen negativt.
 - (b) Beviljandet av ett tillstånd påverkar unionstillverkarens väsentliga intressen negativt.
 - (c) Beviljandet av ett tillstånd för en vederbörligen styrkt och övervakad kvantitet av varor som anges i yttrandet påverkar inte unionstillverkarens väsentliga intressen negativt.
- Yttrandet från EU:s tullbyrå ska beaktas av de tullmyndigheter som utfärdar tillstånd samt av alla andra tullmyndigheter som hanterar liknande tillstånd. De tullmyndigheter som utfärdar tillstånd får bortse från det yttrande som antagits av EU:s tullbyrå, förutsatt att de motiverar sitt beslut i detta avseende.
6. De tullmyndigheter som beviljar tillstånd ska tillhandahålla eller tillgängliggöra tillstånden i EU:s tulldatacentral. Om tillstånden för särskilda förfaranden innehåller kommersiellt känsliga uppgifter ska tillgången till uppgifter i tillstånden begränsas.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
- (a) undantag till de villkor som avses i punkt 2,
 - (b) de fall som avses i punkt 3 och där förädlingens ekonomiska natur motiverar att tullmyndigheterna bedömer om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling påverkar unionstillverkarens väsentliga intressen negativt utan ett yttrande från EU:s tullbyrå,
 - (c) en förteckning över varor som anses vara känsliga enligt punkt 4.
8. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera
- (a) förfaranderegler för beviljande av de tillstånd till förfaranden som avses i punkt 1,
 - (b) förfaranderegler för hur EU:s tullbyrå ska avge sitt yttrande, och
 - (c) kvantiteten för och reglerna för övervakning av det tröskelvärde som avses i punkt 5.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

9. Fram till det datum som anges i artikel 265.1 ska den undersökning av ekonomiska villkor som avses i punkt 2 g göras på unionsnivå med kommissionen som organisatör. Fram till detta datum och när det hänvisas till ett yttrande från EU:s tullbyrå enligt detta kapitel, avses den granskning på unionsnivå som föreskrivs i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 103

Tillstånd med retroaktiv verkan

1. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd med retroaktiv verkan om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.
 - (b) Ansökan har inte samband med ett försök till bedrägeri.
 - (c) Sökanden har med stöd av räkenskaper eller registrerade uppgifter visat att
 - i) samtliga krav för förfarandet är uppfyllda,
 - ii) varorna, vid behov, kan identifieras för den aktuella perioden,
 - iii) sådana räkenskaper eller registrerade uppgifter möjliggör en kontroll av förfarandet.
 - (d) Alla formaliteter som krävs för att reglera varornas situation kan iakttas, inbegripet att de tidigare registrerade uppgifterna vid behov ogiltigförklaras.
 - (e) Inget tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats sökanden inom tre år från den dag då ansökan godkänns.
 - (f) Ett yttrande från EU:s tullbyrå krävs inte för att bedöma om beviljandet av ett tillstånd skulle påverka unionstillverkares väsentliga intressen negativt, utom när ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor.
 - (g) Ansökan avser inte drift av anläggningar för lagring av varor i tullager.
 - (h) Om ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor, ska ansökan lämnas in inom tre år från den dag då det ursprungliga tillståndet upphör att gälla.
2. Tullmyndigheterna får bevilja ett tillstånd med retroaktiv verkan också om de varor som hänförts till ett tullförfarande inte längre är tillgängliga vid den tidpunkt då ansökan om ett sådant tillstånd godkänns.

Artikel 104

Bokföring

1. Tillståndshavaren, importören eller exportören och samtliga personer som bedriver en verksamhet som innefattar lagring, behandling eller förädling av varor eller försäljning eller inköp av varor i frizoner ska hålla en lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna och tillhandahålla eller tillgängliggöra denna i EU:s tulldatacentral.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka det berörda förfarandet, i synnerhet när det gäller att

identifiera de varor som hänförs till förfarandet, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

2. En betrodd näringsidkare ska anses fullgöra den skyldighet som anges i punkt 1.

Artikel 105

Avslutande av ett särskilt förfarande

1. I andra fall än vid förfarandet för transitering och utan att det påverkar tullövervakningen av den slutanvändning som föreskrivs i artikel [135](#) ska ett särskilt förfarande avslutas när de varor som hänförts till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett efterföljande tullförfarande, har förts ut ur unionens tullområde, har förstörts utan att något avfall återstår eller har överlåtits till staten i enlighet med artikel [78](#).
2. Tullmyndigheterna ska avsluta förfarandet för transitering när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts för avgångstullkontoret och de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts för destinationstullkontoret.
3. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att reglera situationen för de varor för vilka ett förfarande inte har avslutats enligt föreskrivna villkor.
4. Förfarandet ska avslutas inom en viss tidsfrist, om inget annat föreskrivs.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa den tidsfrist som avses i punkt 4.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för det avslutande av ett särskilt förfarande som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 106

Överföring av rättigheter och skyldigheter

1. Tullmyndigheterna får bevilja innehavaren av ett tillstånd till ett annat särskilt förfarande än transitering tillstånd att helt eller delvis överföra sina rättigheter och skyldigheter avseende varor som har hänförts till det särskilda förfarandet till en importör eller exportör som också uppfyller villkoren för det berörda förfarandet.
2. Den tillståndshavare som överför sina rättigheter och skyldigheter ska underrätta tullmyndigheterna om överföringen och om avslutandet av förfarandet, såvida inte tullmyndigheterna också har beviljat tillstånd till den importör eller exportör till vilken rättigheterna och skyldigheterna överförs.
3. Om överföringen av rättigheter och skyldigheter berör mer än en medlemsstat ska de tullmyndigheter som beviljar överföringen samråda med de övriga berörda medlemsstaterna.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för överföring av tillståndshavares rättigheter och skyldigheter avseende varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 107

Befordran av varor

1. I särskilda fall får importörer och exportörer befordra varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller som lagts upp i en frizon mellan olika platser i unionens tullområde.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de fall där och de villkor enligt vilka importörer och exportörer får befordra varor enligt punkt 1 i den här artikeln.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för befordran enligt punkt 1 av varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller som lagts upp i en frizon. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.[4](#).

Artikel 108

Vanliga former av hantering

1. Varor som har hänförts till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller som lagts upp i en frizon får genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de vanliga former av varuhantering som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 109

Likvärdiga varor

1. Med likvärdiga varor avses unionsvaror som lagras, används eller förädlas i stället för varor som hänförts till ett särskilt förfarande.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling avses med likvärdiga varor icke-unionsvaror som förädlas i stället för unionsvaror som hänförts till ett förfarande för passiv förädling.

Om inget annat föreskrivs ska likvärdiga varor klassificeras enligt samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de varor de ersätter.
2. Tullmyndigheterna ska på ansökan bevilja tillstånd till följande, förutsatt att ett korrekt genomförande av förfarandet, särskilt vad beträffar tullövervakning, säkerställs:
 - (a) Användning av likvärdiga varor inom ramen för tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner, slutanvändning eller förädling.
 - (b) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel, i särskilda fall.
 - (c) I fråga om förfarandet för aktiv förädling, export av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före importen av de varor de ersätter.

- (d) I fråga om förfarandet för passiv förädling, import av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före exporten av de varor de ersätter.

En betrodd näringsidkare ska anses uppfylla villkoret att ett korrekt genomförande av förfarandet är säkerställt, i den mån den verksamhet som avser användning av likvärdiga varor för förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel [25](#).

3. Tillstånd för användning av likvärdiga varor får inte beviljas i något av följande fall:
- (a) Om endast vanliga former av hantering enligt definitionen i artikel [108](#) genomförs inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.
 - (b) Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av förädlade produkter inom ramen för förfarandet för aktiv förädling och för vilka ett ursprungsbevis utfärdas eller upprättas inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder.
 - (c) Om det skulle medföra oberättigade fördelar i fråga om importtull eller när det föreskrivs i unionslagstiftning.
4. I det fall som avses i punkt 2 c och om de förädlade produkterna skulle omfattas av exporttullar om de inte exporterades inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, ska tillståndshavaren ställa en garanti för att säkerställa betalning av exporttullarna för det fall att icke-unionsvarorna inte skulle importeras inom den period som avses i artikel [138.3](#).
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa
- (a) de undantag som avses i punkt 1 tredje stycket,
 - (b) de villkor enligt vilka likvärdiga varor får användas i enlighet med punkt 2,
 - (c) de särskilda fall där likvärdiga varor får användas inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel enligt punkt 2 b,
 - (d) de fall där användning av likvärdiga varor inte tillåts i enlighet med punkt 3 c.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för den användning av likvärdiga varor som tillåts i enlighet med punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel [262.4](#).

Kapitel 2

Transitering

AVSNITT 1

ALLMÄNNA REGLER

Artikel 110

Tillämpningsområde

1. Varor ska hänföras till ett förfarande för transitering vid införseln till tullområdet, såvida de inte redan har hänförts till ett förfarande för transitering enligt artiklarna

[111](#) och [112](#) eller hänförs till ett annat tullförfarande inom den tidsfrist som anges i artikel 86.[4](#).

2. Varuinnehavaren ska anses vara importör eller exportör av varorna och ska vara ansvarig för att betala tullar och andra skatter och avgifter, såvida inte tullmyndigheterna har data om en annan importör eller exportör.
3. Varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering ska fortsätta att omfattas av det förfarandet till dess att de hänförs till ett annat tullförfarande.

Artikel 111

Extern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:
 - (a) Importtullar eller andra avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder.
 - (b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.
2. I särskilda fall ska unionsvaror hänföras till förfarandet för extern transitering.
3. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:
 - (a) Inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering.
 - (b) I enlighet med TIR-konventionen, under förutsättning att befordran
 - i) påbörjas eller ska avslutas utanför unionens tullområde,
 - ii) genomförs mellan två platser i unionens tullområde via ett tredjelands territorium.
 - (c) I enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, om en transiteringsbefordran äger rum.
 - (d) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951, och EU-formulär 302.
 - (e) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av punkt 3 b–e med beaktande av unionens behov. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.[4](#).

Artikel 112

Intern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för intern transitering får, på de villkor som anges i punkt 2, unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och passera genom ett tredjeland utan att varornas tullstatus förändras.
2. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:
 - (a) Inom ramen för förfarandet för intern unionstransitering, om en sådan möjlighet föreskrivs i en internationell överenskommelse.
 - (b) I enlighet med TIR-konventionen.
 - (c) I enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, om en transiteringsbefordran äger rum.
 - (d) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951, och EU-formulär 302.
 - (e) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostförbundet, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av punkt 2 b–e med beaktande av unionens behov. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 113

Ett enda territorium för transiteringsändamål

När varor befordras från en plats inom unionens tullområde till en annan i enlighet med TIR-konventionen, ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, med varorna upptagna i formulär 302 eller EU-formulär 302 eller genom postsystemet, ska unionens tullområde för sådan transport anses utgöra ett enda territorium.

Artikel 114

Uteslutande av personer från TIR-transiteringar

1. När en medlemsstats tullmyndigheter beslutar att utesluta en person från TIR-transiteringar enligt artikel 38 i TIR-konventionen ska det beslutet tillämpas i unionens hela tullområde, och TIR-carneter som inges av den personen ska inte godtas av något tullkontor.
2. En medlemsstat ska underrätta de andra medlemsstaterna, kommissionen och EU:s tullbyrå om sitt beslut enligt punkt 1 jämte uppgift om den dag från vilken beslutet tillämpas.

Artikel 115

Godkänd avsändare och godkänd mottagare för TIR-ändamål

1. Tullmyndigheterna får på ansökan bevilja tillstånd till att en person, nedan kallad *godkänd mottagare*, på en godkänd plats tar emot varor som befordrats i enlighet med TIR-konventionen, så att förfarandet slutförs i enlighet med artikel 1 d i TIR-konventionen.
2. Tullmyndigheterna får på ansökan bevilja tillstånd till att en person, nedan kallad *godkänd avsändare*, från en godkänd plats sänder varor som ska befordras i enlighet med TIR-konventionen, så att förfarandet börjas i enlighet med artikel 1 c i TIR-konventionen.

Vid tillämpning av första stycket ska den godkända avsändaren ha tillstånd att använda förseglingar av en särskild typ i enlighet med artikel 116.4 [c](#).
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja de tillstånd som avses i punkterna 1 och 2.

AVSNITT 3 UNIONSTRANSITERING

Artikel 116

Skyldigheter för innehavaren av förfarandet för unionstransitering och skyldigheter för fraktföraren och mottagaren av varor som befordras inom ramen för förfarandet för unionstransitering

1. Innehavaren av förfarandet för unionstransitering ska ansvara för samtliga följande skyldigheter:
 - (a) Att de data tillhandahålls som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka varorna, inbegripet åtminstone identifiering av de varor som hänförs till det förfarandet, transportmedlet, importören eller exportören, tullstatusen och befordran.
 - (b) Att varorna i oförändrat skick uppvisas för och nödvändiga data ges till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtar för att säkerställa varornas identifiering.
 - (c) Att tullbestämmelserna om förfarandet efterlevs.
 - (d) Att, om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen, en garanti ställs för att säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder eller andra avgifter som kan behöva erläggas för varorna.
2. Skyldigheten för innehavaren av förfarandet ska vara fullgjord och förfarandet för transitering ska slutföras när de varor som hänförs till förfarandet och nödvändig information är tillgängliga på destinationstullkontoret i enlighet med tullagstiftningen.
3. En fraktförare eller varumottagare som tar emot varor i vetskap om att de befordras inom ramen för förfarandet för unionstransitering ska också vara ansvarig för att varorna i oförändrat skick uppvisas för destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtar för att säkerställa varornas identifiering.

4. På ansökan får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till följande förenklingar vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering eller vid avslutande av det förfarandet:
- (a) Status som godkänd avsändare, som ger tillståndshavaren befogenhet att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering utan att varorna uppvisas för tullmyndigheterna.
 - (b) Status som godkänd mottagare, som ger tillståndshavaren befogenhet att på en godkänd plats ta emot varor som befordrats inom ramen för förfarandet för unionstransitering, för att avsluta förfarandet i enlighet med punkt 2.
 - (c) Användning av förseglingar av en särskild typ, när försegling krävs för att säkerställa identifiering av de varor som hänförts till förfarandet för unionstransitering.
 - (d) Användning av ett elektroniskt transportdokument för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering, förutsatt att dokumentet innehåller nödvändig information och är tillgängligt för tullmyndigheterna vid avgången och destinationen, så att varorna kan övervakas av tullmyndigheterna och förfarandet avslutas.
5. Tullmyndigheterna ska minst vart tredje år göra en ingående kontroll av godkända avsändares och mottagares verksamhet för att bedöma om de uppfyller tillståndskraven.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera de datakrav som anges i punkt 1 a och b och villkoren för att bevilja de tillstånd som avses i punkt 4.
7. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för
- (a) hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och avslutande av det förfarandet,
 - (b) användning av de förenklingar som avses i punkt 4.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 117

Varor som passerar genom ett tredjelands territorium inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering

1. Förfarandet för extern unionstransitering ska tillämpas på varor som passerar genom ett tredjeland, om något av följande villkor uppfylls:
- (a) Bestämmelser om detta anges i ett internationellt avtal.
 - (b) Transport genom det tredjelandet genomförs med varorna upptagna i ett enda transportdokument, som upprättats i unionens tullområde.
2. I det fall som avses i punkt 1 b ska förfarandet för extern unionstransitering tillfälligt upphöra när varorna befinner sig utanför unionens tullområde.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för tullövervakning av varor som passerar genom ett tredjelands territorium inom ramen

för förfarandet för extern unionstransitering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Kapitel 3

Lagring

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 118

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för ett förfarande för lagring får icke-unionsvaror lagras i unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:
 - (a) Importtullar.
 - (b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
 - (c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.
2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för lagring ska vara följande:
 - (a) En minimimängd data har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgifter om den importör som ansvarar för varorna, tillverkare, värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan, varubeskrivning och en förteckning över relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna på dessa varor, om inte annat föreskrivs.
 - (b) Varorna uppfyller kraven i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
3. Unionsvaror får hänföras till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner i enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna eller för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar. Unionsvaror får föras in i eller lagras, befordras, användas, förädlas eller förbrukas i ett tullager eller i en frizon. I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av ett förfarande för lagring.
4. Importören ska hänföra icke-unionsvaror som förs in i ett tullager eller en frizon till det relevanta förfarandet för lagring.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för att hänföra unionsvaror till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner enligt punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 119

Information om lagring

1. Driftsledaren för ett tullager eller en frizon ska tillhandahålla eller tillgängliggöra för tullmyndigheterna den minimimängd data som krävs för tillämpning av bestämmelserna om lagring av varor i tullager eller frizoner, särskilt de data som avses i artikel 118.2 a, tullstatus för varor som hänförs till förfarandet för lagring och efterföljande befordran av dessa varor.

2. Om importören eller fraktföraren redan har tillhandahållit eller tillgängliggjort all eller en del av den information som avses i punkt 1, ska driftsledaren för tullagret eller frizonen koppla sin egen ytterligare information till importörens eller fraktförarens information.
3. Driftsledaren får inte ta emot varor för vilka minimimängden information inte har tillhandahållits eller tillgängliggjorts för tullmyndigheterna.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa den minimimängd information som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 120

Ändring och ogiltigförklaring av information om lagring

1. Driftsledaren för ett tullager eller en frizon får ändra en eller flera av uppgifterna om de varor som finns i dennes anläggning efter det att de har tillhandahållits eller tillgängliggjorts, såvida inte tullmyndigheterna har meddelat driftsledaren att de avser att undersöka varorna eller har fastställt att uppgifterna om varorna är felaktiga.
2. Importören, fraktföraren eller driftsledaren för tullagret eller frizonen ska ogiltigförklara informationen om varor som inte förs in i unionens tullområde så snart som möjligt. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara informationen om dessa varor efter att 30 dagar har gått från den dag då informationen tillhandahölls eller gjordes tillgänglig.

Artikel 121

Varaktighet av ett förfarande för lagring

1. Det får inte förekomma någon begränsning av den tid under vilken varor får kvarstå under ett förfarande för lagring.
2. I undantagsfall får tullmyndigheterna fastställa en tidsfrist för avslutande av ett förfarande för lagring, särskilt om slaget av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors, djurs eller växters hälsa och liv eller mot miljön.

AVSNITT 2

TULLAGERFÖRFARANDET

Artikel 122

Lagring i tullager

1. Inom ramen för tullagerförfarandet får icke-unionsvaror lagras i lokaler eller på en annan plats som har godkänts för det förfarandet av tullmyndigheterna och under tullövervakning (*tullager*).
2. Tullager får vara tillgängliga för användning av vilken importör som helst för lagring av varor i tullager (*allmänt tullager*), eller för lagring av varor som importerats av en innehavare av ett tillstånd till tullagerförfarandet (*privat tullager*).

Artikel 123

Tillstånd för drift av tullager

1. Driften av ett tullager kräver ett tillstånd av tullmyndigheterna, såvida inte den som driver tullagret är tullmyndigheten själv. I tillståndet ska villkoren för driften av tullagret anges.
2. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas personer som uppfyller följande villkor:
 - (a) De är etablerade i unionens tullområde.
 - (b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten.
 - (c) En betrodd näringsidkare ska anses uppfylla detta villkor i den mån driften av tullager beaktas i det tillstånd som avses i artikel [25](#).
 - (d) De ställer en garanti för potentiella tullskulder.
3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas när tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva införa administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 124

Befordran av varor i tullager

1. Tullmyndigheterna får bevilja en driftsledare för ett tullager tillstånd att befordra varor på följande villkor:
 - (a) Möjligheten att befordra varor föreskrivs i tillståndet till tullager.
 - (b) Driftsledaren för tullagret är en godkänd ekonomisk aktör eller en betrodd näringsidkare.
 - (c) Information om befordran registreras i driftsledarens bokföring och tillhandahålls eller görs tillgänglig för tullmyndigheterna vid varornas avgång och ankomst.
2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfarandet för den befordran av varor i tullager som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 125

Förädling i ett tullager

Om ett ekonomiskt behov föreligger och tullövervakningen inte påverkas negativt får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till att varor i tullager därefter hänförs till ett förfarande för aktiv förädling eller för slutanvändning i syfte att förädlas i tullagret, med förbehåll för de villkor som gäller för dessa förfaranden.

Artikel 126

Tullövervakning

Tillståndshavaren ska ansvara för att säkerställa att varor som omfattas av tullagerförfarandet inte undandras tullövervakning.

AVSNITT 3

FRIZONER

Artikel 127

Utseende av frizoner

1. Medlemsstaterna får utse delar av unionens tullområde till frizoner.
För varje frizon ska medlemsstaterna fastställa vilken yta som omfattas och var införsel- och utförselställena är belägna.
2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen information om vilka av deras frizoner som är i drift.
3. Frizoner ska vara inhägnade.
Frizonernas gränser samt deras införsel- och utförselställena ska vara föremål för tullövervakning.
4. Personer, varor och transportmedel som kommer in i eller lämnar en frizon får underkastas tullkontroller.

Artikel 128

Byggnader och verksamhet i frizoner

1. Uppförandet av byggnader i en frizon ska kräva förhandsgodkännande av tullmyndigheterna.
2. Om inte annat föreskrivs i tullagstiftningen ska varje typ av industriell eller kommersiell verksamhet eller tjänsteverksamhet vara tillåten i en frizon. Bedrivande av sådan verksamhet ska anmälas i förväg till tullmyndigheterna.
3. Tullmyndigheterna får, med hänsyn till de berörda varornas beskaffenhet, behovet av tullövervakning eller säkerhets- och skyddsbehov, förbjuda eller begränsa sådan verksamhet som avses i punkt 2.
4. Tullmyndigheterna får förbjuda personer som inte lämnar nödvändiga garantier för att de iakttar tullbestämmelserna att bedriva verksamhet i en frizon.

Artikel 129

Icke-unionsvaror i frizoner

1. Icke-unionsvaror får under den tid som de kvarstår i en frizon övergå till fri omsättning eller hänföras till förfarandet för aktiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning på de villkor som föreskrivs för dessa förfaranden.
I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om leveranser eller proviantering och om förfarandet i fråga så föreskriver, ska punkt 1 inte förhindra

användning eller förbrukning av varor som vid övergång till fri omsättning eller vid tillfällig införsel inte skulle omfattas av importtullar eller åtgärder som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller handelspolitiken eller åtgärder som förbjuder användning av sådana varor i unionen.

En sådan användning eller förbrukning kräver att relevant information tillhandahålls eller görs tillgänglig för tullmyndigheterna.

Artikel 130

Utförsel av varor ur en frizon

Varor får endast föras ut ur en frizon om de har hänförts till ett annat tullförfarande.

Artikel 131

Tullstatus

1. På ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna fastställa att följande varor har tullstatus som unionsvaror:
 - (a) Unionsvaror som förs in i en frizon.
 - (b) Unionsvaror som har genomgått förädlingsprocesser i en frizon.
 - (c) Varor som övergår till fri omsättning i en frizon.
2. När varor förs ut ur en frizon till en annan del av unionens tullområde eller hänförs till ett tullförfarande ska de betraktas som icke-unionsvaror såvida inte deras tullstatus som unionsvaror har bevisats.
3. När det gäller tillämpningen av exporttullar och exportlicenser eller exportkontrollåtgärder inom ramen för den gemensamma jordbruks- eller handelspolitiken ska sådana varor emellertid anses vara unionsvaror, såvida det inte är fastställt att de inte har tullstatus som unionsvaror.

Kapitel 4 Särskild användning

AVSNITT 1 TILLFÄLLIG INFÖRSEL

Artikel 132

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel får icke-unionsvaror som är avsedda för export bli föremål för särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, utan att varorna blir föremål för något av följande:
 - (a) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
 - (b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för tillfällig införsel får endast användas om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Varorna är inte avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används.
 - (b) Det är möjligt att säkerställa att de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras, utom när, med hänsyn till varornas beskaffenhet eller den användning som avses, frånvaron av identifieringsåtgärder inte riskerar att medföra att förfarandet missbrukas eller, i det fall som avses i artikel 109, när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor är uppfyllda.
 - (c) När så krävs, har ett tillstånd beviljats i enlighet med artikel 102 och en minimimängd data har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna innan varorna frigörs, vilken åtminstone ska inbegripa uppgifter om den importör som ansvarar för varorna, värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan, varubeskrivning och varornas avsedda användning.
 - (d) Kraven för fullständig eller partiell befrielse från tullar enligt tullagstiftningen är uppfyllda.
 - (e) Varorna har ankommit till unionens tullområde.
 - (f) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) den särskilda användning som avses i punkt 1 i den här artikeln,
 - (b) de krav för fullständig befrielse från importtullar som avses i punkt 2 d i den här artikeln.

Artikel 133

Tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel

1. Tullmyndigheterna ska fastställa den tid inom vilken varor som hänförs till ett förfarande för tillfällig införsel måste hänföras till ett efterföljande tullförfarande. Denna tid ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås.
2. Den längsta tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel för samma ändamål och under ansvar av samma tillståndshavare ska vara 24 månader, även när förfarandet avslutats genom att varorna hänförs till ett annat särskilt förfarande och därefter återigen hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.
3. Om, under exceptionella omständigheter, den tillåtna användningen inte kan uppnås inom den tid som avses i punkterna 1 och 2, får tullmyndigheterna bevilja en rimlig förlängning av den tiden, om importören lämnar en motiverad ansökan.
4. Den totala tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel får inte överstiga tio år, förutom vid oförutsedda händelser.

Importtullbelopp vid tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar

1. Det importtullbelopp som ska betalas för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar ska uppgå till 3 % av det importtullbelopp som skulle ha betalats för varorna om de hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Detta belopp ska betalas för varje månad eller del av månad under vilken varorna är hänfödda till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.
2. Det importtullbelopp som ska betalas får inte överstiga det belopp som skulle ha betalats om varorna hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

AVSNITT 2
SLUTANVÄNDNING

Förfarande för slutanvändning

1. Inom ramen för förfarandet för slutanvändning får varor övergå till fri omsättning med tullfrihet eller till nedsatt tullsats i enlighet med vad som föreskrivs i unionslagstiftningen, på villkor att importören tilldelar varorna en särskild användning.
2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för slutanvändning ska vara följande:
 - (a) Ett tillstånd har, när så krävs, beviljats i enlighet med artikel [102](#).
 - (b) En minimimängd data har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgifter om den importör som ansvarar för varorna, säljare, köpare, tillverkare, produktleverantör om denna inte är tillverkaren, den ansvariga ekonomiska aktören i unionen i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2019/1020 och artikel 16 i förordning (EU) 2023/XXXX³², värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan, varubeskrivning, den unika referensen för sändningen och var den befinner sig samt en förteckning över relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna på dessa varor.
 - (c) Alla importtullar eller andra tillämpliga avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder, ska vara betalda eller omfattas av en garanti, såvida inte varorna är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot.
 - (d) Varorna har ankommit till unionens tullområde.
 - (e) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
3. Om varorna är i en produktionsfas som ekonomiskt skulle medge enbart den föreskrivna slutanvändningen, får tullmyndigheterna i tillståndet fastställa villkoren

³² [Publikationsbyrå: för in slutlig hänvisning i texten – se fotnot 19].

för att varorna ska anses ha använts för de ändamål som anges i tullagstiftningen om tullfrihet eller nedsatt tullsats.

4. Om varorna lämpar sig för upprepad användning och tullmyndigheterna anser det vara lämpligt för att undvika missbruk, ska tullövervakningen fortgå under en tid som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången användes för de ändamål som anges i tullagstiftningen om tullfrihet eller nedsatt tullsats.
5. Tullövervakningen inom ramen för förfarandet för slutanvändning ska upphöra i något av följande fall:
 - (a) När varorna har använts för de ändamål som anges i tullagstiftningen om tullfrihet eller nedsatt tullsats.
 - (b) När varorna har förts ut ur unionens tullområde, förstörts eller överlåtits till staten.
 - (c) När varorna har använts för andra ändamål än dem som anges i tullagstiftningen om tullfrihet eller nedsatt tullsats och de tillämpliga importtullarna har betalats.
6. När en avkastningsgrad krävs ska artikel [136](#) gälla för förfarandet för slutanvändning.
7. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor enligt den föreskrivna slutanvändningen och naturligt svinn ska betraktas som varor som har tilldelats till den föreskrivna slutanvändningen.
8. Avfall och skrot till följd av förstöring av varor som hänförts till förfarandet för slutanvändning ska anses ha hänförts till tullagerförfarandet.

Kapitel 5

Förädling

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 136

Avkastningsgrad

Utom i de fall en avkastningsgrad har fastställts i unionslagstiftning på särskilda områden ska tullmyndigheterna fastställa antingen avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden för förädlingsprocessen eller, vid behov, metoden för att fastställa avkastningsgraden.

Avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden ska fastställas på grundval av de faktiska omständigheter under vilka förädlingsprocesserna genomförs eller ska genomföras. Avkastningsgraden får vid behov justeras i enlighet med artikel [10](#).

AVSNITT 2

AKTIV FÖRÄDLING

Artikel 137

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [109](#) får inom ramen för förfarandet för aktiv förädling icke-unionsvaror användas i unionens tullområde i en eller flera förädlingsprocesser utan att varorna omfattas av något av följande:
 - (a) Importtullar eller andra avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder.
 - (b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.
2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för aktiv förädling ska vara följande:
 - (a) Ett tillstånd har, när så krävs, beviljats i enlighet med artikel [102](#) för någon av de användningar som avses i punkt 3 i den här artikeln.
 - (b) En minimimängd data har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgifter om den importör som ansvarar för varorna, säljare, köpare, tillverkare, värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan, en beskrivning av varorna och var de befinner sig och en förteckning över relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
 - (c) Varorna har ankommit till unionens tullområde.
3. Importörer får använda förfarandet för aktiv förädling för något av följande:
 - (a) Reparation av varor som är avsedda att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.
 - (b) Förstöring av varor som är avsedda att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.
 - (c) Produktion av förädlade produkter i vilka de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling kan identifieras, utan att det påverkar användningen av produktionstillbehör.
 - (d) Genomförande av processer på varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling, för att säkerställa att de uppfyller de tekniska kraven för övergång till fri omsättning.
 - (e) Vanliga former av hantering av varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling i enlighet med artikel 108.
 - (f) Produktion av förädlade produkter med hjälp av varor som är likvärdiga med de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling i enlighet med artikel 109.

Artikel 138

Tid för avslutande av förfarandet

1. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken förfarandet för aktiv förädling ska avslutas i enlighet med artikel [105](#).

Denna tid ska löpa från och med den dag då icke-unionsvarorna hänförs till förfarandet, och hänsyn ska tas till den tid som krävs för att genomföra förädlingsprocesserna och att avsluta förfarandet.
2. Tullmyndigheterna får bevilja en rimlig förlängning av den tid som angetts i enlighet med punkt 1, om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

I tillståndet får det anges att en tid som börjar löpa under en månad eller ett kvartal eller halvår ska löpa ut den sista dagen i påföljande månad, kvartal eller halvår.

3. Vid export i förväg i enlighet med artikel 109.2 [c](#) ska det i tillståndet anges inom vilken tid icke-unionsvarorna ska deklarerars för förfarandet för aktiv förädling, med beaktande av den tid som krävs för anskaffning och transport till unionens tullområde.

Den tid som avses i första stycket ska anges i månader och får inte överstiga sex månader. Den ska löpa från dagen för godtagandet av exportdeklarationen för de förädlade produkter som framställts av motsvarande likvärdiga varor.

4. På tillståndshavarens begäran får den sexmånadersperiod som avses i punkt 3 förlängas, även efter det att den har löpt ut, förutsatt att den totala perioden inte överstiger tolv månader.

Artikel 139

Temporär export för ytterligare förädling

På ansökan får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till att några av eller alla de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling, eller de förädlade produkterna, temporärt exporteras för ytterligare förädling utanför unionens tullområde, i enlighet med villkoren för förfarandet för passiv förädling.

AVSNITT 3 PASSIV FÖRÄDLING

Artikel 140

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller av en annan person som är etablerad i unionens tullområde, förutsatt att den personen har fått tillståndshavarens samtycke och villkoren i tillståndet är uppfyllda.
2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för passiv förädling ska vara följande:
 - (a) Ett tillstånd har, när så krävs, beviljats i enlighet med artikel [102](#) och denna artikel.
 - (b) En minimimängd data har tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgifter om den exportör som ansvarar för varorna, säljare, köpare, värde, ursprung, klassificering enligt tulltaxan och varubeskrivning.
 - (c) Alla exporttullar eller andra tillämpliga avgifter har betalats eller omfattas av en garanti.
 - (d) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
3. Tullmyndigheterna får inte bevilja tillstånd till ett förfarande för passiv förädling för följande typer av unionsvaror:

- (a) Varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges.
 - (b) Varor som före export övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras slutanvändning, så länge som ändamålen med sådan slutanvändning inte har fullbordats och såvida varorna inte måste repareras.
 - (c) Varor vars export medför att exportbidrag beviljas.
 - (d) Varor för vilka en finansiell förmån annan än det bidrag som avses i led c beviljas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken när varorna exporteras.
4. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid, om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

Artikel 141

Varor som repareras eller ersätts kostnadsfritt

1. Om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att varor har reparerats eller ersatts kostnadsfritt, på grund av en kontraktsenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse, ett fabrikations- eller materialfel eller att varorna inte motsvarar de specifikationer som köparen begärt av säljaren av varorna, ska varorna beviljas fullständig befrielse från importtullar.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas om fabrikations- eller materialfelet beaktades när varorna först övergick till fri omsättning.

Artikel 142

Varor som repareras eller ändras inom ramen för internationella avtal

1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas förädlade produkter som framställs av varor som hänförts till förfarandet för passiv förädling, om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att
 - (a) de varorna har reparerats eller ändrats i ett tredjeland med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal som föreskriver sådan befrielse, och
 - (b) villkoren för befrielse från importtullar i det avtal som avses i led a är uppfyllda.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas på förädlade produkter som framställts av de likvärdiga varor som avses i artikel [109](#) och de ersättningsprodukter som avses i artiklarna [143](#) och [144](#).

Artikel 143

Standardutbytessystemet

1. Inom ramen för standardutbytessystemet får en importerad produkt (*ersättningsprodukt*) i enlighet med punkterna 2–5 ersätta en förädlad produkt.
2. Tullmyndigheterna ska på ansökan bevilja tillstånd till att standardutbytessystemet används om förädlingsprocessen innefattar reparation av andra defekta unionsvaror

än sådana som omfattas av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller av de särskilda arrangemang som är tillämpliga på vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter.

3. Ersättningsprodukter ska klassificeras enligt samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de defekta varorna skulle ha haft efter att ha reparerats.
4. Om de defekta varorna har använts före exporten, ska ersättningsprodukterna också ha använts.

Tullmyndigheterna ska emellertid frångå kravet enligt första stycket om ersättningsprodukterna har levererats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktssenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett material- eller fabrikationsfel.

5. De bestämmelser som skulle vara tillämpliga på de förädlade produkterna ska även gälla ersättningsprodukterna.

Artikel 144

Import i förväg av ersättningsprodukter

1. Tullmyndigheterna ska, enligt de villkor de fastställer och på ansökan av den berörda personen, bevilja tillstånd till att ersättningsprodukter importeras innan de defekta varorna exporteras.

Vid en sådan import i förväg av en ersättningsprodukt ska en garanti ställas för att täcka det importtullbelopp som kommer att vara tillämpligt om de defekta varorna inte exporteras i enlighet med punkt 2.

2. De defekta varorna ska exporteras inom två månader från den dag då tullmyndigheterna godtar deklarationen för ersättningsprodukternas övergång till fri omsättning.
3. Om, under exceptionella omständigheter, de defekta varorna inte kan exporteras inom den tid som avses i punkt 2, får tullmyndigheterna på en motiverad ansökan av tillståndshavaren bevilja en rimlig förlängning av fristen.

Avdelning IX

VARORS KLASSIFICERING ENLIGT TULLTAXAN, URSPRUNG OCH VÄRDE

Kapitel 1

Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan

Artikel 145

Gemensamma tulltaxan och tulltillsyn

1. Tillämpliga import- och exporttullar ska grunda sig på Gemensamma tulltaxan.
Andra åtgärder som föreskrivs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln ska vid behov tillämpas i enlighet med varornas klassificering enligt tulltaxan.

2. Gemensamma tulltaxan ska omfatta allt av följande:
 - (a) Kombinerade nomenklaturen för varor enligt förordning (EEG) nr 2658/87.
 - (b) Varje annan nomenklatur som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna och som har upprättats genom unionsbestämmelser på särskilda områden med tanke på tillämpningen av tulltaxeåtgärder som rör varuhandeln.
 - (c) Konventionella eller normala autonoma tullar som är tillämpliga på varor som omfattas av Kombinerade nomenklaturen.
 - (d) Tariffära förmånsåtgärder som anges i avtal som unionen har ingått med vissa tredjeländer eller grupper av tredjeländer.
 - (e) Tariffära förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa tredjeländer eller grupper av tredjeländer.
 - (f) Autonoma åtgärder som för vissa varor föreskriver en nedsättning av tull eller tullfrihet.
 - (g) Gynnsam tullbehandling som fastställts för vissa varor på grund av deras beskaffenhet eller slutanvändning inom ramen för de åtgärder som avses i leden c–f eller h.
 - (h) Andra åtgärder som föreskrivs i jordbruks- eller handelslagstiftning eller annan unionslagstiftning och som grundar sig på varors klassificering enligt tulltaxan, särskilt provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder.
3. Om de berörda varorna uppfyller villkoren för de åtgärder som anges i punkt 2 d–g får dessa åtgärder tillämpas i stället för dem som föreskrivs enligt led c i den punkten. Sådana åtgärder får tillämpas retroaktivt, förutsatt att de tidsfrister och villkor som fastställs enligt den relevanta åtgärden eller i denna förordning iakttas och att
 - (a) om det rör sig om åtgärder som anges i leden d och e, de föreskriver en sådan retroaktiv tillämpning,
 - (b) om det rör sig om åtgärder som anges i led d, det berörda tredjelandet eller den berörda gruppen av tredjeländer också tillåter en sådan retroaktiv tillämpning.
4. Om en tillämpning av de åtgärder som avses i punkt 2 d–g eller en befrielse från de åtgärder som avses i punkt 2 h är begränsad till en viss import- eller exportvolym, ska, när det gäller tullkvoter eller andra kvoter, tillämpningen eller befrielsen upphöra så snart som den fastställda import- eller exportvolymen uppnås.

I fråga om tulltak ska tillämpningen upphöra genom en unionsrättsakt.
5. Tullmyndigheterna ska vägra att tillämpa en förenklad tullbehandling för distansförsäljning om de, på grundval av relevanta och objektiva data, fastställer att distansförsäljningen av varor importerade från tredjeländer var avsedd för andra personer än de som avses i artikel 14.2 a i mervärdesskattedirektivet.
6. För de ändamål som avses i artikel 31.4 får kommissionen underkasta varors övergång till fri omsättning, export och hänförande till vissa särskilda förfaranden tulltillsyn.

7. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta åtgärder för enhetlig förvaltning av de tullkvoter och andra kvoter och de tulltak och andra tak som avses i punkt 4 och för förvaltning av den tulltillsyn som avses i punkt 6. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 146

Varors klassificering enligt tulltaxan

1. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska varors klassificering enligt tulltaxan innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.
2. Vid tillämpning av icke-tariffära åtgärder ska varors klassificering enligt tulltaxan innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen, eller av varje annan nomenklatur som har upprättats genom unionsbestämmelser och som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna, dessa varor ska klassificeras.
3. Det undernummer eller den ytterligare underuppdelning som fastställs i enlighet med punkterna 1 och 2 ska användas för tillämpningen av åtgärder som är knutna till det undernumret.
4. Kommissionen får med hjälp av genomförandeakter fastställa varors klassificering enligt tulltaxan i enlighet med punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 262.5.

Kapitel 2

Varors ursprung

Artikel 147

Icke-förmånsberättigande ursprung

Reglerna för att fastställa icke-förmånsberättigande ursprung för varor enligt artiklarna [148](#) och [149](#) ska användas för tillämpning av följande:

- (a) Gemensamma tulltaxan, med undantag av de åtgärder som avses i artikel 145.2 [d](#) och [e](#).
- (b) Andra åtgärder än tulltaxeåtgärder, som fastställs genom unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln.
- (c) Andra unionsåtgärder som rör varors ursprung.

Artikel 148

Förvärv av ursprung

1. Varor som är helt framställda i ett enda land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det landet eller territoriet.
2. Varor vars tillverkning sker inom mer än ett land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det land eller territorium där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler enligt vilka varor, för vilka ett fastställande av deras icke-förmånsberättigade ursprung krävs för tillämpning av de unionsåtgärder som avses i artikel [147](#), anses vara helt framställda i ett enda land eller territorium eller anses ha genomgått den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen i ett land eller territorium, i enlighet med punkterna 1 och 2 i den artikeln.

Artikel 149

Bevis för icke-förmånsberättigande ursprung

1. Om importören har angett varors ursprung i enlighet med tullagstiftningen får tullmyndigheterna kräva ett ursprungsbevis för varorna.
2. Om ett ursprungsbevis för varor lämnas i enlighet med tullagstiftningen eller annan unionslagstiftning på särskilda områden, får tullmyndigheterna i fall av rimligt tvivel kräva den ytterligare bevisning som behövs för att säkerställa att det angivna ursprunget överensstämmer med reglerna i tillämplig unionslagstiftning.
3. När detta krävs för handeln får ett dokument som styrker ursprung utfärdas i unionen i enlighet med gällande ursprungsregler i destinationslandet eller destinationsterritoriet eller med någon annan metod för fastställande av det land där varorna i sin helhet framställdes eller genomgick den sista väsentliga bearbetningen.
4. Om importören har valt att tillämpa den förenklade tullbehandling för distansförsäljning som avses i artikel [156.2](#), får tullmyndigheterna inte kräva att importören styrker varornas ursprung.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta förfaranderegler för inlämning och kontroll av ett ursprungsbevis. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel [262.4](#).

Artikel 150

Förmånsberättigande ursprung för varor

1. För att varor ska kunna omfattas av de åtgärder som avses i artikel [145.2 d](#) och [e](#) eller av icke-tariffära förmånsåtgärder ska de uppfylla de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln.
2. För varor som omfattas av förmånsåtgärder enligt avtal som unionen har ingått med vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder ska regler om förmånsberättigande ursprung fastställas i dessa avtal.

3. För varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder, utom de som avses i punkt 5, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler om förmånsberättigande ursprung. Dessa regler ska bygga antingen på kriteriet att varorna är helt framställda eller på kriteriet att varorna härrör från tillräcklig bearbetning eller behandling.
4. För varor som omfattas av förmånsåtgärder vid handel mellan unionens tullområde och Ceuta och Melilla och som anges i protokoll nr 2 till 1985 års anslutningsakt, ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 9 i det protokollet.
5. För varor som omfattas av förmånsåtgärder i enlighet med förmånsordningar för utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med unionen, ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 203 i EUF-fördraget.
6. Kommissionen får på eget initiativ eller på begäran av ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning, för vissa varor, bevilja det landet eller territoriet ett tillfälligt undantag från de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkt 3.

Det tillfälliga undantaget ska motiveras av något av följande skäl:

- (a) Interna eller externa faktorer gör att det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillfälligt inte är i stånd att följa reglerna om förmånsberättigande ursprung.
 - (b) Det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver tid för att förbereda sig för att följa dessa regler.
7. En begäran om undantag ska lämnas till kommissionen av det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen. I begäran ska skälen, enligt punkt 6 andra stycket, till att undantag begärs anges, och den ska innehålla lämpliga styrkande handlingar.
 8. Det tillfälliga undantaget ska inte ha längre varaktighet än effekterna av de interna eller externa faktorer som gett upphov till det eller den tid som det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver för att kunna följa reglerna.
 9. När ett undantag beviljas ska det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen uppfylla alla angivna krav på vilken information som ska lämnas till kommissionen beträffande användning av undantaget och förvaltning av de kvantiteter för vilka undantaget beviljas.
 10. Om importören har valt att tillämpa förenklad tullbehandling för distansförsäljning får importören inte omfattas av de åtgärder som avses i artikel 145.2 [d](#) och [e](#) eller av icke-tariffära förmånsåtgärder.
 11. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta
 - (a) förfaranderegler för varors förmånsberättigande ursprung vid tillämpningen av de åtgärder som avses i punkt 1,
 - (b) en åtgärd som beviljar ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning ett tillfälligt undantag som avses i punkt 6.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 151

Fastställande av särskilda varors ursprung

Kommissionen får med hjälp av genomförandeakter anta åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung i enlighet med de ursprungsregler som är tillämpliga på dessa varor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i samband med sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av ursprungsreglerna, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 262.5.

Kapitel 3

Varors värde för tulländamål

Artikel 152

Tillämpningsområde

Varors tullvärde ska vid tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln fastställas i enlighet med artiklarna [153](#) och [157](#).

Artikel 153

Fastställande av tullvärde grundat på transaktionsvärde

1. Den främsta grunden för varors tullvärde ska vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varorna vid försäljning för export till unionens tullområde, justerat i enlighet med artiklarna 154 och 155.
2. Det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas ska utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska göras av köparen till säljaren eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren för de importerade varorna och inkluderar alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna.
3. Transaktionsvärdet ska tillämpas under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Att köparen fritt får förfoga över eller använda varorna utan andra restriktioner än någon av följande:
 - i) Restriktioner som införs eller krävs enligt lag eller av de offentliga myndigheterna i unionen.
 - ii) Begränsningar av det geografiska område inom vilket varorna får återförsäljas.
 - iii) Restriktioner som inte avsevärt påverkar varornas tullvärde.
 - (b) Att försäljningen eller priset inte är beroende av något villkor eller någon ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som ska värderas.

- (c) Att förtjänsten från en av köparen vidtagen efterföljande återförsäljning eller användning av varorna eller från ett efterföljande förfogande från köparens sida inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren, om inte en lämplig justering kan göras.
 - (d) Att köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet dem emellan inte påverkar priset.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för fastställande av tullvärdet i enlighet med punkterna 1 och 2, inbegripet regler för justering av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas och för tillämpningen av de villkor som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 154

Delar av transaktionsvärdet

1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel [153](#) ska följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för de importerade varorna:
- (a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen svarar för men som inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varorna:
 - i) Provisioner och mäklararvoden, med undantag för inköpsprovisioner.
 - ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.
 - iii) Emballeringskostnader, oavsett om det rör sig om arbete eller material.
 - (b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas:
 - i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.
 - ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.
 - iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.
 - iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför unionen och som krävs för framställningen av de importerade varorna.
 - (c) Royaltyer och licensavgifter som avser de varor som ska värderas och som köparen ska betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljning av de varor som ska värderas, i den utsträckning dessa royaltyer och avgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
 - (d) Värdet av den del av förtjänsten av varje efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av de importerade varorna som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.

- (e) Följande kostnader fram till den plats där varorna förs in i unionens tullområde:
 - i) Kostnaderna för transport och försäkring av de importerade varorna.
 - ii) Kostnader för lastning och hantering som hänför sig till transporten av de importerade varorna.
- 2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas enligt punkt 1 ska endast göras på grundval av objektiva och mätbara data.
- 3. Vid fastställande av tullvärdet ska inga andra tillägg än sådana som föreskrivs i den här artikeln göras till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- 4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för fastställande av tullvärdet i enlighet med denna artikel, inbegripet regler för justering av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 155

Delar som inte ska inbegripas i tullvärdet

- 1. Vid fastställande av tullvärdet enligt artikel [153](#) ska inget av följande inbegripas:
 - (a) Kostnader för transport av de importerade varorna efter det att de förts in i unionens tullområde.
 - (b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter att de importerade varorna förts in i unionens tullområde, såsom industrianläggningar, maskiner eller utrustning.
 - (c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen tillhandahålls av säljaren eller av någon annan person och under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Sådana varor säljs verkligen till det pris som deklarerats som det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
 - ii) Den räntesats som begärts överstiger inte den nivå som är vanlig för sådana transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen tillhandahölls.
 - (d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i unionen. Inköpsprovisioner.
 - (e) Importtullar eller andra avgifter som ska betalas i unionen på grund av importen eller försäljningen av varorna.
 - (f) Utan hinder av vad som sägs i artikel 154.1 c, betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna, såvida dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till unionen.
- 2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för fastställande av tullvärdet i enlighet med denna artikel, inbegripet regler för justering av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 156

Förenklingar

1. Tullmyndigheterna får på ansökan bevilja tillstånd till att följande belopp fastställs på grundval av särskilda kriterier, om dessa belopp inte kan mätas den dag då tulldeklarationen godtas:
 - (a) Belopp som ska inbegripas i tullvärdet i enlighet med artikel 153.2.
 - (b) Belopp som avses i artiklarna 154 och 155.
2. Om importören har valt att tillämpa förenklad tullbehandling för distansförsäljning ska artikel 155.1 [a](#) inte tillämpas och både kostnaderna för transport av de importerade varorna fram till den plats där varorna förs in i unionens tullområde och transportkostnaderna efter införseln till det området ska inbegripas i tullvärdet.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 1.

Artikel 157

Metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärde

1. Om varors tullvärde inte kan fastställas enligt artikel [153](#), ska det fastställas genom att punkt 2 a–d genomgås i ordningsföljd fram till och med det första led enligt vilket tullvärdet kan fastställas.

Punkt 2 c och d får, på begäran av importören eller exportören eller, i tillämpliga fall, deklaranten tillämpas i omvänd ordning.
2. Det tullvärde som fastställs enligt punkt 1 ska motsvara följande:
 - (a) Transaktionsvärdet för identiska varor som säljs för export till unionens tullområde och exporteras vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
 - (b) Transaktionsvärdet för liknande varor som säljs för export till unionens tullområde och exporteras vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
 - (c) Ett värde som grundas på det pris per enhet till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionens tullområde i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är säljarna närstående.
 - (d) Ett beräknat värde som består av summan av
 - i) kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som ägt rum vid framställningen av de importerade varorna,
 - ii) ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen noteras vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som ska värderas vilken görs av tillverkare i exportlandet för export till unionen,
 - iii) kostnaden för eller värdet på de poster som avses i artikel 154.1 [e](#).

3. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt punkt 1, ska det fastställas på grundval av tillgängliga data i unionens tullområde genom användning av rimliga metoder som är förenliga med principerna och de allmänna bestämmelserna i samtliga följande texter:
 - (a) Avtalet om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
 - (b) Artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
 - (c) Detta kapitel.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för det fastställande av tullvärdet som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 158

Fastställande av varors värde i särskilda situationer

Kommissionen får med hjälp av genomförandeakter anta åtgärder för fastställande av en lämplig metod för fastställande av tullvärde eller de kriterier som ska användas för att fastställa varors tullvärde i särskilda situationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i samband med sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av regler för fastställande av varors tullvärde, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 262.5.

Avdelning X TULLSKULDER OCH GARANTIER

Kapitel 1 Uppkomst av en tullskuld

AVSNITT 1 TULLSKULD VID IMPORT

Artikel 159

Övergång till fri omsättning och tillfällig införsel

1. En tullskuld ska uppkomma för importören när varorna frigörs för förfarandet för övergång till fri omsättning, förfarandet för slutanvändning eller förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull.
2. Importören ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska både importören och den person för vars räkning importören agerar vara gäldenärer och de ska vara solidariskt ansvariga för tullskulden.

Om den information som tillhandahålls eller görs tillgänglig för de förfaranden som avses i punkt 1 leder till att importtullar inte tas ut, helt eller delvis, ska den person som tillhandahöll informationen och som visste eller som rimligen borde ha vetat att informationen var felaktig också vara gäldenär.

3. Om avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG är tillämplig på distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer eller tredjeterritorier till en kund i unionens tullområde, ska en tullskuld uppkomma för den faktiska importören när betalningen för distansförsäljningen godtas och denne ska vara gäldenär.

Artikel 160

Särskilda bestämmelser för icke-ursprungsvaror

1. En tullskuld ska uppkomma för exportören när produkterna frigörs för export, om
 - (a) det i en förmånsordning mellan unionen och vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder föreskrivs att det för förmånlig tullbehandling för produkter med ursprung i unionen krävs att importtull betalas för de icke-ursprungsvaror som används vid tillverkningen av produkterna ifråga, och
 - (b) det har utfärdats eller upprättats ett ursprungsbevis för produkterna i fråga.
2. Exportören ska beräkna det importtullbelopp som svarar mot skulden, som om de icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av exportprodukterna övergick till fri omsättning på samma datum.
3. Vid indirekt ombudskap ska både exportören och den person för vars räkning exportören agerar vara gäldenärer och de ska vara solidariskt ansvariga för tullskulden.

Artikel 161

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:
 - (a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror till unionens tullområde, undandragande av dem från tullövervakning eller befordran, förädling, lagring, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området.
 - (b) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör slutanvändning av varor inom unionens tullområde.
 - (c) Ett villkor som rör hänförande av icke-unionsvaror till ett tullförfarande eller beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning.
2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:
 - (a) Den tidpunkt då den icke-fullgjorda skyldighet som ger upphov till tullskulden inte fullgörs eller inte längre fullgörs.
 - (b) Den tidpunkt då varorna hänförs till ett tullförfarande, om det i efterhand fastställs att ett av villkoren för hänförande av varorna till det förfarandet eller för beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning i själva verket inte var fullgjort.
3. I de fall som avses i punkt 1 a och b ska någon av följande personer vara gäldenär:
 - (a) Varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna.

- (b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten eller som medverkat i den handling som ledde till att skyldigheten inte fullgjordes.
 - (c) Varje person som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord.
4. I de fall som avses i punkt 1 c ska gäldenären vara den person som är skyldig att uppfylla villkoren för hänförande av varorna till ett tullförfarande eller för beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning.

Om information som krävs enligt tullagstiftningen rörande villkoren för att hänföra varor till det tullförfarandet tillhandahålls tullmyndigheterna och denna information leder till att importtullar inte tas ut, helt eller delvis, ska den person som tillhandahöll informationen och som visste eller rimligen borde ha vetat att informationen var felaktig också vara gäldenär.

Artikel 162

Avdrag för redan betalt importtullbelopp

1. Om en tullskuld uppkommer i enlighet med artikel 161.1 för varor som övergått till fri omsättning till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, ska det importtullbelopp som betalades när varorna övergick till fri omsättning dras av från det importtullbelopp som svarar mot tullskulden.
- Första stycket ska gälla om en tullskuld uppkommer för skrot och avfall från förstöring av sådana varor.
2. Om en tullskuld uppkommer i enlighet med artikel 159.1 eller artikel 161.1 för varor som hänförts till ett förfarande för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull, ska det importtullbelopp som betalats inom ramen för den partiella befrielsen dras av från det importtullbelopp som svarar mot tullskulden.

AVSNITT 2

TULLSKULD VID EXPORT

Artikel 163

Export och passiv förädling

1. En tullskuld ska uppkomma för exportören vid tidpunkten för frigörande av varor som omfattas av exporttull inom ramen för förfarandet för export eller förfarandet för passiv förädling.
2. Exportören ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska både exportören och den person för vars räkning exportören agerar vara gäldenärer och de ska vara solidariskt ansvariga för tullskulden.
3. Om den information som tillhandahålls för hänförande av varor till ett förfarande för export leder till att exporttullar inte tas ut, helt eller delvis, ska den person som tillhandahöll informationen och som visste eller som rimligen borde ha vetat att informationen var felaktig också vara gäldenär.

Artikel 164

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av exporttull ska en tullskuld vid export uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:
 - (a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör utförsel av varor.
 - (b) De villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.
2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:
 - (a) Den tidpunkt då varorna faktiskt förs ut ur unionens tullområde utan att tullmyndigheterna ges information om exporten.
 - (b) Den tidpunkt då varorna når en annan destination än den för vilken de tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.
 - (c) Om tullmyndigheterna inte kan fastställa den tidpunkt som avses i led b, den tidpunkt då tidsfristen för att lämna bevisning för att villkoren för sådan befrielse är uppfyllda löper ut.
3. I de fall som avses i punkt 1 a ska någon av följande personer vara gäldenär:
 - (a) Varje person som var skyldig att fullgöra den berörda skyldigheten.
 - (b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att skyldigheten i fråga inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten.
 - (c) Varje person som medverkade i den handling som ledde till att en skyldighet inte fullgjordes och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att nödvändig information inte tillhandahållits eller, i tillämpliga fall, att en tulldeklaration inte hade ingetts men borde ha ingetts.
4. I de fall som avses i punkt 1 b ska gäldenären vara den person som är skyldig att uppfylla de villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttull.

AVSNITT 3

BESTÄMMELSER SOM GÄLLER BÅDE TULLSKULD VID IMPORT OCH TULLSKULD VID EXPORT

Artikel 165

Tullskuld vid förbud och restriktioner

1. En tullskuld vid import eller export ska uppkomma även om det är fråga om varor som omfattas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna på varje form av import eller export.
2. Emellertid ska ingen tullskuld uppkomma vid något av följande:
 - (a) Olaglig införsel till unionens tullområde av falsk valuta.
 - (b) Införsel till unionens tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen som noggrant övervakas av

de behöriga myndigheterna i syfte att användas för medicinska och vetenskapliga ändamål.

3. Vid tillämpning av sanktioner för tullrättsliga överträdelser ska en tullskuld dock anses ha uppkommit om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt denna förordning eller en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

Artikel 166

Flera gäldenärer

Om flera personer är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en och samma tullskuld ska de vara solidariskt ansvariga för betalningen av det beloppet.

Artikel 167

Allmänna regler för beräkning av import- eller exporttullbelopp

1. Beloppen för importtull eller exporttull ska fastställas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan, tullvärdet för, kvantiteten av, beskaffenheten hos och ursprunget för varorna. Reglerna för beräkning av tullen ska vara de som var tillämpliga på de berörda varorna vid den tidpunkt då tullskulden för dem uppkom.
2. Om det inte är möjligt att exakt fastställa den tidpunkt då tullskulden uppkommer, ska denna tidpunkt anses vara den tidpunkt då tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld uppkommer.

Om den information som är tillgänglig för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden uppkom före den tidpunkt då de drog denna slutsats, ska tullskulden emellertid anses ha uppkommit vid den tidigaste tidpunkt då en sådan situation kan konstateras ha förelegat.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som avses i denna artikel för beräkning av det import- eller exporttullbelopp som är tillämpligt på varor för vilka en tullskuld uppkommer inom ramen för ett särskilt förfarande.

Artikel 168

Särskilda regler för beräkning av importtullbelopp

1. Om kostnader för lagring eller vanliga former av hantering har uppstått i unionens tullområde för varor som hänförts till ett tullförfarande eller i tillfällig lagring, ska dessa kostnader eller ökningen av varornas värde inte beaktas vid beräkningen av importtullbeloppet om importören, exportören eller, om tillämpligt, deklaranten lämnar tillfredsställande bevisning för dessa kostnader.

Vid beräkningen av importtullbeloppet ska emellertid hänsyn tas till tullvärde, kvantitet, beskaffenhet och ursprung för de icke-unionsvaror som använts i verksamheten.

2. Om klassificeringen enligt tulltaxan av varor som hänförts till ett tullförfarande ändras som ett resultat av vanliga former av hantering inom unionens tullområde, ska på begäran av importören eller, om tillämpligt, av deklaranten, den ursprungliga klassificeringen enligt tulltaxan av de varor som hänförts till förfarandet tillämpas.

3. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling, ska det importtullbelopp som svarar mot tullskulden på begäran av importören fastställas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan, tullvärdet för, kvantiteten av, beskaffenheten hos och ursprunget för de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling.
4. Om de förädlade produkterna framställts enligt efterföljande förfaranden för aktiv förädling får importören endast begära att tullskulden fastställs på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan, tullvärdet för, kvantiteten av, beskaffenheten hos och ursprunget för de varor som hänförs till det första förfarandet för aktiv förädling.
5. I särskilda fall ska importtullbeloppet fastställas i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel, utan att importören, exportören eller, i tillämpliga fall, deklaranter så har begärt, för att undvika kringgående av de tulltaxeåtgärder som avses i artikel 145.2 [h](#).
6. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling eller för ersättningsprodukter enligt artikel 143.1, ska importtullbeloppet beräknas på grundval av kostnaden för förädlingsprocessen utanför unionens tullområde.
7. Om en tullskuld uppkommer i enlighet med artikel [161](#) eller artikel [164](#) i denna förordning, ska följande också gälla om den underlåtenhet som ledde till uppkomsten av en tullskuld inte utgjorde ett försök till bedrägeri:
 - (a) Gynnsam tullbehandling av varor i enlighet med tullagstiftningen.
 - (b) Befrielse från import- eller exporttullar eller fullständig eller partiell tullfrihet vid import eller export i enlighet med artikel 145.2 d, e, f och g eller artiklarna 90, 91, 92 och 93 eller artiklarna 140, 141, 142, 143 och 144.
 - (c) Tullbefrielse enligt förordning (EG) nr 1186/2009.
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som avses i denna artikel för beräkning av det import- eller exporttullbelopp som är tillämpligt på varor för vilka en tullskuld uppkommer inom ramen för ett särskilt förfarande, och för de särskilda fall som avses i punkt 5.

Artikel 169

Plats för uppkomst av tullskuld

1. En tullskuld ska anses uppkomma på den plats där importören eller exportören är etablerad.

Genom undantag från första stycket ska, när det gäller andra importörer och exportörer än betrodda näringsidkare och faktiska importörer, tullskulden anses uppkomma på den plats där tulldeklarationen har ingetts eller skulle ha ingetts i enlighet med artikel 63.4, om inte en ändring enligt artikel 63.2 har skett rörande metoden för inlämning av information.

I alla andra fall ska tullskulden anses uppkomma på den plats där de omständigheter uppstår som ger upphov till skulden.

Om det inte är möjligt att fastställa den platsen, ska tullskulden anses uppkomma på den plats där tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld uppkommer.

2. Om varorna har hänförts till ett tullförfarande som inte har avslutats eller varit i tillfällig lagring som inte har slutförts på korrekt sätt, och om platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas inom en särskild tidsfrist genom tillämpning av punkt 1 andra eller tredje stycket, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där varorna hänfördes till det berörda förfarandet eller infördes i unionens tullområde inom ramen för det förfarandet eller var i tillfällig lagring.
3. Om den information som är tillgänglig för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden kan ha uppkommit på flera platser, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där den först uppkom.
4. Om en tullmyndighet fastställer att en tullskuld har uppkommit enligt artikel [161](#) eller artikel [164](#) i en annan medlemsstat och det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden är lägre än 10 000 EUR, ska tullskulden anses ha uppkommit i den medlemsstat där fastställandet gjordes.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de tidsfrister som avses i punkt 2.

Kapitel 2

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Artikel 170

Allmänna bestämmelser

1. Om inget annat föreskrivs ska detta kapitel gälla både garantier för tullskulder som har uppkommit, men för vilka anstånd med betalning har beviljats (*befintliga tullskulder*), och de garantier som krävs för tullskulder som kan uppkomma (*potentiella tullskulder*).
2. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs för en potentiell eller befintlig tullskuld, ska denna garanti täcka import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor när
 - (a) garantin används för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering, eller
 - (b) garantin kan användas i mer än en medlemsstat.En garanti som godtagits eller godkänts av tullmyndigheterna ska gälla i hela unionens tullområde för de ändamål för vilka den ställts.
3. Garantin ska ställas av gäldenären eller den person som kan komma att bli gäldenär eller, om tullmyndigheterna godkänner det, av en annan person.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [178](#) ska tullmyndigheterna kräva endast en garanti för specifika varor.

En garanti som ställs för specifika varor ska gälla för det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter för varorna, oavsett

om den information om varorna som tillhandahållits eller gjorts tillgänglig är korrekt eller inte.

Om garantin inte har frisläppts får den, inom det säkrade beloppet, också användas för uppbörd av import- eller exporttullbelopp och andra avgifter som ska betalas efter en kontroll efter frigörandet av dessa varor.

5. På ansökan av den person som avses i punkt 3 får tullmyndigheterna i enlighet med artikel 176.1 och 176.2 bevilja tillstånd till att en samlad garanti ställs för att täcka det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden för två eller flera aktiviteter eller tullförfaranden.
6. Tullmyndigheterna ska övervaka garantin.
7. En garanti ska inte krävas i någon av följande situationer:
 - (a) Från stater, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligrättsliga organ i fråga om verksamheter som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.
 - (b) När varor transporteras på Rhen och på Rhens vattenvägar samt på Donau och på Donaus vattenvägar.
 - (c) När varor transporteras via fasta transportinstallationer.
 - (d) I särskilda fall där varor hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.
 - (e) När varor transporteras sjövägen eller med flyg mellan unionshamnar eller mellan unionsflygplatser.
8. Tullmyndigheterna får frånga kravet om ställande av garanti om det import- eller exporttullbelopp för vilket säkerhet ska ställas inte överstiger det statistiska tröskelvärdet på 1 000 EUR.
9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där ingen garanti krävs för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel enligt punkt 7 d.
10. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för ställandet och övervakningen av den garanti som avses i denna artikel. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 171

Referensbelopp för en obligatorisk garanti

1. Om tullmyndigheterna måste kräva en garanti och kan fastställa det exakta import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter vid den tidpunkt då garantin krävs, ska garantin täcka det exakta beloppet.

Om det inte är möjligt att fastställa det exakta beloppet, ska garantin fastställas till det högsta belopp som tullmyndigheterna uppskattar att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter uppgår till eller kan komma att uppgå till.
2. Om en samlad garanti ställs för det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder och andra avgifter vars belopp varierar i storlek över tiden, ska, utan att

det påverkar tillämpningen av artikel [176](#), garantibeloppet fastställas till en sådan nivå att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulderna och andra avgifter alltid är täckt.

Artikel 172

Referensbelopp för en förebyggande garanti

Om det inte är obligatoriskt att ställa en garanti, men tullmyndigheterna inte är säkra på att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter kommer att betalas inom föreskriven tid, ska de kräva en garanti för ett belopp som inte får överstiga den nivå som avses i artikel 171.

Artikel 173

Ställande av en garanti

1. En garanti får ställas på något av följande sätt:
 - (a) I form av ett betalningsmedel som erkänns av tullmyndigheterna och som noteras i euro eller i valutan för den medlemsstat där garantin krävs.
 - (b) I form av ett åtagande från en borgensman.
 - (c) I någon annan form som ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter kommer att betalas.
2. En garanti i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel ska ställas enligt gällande bestämmelser i den medlemsstat där garantin krävs.

Om en garanti ställs i form av ett likvärdigt betalningsmedel som erkänns av tullmyndigheterna, ska tullmyndigheterna inte betala någon ränta för detta.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa formen för den garanti som avses i punkt 1 c.

Artikel 174

Val av garanti

Den person som måste ställa en garanti får fritt välja mellan de former av garantier som fastställs i artikel 173.1.

Tullmyndigheterna får dock vägra att godta den valda formen av garanti, om den inte är förenlig med ett korrekt genomförande av det berörda tullförfarandet.

Tullmyndigheterna får kräva att den valda formen av garanti ska bibehållas under en bestämd tid.

Artikel 175

Borgensman

1. Borgensmannen enligt artikel 173.1 [b](#) ska vara en tredje person som har sin hemvist i eller är registrerad eller etablerad i unionens tullområde. Borgensmannen ska

godkännas av de tullmyndigheter som kräver en garanti, såvida borgensmannen inte utgörs av ett kreditinstitut, finansiellt institut eller försäkringsföretag med ackreditering i unionen i enlighet med gällande unionsbestämmelser.

2. Borgensmannen ska skriftligen åta sig att betala det import- eller exporttullbelopp som svarar mot den tullskuld och de andra avgifter för vilka en garanti ställs.
3. Tullmyndigheterna får vägra att godkänna den föreslagna borgensmannen eller formen av garanti, om det inte förefaller säkert att borgensmannen eller garantin inom den föreskrivna tiden kan säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler avseende formen för en garanti och regler avseende den borgensman som avses i den här artikeln.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för återkallelse och uppsägning av det åtagande av borgensmannen som avses i denna artikel. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 176

Samlad garanti

1. Tullmyndigheterna får endast bevilja det tillstånd som avses i artikel 170.[5](#) till personer som uppfyller följande villkor:
 - (a) De är etablerade i unionens tullområde.
 - (b) De uppfyller de kriterier som anges i artikel 24.1 a.
 - (c) De använder sig regelbundet av de berörda tullförfarandena eller är driftsledare för anläggningar för tillfällig lagring eller uppfyller de kriterier som anges i artikel 24.1 d.
2. Tullmyndigheterna får bevilja en ekonomisk aktör som uppfyller kriterierna i artikel 24.1 [b](#) och [c](#) och betrodda näringsidkare tillstånd att ställa en samlad garanti för potentiella tullskulder och andra avgifter till ett nedsatt belopp eller bevilja undantag från skyldigheten att ställa en garanti.
3. Tullmyndigheterna får på ansökan från en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare bevilja dessa tillstånd att ställa en samlad garanti till ett nedsatt belopp för befintliga tullskulder och andra avgifter.
4. Den samlade garanti till ett nedsatt belopp som avses i punkt 3 ska vara likvärdig med ställandet av en garanti.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd till en samlad garanti till ett nedsatt belopp och det undantag från skyldigheten att ställa en garanti som avses i punkt 2.
6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för fastställandet av garantibeloppet, inbegripet det nedsatta belopp som avses i punkt 2. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 177

Tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier

1. Inom ramen för särskilda förfaranden eller tillfällig lagring får kommissionen besluta att tillfälligt förbjuda användningen av något av följande:
 - (a) En samlad garanti till ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 176.2.
 - (b) En samlad garanti enligt artikel 176 för varor som har fastställts vara föremål för bedrägeri i stor omfattning.
2. Om punkt 1 a eller b är tillämplig får tillstånd till att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp, ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti eller tillstånd att använda en samlad garanti enligt artikel 176 beviljas, om den berörda personen uppfyller något av följande villkor:
 - (a) Denna person kan visa att det inte uppkommit någon tullskuld med avseende på de berörda varorna inom ramen för de transaktioner som personen har inlett under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1.
 - (b) Den berörda personen kan, om tullskulder har uppkommit under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1, visa att dessa skulder till fullo betalats av gäldenären eller gäldenärerna eller borgensmannen inom den föreskrivna tidsfristen.

För att få tillstånd att använda en samlad garanti vars användning tillfälligt förbjudits ska den berörda personen även uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 24.1 b och c.

3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera regler för tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i samband med sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt stärka skyddet av unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 262.5.

Artikel 178

Ytterligare garanti eller ersättningsgaranti

Om tullmyndigheterna fastställer att den ställda garantin inte säkerställer eller inte längre klart eller i tillräcklig omfattning säkerställer betalning inom föreskriven tid av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter, ska de kräva att någon av de personer som avses i artikel 170.3 efter eget val antingen ställer en ytterligare garanti eller ersätter den ursprungliga garantin med en ny garanti.

Artikel 179

Frisläppande av garantin

1. Tullmyndigheterna ska omedelbart frisläppa garantin när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.
2. När tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter delvis har upphört eller endast kan uppkomma i fråga om en del av det belopp för vilket en garanti har ställts, ska en motsvarande del av garantin frisläppas på begäran av den berörda personen, såvida inte det berörda beloppet gör en sådan åtgärd oberättigad.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa tidsfrister för frisläppandet av en garanti.
4. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för det frisläppande av en garanti som avses i denna artikel. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Kapitel 3

Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp

AVSNITT 1

FASTSTÄLLANDE AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLBELOPP, UNDERRÄTTELSE OM TULLSKULD OCH BOKFÖRING

Artikel 180

Fastställande av import- eller exporttullbelopp

1. Importören och exportören ska beräkna det import- eller exporttullbelopp som ska betalas. När varorna frigörs anses tullmyndigheterna ha godtagit det import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt importörens och exportörens beräkning, utan att det påverkar tillämpningen av kontroller efter frigörande. Om den personen inte beräknar beloppet eller tullmyndigheterna invänder mot det belopp som den personen har beräknat, ska de tullmyndigheter som är ansvariga för den plats där tullskulden uppkommer eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel [169](#) fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas så snart de förfogar över nödvändig information.
2. Genom undantag från punkt 1 och fram till det datum som fastställs i artikel [265.3](#) får tullmyndigheterna, om en tulldeklaration har ingetts, godta det import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt tulldeklarationen, utan att det påverkar tillämpningen av kontroller efter frigörande. Om tullmyndigheterna invänder mot beloppet ska de fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas så snart de förfogar över nödvändig information.
3. Om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inte är ett heltal får beloppet avrundas.

Om det belopp som avses i första stycket uttrycks i euro får avrundningen inte vara större än en avrundning uppåt eller nedåt till närmaste heltal.

Importörer och exportörer som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta får antingen i tillämpliga delar tillämpa bestämmelserna i andra stycket

eller avvika från det stycket, förutsatt att de regler som är tillämpliga på avrundning inte har större ekonomiska konsekvenser än de regler som anges i andra stycket.

Artikel 181

Underrättelse om tullskuld

1. När varorna frigörs ska tullmyndigheterna anses ha underrättat importören eller exportören om tullskulden.
2. När tullmyndigheterna har fastställt det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska de underrätta gäldenären om det på det föreskrivna sättet, på den plats där tullskulden uppkommer eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel [169](#).

Den underrättelse som avses i första stycket ska inte lämnas i något av följande fall:

- (a) När en provisorisk antidumpningstull, en provisorisk utjämningstull eller en provisorisk skyddsåtgärd har införts i avvaktan på ett slutgiltigt fastställande av import- eller exporttullbeloppet.
 - (b) När import- eller exporttullbeloppet överstiger det som fastställts på grundval av ett beslut i enlighet med artikel 13.
 - (c) När det ursprungliga beslutet att inte underrätta gäldenären om tullskulden eller att underrätta gäldenären om ett lägre import- eller exporttullbelopp än det import- eller exporttullbelopp som ska betalas fattades på grundval av allmänna bestämmelser som senare förklarats ogiltiga genom domstolsbeslut.
 - (d) När tullmyndigheterna enligt tullagstiftningen är befriade från kravet på att underrätta gäldenären om tullskulden.
3. Om tullmyndigheterna måste underrätta gäldenären om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas i enlighet med punkt 2, ska de underrätta gäldenären om tullskulden när de är i stånd att fastställa detta belopp och fatta ett beslut därom.

Om underrättelsen om tullskuld skulle inverka menligt på en brottsutredning får tullmyndigheterna dock skjuta upp underrättelsen till dess att den inte längre inverkar menligt på brottsutredningen.

4. Tullmyndigheterna får tillåta att en betrodd näringsidkare beräknar den tullskuld som svarar mot det totala import- eller exporttullbeloppet för alla varor som den betrodda näringsidkaren har frigjort för tullmyndigheternas räkning under en period på högst 31 kalenderdagar och meddelar denna till tullmyndigheterna med en uppdelning av beloppen för varje specifik sändning av varor. Om tullmyndigheterna invänder mot det beräknade och meddelade beloppet ska de fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas.
5. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna, om avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG är tillämplig på distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer till en kund i unionens tullområde, bevilja en faktisk importör tillstånd att beräkna och, senast i slutet av påföljande månad, meddela den tullskuld som svarar mot det totala importtullbeloppet för alla varor som frigjorts till den faktiska importören under en månad, med en uppdelning av beloppen för varje specifik sändning av varor. Ett sådant meddelande kan ändra eller ogiltigförklara den information som den faktiska importören har tillhandahållit i enlighet med artikel [59.2](#). Om tullmyndigheterna invänder mot det beräknade och meddelade beloppet

ska de fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas. Tullmyndigheterna ska anses ha underrättat om tullskulden om de inte har invänt mot meddelandet inom rimlig tid efter det att näringsidkaren har lämnat in det.

6. Fram till det datum som fastställs i artikel 265.3 får tullmyndigheterna, om en tulldeklaration har ingetts och på villkor att en garanti har ställts för betalningen, tillåta att underrättelse om en tullskuld som svarar mot hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigjorts till en och samma person under en fastställd period, lämnas vid utgången av den perioden. Den period som fastställs av tullmyndigheterna får inte överstiga 31 dagar.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa
 - (a) de fall som avses i punkt 2 andra stycket d, där tullmyndigheterna är befriade från kravet på underrättelse om tullskuld,
 - (b) den rimliga tiden för tullmyndigheterna att avgöra om de inte ska invända i enlighet med punkt 5,
 - (c) den information som ska lämnas i det meddelande från den faktiska importören som avses i punkt 5.

Artikel 182

Begränsning av tullskuld

1. Tullmyndigheterna ska inte underrätta gäldenären om en tullskuld efter utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom.
2. När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som, när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som anges i punkt 1 förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell lagstiftning.
3. De perioder som anges i punkterna 1 och 2 ska tillfälligt upphöra att löpa om
 - (a) ett överklagande inges i enlighet med artikel 16;
 - (b) ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas från och med den dag då överklagandet inges och ska gälla så länge som överklagandeförfarandet varar, eller
 - (c) tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 6.6, meddelar gäldenären på vilka grunder de avser att underrätta om tullskulden; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas från och med dagen för detta meddelande till och med slutet av den period inom vilken gäldenären givits möjlighet att framföra sin ståndpunkt.
4. Om en tullskuld återinförs i enlighet med artikel 193.7 ska de perioder som anges i punkterna 1 och 2 anses ha tillfälligt upphört att löpa från och med den dag då ansökan om återbetalning eller eftergift ingetts i enlighet med artikel 198 och fram till och med den dag då beslutet om återbetalning eller eftergift fattas.

Artikel 183

Bokföring

1. De tullmyndigheter som avses i artikel [180](#) ska i sin bokföring, i enlighet med den nationella lagstiftningen, föra in de import- eller exporttullbelopp som ska betalas i enlighet med vad som underrättats i enlighet med artikel [181](#).
Tullmyndigheternas skyldighet enligt första stycket ska inte gälla i de fall som avses i artikel 181.2 [andra](#) stycket.
2. Tullmyndigheterna behöver inte bokföra sådana import- eller exporttullbelopp som, i enlighet med artikel [182](#), svarar mot en tullskuld som gäldenären inte längre kan underrättas om.
3. Medlemsstaterna ska fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av import- eller exporttullbeloppen. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas förvisning om huruvida beloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppkom.

Artikel 184

Tidpunkt för bokföring

1. Tullmyndigheterna ska bokföra det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inom 14 dagar efter det att varorna har frigjorts, utom när varorna hänförs till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.
2. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna sammanföra det totala import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en betrodd näringsidkare under en fastställd period, i enlighet med artikel 181.4, under en och samma bokföringspost i slutet av den perioden.
Sådan bokföring ska ske inom fjorton dagar efter periodens utgång.
3. Genom undantag från punkt 1 får det totala importtullbeloppet för alla varor som frigörs till en faktisk importör under en månad i enlighet med artikel 181.5 sammanföras under en enda bokföringspost senast i slutet av påföljande månad, vilken ska innehålla en uppdelning av beloppen för varje specifik sändning av varor.
4. Fram till det datum som fastställs i artikel 265.3 får tullmyndigheterna, om en tulldeklaration har ingetts och på villkor att en garanti har ställts för betalningen, tillåta att underrättelse om en tullskuld som svarar mot hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigjorts till en och samma person under en fastställd period om högst 31 dagar lämnas vid utgången av den perioden.
Sådan bokföring ska ske inom fjorton dagar efter periodens utgång.
5. Om varor får frigöras på vissa villkor som reglerar antingen fastställande eller uttag av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, ska bokföringen äga rum inom fjorton dagar efter den dag då det import- eller exporttullbelopp som ska betalas eller skyldigheten att betala denna tull fastställs.
Om tullskulden avser en provisorisk antidumpningstull, en provisorisk utjämningstull eller en provisorisk skyddsåtgärd ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas emellertid bokföras inom två månader efter den dag då den förordning genom vilken den slutgiltiga tullen fastställs offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
6. Om en tullskuld uppkommer under omständigheter som inte omfattas av punkt 1 ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom fjorton dagar från

och med den dag då tullmyndigheterna är i stånd att fastställa import- eller exporttullbeloppet i fråga och fatta ett beslut.

7. Punkt 6 ska gälla i fråga om det import- eller exporttullbelopp som ska uppbäras eller som återstår att uppbära om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inte har bokförts i enlighet med punkterna 1–6 eller har fastställts och bokförts till ett lägre belopp än det som ska betalas.
8. De tidsfrister för bokföring som anges i punkterna 1–6 ska inte gälla vid oförutsebara omständigheter eller i fall av force majeure.
9. Bokföringen får skjutas upp i det fall som avses i artikel 181.3 [andra](#) stycket, tills underrättelsen om tullskuld inte längre inverkar menligt på en brottsutredning.

Artikel 185

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta åtgärder för att säkerställa ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna när en tullskuld uppkommer.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

AVSNITT 2

BETALNING AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLBELOPPET

Artikel 186

Allmänna tidsfrister för betalning och tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning

1. Gälldenären ska betala de import- eller exporttullbelopp som svarar mot den tullskuld som gälldenären underrättats om i enlighet med artikel [181](#), inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [17.2](#) ska tidsfristen inte överskrida tio dagar från och med det att gälldenären underrättats om tullskulden.

Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gälldenären, om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas har fastställts vid kontroller efter frigörande enligt artikel [48](#). Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [190.2](#) ska sådana förlängningar inte överskrida den tid som gälldenären behöver för att vidta lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter.

2. Genom undantag från punkt 1 ska det importtullbelopp som svarar mot en tullskuld som underrättats i enlighet med artikel [181.5](#) betalas av gälldenären senast vid utgången av den tidsfrist inom vilken underrättelsen om tullskulden ska lämnas.
3. Om gälldenären är berättigad till någon av de betalningslättnader som fastställs i artiklarna [188–190](#), ska betalning ske inom den tidsfrist eller de tidsfrister som bestämts enligt dessa betalningslättnader.
4. Tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld ska tillfälligt upphöra att löpa i något av i följande fall:
 - (a) När en ansökan om eftergift av tull görs i enlighet med artikel [198](#).
 - (b) När varor ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten.

- (c) När tullskulden har uppkommit i enlighet med artikel 161 och det finns flera gäldenärer.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler om tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning av ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld enligt punkt 3 och om perioden för det tillfälliga upphörandet.

Artikel 187

Betalning

1. Betalning ska ske kontant eller på något annat sätt med liknande betalningseffekt, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell lagstiftning.
2. Betalning får göras av en tredje person i gäldenärens ställe.
3. Gäldenären får i vilket fall som helst betala hela eller delar av import- eller exporttullbeloppet utan att invänta utgången av den tidsfrist för betalning denne har beviljats.

Artikel 188

Anstånd med betalning

Tullmyndigheterna ska på ansökan av den berörda personen och förutsatt att en garanti ställs, bevilja anstånd med betalningen av tull på något av följande sätt:

- (a) Separat för varje import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 184.[1](#) eller artikel 184.[7](#).
- (b) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 184.1 under en period som fastställs av tullmyndigheterna och som inte överstiger 31 dagar.
- (c) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som tagits upp som en enda bokföringspost i enlighet med artikel 184.2, 184.3 och 184.4.

Artikel 189

Tider för vilka anstånd med betalning beviljas

1. Den tid för vilken anstånd med betalning beviljas enligt artikel [188](#) ska vara 30 dagar.
2. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 188 [a](#) ska tiden börja löpa dagen efter den dag då gäldenären underrättas om tullskulden.
3. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 188 [b](#) ska tiden börja löpa dagen efter den dag då perioden för de sammanförda bokföringsposterna löper ut. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden för de sammanförda bokföringsposterna.
4. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 188 [c](#) ska tiden börja löpa dagen efter utgången av den period som fastställts för frigörande av de berörda varorna. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden i fråga.

5. Om antalet dagar i de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör ett ojämnt antal, ska det antal dagar som ska dras av från perioden om 30 dagar enligt dessa punkter motsvara hälften av det närmast lägre jämna antalet.

6. Om de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör veckor, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast på fredagen den fjärde veckan efter veckan i fråga.

Om dessa perioder utgör månader, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast den sextonde dagen i månaden efter månaden i fråga. Dessa perioder får inte förlängas även om periodens slut infaller på en allmän helgdag.

Artikel 190

Andra betalningslättnader

1. Tullmyndigheterna får bevilja gäldenären andra betalningslättnader än anstånd med betalning, på villkor att en garanti ställs.

2. Om lättnader beviljas i enlighet med punkt 1, ska kreditränta debiteras för import- eller exporttullbeloppet.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av en procentenhet.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som den nationella centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av en procentenhet eller, för en medlemsstat där en räntesats fastställd av den nationella centralbanken inte är tillgänglig, den mest likvärdiga räntesats som tillämpas på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av en procentenhet.

3. Tullmyndigheterna får avstå från kravet på en garanti eller en debitering av kreditränta, om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att detta skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera kreditränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 191

Åtgärder för att driva in betalning

Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna säkerställa betalning av det beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 192

Dröjsmålsränta

1. Dröjsmålsränta ska debiteras för import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då den föreskrivna perioden löper ut till och med dagen för betalning.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av två procentenheter.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som den nationella centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av två procentenheter eller, för en medlemsstat där en räntesats fastställd av den nationella centralbanken inte är tillgänglig, den mest likvärdiga räntesats som tillämpas på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av två procentenheter.
2. Om tullskulden uppkommer på grundval av artikel [161](#) eller artikel [164](#), eller om underrättelsen om en tullskuld är en följd av en kontroll efter frigörande, ska dröjsmålsränta debiteras utöver import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då tullskulden uppkommer till och med dagen för underrättelsen.

Dröjsmålsräntesatsen ska fastställas i enlighet med punkt 1.
3. Tullmyndigheterna får avstå från kravet på att debitera dröjsmålsränta om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att en sådan debitering skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.
4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera dröjsmålsränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

AVSNITT 3

ÅTERBETALNING OCH EFTERGIFT

Artikel 193

Återbetalning och eftergift

1. Med förbehåll för villkoren i detta avsnitt ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge import- eller exporttullbelopp på någon av följande grunder:
 - (a) Import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp.
 - (b) Varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet.
 - (c) De berörda myndigheterna har begått ett fel.
 - (d) Av rättviseskäl.
 - (e) De data på grundval av vilka tullskulden fastställdes för berörda varor eller, i tillämpliga fall, enligt berörd tulldeklaration, har ogiltigförklarats.
2. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge det import- eller exporttullbelopp som avses i punkt 1 om det är på 10 EUR eller mer, utom när den person som berörs begär återbetalning eller eftergift av ett lägre belopp.
3. Om tullmyndigheterna anser att återbetalning eller eftergift bör beviljas på grundval av artiklarna [196](#) och [197](#) ska den berörda medlemsstaten vidarebefordra ärendet till kommissionen för beslut i vart och ett av följande fall:

- (a) Om tullmyndigheterna anser att de särskilda omständigheterna följer av att kommissionen har försummat att fullgöra sina skyldigheter.
- (b) Om tullmyndigheterna anser att kommissionen har begått ett fel i den mening som avses i artikel 196.
- (c) Om omständigheterna i det berörda fallet har samband med resultatet av en unionsutredning som genomförts i enlighet med förordning (EG) nr 515/97 eller som genomförts på grundval av annan unionslagstiftning eller ett avtal som ingåtts av unionen med länder eller grupper av länder där bestämmelser om genomförande av sådana unionsutredningar anges.
- (d) Om det belopp som den berörda personen kan bli skyldig att betala avseende en eller flera import- eller exporttransaktioner svarar mot eller överstiger 500 000 EUR till följd av ett fel eller särskilda omständigheter.

Trots vad som sägs i första stycket, ska ärenden inte vidarebefordras i någon av följande situationer:

- (a) Om kommissionen redan har antagit ett beslut i ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.
 - (b) Om kommissionen redan behandlar ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.
4. Med förbehåll för regler om vem som är behörig att fatta ett beslut ska tullmyndigheterna, när de själva inom de tidsramar som avses i artikel 198.1 upptäcker att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges enligt artiklarna [194](#), [196](#) och [197](#), på eget initiativ återbetala eller efterge tullar.
 5. Ingen återbetalning eller eftergift får beviljas när den situation som ledde till underrättelsen om tullskuld är ett resultat av bedrägeri från gäldenärens sida.
 6. Vid återbetalning behöver de berörda tullmyndigheterna inte betala ränta, utom i de fall som avses i punkt 1 a och c.

Vid återbetalning i de fallen behöver de berörda tullmyndigheterna dock inte betala ränta, om de återbetalar import- eller exporttullbeloppet utan onödigt dröjsmål efter det att det har upptäckts att beloppet ska återbetalas. Om tullmyndigheterna inte återbetalar beloppet utan onödigt dröjsmål och gäldenären inleder ett förfarande i syfte att erhålla återbetalning, ska ränta betalas för perioden från och med den dag då tullarna betalats till och med den dag då beloppen återbetalas.

Ränta ska dessutom betalas om ett beslut att bevilja återbetalning inte genomförs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, såvida inte underlåtenheten att iaktta tidsfristen ligger utanför tullmyndigheternas kontroll.

I sådana fall ska ränta betalas från och med den dag då tremånadersperioden löper ut till och med dagen för återbetalning. Räntesatsen ska fastställas i enlighet med artikel [190](#).

7. Om tullmyndigheterna felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift ska skyldigheten att betala den ursprungliga tullskulden återinföras i den mån uppbörden av den inte är förbjuden av tidsmässiga skäl enligt artikel [182](#).

I sådana fall ska ränta som betalats enligt punkt 6 andra stycket återbetalas.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som den ska efterleva när den fattar ett beslut som avses i punkt 3 och i synnerhet om följande:
- (a) Villkor för godtagande av ärendet.
 - (b) Tidsfrist för att fatta beslut och tillfälligt upphörande av denna tidsfrist.
 - (c) Åtgärder för att meddela de grunder som kommissionen avser att basera sitt beslut på innan den fattar ett beslut som skulle vara negativt för den person det berör.
 - (d) Underrättelse om beslutet.
 - (e) Följderna av underlåtenhet att fatta beslut eller att underrätta om ett sådant beslut.
9. Kommissionen ska med hjälp av genomförandakter specificera förfaranderegler för återbetalning och eftergift och för det beslut som avses i punkt 3. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel [262.2](#).

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel [262.1](#) ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel [262.6](#) tillämpas.

Artikel 194

Import- eller exporttullar som har tagits ut med ett för stort belopp

1. Import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges i den mån det belopp som svarar mot den tullskuld som ursprungligen underrättades överstiger det belopp som skulle ha betalats eller om gäldenären har underrättats om tullskulden i strid med artikel [181.1 c](#) och [d](#).
2. Om ansökan om återbetalning eller eftergift grundar sig på att det vid den tidpunkt då varorna övergick till fri omsättning kunde tillämpas en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats för varorna inom ramen för en tullkvot, ett tulltak eller andra förmånliga tulltaxeåtgärder, ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att ett av följande villkor är uppfyllt då ansökan inges tillsammans med de nödvändiga handlingarna:
 - (a) Om, i fråga om en tullkvot, denna inte har uttömts.
 - (b) Om, i övriga fall, den normala tullsatsen inte har återinförts.

Artikel 195

Defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet

1. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge ett importtullbelopp om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Om underrättelsen om tullskuld avser varor som avvisats av importören därför att de vid tidpunkten för frigörandet var defekta eller inte uppfyllde villkoren i det avtal som låg till grund för importen.
 - (b) Om varorna inte har använts, med undantag för inledande användning som var nödvändig för att fastställa att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet.

- (c) Om varorna förs ut ur unionens tullområde eller om tullmyndigheterna på ansökan av den berörda personen har beviljat tillstånd till att dessa hänförs till förfarandet för aktiv förädling, inbegripet förstöring, eller förfarandet för extern transitering, tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner.
- 2. Tullmyndigheterna ska inte återbetala eller efterge ett importtullbelopp i något av följande fall:
 - (a) Om varorna, innan de övergick till fri omsättning, hänförts till ett särskilt förfarande för testning, såvida det inte fastställs att det faktum att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet normalt sett inte kunde ha upptäckts vid dessa tester,
 - (b) Om defekter hos varorna har beaktats vid fastställande av villkoren i avtalet, särskilt när det gäller priset, innan varorna har hänförts till ett tullförfarande som innebär att en tullskuld uppkommer.
 - (c) Om varorna säljs av den sökande efter det att det har konstaterats att de är defekta eller att de inte uppfyller villkoren i avtalet.
- 3. Defekta varor ska anses innefatta varor som skadats innan de frigjordes.

Artikel 196

Fel från tullmyndigheternas sida

- 1. I andra fall än de som avses i artikel 193.1^e och i artiklarna [194](#), [195](#) och [197](#), ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge ett import- eller exporttullbelopp, om det belopp som svarar mot den tullskuld som ursprungligen underrättades till följd av ett fel från tullmyndigheternas sida är lägre än det belopp som ska betalas, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Gälldenären kunde inte rimligen ha upptäckt felet.
 - (b) Gälldenären agerade i god tro.
- 2. Om de villkor som fastställs i artikel 194.2 inte är uppfyllda, ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge import- eller exporttullbeloppet, om det faktum att den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen inte kunde tillämpas berodde på ett fel från tullmyndigheternas sida, och om de data på grundval av vilka varorna frigjordes eller, i tillämpliga fall, tulldeklarationen för övergång till fri omsättning innehöll alla de uppgifter och åtföljdes av alla de handlingar som krävs för tillämpning av den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen.
- 3. Om varor beviljas förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete som omfattar myndigheter i ett tredjeland, ska utfärdandet av ett intyg av dessa myndigheter, om det skulle visa sig vara felaktigt, betraktas som ett fel som inte rimligen kunde ha upptäckts i den mening som avses i punkt 1 a.

Ett utfärdande av ett felaktigt intyg ska emellertid inte betraktas som ett fel när det grundar sig på felaktiga uppgifter från exportören, utom när det är uppenbart att de utfärdande myndigheterna var eller borde ha varit medvetna om att varorna inte uppfyllde villkoren för förmånsbehandling.

Gälldenären ska anses vara i god tro om denne kan visa att denne under den period då den berörda kommersiella verksamheten pågick iakttog noggrannhet när det gäller att försäkra sig om att samtliga villkor för förmånsbehandling var uppfyllda.

Gäldenären kan dock inte åberopa god tro när kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett tillkännagivande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillämpar den korrekt.

Artikel 197

Rättviseskäl

1. I andra fall än de som avses i artikel 193.1 [e](#) och i artiklarna [194](#), [195](#) och [196](#) ska tullmyndigheterna, av rättviseskäl, återbetala eller efterge ett import- eller exporttullbelopp i de fall då en tullskuld uppkommer under särskilda omständigheter vid vilka varken bedrägeri eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas gäldenären.
2. Särskilda omständigheter enligt punkt 1 ska anses föreligga om det framgår av omständigheterna i fallet att gäldenären befinner sig i en exceptionell situation jämfört med andra aktörer som bedriver samma verksamhet, och att denne inte skulle ha befunnit sig i ett ofördelaktigt läge genom uttaget av import- eller exporttullbeloppet om dessa omständigheter inte hade förelegat.

Artikel 198

Förfarande för återbetalning och eftergift

1. Ansökan om återbetalning eller eftergift i enlighet med artikel [193](#) ska inges till tullmyndigheterna inom följande tidsfrister:
 - (a) När det rör sig om import- eller exporttullbelopp som tagits ut med ett för stort belopp, fel av de behöriga myndigheterna eller rättviseskäl, inom tre år från dagen för underrättelsen om tullskuld.
 - (b) När det rör sig om defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet, inom ett år från dagen för underrättelsen om tullskuld.
 - (c) När det rör sig om ogiltigförklaring av de data eller, i tillämpliga fall, den tulldeklaration som låg till grund för frigörandet av varorna, inom ett år från den dag då dessa data eller tulldeklarationen ogiltigförklarades, om inte annat anges i de regler som är tillämpliga på ogiltigförklaring.

De tidsfrister som anges i första stycket a och b ska förlängas om den sökande lämnar bevisning för att denne hindrats från att lämna en ansökan inom den föreskrivna tiden till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

2. Om tullmyndigheterna inte kan bevilja återbetalning eller eftergift av ett import- eller exporttullbelopp på de grunder som anförts, ska de pröva en ansökan om återbetalning eller eftergift i sak mot bakgrund av de andra grunder för återbetalning eller eftergift som avses i artikel [193](#).
3. Om ett överklagande har inletts enligt artikel [16](#) avseende en underrättelse om tullskuld, ska de tidsfrister som avses i punkt 1 första stycket samt de undersökningar som pågår avseende ansökningar om eftergift och återbetalning och tidsfristerna för dessa tillfälligt upphöra att löpa från och med den dag då överklagandet inges och så länge som överklagandeförfarandet varar.
4. Om en tullmyndighet beviljar återbetalning eller eftergift i enlighet med artiklarna [196](#) och [197](#) ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om detta.

5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera förfaranderegler för information till kommissionen enligt punkt 4 och vilken information som ska lämnas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Kapitel 4

Tullskulds upphörande

Artikel 199

Upphörande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser avseende de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på ett av följande sätt:
- (a) Om gäldenären inte längre kan underrättas om tullskulden i enlighet med artikel 181.
 - (b) Om import- eller exporttullbeloppet betalas.
 - (c) Om inte annat sägs i punkt 5, om import- eller exporttullbeloppet efterges.
 - (d) Om de data som ligger till grund för frigörandet eller tulldeklarationen ogiltigförklaras när det gäller varor som frigörs för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala import- eller exporttullar.
 - (e) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtas och samtidigt eller därefter förverkas.
 - (f) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förstörs under tullövervakning eller överläts till staten.
 - (g) Om det faktum att varor försvinner eller skyldigheter enligt tullagstiftningen inte fullgörs beror på att dessa varor fullständigt förstörts eller gått helt förlorade som en följd av deras faktiska beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av instruktioner från tullmyndigheterna. Vid tillämpningen av detta led ska varor anses som helt förlorade när de har gjorts oanvändbara för var och en.
 - (h) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 161 eller artikel 164 och följande villkor är uppfyllda:
 - i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till bedrägeri.
 - ii) Alla formaliteter som krävs för att varornas situation ska regleras fullgörs därefter.
 - (i) Om varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning har exporterats med tullmyndigheternas tillstånd.
 - (j) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 160 och de formaliteter som fullgjorts för att erhålla förmånlig tullbehandling enligt den artikeln ogiltigförklaras.

- (k) Om, med förbehåll för vad som sägs i punkt 6, tullskulden uppkommit enligt artikel 161 och för tullmyndigheterna tillfredsställande bevisning lämnas för att varorna inte har använts eller förbrukats och har förts ut ur unionens tullområde.
2. I de fall som avses i punkt 1 e ska tullskulden emellertid, vid tillämpning av sanktioner för tullrättsliga överträdelser, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt denna förordning eller en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.
3. Om tullskulden i enlighet med punkt 1 g upphör för varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, ska allt skrot eller avfall från förstörelsen av dem anses vara icke-unionsvaror.
4. De gällande bestämmelserna om schablonsatser när varor gått helt förlorade på grund av sin beskaffenhet ska tillämpas, om den berörda personen inte kan visa att den verkliga förlusten överstiger den som beräknats genom tillämpning av schablonsatsen för varorna i fråga.
5. Om flera personer ansvarar för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och eftergift beviljas, ska tullskulden upphöra bara för den eller de personer som beviljats eftergiften.
6. I de fall som avses i punkt 1 k ska tullskulden inte upphöra för den eller de personer som har försökt agera bedrägligt.
7. Om tullskulden uppkommit enligt artikel [161](#), ska den upphöra för sådana personer vars beteende inte utgjorde något försök till bedrägeri och som bidragit till kampen mot bedrägeri.
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel [261](#) för att komplettera denna förordning genom att fastställa en förteckning över sådana underlåtenheter som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet enligt punkt 1 h i.

Artikel 200

Tillämpning av sanktioner

När tullskulden upphör på grundval av artikel 199.1 [h](#) ska medlemsstaterna inte hindras från att tillämpa sanktioner till följd av att tullagstiftningen inte efterlevts.

Avdelning XI RESTRIKTIVA ÅTGÄRDER OCH KRISHANTERINGSMEKANISM

Kapitel 1 Restriktiva åtgärder

Artikel 201

EU:s tullbyrås och tullmyndigheternas roll

1. EU:s tullbyrå ska bidra till en korrekt tillämpning av restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget genom att övervaka deras genomförande inom ramen för sin behörighet och, efter granskning och godkännande av kommissionen, genom att ge tullmyndigheterna lämplig vägledning.
2. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa de restriktiva åtgärderna med beaktande av vägledningen från EU:s tullbyrå.

Artikel 202

Rapportering

1. EU:s tullbyrå ska regelbundet och närhelst det är nödvändigt rapportera till kommissionen om tullmyndigheternas genomförande av de restriktiva åtgärderna och om de fall där sådana åtgärder överträds.
2. Tullmyndigheterna ska underrätta EU:s tullbyrå, kommissionen och de nationella myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att tillämpa sanktioner om alla misstankar om och fall av kringgående av restriktiva åtgärder och om sina riskreducerande åtgärder i detta avseende.

Kapitel 2

Krishanteringsmekanism

Artikel 203

Utarbetande av protokoll och förfaranden

1. EU:s tullbyrå ska utarbeta förfaranden och protokoll som kan aktiveras i enlighet med artikel 204.1 vid
 - (a) en kris vid gränsen till en eller flera medlemsstater som har en inverkan på tullprocesser,
 - (b) en kris inom en annan sektor som kräver att tullmyndigheterna vidtar åtgärder i samarbete med berörda myndigheter,
 - (c) i syfte att säkerställa ett snabbt, effektivt och proportionerligt svar på situationen i fråga.
2. Protokollen och förfarandena kan framför allt omfatta följande:
 - (a) Tillämpning av gemensamma riskkriterier, gemensamma prioriterade kontrollområden och riskprofiler, lämpliga riskreducerande åtgärder och tullkontroller.
 - (b) Samarbetsramar som gör det möjligt att tillfälligt ställa tulltjänstemän och tullkontrollutrustning från en medlemsstat till en annan medlemsstats förfogande.

Artikel 204

Aktivering av krishanteringsmekanismen

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera medlemsstater eller EU:s tullbyrå, anta en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4 och 262.5 i denna förordning, med

beaktande av de protokoll och förfaranden som avses i artikel 203, samt de lämpliga och nödvändiga åtgärder och arrangemang som bör tillämpas för att hantera en krissituation eller mildra dess negativa effekter.

2. EU:s tullbyrå ska samordna och övervaka tullmyndigheternas tillämpning och genomförande av de lämpliga åtgärderna och arrangemangen och rapportera resultaten av detta genomförande till kommissionen.
3. EU:s tullbyrå ska inrätta en krishanteringscell som är permanent tillgänglig under hela krisen.
4. Tullmyndigheterna ska genomföra och tillämpa de åtgärder och arrangemang som antas i enlighet med denna artikel och ska rapportera till EU:s tullbyrå om deras genomförande och tillämpning.

Avdelning XII

EUROPEISKA UNIONENS TULLBYRÅ

Kapitel 1

Principer

Artikel 205

Rättslig ställning

1. EU:s tullbyrå ska vara ett unionsorgan och en juridisk person.
2. EU:s tullbyrå ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt nationell rätt. Den får i synnerhet förvärva eller avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. EU:s tullbyrå ska företrädas av sin verkställande direktör.

Artikel 206

Säte

Sätet för EU:s tullbyrå ska vara [...].

Artikel 207

Uppdrag och mål för EU:s tullbyrå

1. EU:s tullbyrå ska bidra till fullgörandet av tullmyndigheternas uppdrag i enlighet med artikel [2](#).
2. Utan att det påverkar kommissionens, Olafs och medlemsstaternas respektive ansvarsområden ska EU:s tullbyrå sträva efter följande mål:
 - (a) EU:s tullbyrå ska bidra till den operativa förvaltningen av tullunionen och därvid samordna och övervaka det operativa samarbetet mellan tullmyndigheterna samt samla och tillhandahålla teknisk expertis för att öka effektiviteten och förbättra resultaten.
 - (b) EU:s tullbyrå ska utveckla, driva och underhålla informationsteknik för att genomföra de förfaranden som fastställs i denna förordning samt bidra till en

optimal användning av tillgängliga data för tullövervakning, kontroller och riskhantering.

- (c) EU:s tullbyrå ska stödja tullmyndigheterna i arbetet med att uppnå ett enhetligt genomförande av tullagstiftningen, särskilt i syfte att säkerställa att tullkontroller och riskhantering utförs på ett harmoniserat sätt.
- (d) EU:s tullbyrå ska bidra till kontrollen av att annan unionslagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna efterlevs.

Kapitel 2

Uppgifter

Artikel 208

Huvuduppgifter

1. EU:s tullbyrå ska utföra riskhanteringsuppgifter i enlighet med avdelning IV kapitel [3](#).
2. EU:s tullbyrå ska utföra uppgifter som rör restriktiva åtgärder och krishanteringsmekanismen i enlighet med avdelning XI.
3. EU:s tullbyrå ska bedriva kapacitetsuppbyggnad och tillhandahålla operativt stöd och samordning för tullmyndigheterna. I synnerhet ska den göra följande:
 - (a) Diagnostisera och övervaka gränsövergångsställen och andra platser där kontroller utförs, utveckla gemensamma standarder och utfärda rekommendationer för bästa praxis.
 - (b) Mäta tullunionens resultat och stödja kommissionen i utvärderingen av tullunionens resultat, i enlighet med avdelning XV kapitel 1.
 - (c) Utarbeta minimikrav för innehållet i den gemensamma utbildningen för tulltjänstemän i unionen och övervaka tullmyndigheternas användning av utbildningen.
 - (d) Bidra till ett unionssystem för erkännande av universitet och andra lärosäten som erbjuder utbildningsprogram på tullområdet.
 - (e) Samordna och stödja medlemsstaternas inrättande av specialiserade kompetenscentrum för unionsomfattande ändamål inom relevanta tullområden, särskilt utbildning och tulllaboratorier.
 - (f) Underlätta och samordna forsknings- och innovationsverksamhet på tullområdet.
 - (g) Utarbeta och sprida operativa handböcker för den praktiska tillämpningen av tullprocesser och arbetsmetoder samt utveckla gemensamma standarder i detta avseende.
 - (h) Avge ett yttrande om huruvida beviljande av tillstånd för särskilda förfaranden skulle påverka unionstillverkarnas intressen negativt, i enlighet med artikel 102.3, 102.4 och 102.5.
 - (i) Samarbeta med unionsorgan och andra nationella myndigheter än tullmyndigheter i enlighet med artikel 240.9.

- (j) Samordna och stödja det operativa samarbetet mellan tullmyndigheter och mellan tullmyndigheter och andra nationella myndigheter i enlighet med avdelning XIII.
 - (k) Organisera och samordna de gemensamma kontroller som avses i artikel 241.
 - (l) Tillhandahålla stöd och sakkunskap till kommissionen för att lösa komplexa klassificerings-, tullvärde- och ursprungsärenden samt övervaka beslut i dessa ärenden och tillämpningen av dem.
4. EU:s tullbyrå ska utföra den datahantering och databehandling som är nödvändig för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter och för att utveckla de nationella applikationer som avses i artikel 30 i denna förordning.

Artikel 209

Övriga uppgifter

Kommissionen får anförtro följande uppgifter till EU:s tullbyrå för genomförandet av de tullrelaterade finansieringsprogrammen:

- (a) Verksamhet som rör utveckling, drift och underhåll av de it-system som används för genomförandet av tullunionen, såsom EU:s tulldatacentral, i enlighet med avdelning [III](#).
- (b) Tillhandahållande av stöd till kommissionen för utveckling och genomförande av en operativ strategi för verksamhet som rör tilldelning, finansiering och upphandling av kontrollutrustning, inbegripet behovsbedömning, gemensam upphandling och gemensamt utnyttjande av utrustning.

Artikel 210

Ytterligare uppgifter

EU:s tullbyrå får tilldelas ytterligare uppgifter när det gäller fri rörlighet för och import och export av varor från tredjeland, om detta föreskrivs i relevanta unionsrättsakter. När sådana uppgifter tilldelas eller anförtros EU:s tullbyrå ska lämpliga ekonomiska och mänskliga resurser säkerställas för genomförandet av dessa.

Kapitel 3

Organisation av EU:s tullbyrå

Artikel 211

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Förvaltnings- och ledningsstrukturen för EU:s tullbyrå ska omfatta följande:

- (a) En styrelse som ska utföra de uppgifter som anges i artikel [215](#).
- (b) En direktion som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 217.
- (c) En verkställande direktör med det ansvar som anges i artikel 219.
- (d) En vice verkställande direktör med det ansvar som anges i artikel 221, om styrelsen beslutar att inrätta en sådan funktion.

AVSNITT 1

STYRELSEN

Artikel 212

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, vilka alla ska ha rösträtt.
2. Styrelsen ska även inbegripa en ledamot som utsetts av Europaparlamentet, vilken dock ska sakna rösträtt.
3. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro.
4. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper om tullfrågor och med hänsyn till relevanta färdigheter när det gäller ledarskap, administration och budget. Alla parter som är företrädare i styrelsen ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuiteten i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
5. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Denna period får förlängas.

Artikel 213

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande bland företrädarna för kommissionen och en vice ordförande bland sina övriga röstberättigade ledamöter.
2. Vice ordföranden ska automatiskt inträda i ordförandens ställe om den senare är förhindrad att fullgöra sina plikter.
3. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år. Deras mandatperiod får förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot emellertid upphör under mandatperioden, ska deras mandatperiod automatiskt upphöra vid samma tidpunkt.

Artikel 214

Styrelsens sammanträden

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens sammanträden.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina sammanträden.
5. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträddas av rådgivare eller experter vid sammanträdena.

6. Om en fråga om sekretess eller intressekonflikt står på dagordningen ska styrelsen diskutera och fatta beslut i denna fråga utan att den berörda ledamoten är närvarande. Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna bestämmelse får fastställas i arbetsordningen.
7. EU:s tullbyrå ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen.

Artikel 215

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska göra följande:
 - (a) Ge allmänna riktlinjer för tullbyråns verksamhet.
 - (b) Anta tullbyråns årsbudget med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna och fullgöra andra uppgifter avseende tullbyråns budget i enlighet med kapitel 4.
 - (c) Bedöma och anta den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten om tullbyråns verksamhet, inbegripet en översikt över fullgörandet av dess uppgifter och dess övergripande resultat när det gäller att uppnå tullpolitiska mål, och senast den 1 juli varje år skicka både rapporten och sin bedömning till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten. Den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras.
 - (d) Anta de finansiella regler som ska tillämpas på EU:s tullbyrå i enlighet med artikel 222.
 - (e) Anta en strategi för bedrägeribekämpning som står i proportion till risken för bedrägerier, och därvid ta hänsyn till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.
 - (f) Anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter som rör styrelsens ledamöter, och varje år på sin webbplats offentliggöra styrelseledamöternas intresseförklaringar.
 - (g) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 232, på grundval av en behovsanalys.
 - (h) Anta sin arbetsordning.
 - (i) I enlighet med punkt 2, med avseende på tullbyråns personal, utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal³³ (*tillsättningsbefogenheter*).
 - (j) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda, i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.
 - (k) Där så är lämpligt inrätta en internrevisionsfunktion.

³³ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

- (l) Anta säkerhetsbestämmelser för EU:s tullbyrå i enlighet med artikel 233.
 - (m) Utse den verkställande direktören och den vice verkställande direktören, om en sådan befattning inrättas, och i relevanta fall förlänga deras mandat eller avsätta dem i enlighet med artikel 217.
 - (n) Utse en räkenskapsförare, som kan vara kommissionens räkenskapsförare och som ska omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.
 - (o) Fatta alla beslut som rör inrättandet av tullbyråns interna strukturer och, vid behov, ändringar av dessa, med beaktande av tullbyråns verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning.
 - (p) Godkänna ingåendet av samarbetsarrangemang i enlighet med artikel 240.9.
 - (q) Inrätta arbetsgrupper och expertpaneler och anta deras arbetsordning.
 - (r) Anta det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 22.3 innan det överlämnas till kommissionen för yttrande.
 - (s) Med beaktande av kommissionens yttrande anta tullbyråns samlade programdokument med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna och i enlighet med artikel 216.
 - (t) Anta en strategi för effektivitetsvinster och synergieffekter.
 - (u) Anta en strategi för samarbete med tredjeländer och/eller internationella organisationer.
 - (v) Anta en strategi för organisationsförvaltning och interna kontrollsystem.
2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och på artikel 6 i anställningsvillkoren om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsbefogenheter och ange på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören ska ha rätt att vidaredelegera dessa befogenheter.
3. Om exceptionella omständigheter kräver det får styrelsen genom ett beslut tillfälligt dra in delegeringen till den verkställande direktören av tillsättningsbefogenheter samt de befogenheter som den verkställande direktören vidaredelegerat, och själv utöva dem eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 216

Styrelsens röstregler

1. Styrelsen ska fatta beslut med en absolut majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 215.1 b, m och s.
2. De beslut som avses i artikel 215.1 b, c, e, f, j, m, n, o och s får endast antas om kommissionens företrädare röstar för det. När det beslut antas som avses i artikel 215.1 s ska samtycke från kommissionens företrädare endast krävas i fråga om de delar av beslutet som inte gäller tullbyråns årliga och fleråriga arbetsprogram.

3. Varje röstberättigad styrelseledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad styrelseledamot är frånvarande ska dennas suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.
4. Ordföranden ska delta i omröstningen.
5. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen.
6. Närmare bestämmelser om röstförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, i synnerhet på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

AVSNITT 2

DIREKTIONEN

Artikel 217

Tullbyråns direktion

1. Styrelsen ska bistas av en direktion.
2. Direktionen ska
 - (a) övervaka det förberedande arbetet inför beslut som ska antas av styrelsen,
 - (b) tillsammans med styrelsen säkerställa lämplig uppföljning av de resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna, samt från utredningar som utförts av Olaf och Eppo,
 - (c) övervaka genomförandet av styrelsens beslut i syfte att stärka övervakningen av den administrativa förvaltningen och budgetförvaltningen.
3. Om det i brådskande fall är nödvändigt får direktionen fatta vissa provisoriska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i följande frågor:
 - (a) Administrativa förvaltningsfrågor, inbegripet indragning av delegeringen av tillsättningsbefogenheter, och budgetfrågor.
 - (b) Om det i enlighet med avdelning XI har identifierats en krissituation som kräver omedelbara åtgärder eller anpassningar av tullbyråns verksamhet.
5. Direktionen ska bestå av kommissionens två företrädare i styrelsen och tre andra ledamöter som styrelsen utser bland sina ledamöter med rösträtt. Styrelsens ordförande ska också vara ordförande i direktionen. Den verkställande direktören ska delta i direktionens sammanträden, men ska inte ha rösträtt. Direktionens beslut ska fattas med enkel majoritet. De beslut som avses i punkt 2 b får endast antas om minst en företrädare för kommissionen röstar för det.
6. Mandatperioden för ledamöterna i direktionen ska vara fyra år och mandatet ska kunna förnyas. Mandatperioden för ledamöterna i direktionen ska upphöra när uppdraget som styrelseledamot upphör.
7. Direktionen ska hålla minst ett ordinarie sammanträde var tredje månad. Ett sammanträde kan dessutom hållas på initiativ av dess ordförande eller på begäran av dess ledamöter.
8. Direktionens arbetsordning ska fastställas av styrelsen.

AVSNITT 3

DEN VERKSTÄLLANDE DIREKTÖREN

Artikel 218

Utnämning, uppsägning och förlängning av mandatperioden

1. Den verkställande direktören ska anställas som tillfälligt anställd vid EU:s tullbyrå enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.

Den verkställande direktören ska utses av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad administrations- och ledningsförmåga samt relevant kompetens och erfarenhet, från en förteckning över minst tre sökande som föreslås av kommissionen efter ett öppet och transparent urvalsförfarande.

I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska EU:s tullbyrå företräddas av styrelsens ordförande.
2. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. I god tid före slutet av denna period ska kommissionen göra en bedömning som beaktar den verkställande direktörens arbetsinsats och tullbyråns framtida uppgifter och utmaningar.
3. Styrelsen får på grundval av ett förslag av kommissionen som beaktar den bedömning som avses i punkt 2 förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.
4. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet av den sammantagna mandatperioden.
5. Den verkställande direktören får avsättas från sin tjänst endast efter ett styrelsebeslut på förslag av kommissionen.
6. Styrelsen ska fatta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören och den vice verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av dess röstberättigade ledamöter.

Artikel 219

Den verkställande direktörens uppgifter och ansvarsområden

1. Den verkställande direktören ska leda EU:s tullbyrå. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens befogenheter ska den verkställande direktören vara oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet om utförandet av sina arbetsuppgifter och om de övergripande resultaten för EU:s tullbyrå.
4. Den verkställande direktören ska vara tullbyråns rättsliga företrädare.
5. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som EU:s tullbyrå tilldelas enligt denna förordning. Den verkställande direktören ska särskilt ha följande uppgifter:

- (a) Säkerställa den dagliga administrationen av EU:s tullbyrå.
- (b) Genomföra beslut som antagits av styrelsen.
- (c) Utarbeta det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 223 och överlämna det till styrelsen efter samråd med kommissionen.
- (d) Genomföra det samlade programdokument som avses i artikel 223 och rapportera till direktionen och styrelsen om hur det har genomförts.
- (e) Utarbeta den konsoliderade årliga rapporten om tullbyråns verksamhet och lägga fram den för styrelsen för bedömning och antagande.
- (f) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom av utredningar utförda av Olaf och Eppo, samt rapportera om läget två gånger om året till kommissionen och regelbundet till direktionen och styrelsen.
- (g) Skydda unionens ekonomiska intressen, utan att det påverkar Eppos och Olafs utredningsbefogenheter, genom interna förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp och, vid behov, genom att införa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
- (h) Utarbeta en intern strategi för bedrägeribekämpning, en strategi för effektivitetsvinster och synergieffekter, en strategi för samarbete med tredjeländer och/eller internationella organisationer och en strategi för organisationsförvaltning och interna kontrollsystem, för EU:s tullbyrå och lägga fram dem för styrelsen för godkännande.
- (i) Utarbeta ett utkast till finansiella regler som ska tillämpas på EU:s tullbyrå och överlämna det till styrelsen för antagande efter samråd med kommissionen.
- (j) Utarbeta preliminära utkast till beräkningar av tullbyråns inkomster och utgifter i enlighet med artikel 224 och genomföra dess budget.
- (k) När det gäller tullbyråns personal, utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter i enlighet med artikel 215.1 i, i den mån dessa befogenheter har delegerats till honom eller henne i enlighet med artikel 215.2.
- (l) Fatta beslut om tullbyråns interna strukturer, inbegripet vid behov att delegera uppgifter som kan innefatta tullbyråns dagliga förvaltning, samt vid behov ändringar av dessa, med beaktande av tullbyråns verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning.
- (m) Förhandla om och efter styrelsens godkännande underteckna ett avtal om säte för EU:s tullbyrå och, i tillämpliga fall, liknande avtal med de värdmedlemsstater där lokala kontor är belägna.
- (n) Utarbeta de praktiska arrangemangen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001³⁴ och överlämna dem till styrelsen för antagande.

³⁴

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (o) Främja mångfald och sträva efter att säkerställa en jämn könsfördelning när det gäller rekrytering av personal till EU:s tullbyrå.
- (p) Sträva efter att rekrytera personal på bredast möjliga geografiska bas, med tanke på att rekryteringskriterierna endast får baseras på meriter.

Artikel 220

Vice verkställande direktör

1. Styrelsen får besluta att inrätta funktionen vice verkställande direktör, med uppgift att bistå den verkställande direktören.
2. Om styrelsen beslutar att inrätta funktionen vice verkställande direktör ska bestämmelserna i artikel 217 vara tillämpliga på den vice verkställande direktören.

Artikel 221

Den vice verkställande direktörens uppgifter och ansvarsområden

Om funktionen vice verkställande direktör inrättas ska den vice verkställande direktören bistå den verkställande direktören vid förvaltningen av EU:s tullbyrå och vid utförandet av de uppgifter som avses i artikel 218. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder, eller om tjänsten inte är tillsatt, ska den verkställande direktören ersättas av den vice verkställande direktören.

Kapitel 4

Upprättande av EU:s tullbyrås budget och budgetens struktur

Artikel 222

Allmänna bestämmelser

Styrelsen ska anta tullbyråns finansiella regler efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715³⁵, såvida detta inte särskilt krävs för tullbyråns verksamhet och kommissionen i förväg har gett sitt samtycke till detta.

Artikel 223

Samlat programdokument

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till samlat programdokument som i synnerhet ska innehålla flerårig och årlig programplanering i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 och med den relevanta bestämmelsen i de finansiella regler för EU:s tullbyrå som antagits i enlighet med artikel 222 i denna förordning, med beaktande av de riktlinjer som fastställts av kommissionen. Den årliga och fleråriga programplaneringen ska vara i linje med tullpolitiken och de övergripande prioriteringarna för tullunionen.

³⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1).

2. Styrelsen ska överlämna utkastet till samlat programdokument till kommissionen, Europaparlamentet, rådet och Europeiska revisionsrätten senast den 31 januari året före programperioden.
3. Styrelsen ska senast den 30 november varje år anta det samlade programdokumentet. Den ska vidarebefordra det samlade programdokumentet, liksom eventuella senare uppdaterade versioner av det dokumentet, till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Det samlade programdokumentet ska anses vara slutgiltigt efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.
4. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på hur stora finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 5. Det ska tydligt framgå vilka arbetsuppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om EU:s tullbyrå får en ny uppgift inom denna förordnings tillämpningsområde. Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas i enlighet med samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till den verkställande direktören.
5. I det fleråriga arbetsprogrammet ska den övergripande strategiska programplaneringen, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer, fastställas. Där ska också för varje verksamhet anges de indikativa finansiella resurser och personalresurser som anses vara nödvändiga för att uppnå de fastställda målen. Den strategiska programplaneringen ska vid behov uppdateras och ska visa hur EU:s tullbyrå bidrar till uppnåendet av unionens politiska prioriteringar.

Artikel 224

Upprättande av budgeten

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett preliminärt utkast till beräkning av tullbyråns inkomster och utgifter för det påföljande budgetåret, inklusive tjänsteförteckningen, och överlämna det till styrelsen. Informationen i det preliminära utkastet till beräkning av inkomster och utgifter ska överensstämma med det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 223.1.
2. På grundval av det preliminära utkast till beräkning av inkomster och utgifter som avses i punkt 1 ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av tullbyråns inkomster och utgifter för det påföljande budgetåret.
3. Styrelsen ska senast den 31 januari varje år skicka utkastet till beräkning av tullbyråns inkomster och utgifter till kommissionen.
4. Kommissionen ska skicka utkastet till beräkning av inkomster och utgifter till budgetmyndigheten tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
5. På grundval av utkastet till beräkning ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den anser nödvändiga för tjänsteförteckningen och det bidragsbelopp som ska belasta den allmänna budgeten,

som den ska lägga fram för budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget från unionens allmänna budget till EU:s tullbyrå.
7. Budgetmyndigheten ska anta tullbyråns tjänsteförteckning.
8. Styrelsen ska anta tullbyråns budget. Budgeten ska anses vara slutgiltig efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

Artikel 225

Budgetens struktur

1. Beräkningar av tullbyråns samtliga inkomster och utgifter ska utarbetas för varje budgetår och redovisas i tullbyråns budget. Budgetåret ska motsvara kalenderåret.
2. Inkomster och utgifter i tullbyråns budget ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska tullbyråns inkomster inbegripa
 - (a) ett bidrag från unionen, vilket tas upp i unionens allmänna budget,
 - (b) eventuella frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna,
 - (c) eventuell unionsfinansiering i form av överenskommelser om medverkan eller ad hoc-bidrag, i enlighet med de finansiella regler för EU:s tullbyrå som avses i artikel 222 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik,
 - (d) avgifter för publikationer och tjänster som tillhandahålls av EU:s tullbyrå.
4. Tullbyråns utgifter ska omfatta ersättningar till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.
5. Budgetåtaganden för åtgärder som avser stora projekt och som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i årliga betalningar.

Artikel 226

Genomförande av EU:s tullbyrås budget

1. Den verkställande direktören ska genomföra tullbyråns budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till budgetmyndigheten översända all information som behövs för budgetmyndighetens utvärdering.

Artikel 227

Redovisning av räkenskaper och ansvarsfrihet

1. Tullbyråns räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars det påföljande budgetåret (år N+1).
2. EU:s tullbyrå ska senast den 31 mars år N+1 översända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

3. Kommissionens räkenskapsförare ska senast den 31 mars år N+1 översända tullbyråns preliminära räkenskaper, som konsoliderats med kommissionens redovisning, till revisionsrätten.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser rörande EU:s tullbyrås preliminära räkenskaper enligt artikel 246 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046³⁶ ska EU:s tullbyrås räkenskapsförare upprätta tullbyråns slutliga redovisning för det året. Den verkställande direktören ska överlämna denna till direktionen för ett yttrande. Styrelsen ska anta detta yttrande.
5. EU:s tullbyrås räkenskapsförare ska senast den 1 juli år N+1 skicka den slutliga redovisningen för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med det yttrande som styrelsen antagit.
6. Den slutliga redovisningen för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N+1.
7. Senast den 30 september år N+1 ska den verkställande direktören till revisionsrätten skicka ett svar på dess iakttagelser. Den verkställande direktören ska också skicka det svaret till styrelsen.
8. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran lägga fram all information som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetår N ska fungera väl, i enlighet med artikel 261.3 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.
9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N+2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Artikel 228

Bedrägeribekämpning

1. För att det ska vara möjligt att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet inom EU:s tullbyrå ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla utan förbehåll.
2. EU:s tullbyrå ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)³⁷ inom sex månader från och med [XXX] och med hjälp av mallen i bilagan till det avtalet anta lämpliga bestämmelser som ska gälla tullbyråns personal.
3. Europeiska revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från EU:s tullbyrå.

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

³⁷ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

4. Olaf får i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96³⁸ göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidrag eller ett kontrakt som finansieras av EU:s tullbyrå.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2, 3 och 4 ska tullbyråns kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut innehålla bestämmelser som uttryckligen ger Europeiska revisionsrätten och Olaf rätt att genomföra sådana revisioner och utredningar, i enlighet med deras respektive befogenheter. Samarbetsarrangemang med behöriga myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer ska omfatta bistånd från och samarbete med dessa myndigheter och internationella organisationer när det gäller revisioner och utredningar som utförs av revisionsrätten och Olaf.
6. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 får Eppo utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som är riktade mot unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371³⁹.

Kapitel 5

Bestämmelser om personal

Artikel 229

Allmänna bestämmelser

Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda ska gälla för personalen vid EU:s tullbyrå.

Artikel 230

Utstationerade nationella experter och annan personal

1. EU:s tullbyrå får använda sig av utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd vid EU:s tullbyrå.
2. Styrelsen ska anta ett beslut om regler för utstationering av nationella experter till EU:s tullbyrå.

Artikel 231

Immunitet och privilegier

³⁸ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

EU:s tullbyrå och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Kapitel 6

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 232

Transparens och kommunikation

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos EU:s tullbyrå. Inom sex månader från dagen för sitt första sammanträde ska styrelsen anta närmare bestämmelser om tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.
2. EU:s tullbyrå ska behandla personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Styrelsen ska inom sex månader från dagen för sitt första sammanträde fastställa åtgärder för tullbyråns tillämpning av förordning (EU) 2018/1725, inbegripet sådana som rör utnämning av ett dataskyddsombud för EU:s tullbyrå. Åtgärderna ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
3. EU:s tullbyrå får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde. Tilldelningen av resurser för kommunikationsverksamhet får inte inverka menligt på det faktiska utförandet av tullbyråns uppgifter. Kommunikationsverksamheten ska ske i enlighet med relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antagits av styrelsen.

Artikel 233

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. EU:s tullbyrå ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser på grundval av principerna och reglerna i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte av sådana uppgifter med tredjeländer och om behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443⁴⁰ och (EU, Euratom) 2015/444⁴¹. Varje administrativt arrangemang om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med de relevanta myndigheterna i ett tredjeland eller, i avsaknad av ett sådant arrangemang, ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall till dessa myndigheter ska ha godkänts av kommissionen på förhand.
2. Styrelsen ska anta tullbyråns säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande. Vid bedömningen av de föreslagna säkerhetsbestämmelserna ska kommissionen säkerställa att de är förenliga med besluten (EU, Euratom) 2015/443 och (EU, Euratom) 2015/444.

⁴⁰ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁴¹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

3. Ledamöterna i styrelsen, den verkställande direktören, de externa experter som deltar i olika tillfälliga arbetsgrupper och tullbyråns personal ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget, även efter det att deras uppdrag upphört.
4. EU:s tullbyrå får vidta de åtgärder som krävs för att göra det lättare att utbyta information som är relevant för dess arbetsuppgifter med kommissionen och medlemsstaterna, och vid behov med relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer. Varje administrativt arrangemang för detta ändamål om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter eller, i frånvaro av sådana arrangemang, varje ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall, ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

Artikel 234

Språkanvändning

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1⁴² ska tillämpas på EU:s tullbyrå.
2. Styrelsen ska fatta beslut om tullbyråns interna språkordning.
3. De översättningar som krävs för tullbyråns verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

Artikel 235

Utvärdering

1. Senast den [Publikationsbyrå: ange datum = 5 år efter denna förordnings ikraftträdande], och därefter vart femte år, ska kommissionen säkerställa att en utvärdering i enlighet med kommissionens riktlinjer genomförs av tullbyråns resultat i förhållande till dess mål, uppdrag, uppgifter och styrning samt plats(er).
2. Utvärderingen ska särskilt omfatta eventuella behov av att ändra tullbyråns uppdrag samt de finansiella följderna av sådana ändringar.
3. Vid varannan utvärdering enligt punkt 1 ska de resultat som EU:s tullbyrå uppnått bedömas med hänsyn till tullbyråns mål, uppdrag, uppgifter och styrning, inbegripet en bedömning av huruvida tullbyråns fortsatta existens är berättigad med avseende på dessa mål, uppdrag och uppgifter och denna styrning.
4. Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om resultatet av den utvärdering som avses i punkt 2. Utvärderingens resultat ska offentliggöras.

Artikel 236

Ansvarsskyldighet för EU:s tullbyrå

1. Tullbyråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som ingåtts av EU:s tullbyrå.

⁴² Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Vid utomobligatoriskt ansvar ska EU:s tullbyrå ersätta skada, som orsakats av dess avdelningar eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. De anställdas personliga ansvar gentemot EU:s tullbyrå ska regleras av de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän eller anställningsvillkoren för övriga anställda som är tillämpliga på dem.
6. Unionens och medlemsstaternas ekonomiska ansvar för tullbyråns skulder ska vara begränsat till deras redan inbetalade bidrag till de administrativa kostnaderna.

Artikel 237

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler och anläggningar som värdmedlemsstaten ska ställa till tullbyråns förfogande samt de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, på styrelseledamöterna, på tullbyråns anställda och på deras familjemedlemmar ska fastställas i ett avtal om säte mellan EU:s tullbyrå och värdmedlemsstaten som ingås efter att ha godkänts av styrelsen och senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum = två år efter denna förordnings ikraftträdande].
2. Tullbyråns värdmedlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att tullbyrå ska kunna fungera väl, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.
3. Om exceptionella omständigheter så kräver får den verkställande direktören besluta att inrätta ett lokalt kontor i en annan medlemsstat för att utföra tullbyråns uppgifter på ett mer effektivt, ändamålsenligt och konsekvent sätt.

Innan den verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska han eller hon inhämta förhandsgodkännande från kommissionen, styrelsen samt den medlemsstat som berörs. Beslutet ska grundas på en lämplig kostnads-nyttoanalys som särskilt visar mervärdet av ett sådant beslut. I beslutet ska anges omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och dubblering av tullbyråns administrativa uppgifter.

Artikel 238

Inledning av verksamheten vid EU:s tullbyrå

1. EU:s tullbyrå ska inrättas från och med 2026 och vara fullt operativ senast 2028.
2. Kommissionen ska ansvara för inrättandet av EU:s tullbyrå och dess inledande verksamhet till dess att den har operativ förmåga att genomföra sin egen budget. För det ändamålet ska följande gälla:
 - (a) Till dess att den verkställande direktören tillträder sin befattning efter att ha utsetts av styrelsen i enlighet med artikel [218](#) får kommissionen utse en tjänsteman från kommissionen till tillförordnad verkställande direktör, som ska utföra de uppgifter som åligger den verkställande direktören.

- (b) Genom undantag från artikel 215.1 i och till dess att ett beslut enligt artikel 215.2 har antagits ska den tillförordnade verkställande direktören utöva tillsättningsbefogenheterna.
- (c) Kommissionen får erbjuda bistånd till EU:s tullbyrå, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver tullbyråns verksamhet under den tillförordnade verkställande direktörens eller den verkställande direktörens ansvar.
- (d) Den tillförordnade verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i tullbyråns budget och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, i enlighet med tjänsteförteckningen för EU:s tullbyrå efter det att den har antagits.

Avdelning XIII TULLSAMARBETE

Artikel 239

Internt tullsamarbete

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 ska tullmyndigheterna samarbeta med varandra, med kommissionen och med EU:s tullbyrå i enlighet med tullagstiftningen och annan unionslagstiftning som föreskriver sådant samarbete, i syfte att säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av denna lagstiftning och stödja fullgörandet av deras uppdrag i enlighet med artikel 2.
2. Tullmyndigheterna får tillfälligt ställa tulltjänstemän till förfogande för arbete vid tullmyndigheter i en annan medlemsstat. EU:s tullbyrå ska informeras om detta och får samordna sådana uppdrag.
3. Tullmyndigheterna får utföra gemensamma kontroller utöver dem som föreskrivs i artikel 241. Tullmyndigheterna ska informera EU:s tullbyrå om sådana gemensamma kontroller.
4. Kommissionen, Olaf och EU:s tullbyrå får utbyta data som är relevanta för det samarbete som avses i denna avdelning, inbegripet riskinformation. EU:s tullbyrå ska säkerställa en effektiv användning av sådan information i sin riskhanteringsverksamhet i enlighet med denna avdelning och avdelning [XII](#).

Artikel 240

Ram för samarbete med andra myndigheter

1. Tullmyndigheterna ska samarbeta med andra myndigheter på nationell nivå, inbegripet men inte begränsat till marknadskontrollmyndigheter, sanitära och fytosanitära myndigheter, brottsbekämpande myndigheter och skattemyndigheter, på områdena annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna och uppbörd av tullar och skatter samt inom andra relevanta samarbetsområden. När så är lämpligt ska tullmyndigheterna också samarbeta med relevanta organ, expertgrupper, byråer, kontor eller nätverk som samordnar andra myndigheters verksamhet på unionsnivå. När så är lämpligt ska tullmyndigheterna också samarbeta med andra relevanta parter på EU-nivå, i enlighet med vad som avses i punkt 9, och de berörda tullmyndigheterna ska underrätta EU:s tullbyrå om detta.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 ska vara regelbundet och strukturerat. Det ska särskilt ha följande mål:
 - (a) Bidrag till och övervakning av utvecklingen av lagstiftningen på politikområden som är relevanta i tullhänseende.
 - (b) Utbyte av data, särskilt data som är relevanta för riskhantering i enlighet med avdelning IV kapitel 3.
 - (c) Utveckling av enhetliga och samordnade övervakningsstrategier för riskhantering av varor som ligger inom både tullmyndigheters och andra myndigheters ansvarsområde, i enlighet med avdelning IV kapitel 3.
 - (d) Det operativa genomförandet, inbegripet gemensamma kontroller i enlighet med artikel 241.
3. EU:s tullbyrå ska, utan att det påverkar kommissionens befogenheter och efter kommissionens förhandsgodkännande, ingå samarbetsarrangemang för att utveckla och uppdatera en ram för det samarbete som avses i punkt 1, med deltagande av andra relevanta parter enligt punkt 9, och tillhandahålla riktlinjer för ramens praktiska genomförande, mål och centrala samarbetsområden, i enlighet med punkt 2 i denna artikel och avdelning III i denna förordning.
4. Om en tullmyndighet samarbetar med en annan myndighet i en annan medlemsstat ska den underrätta tullmyndigheten i den medlemsstaten. Om samarbetet omfattar fler än två medlemsstater ska de berörda tullmyndigheterna underrätta EU:s tullbyrå, som får tillhandahålla operativt stöd och samordningsstöd i enlighet med artikel 208.
5. Medlemsstaterna ska varje år lägga fram en rapport för EU:s tullbyrå om tillämpningen av samarbetsramen. EU:s tullbyrå ska beakta innehållet i denna rapport i sin övervakningsverksamhet enligt artikel 208.3 a och vid sin resultatmätning enligt artikel 208.3 b.
6. Fram till den dag som anges i artikel 238.1 får kommissionen utföra tullbyråns uppgifter enligt punkt 3.
7. EU:s tullbyrå får samarbeta med andra myndigheter på nationell nivå och med kommissionen och unionens andra institutioner, kontor, byråer, nätverk och organ för att bidra till de mål som avses i punkt 2 och till den samarbetsram som avses i punkt 3.

I detta syfte får EU:s tullbyrå, med styrelsens tillstånd och efter kommissionens godkännande, upprätta samarbetsarrangemang med unionens organ eller andra myndigheter på nationell nivå. Dessa administrativa arrangemang ska inte medföra några rättsliga skyldigheter och ska fastställa arten och omfattningen av det planerade samarbetet och sättet på vilket det ska äga rum.
8. EU:s tullbyrå ska ha ett nära samarbete med Olaf i de fall bedrägeri förekommer eller misstanke om bedrägeri uppstår i någon av dess samarbetsverksamheter.
9. EU:s tullbyrå får utveckla en ram för operativt samarbete med andra EU-organ, inbegripet Europol och Frontex, i enlighet med punkterna 2, 4 och 5, och får delta i och bidra till strategiska analyser och hotbilda-bedömningar, policycykler, innovationsprogram, utbildningsverksamhet, nätverk och annan verksamhet som är relevant för genomförandet av dess uppgifter och som organiseras av sådana andra organ.

Artikel 241

Gemensamma kontroller

1. EU:s tullbyrå ska planera, organisera och samordna gemensamma kontroller som utförs av tullmyndigheterna, när så är relevant i samarbete med andra myndigheter, organ och byråer i enlighet med artikel 240.9.
2. I detta syfte ska EU:s tullbyrå följa de tullpolitiska prioriteringarna samt säkerställa de nödvändiga kopplingarna till och samordningen med Olafs och Eppos bedrägeribekämpningsverksamhet och nationella tullutredningar.
3. För att EU:s tullbyrå ska kunna utarbeta en rapport och göra en utvärdering ska tullmyndigheterna ge återkoppling till EU:s tullbyrå om den verksamhet och de kontroller de har utfört inom ramen för en gemensam kontroll.

Artikel 242

Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna

1. I enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna får de vidta någon av följande åtgärder:
 - (a) Samla in specifika data om alla sändningar, inbegripet automatiska kontroller av icke-tullrelaterade unionsformaliteter, förutsatt att de lagras i ett centralt unionsregister.
 - (b) Tillhandahålla statistik, analyser och information om trender, särskilt i fråga om risker.
 - (c) Underlätta och samordna andra myndigheters kontroller.
 - (d) Genomföra kontroller av vissa sändningar som valts ut på grundval av riskhantering i enlighet med avdelning IV och med beaktande av de analyser som avses i led b.
 - (e) Samråda med andra myndigheter före frigörande av varor i enlighet med artikel 60.
 - (f) Vidta alla nödvändiga åtgärder avseende varor som inte uppfyller kraven, inbegripet förverkande, försäljning eller förstöring av dessa varor.
 - (g) Genomföra den samarbetsram som avses i artikel 240.
 - (h) Varna andra myndigheter om risker som är relevanta för deras arbete.
 - (i) Svara för uppföljning när befordran av varor strider mot annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
 - (j) Vidta andra kompletterande åtgärder.
2. En medlemsstat får utse ett specialiserat tullgränsövergångsställe avseende viss annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna. De hinder som uppstår till följd av att varor måste passera ett sådant utsett specialiserat tullgränsövergångsställe får inte vara oproportionerliga för de ekonomiska aktörerna i förhållande till syftet och med hänsyn till de omständigheter som kan utgöra skäl för denna förpliktelse.
3. Medlemsstaterna ska underrätta EU:s tullbyrå om att ett tullgränsövergångsställe enligt punkt 2 har utsetts och EU:s tullbyrå ska offentliggöra en förteckning över dessa specialiserade tullgränsövergångsställen samt hålla denna uppdaterad.

4. För att underlätta identifiering, tillämpning och kontroll av efterlevnaden av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska kommissionen utarbeta och regelbundet uppdatera en integrerad förteckning över unionslagstiftning där det fastställs krav som är tillämpliga på varor som omfattas av tullkontroller och som syftar till att skydda allmänna intressen, och offentliggöra den på sin webbplats.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa andra kompletterande åtgärder enligt punkt 1 j.

Artikel 243

Internationellt tullsamarbete

EU:s tullbyrå får, utan att det påverkar kommissionens befogenheter och förutsatt att kommissionen gett sitt förhandsgodkännande, ingå samarbetsarrangemang med myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer. Dessa arrangemang ska inte medföra några rättsliga skyldigheter för unionen.

Artikel 244

Utbyte av data med tredjeländer

1. Kommissionen, tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå får utbyta och dela data med tullmyndigheterna och andra myndigheter i tredjeländer i syfte att samarbeta i tullfrågor, förutsatt att ett internationellt avtal som ingåtts av unionen, tullagstiftning, unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken eller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, eller annan unionslagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, föreskriver ett sådant utbyte och det säkerställs att överföring av personuppgifter sker i överensstämmelse med bestämmelserna i kapitel V i förordning (EU) 2018/1725 respektive kapitel V i förordning (EU) 2016/679.

Kommissionen ska informeras om tullmyndigheternas och tullbyråns utbyte av data med tullmyndigheter och andra myndigheter i tredjeländer.

2. Det utbyte av data som avses i punkt 1 kan i synnerhet avse följande kategorier av data:
 - (a) Dataelement som ingår i beslut som fattats av tullmyndigheterna eller liknande beslut som fattats i tredjeländer och som rör bindande besked, status som godkänd ekonomisk aktör, tullvärde, varors tullstatus eller särskilda förfaranden.
 - (b) Dataelement som ingår i deklARATIONER, underrättelser, anmälningar och meddelanden, bevis på varors tullstatus samt styrkande handlingar som ingetts antingen till medlemsstaternas tullmyndigheter eller kommissionen, å ena sidan, eller till de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i tullfrågor, å andra sidan, eller som utfärdats av dessa myndigheter.
 - (c) Data om risker som identifierats, upptäckter som gjorts och resultat som erhållits av medlemsstaternas tullmyndigheter eller kommissionen, å ena sidan, och de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i tullfrågor, å andra sidan, i samband med riskanalyser och kontroller.
3. Det utbyte av data som avses i punkt 1 ska ske med hjälp av lämpliga och säkra kommunikationsmedel, antingen på begäran eller på eget initiativ, och omfattas av

respekt för konfidentiella data och skydd av personuppgifter i enlighet med artiklarna 31 och [35 samt punkt 1 i den här artikeln](#).

4. Det utbyte som avses i punkt 1 ska inte påverka det informationsutbyte som sker i enlighet med bestämmelserna om ömsesidigt administrativt bistånd i avtal mellan unionen och tredjeländer eller bestämmelserna i förordning (EG) nr 517/97.
5. En medlemsstat får i enlighet med de förfaranden och villkor som fastställs i en delegerad akt som antagits i enlighet med punkt 6 ges befogenhet att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ingå ett bilateralt avtal om det utbyte som avses i punkt 1 eller att behålla ett befintligt avtal. Ett sådant bilateralt avtal kommer att upphöra att gälla när ett avtal om utbyte av tullinformation mellan unionen och det berörda tredjelandet träder i kraft.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 261 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de villkor och förfaranden enligt vilka en medlemsstat kan ges befogenhet att inleda förhandlingar enligt punkt 5. Dessa ska inbegripa en underrättelse från den berörda medlemsstaten till kommissionen och alla andra medlemsstater om det möjliga innehållet i det bilaterala avtalet och en bedömning från kommissionens sida av avtalets inverkan på unionsrätten och framtida förhandlingar på unionsnivå, inbegripet huruvida avtalets innehåll är begränsat till genomförandet av skyldigheter enligt unionsrätten eller internationell rätt. Den delegerade akten ska också innehålla bestämmelser om övervakning av genomförandet av dessa avtal.
8. Kommissionen ska inom 90 dagar från det att den mottagit underrättelsen med hjälp av en genomförandeakt besluta huruvida den ska bemyndiga medlemsstaten att ingå det bilaterala avtalet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 262.2.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i samband med ett sådant bemyndigande, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt möjliggöra det önskade informationsutbytet, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 262.5.

Avdelning XIV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM TULLRÄTTSLIGA ÖVERTRÄDELSER OCH ICKE-STRAFFRÄTTSLIGA PÅFÖLJDER

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 245

Innehåll

I denna avdelning fastställs en förteckning över tullrättsliga överträdelse och icke-straffrättsliga påföljder för dessa överträdelse. Den hindrar inte medlemsstaterna från att vidta strängare åtgärder genom att föreskriva administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder i enlighet med deras nationella lagstiftning. Den har inte heller någon inverkan på andra överträdelse som det finns bestämmelser om i unionslagstiftningen.

Artikel 246

Allmänna krav

1. Handlingar eller underlåtenheter som avses i artikel [252](#) utgör tullrättsliga överträdelser.
2. Anstiftan av eller medhjälp till en handling eller underlåtenhet som avses i artikel [252](#) utgör en tullrättslig överträdelse.
Försök att begå en handling eller underlåtenhet som avses i artikel 252 utgör en tullrättslig överträdelse.
3. Medlemsstaterna ska fastställa om de överträdelser som avses i artikel [252](#) har begåtts uppsåtligen eller genom uppenbar vårdslöshet eller uppenbart fel.
4. Skrivfel eller mindre fel ska inte utgöra en tullrättslig överträdelse om inte tullmyndigheten kan fastställa att de gjorts uppsåtligen eller till följd av uppenbar vårdslöshet eller uppenbart fel.
5. I händelse av en handling eller underlåtenhet som leder till en tullrättslig överträdelse enligt artikel [252](#) och som har begåtts som en reaktion på onormala och oförutsebara omständigheter som inte har samband med den berörda personen, och vars följder trots all vederbörlig omsorg inte kunde ha undvikits, ska den person som begått handlingen eller underlåtenheten inte hållas ansvarig.

Artikel 247

Förmildrande omständigheter

1. Om den person som bär ansvaret för en handling eller underlåtenhet som leder till en tullrättslig överträdelse enligt artikel [252](#) lägger fram bevis för att personen i fråga har handlat i god tro ska detta beaktas vid fastställandet av den sanktion som avses i artikel 254.
2. Följande omständigheter ska tas i beaktande för att mildra den sanktion som ska tillämpas vid tullrättsliga överträdelser:
 - (a) De berörda varorna omfattas inte av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.
 - (b) Den tullrättsliga överträdelsen har ingen inverkan på fastställandet av storleken på de tullar och andra skatter som ska erläggas.
 - (c) Den person som är ansvarig för den tullrättsliga överträdelsen samarbetar med tullmyndigheten på ett ändamålsenligt sätt.

Artikel 248

Försvårande omständigheter

Följande omständigheter ska tas i beaktande för att skärpa den sanktion som avses i artikel 254 och som ska tillämpas vid tullrättsliga överträdelser:

- (a) Den person som är ansvarig för den tullrättsliga överträdelsen har redan tidigare ålagts sanktioner för en tullrättslig överträdelse eller har begått kontinuerliga och upprepade tullrättsliga överträdelser.
- (b) Den tullrättsliga överträdelsen har en betydande inverkan på annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

- (c) Den tullrättsliga överträdelsen har en betydande ekonomisk inverkan på uttaget av tullar eller andra avgifter.
- (d) Den tullrättsliga överträdelsen innebär ett hot mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare.

Artikel 249

Preskription

1. Medlemsstaterna ska fastställa preskriptionstiden för att inleda förfaranden avseende en tullrättslig överträdelse enligt artikel [252](#) till mellan fem och tio år från den dag då handlingen eller underlåtenheten begicks.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att, i händelse av kontinuerliga eller upprepade tullrättsliga överträdelser, preskriptionstiden börjar löpa den dag då den handling eller underlåtenhet som utgör överträdelsen upphör.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att preskriptionstiden avbryts av varje handling från den behöriga myndighetens sida som den berörda personen underrättas om och som hänför sig till en utredning eller ett rättsligt förfarande som rör en och samma tullrättsliga överträdelse. Preskriptionstiden ska börja löpa den dag då den handling som innebär avbrott äger rum.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att förfaranden som rör en tullrättslig överträdelse enligt artikel 252 inte kan inledas eller fortsätta efter utgången av en period på åtta år från den dag som avses i punkt 1 eller 2.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att preskriptionstiden för verkställande av ett beslut om åläggande av en sanktion är tre år. Den tidsperioden ska börja löpa den dag då beslutet vinner laga kraft.
6. Medlemsstaterna ska fastställa de fall där de preskriptionstider som anges i punkterna 1, 4 och 5 suspenderas.

Artikel 250

Jurisdiktion

Medlemsstaterna ska utöva jurisdiktion över de tullrättsliga överträdelser som avses i artikel [252](#) i enlighet med nationell lagstiftning och där överträdelsen i fråga helt eller delvis begåtts inom den medlemsstatens territorium.

Artikel 251

Samarbete mellan medlemsstater

1. Om de tullrättsliga överträdelser som avses i artikel [252](#) begås i mer än en medlemsstat och en behörig myndighet i en medlemsstat först inleder ett förfarande avseende denna överträdelse, ska den myndigheten samarbeta med de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater som berörs av samma förfarande avseende den tullrättsliga överträdelsen mot samma person och för samma sakförhållanden.
2. Kommissionen ska övervaka samarbetet mellan medlemsstaterna i enlighet med punkt 1.

Kapitel 2

Tullrättsliga överträdelser och icke-strafrättsliga påföljder i unionen

Artikel 252

Tullrättsliga överträdelser i unionen

1. Följande handlingar eller underlåtenheter ska utgöra tullrättsliga överträdelser:
 - (a) Underlåtenhet av innehavaren av ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen att fullgöra de skyldigheter som följer av beslutet i fråga och att utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om alla händelser som inträffar efter det att dessa myndigheter fattat ett beslut och som inverkar på dess upprätthållande eller innehåll, i enlighet med avdelningarna I och II.
 - (b) Underlåtenhet att fullgöra skyldigheten att lämna information till tullmyndigheterna i enlighet med denna förordning, inbegripet underlåtenhet att inge en tulldeklaration.
 - (c) Tillhandahållande av ofullständiga, felaktiga, ogiltiga, icke-autentiska, falska eller förfälskade uppgifter eller dokument till tullmyndigheterna.
 - (d) Underlåtenhet av den ansvariga personen att bevara dokument och uppgifter som rör fullgörandet av tullformaliteter.
 - (e) Undandragande av varor från tullövervakning.
 - (f) Underlåtenhet av den ansvariga personen att fullgöra de skyldigheter som rör tullförfaranden.
 - (g) Underlåtenhet av den betalningsskyldiga personen att betala import- eller exporttullar inom den tid som föreskrivs i enlighet med avdelning X kapitel 3.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva ytterligare handlingar och underlåtenheter som utgör tullrättsliga överträdelser.
3. Medlemsstaterna ska inom 180 dagar från tillämpningsdagen för denna artikel till kommissionen anmäla de nationella bestämmelser som är i kraft med stöd av punkt 2 i den här artikeln och utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar som berör dessa bestämmelser.

Artikel 253

Allmänna krav för sanktioner

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de sanktioner som fastställs i artikel 254 får medlemsstaterna föreskriva ytterligare sanktioner för tullrättsliga överträdelser enligt artikel 252 och de åtgärder som krävs för att säkerställa att sådana sanktioner verkställs. Sådana sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska inom 180 dagar från tillämpningsdagen för denna artikel till kommissionen anmäla de nationella bestämmelser som är i kraft med stöd av punkt 1 i den här artikeln och utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar som berör dessa bestämmelser.

Minsta icke-strafrättsliga påföljder

Vid tillämpning av sanktioner för tullrättsliga överträdelser enligt artikel [252](#) ska sanktionerna ha minst en eller flera av följande former, samtidigt som det säkerställs att de är effektiva, proportionella och avskräckande och tas hänsyn till de förmildrande omständigheter som avses i artikel 247 och de försvårande omständigheter som avses i artikel 248:

- (a) En penningavgift som tas ut av tullmyndigheterna, inbegripet, vid behov, en förlikning som gäller i stället för en straffrättslig påföljd och som beräknas på grundval av följande minsta belopp eller procenttal:
 - i) Om den tullrättsliga överträdelsen påverkar tullar och andra avgifter ska penningavgiften beräknas på grundval av beloppet av de tullar och andra avgifter som undandragits, enligt följande:
 - (1) Om den tullrättsliga överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska penningavgiften omfatta ett belopp på mellan 100 % och 200 % av beloppet av de tullar och andra avgifter som undandragits.
 - (2) I övriga fall ska penningavgiften omfatta ett belopp på mellan 30 % och 100 % av beloppet av de tullar och andra avgifter som undandragits.
 - ii) Om det inte är möjligt att beräkna penningavgiften i enlighet med led i ska den beräknas på grundval av varornas tullvärde, enligt följande:
 - (1) Om den tullrättsliga överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska penningavgiften omfatta ett belopp på mellan 100 % och 200 % av varornas tullvärde.
 - (2) I övriga fall ska penningavgiften omfatta ett belopp på mellan 30 % och 100 % av varornas tullvärde.
 - iii) Om den tullrättsliga överträdelsen inte avser specifika varor ska penningavgiften omfatta ett belopp på mellan 150 och 150 000 euro.
- (b) En återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av tullbeslut som innehas av den berörda personen, om ett sådant beslut berörs av överträdelsen.
- (c) Ett förverkande av varorna och transportmedlen.

Akter eller beslut om sanktioner som tillämpas vid tullrättsliga överträdelser ska registreras i EU:s tulldatacentral tillsammans med resultatet av tullkontrollerna.

Avdelning XV SLUTBESTÄMMELSER

Kapitel 1 Mätning av tullunionens resultat

Tillämpningsområde och mål

1. Kommissionen ska minst en gång om året bedöma och utvärdera tullunionens resultat. Detta inbegriper mätning av den tullverksamhet som utförs av

tullmyndigheterna i medlemsstaterna och om möjligt i kandidatländerna, såväl på nationell nivå som vid gränsövergångsställena. Sådana mätningar kan göras med hjälp av befintliga verktyg som kommissionen och medlemsstaterna utvecklat för detta ändamål.

2. EU:s tullbyrå ska bistå kommissionen i denna uppgift. För att stödja kommissionen i dess utvärdering av tullunionens resultat ska EU:s tullbyrå identifiera hur tullverksamheten stöder uppnåendet av tullunionens strategiska mål och prioriteringar och bidrar till tullmyndigheternas uppdrag enligt artikel 2. EU:s tullbyrå ska i synnerhet identifiera viktiga trender, styrkor, svagheter, luckor och potentiella risker samt lämna rekommendationer om förbättringar till kommissionen.

Artikel 256

Definition av ramen och årlig rapportering

1. EU:s tullbyrå ska i samarbete med tullmyndigheterna utarbeta rapporter och andra typer av dokument i syfte att uppnå de mål som fastställs i artikel 255.
2. Medlemsstaterna ska lämna data till EU:s tullbyrå med information som rör såväl nationell nivå som varje gränsövergångsställe. EU:s tullbyrå ska på grundval av data från tullmyndigheterna utarbeta en årsrapport med fakta och siffror om det år som förflutit, för varje tullmyndighet på nationell nivå och för varje gränsövergångsställe.
3. EU:s tullbyrå ska översända utkastet till årsrapport till kommissionen för godkännande.
4. Kommissionen ska verifiera rapporten och därefter översända den till medlemsstaterna för information.
5. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter specificera de data som avses i punkt 2 samt deras sekretessnivå och utformningen av ramen för resultatmätning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Kapitel 2

Övervakning, utvärdering och rapportering

Artikel 257

Övervakning

Kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av denna förordning, med beaktande av bland annat information och analyser som är relevanta för övervakningsändamål och som tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå tillhandahåller eller gör tillgängliga i EU:s tulldatacentral.

Artikel 258

Utvärdering och rapportering

1. Senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum = 5 år efter ikraftträdandet], och därefter vart femte år, ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Rapporten ska innehålla följande:

- (a) En översikt över medlemsstaternas resultat när det gäller genomförandet av denna förordning.
 - (b) En bedömning av denna förordnings ändamålsenlighet, effektivitet, enhetlighet, relevans och mervärde för unionen, särskilt när det gäller de mål som avses i artikel 2.
2. På begäran av kommissionen och i enlighet med kapitel [1](#) i denna avdelning ska medlemsstaterna lämna den information om genomförandet av denna förordning som är nödvändig för utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1.

Kapitel 3

Valutaomräkning och tidsfrister

Artikel 259

Valutaomräkning

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra och/eller göra tillgänglig på internet den växelkurs som ska tillämpas när en valutaomräkning krävs i ett av följande två fall:
 - (a) Faktorer som används för att fastställa varors tullvärde uttrycks i en annan valuta än den som används i den medlemsstat där tullvärdet fastställs.
 - (b) Ett motvärde i nationell valuta till euro behövs i syfte att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan och beloppet av import- och exporttull, inklusive värdeförklarar enligt Gemensamma tulltaxan.
2. För valutaomräkning som krävs av andra orsaker än de som avses i punkt 1 ska det inom ramen för tillämpning av tullagstiftningen användas ett motvärde i nationell valuta till euro som ska fastställas minst en gång per år.
3. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa regler om valutaomräkning för de ändamål som avses i punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 262.4.

Artikel 260

Tider, dagar och tidsfrister

1. Om en tid, dag eller tidsfrist är fastställd i tullagstiftningen får denna tid inte förlängas eller förkortas och denna dag eller tidsfrist inte skjutas upp eller tidigare reläggas, om inte annat anges.
2. De regler som är tillämpliga på tider, dagar eller tidsfrister enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71⁴³ ska tillämpas, utom när det finns andra bestämmelser om detta i tullagstiftningen.

⁴³ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

Kapitel 4

Delegering av befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 261

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 och 265 ska ges till kommissionen.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 och 265 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 och 265 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 262

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 4 i den förordningen, tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.
6. När kommitténs yttrande ska erhållas genom ett skriftligt förfarande och det hänvisas till denna punkt ska det förfarandet avslutas utan resultat först när, inom tidsfristen för avgivande av yttrandet, kommitténs ordförande beslutar det.

Kapitel 5

Slutbestämmelser

Artikel 263

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 952/2013 ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till förordning (EU) nr 952/2013 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.
3. Från och med det datum som fastställs i artikel 265.4 ska hänvisningar till tulldeklarationen anses omfatta tillhandahållande av de data som är nödvändiga för att hänföra varor till ett tullförfarande med hjälp av EU:s tulldatacentral.
4. Från och med det datum som fastställs i artikel 265.4 ska hänvisningar till deklaranten anses omfatta fraktföraren, importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet, allt efter omständigheterna.

Artikel 264

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 265

Tillämpning

1. Artiklarna 205–237 ska tillämpas från och med den 1 januari 2028.
2. Följande bestämmelser ska tillämpas från och med den 1 mars 2028:
 - (a) Bestämmelserna om förenklad tullbehandling i artikel 145.5, 145.6 och 145.7 och artikel 147 [a ii](#).
 - (b) Bestämmelserna om förenklad tullbehandling för distansförsäljning i artiklarna 149.4, 150.10 och 156.2.
 - (c) Bestämmelserna om faktiska importörer i artiklarna 20.3 e, 21, 59.2, 60.6 a, 67.2, 67.4 d, 159.2, 181.5 och 184.3.
3. De funktioner hos EU:s tulldatacentral som fastställs i artikel 29 ska vara fullt operativa senast den 31 december 2037.
4. Ekonomiska aktörer får börja fullgöra sina rapporteringsskyldigheter enligt denna förordning genom att använda EU:s tulldatacentral från och med den 1 mars 2032.

5. Tullmyndigheterna ska ompröva de tillstånd som beviljats i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013 från och med den 1 januari 2035 till och med den 31 december 2037.
6. Kommissionen ska före den 31 december 2027 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av den centraliserade klarering som avses i artikel 72. Vid behov får kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag i syfte att säkerställa en rättvis fördelning av medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter i samband med bedömningen av och ansvaret för tullskulden vid import.
7. Senast den 31 december 2035 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet där den särskilt bedömer följande:
 - (a) Effektiviteten i den tullövervakning av betrodda näringsidkare som utförs av etableringsmedlemsstatens tullmyndigheter och i genomförandet av de bestämmelser som reglerar platsen för uppkomst av tullskuld.
 - (b) Effektiviteten i tullövervakningen av andra ekonomiska aktörer än betrodda näringsidkare.
 - (c) De möjliga konsekvenserna av de ändringar som avses i punkt 8.
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 261 för att ändra denna förordning, om lämpligt mot bakgrund av den rapport som avses i punkt 7, genom att stryka eller ändra de undantag som föreskrivs i artikel 42.3 andra stycket och 169.1 andra stycket.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Talman

På rådets vägnar
Ordförande

[...]

[...]

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013.

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: Inre marknaden, innovation och digitalisering – Rubrik 1

Verksamhet:

Samarbete på tullområdet (tull) – underrubrik 03 05 01

EU:s tullbyrå (ny underrubrik – 03 05 XX)

1.3. Förslaget avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹

☒ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänna mål

Göra det möjligt för tullmyndigheterna att **fungera som en enda enhet** i hela EU för att

- (a) effektivt och ändamålsenligt skydda den inre marknaden, EU:s medborgare och värden genom att säkerställa efterlevnad av de ökande icke-ekonomiska kraven,
- (b) säkerställa korrekt, ändamålsenlig och snabb uppbörd av tullar och skatter som ska betalas, bland annat genom att avskräcka från tullundandragande och därigenom förhindra inkomstbortfall för både EU:s budget och medlemsstaterna, samt
- (c) underlätta laglig handel, med rätt balans mellan å ena sidan lättnader och å andra sidan säkerställande av ändamålsenliga kontroller av alla olika typer av risker till så låga kostnader och så låg administrativa börda som möjligt.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

- 1. **Förstärka EU:s riskhantering på tullområdet.**
- 2. **Minska den administrativa bördan** och förenkla förfarandena för näringsidkare, konsumenter och tullmyndigheter, utan att hindra en ändamålsenlig tullövervakning.
- 3. Säkerställa **lika villkor mellan e-handel och traditionell handel** på tullområdet, i överensstämmelse med mervärdesskattereglerna.

¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

4. **Förbättra tillgången till och användningen av data** vid strategiska tullåtgärder till stöd för bättre riskhantering, krishantering, mätning av tullunionens resultat och enklare regler för handeln.
5. **Göra det möjligt för tullunionen att fungera som en enda enhet** genom att säkerställa ett verkningsfullt skydd i hela EU, oavsett var varorna passerar gränsen, även i krissituationer.

I utgiftshänseende uppnås dessa mål genom reformerade tullprocesser som underbyggs av två nya viktiga output, nämligen **EU:s tulldatacentral** och **EU:s tullbyrå**.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

EU-tjänster:

Som en del av reformen görs en betydande förändring av hur Europeiska kommissionens it-system på tullområdet hanteras. Kommissionen kommer att utveckla, genomföra och underhålla EU:s nya tulldatacentral, vilket kommissionen kan besluta att delegera till EU:s tullbyrå. Dessutom kommer tullbyrån att ta över merparten av utvecklingen och driften av befintliga EU-övergripande it-system från kommissionen². Kommissionens nuvarande roll när det gäller att stödja tullsamarbete och samarbete mellan myndigheter, operativt stöd och samordning samt operativ kapacitetsuppbyggnad ersätts till stor del av EU:s tullbyrå där detta arbete fördjupas. Kommissionen behåller emellertid sin politiska och lagstiftande roll.

EU:s tullbyrå kommer att bidra till att utveckla och rationalisera (myndighetsövergripande) strategier, exempelvis insamling av underrättelser, innovation, krisberedskap, genomförande av EU-analyser och synkroniserade åtgärder. EU:s tullbyrå kommer att använda den nya datacentralen för ytterligare EU-insatser inom viktiga områden såsom riskhantering, utbildning, resultatövervakning och resultatutvärdering, och bidra med sin kritiska massa, sitt fokus och sitt organisatoriska och samordnande mandat till de viktiga uppgifter som EU måste utföra "som en enda enhet". EU:s tullbyrå kommer även att övervaka det gemensamma genomförandet av förenklingar för näringsidkare, inbegripet sådana som omfattas av *Trust and check*-metoden, utarbeta förenklade minimidata-ansökningar till stöd för tjänster för förenklade handelsprocedurer samt förvalta det övergripande gränssnittet för handeln inom tullunionen.

Därmed får EU:s tullbyrå spela en viktig och fördjupad roll för att uppnå ett effektivare och mer enhetligt genomförande av tullregler och tullprocesser. Det kommer att medföra verklig strategisk kapacitet och bidra till att EU-omfattande skydd och lätnader kan tillhandahållas systematiskt till gagn för medborgare och företag samt för alla EU:s berörda politikområden tjänster. EU kommer att kunna dra fördel av ett bättre förebyggande av inkomstbortfall och av ökade tullintäkter till följd av att tröskelvärdet på 150 euro avskaffas.

Medlemsstaternas tullförvaltningar:

Tack vare EU:s nya paradigm med en tulldatacentral kommer tullens it-arbetsbörda i medlemsstaterna med tiden att minska avsevärt eftersom medlemsstaterna slipper

² Merparten av de 120 tullsyste som GD Skatter och tullar hanterar kommer helt och hållet att överlämnas till EU:s tullbyrå. Det gäller i princip syste för genomförande av eller stöd till tullens förfarandemässiga och operativa verksamhet (till exempel syste för tullbeslut (CDS), ICS2, NCTS, EBTI, SMS osv.). GD Skatter och tullar kommer dock även fortsättningsvis att ansvara för applikationer som stöder policy- eller programförvaltning (Taric, ART, KN, Surveillance 3 osv.).

förvalta de centrala it-systemen på tullområdet. Endast it-system som kräver anpassning till nationella särdrag eller nationell integration kommer att förvaltas nationellt, och även detta görs med hjälp av EU:s tulldatacentral, vilket förenklar uppgiften.

Medlemsstaterna kommer att kunna dra fördel av och samverka med en ny EU-nivå för analys av tulldata och riskanalys som utförs centralt av EU:s tullbyrå.

Medlemsstaterna kommer att behöva färre heltidsekvivalenter tack vare att uppgifter i EU:s tullbyrå utförs gemensamt, i synnerhet inom områdena riskhantering, it och övergripande tullförvaltningsfunktioner. Detta medför i sig inget krav på att minska personalstyrkan, men det innebär att de nationella tullförvaltningarna kan använda sina resurser mer effektivt.

Medlemsstaterna kommer att gynnas av ett ökat mervärde från EU:s tullpolitik och övriga politikområden. Det gemensamma intresset att skydda invånare, konsumenter, handel och företag återspeglas i den gemensamma politiken om produktstandarder, säkerhet, skydd, hälsa osv. och den uppnås på ett mer ändamålsenligt, effektivt och systematiskt sätt på alla införselställen, vilket minskar möjligheterna för den olagliga handeln att kringgå förstärkningar i en medlemsstat och ta sig in via en annan yttre gräns.

Medlemsstaterna kommer även att gynnas av ett bättre förebyggande av inkomstbortfall (tullundandragande) och av ökade tullintäkter till följd av att tröskelvärdet på 150 euro avskaffas.

Företag och handel:

De ekonomiska aktörerna kommer att kunna dra stor nytta av en genomgripande förändring av tullprocesserna, direkt genomförda genom EU:s tulldatacentral.

Alla näringsidkare kommer att gynnas av förenklade och rationaliserade steg i tullprocesserna. Antalet dataöverföringspunkter minskas och data tillhandahålls till ett enda EU-gränssnitt i stället för via 27 nationella gränssnitt och processer. Data kan tillhandahållas i förväg och återanvändas, i stället för att behöva tillhandahållas upprepade gånger. Datakraven balanseras för att passa affärsmetoderna bättre: i princip ska den som är bäst lämpad att inlämna data göra det, data godtas i många format och rollen som deklarant tas bort. EU:s tullbyrå förstärker samarbetet mellan nationella tullmyndigheter vid gränsen och stöder ett enhetligt genomförande av enklare förfaranden.

Viss ytterligare information kommer att behöva tillhandahållas (särskilt vem som tillverkat varorna). De ansträngningar som krävs för att tillhandahålla ytterligare information kommer dock mer än väl kompenseras av förenklade och reducerade tullförfaranden.

Mer riktade tullinsatser kommer att leda till ett förbättrat skydd för lagliga företag mot leveranskedjor som inte följer kraven, säkerhetshot i leveranskedjorna och minskad illojal konkurrens genom bättre efterlevnad av regleringsåtgärder. Detta förbättrar skyddet av arbetstillfällen, innovation och investeringar. Dessutom stärks leveranskedjornas resiliens vid krissituationer, såsom sjukdomsutbrott eller säkerhetsincidenter, markant. Detta sker genom riktade, omedelbara, specifika och enhetliga åtgärder mot riskfyllda flöden med så få och begränsade störningar som möjligt, och genom att krisberedskapen upprätthålls dygnet runt, året runt, underbyggt av långsiktiga samarbeten med andra relevanta myndigheter.

Betrodda näringsidkare (trust and check-trader) omfattas av ett förbättrat partnerskap med tullmyndigheterna. Dessa näringsidkare uppfyller villkor som liknar dagens krav på godkända ekonomiska aktörer, men de ger dessutom tullmyndigheterna ökad insyn genom att systematiskt tillgängliggöra data i tullsystemen. Dessa data kan återanvändas av fraktförare i processer för förhandsinformation om gods, och varuflöden kan frigöras av fraktföraren själv ("self-release") vid ankomst (i princip kan varorna fraktas vidare och förhandsprocessen för gods gör att tullen kan ingripa vid behov). *Betrodda näringsidkare* omfattas av färre och mer riktade tullkontroller, de får i regel förhandsvarningar och kan så långt det är möjligt senarelägga kontroller och formaliteter till lämpliga platser. I den mån det har överenskommits med andra myndigheter kan även vissa icke-ekonomiska kontroller flyttas från gränsen och utföras av den *betrodda näringsidkaren*. Garantikraven kommer att minska.

För e-handel innebär ett avskaffande av tröskelvärdet för tullfrihet att mer tullinformation måste tillhandahållas, men det bör beaktas att data redan tillhandahålls för alla importvaror i enlighet med de nya reglerna för mervärdesskatt på e-handel från och med juli 2021. EU:s tulldatacentral kommer att tillhandahålla ett enda gränssnitt som underlättar såväl tillhandahållande av information från e-handelsförmedlare som tullmyndigheternas behandling av denna information.

Genom att efterlevnaden av tullregler kommer att hanteras direkt kommer e-handelsplattformar att kunna erbjuda sina kunder ett slutligt pris, och de kommer sannolikt att se en minskning i antalet klagomål och returer på grund av oväntade efterlevnadskostnader vid gränsen, vilket i sin tur minskar den friktion som i dagsläget finns i leveranskedjorna. På det hela taget borde det rekommenderade alternativet leda till lägre efterlevnadskostnader för ekonomiska aktörer, särskilt vid import. Det skulle nästan helt undanröja behovet av att inleda det nuvarande förfarandet för intern transitering med tillhörande deklarationer vid fall där varor flyttas från införselmedlemsstaten till den medlemsstat där varorna frigörs.

Medborgare – konsumenter:

Om tröskelvärdet på 150 euro för tullbefrielse avskaffas kan det leda till ett visst pristryck uppåt för konsumenter på varor som är värda mindre än detta belopp, men förenklade och stabila processer kommer att öka effektiviteten i leveranskedjan, och pris- och kostnadspåverkan kommer att avgöras av konkurrensfaktorer.

Medborgare och konsumenter kommer att gynnas av öppnare och mer förutsägbara processer vid e-handelsköp från länder utanför EU, färre överraskningar vad gäller krav på tullbetalningar och logistikavgifter för hantering av dessa, samt färre besök på postkontor jämfört med referensscenariot, vilket minskar de oväntade avgifter och förseningar som kan uppstå i dagsläget. Medborgare och konsumenter kommer att gynnas påtagligt av ett bättre och mer synligt EU-skydd mot konsekvenserna av skadliga och bedrägliga produkter tack vare en systematisk EU-omfattande förbättring i att upptäcka skadliga leveranskedjor.

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

Indikatorerna anges under rubrikerna nedan. Reformen stärker grunden för tullunionens resultatutvärdering genom att möjliggöra behandling av EU-omfattande operativa data för detta ändamål.

- 1. Förbättrad uppbörd av intäkter genom operativ riskhantering på EU-nivå:**
 - Uppbörd av intäkter för varor värderade till över 150 euro
 - Andel obetalda tullavgifter
 - Antal riskhanteringsstrategier med andra myndigheter (som ansvarar för t.ex. skatter och bedrägeribekämpning)
 - Beslag
- 2. Förbättrad upptäckt av importerade produkter som inte uppfyller kraven genom operativ riskhantering på EU-nivå:**
 - Antal övervakningsstrategier med andra myndigheter (med ansvar för t.ex. bedrägeribekämpning, marknadskontroll, livsmedel, djur- och hälsoskydd, produktsäkerhet)
 - Beslag
- 3. Göra handelsflöden smidigare för betrodda aktörer:**
 - Antal *betrodda näringsidkare*
 - Procentandel av handel som bedrivs av *betrodda näringsidkare*
 - Antal processer som krävs för varuhandel
 - Antal genomförda revisioner av *betrodda näringsidkare*
 - Antal godkännanden av *betrodda näringsidkare* som tillfälligt dragits in
- 4. Uppbörd av intäkter från e-handel:**
 - Uppbörd av intäkter för sändningar värderade till högst 150 euro
 - Antal sändningar värderade till högst 150 euro
- 5. Utnyttja data för strategiska tullåtgärder:**
 - Mängd och typ av tillgängliga data
 - Antal datafel och datainterventioner
 - Interoperabilitet med ytterligare datakällor (tid och omfattning)
- 6. (Fungera som en enda enhet) Främja ett enhetligt genomförande och en enhetlig praxis (undvika "shopping" av införselort):**
 - Antal kontroller och återkoppling på kontroller
 - Minimistandarder för riskhantering
 - Antal EU-riskprofiler och kontrollresultat
 - Antal kontrollrekommendationer
- 7. (Fungera som en enda enhet) Ge tullmyndigheterna befogenhet att agera på samma sätt:**
 - Mängd utbildning och dess kvalitet
 - Antal gemensamma aktiviteter, projekt, workshoppar

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Förslaget innebär en reform av tullprocesserna, särskilt följande:

- (a) Utarbetande och införande av en gemensam datahanteringsmiljö (EU:s tulldatacentral) för tullaktioner på EU-nivå.
- (b) Inrättande av EU:s tullbyrå som har operativt mandat att genomföra viktiga uppgifter på EU-nivå, särskilt kring den pågående utvecklingen och förvaltningen av datacentralen, gemensam riskhantering, krishantering och samarbete för att möjliggöra för tullunionen att genomföra sina uppgifter och leverera sitt mervärde på ett enhetligt sätt, oavsett var varor passerar EU:s yttre gräns.

Reformen planeras ske enligt följande:

Första fasen 2024–2027:

IT och EU:s tulldatacentral

- Utarbetande av de första komponenterna i tulldatacentralens struktur, däribland förbereda den för e-handelsdatainsamling och inledande användningsfall för driftskompatibilitet.
- Vision, färdplan, kostnadsberäkning och upphandlingsstrategi för slutförande av datacentralens kapacitet och verksamhetsapplikationer.
- Kontinuitet för unionens tullkodex befintliga it-system och planerad övergång.

EU:s tullbyrå

- Inrättande av byrån år 2026, med avsikt att påbörja verksamhet från och med 2028. Rekrytering av en tillförordnad verkställande direktör och en liten personalstyrka som ska genomföra rekrytering, arrangemang för mottagande samt nödvändiga administrativa förfaranden för att kunna påbörja verksamhet under 2028.
- Förberedelse av inledande verksamhet för överlämning av en kommissionsarbetsgrupp som kommer att upprätta nätverk och processer för riskhantering och som ska vara redo att behandla EU-omfattande data så snart EU:s tullbyrå är i drift.

Andra fasen 2028–2034:

IT och EU:s tulldatacentral

- Eventuellt påbörjar kommissionen en överlämning av de första datacentralkomponenterna och tillhörande centrala system (t.ex. ISC2, eCommerce, Single Window) till EU:s tullbyrå, vilket ska slutföras senast 2030. EU:s tullbyrå inleder sin verksamhet och kommissionen för över kapacitet för it-upphandling och it-förvaltning under en treårsperiod.
- Färdigställande av infrastruktur- och datacentralkapacitet senast 2031.
- Överföring av tullsystem (centrala och nationella) till datacentralen.

EU:s tullbyrå

- Kommissionen lämnar successivt över viss verksamhet till EU:s tullbyrå. EU:s tullbyrå utvecklar gradvis den nya verksamhet som avses i detta förslag.

- Kommissionen delegerar vissa genomförandeuppgifter till EU:s tullbyrå i form av överenskommelser om medverkan.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante):

Analysen i den konsekvensbedömning som åtföljer detta lagförslag belyser problem som rör tullmyndigheternas svårigheter att fullgöra sitt uppdrag att skydda EU (både från ekonomiska och icke-ekonomiska risker): de betungande tullformalitetserna för laglig handel, bristande överensstämmelse mellan tullmodellen och den nya affärsmodellen för e-handel, begränsad tillgång till och användning av data för tullprocesser (inbegripet effektiv riskhantering) och skillnader mellan medlemsstaterna vad gäller genomförandet av tullbestämmelser. Dessa problem leder bland annat till inkomstbortfall för medlemsstaterna och unionen, att farliga produkter och produkter som inte uppfyller kraven förs in på den inre marknaden, och därmed skadar EU:s konsumenter, företag och miljö, samt att leveranskedjor utnyttjas för brottslig verksamhet.

Reformen omfattar problem som medlemsstaterna inte kan lösa själva. Det krävs åtgärder på unionsnivå för att reformera tullunionens processer, datahantering och styrning och för att ta itu med de identifierade problemen. Valet av instrument (förordning) är viktigt eftersom tullunionen måste tillhandahålla rättssäkerhet för handeln och de offentliga myndigheterna, för att säkerställa ett smidigt flöde för den lagliga handeln och samtidigt sörja för att myndigheterna kan göra effektiva och riskbaserade ingripanden för att genomföra de viktigaste delarna i av EU:s regelverk, i synnerhet vad gäller den inre marknaden, säkerhet och egna medel.

Förväntat mervärde för unionen (ex post):

I förslaget tas orsakerna till problemen upp, nämligen tullprocessernas olämplighet och alltför komplexa karaktär, inbegripet processerna för e-handel, tullens fragmenterade och komplexa digitalisering och tullunionens fragmenterade styrningsstruktur. Förslaget föreskriver en reform av tullprocesserna, däribland av hanteringen av e-handeln, tillsammans med en gemensam datahanteringsmiljö (EU:s tulldatacentral) och inrättande av EU:s tullbyrå som ska utgöra en operativ styrningsnivå. Dessa delar förstärker varandra och möjliggör en betydande belastningsminskning för både myndigheter och aktörer i den privata sektorn samt förbättrar det enhetliga genomförandet av EU:s politik genom tullunionen avsevärt, vilket analysen i konsekvensbedömningen visar.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

I [utvärderingen av Tull 2020](#) dras slutsatsen att programmet i hög grad har bidragit till att förbättra tullunionens funktion och till att modernisera den. Programmet har främjat samarbete och informationsutbyte, vilket omfattar alltifrån att underlätta samordning på en strategisk nivå till tillnärmning av tillvägagångssätt, tolkning, administrativa förfaranden, bästa praxis och regler på operativ nivå. Programmet har varit särskilt viktigt för övergången till en digital tullmiljö. I utvärderingen identifieras även områden där förbättringar behövs, i synnerhet i) skillnader i tillämpning av tullkontroller, ii) e-handelsbedrägerier, iii) ekonomiska aktörer som inte ser fördelarna med tullkodexen och som uttrycker oro över iv) komplexiteten i tullens it-miljö, tullagstiftningen och tullprocesserna. Programutvärderingen visar att det skulle kunna vara värdefullt för kommissionen och medlemsstaterna att dela mer

tulldata. Detta skulle tjäna till att bättre mäta kostnaderna för och fördelarna med de investeringar som görs.

Ytterligare bevis i detta avseende finns i [halvtidsutvärderingen av unionens tullkodex](#) som framhåller flexibilitet vad gäller metoder och sanktioner för bristande efterlevnad av tullagstiftningen och övervakning av ekonomiska aktörer som anses tillförlitliga (godkända ekonomiska aktörer).

Företag bekräftar också att unionens tullkodex tillämpas på olika sätt. I en stor extern studie om godkända ekonomiska aktörer (med knappt 2 000 svar) ansåg 28 % av de 900 tillförlitliga aktörer som var verksamma i mer än en medlemsstat att fördelarna kan variera avsevärt mellan olika medlemsstater³.

Gällande ekonomiska risker har Europeiska revisionsrätten identifierat strukturella utmaningar inom hanteringen av ekonomiska risker och konstaterat att bristen på en enhetlig tillämpning av tullkontroller och harmoniserad riskhantering och riskanalys skadar EU:s ekonomiska intressen, och revisionsrätten varnar för att de nuvarande bristerna ”kan leda till att operatörer som inte följer reglerna riktar in sig på införselställen i EU med lägre kontrollnivåer”. (För mer information, se [Särskild rapport nr 04/2021: Tullkontroller: otillräcklig harmonisering skadar EU:s ekonomiska intressen](#)).

Gällande icke-ekonomiska risker tas i den nuvarande ramen för riskhantering inte tillräcklig hänsyn till tullens möjlighet att bidra till genomförandet av krav som rör det ökande antalet icke-ekonomiska frågor som berör EU-medborgarna, däribland mänskliga rättigheter, arbetstagares rättigheter, hållbarhet, miljöskydd, hälsa, skydd och säkerhet.

Erfarenheterna från digitaliseringen av tullprocesser och informationsutbyte har varit positiva, men några utmaningar kvarstår vad gäller insamling, analys och delning av data. I de nuvarande tullprocesserna måste data lämnas i olika nationella och gemensamma system och till de berörda medlemsstaterna. *Expertgruppen* noterade också att de olika it-systemen sällan är sammankopplade (för mer information se [Rapport från expertgruppen om reformen av EU:s tullunion](#)) (inte översatt till svenska). Data överförs inte från ett deklarationssystem till ett annat. Informationen är uppdelad i olika databaser och system, vilket gör det svårt att säkerställa samstämmighet och dataintegritet, något som är avgörande för tullens riskhantering, särskilt för riskanalys på EU-nivå. Detta minskar tullens förmåga att på ett enhetligt sätt hantera undervärdering, bristande efterlevnad och säkerhetsrisker. Europeiska revisionsrätten har identifierat flera orsaker till den ökade kostnad och den extra tid som krävs för att bygga upp systemen för unionens tullkodex (för mer information, se [Särskild rapport nr 26/2018: En rad förseningar av tullens it-system: vad har gått fel?](#)). Utvärderingen av unionens tullkodex ger en blandad bild av it-genomförandet, där positiva aspekter finns kring de centralt utvecklade komponenterna.

Erfarenheterna från försöken att organisera ett mer permanent tullsamarbete inom ramen för tullprogrammet har varit värdefulla för att utveckla politisk förståelse och göra framsteg inom de specifika områden som nämns ovan, men ett sådant frivilligt samarbete saknar den infrastrukturkapacitet och den styrelseform som krävs för att kunna genomföra tullunionen på ett enhetligt sätt.

³

Study on the Authorised Economic Operator programme, Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies och Economisti Associati, 2022 (inte översatt till svenska).

Även erfarenhet från att inrätta och driva andra EU-byråer och EU-organ har beaktats.

Förslaget följer till stor del den nuvarande modellen för decentraliserade byråer och tar upp de flesta frågorna samt standardbestämmelserna.

Ur ett praktiskt perspektiv konstateras behovet av resurser inom kommissionen för att iordningställa EU:s tullbyrå innan den tar upp sin verksamhet. De nödvändiga åtgärderna för att inrätta EU:s tullbyrå, såsom förberedelse av administrativa förfaranden, styrnings- och organisationsstrukturer samt inledande rekrytering, skulle kunna utföras av ett särskilt team av kommissionsanställda innan EU:s tullbyrå inleder sin verksamhet. Utifrån erfarenheterna från andra organ som nyligen har inrättats bör cirka 10 heltidsekvivalenter planeras för detta ändamål.

Vad gäller förberedelserna av tullbyråns operativa verksamhet har kommissionen betydande erfarenhet av policyutveckling i förhållande till uppgifterna och av att på frivillig basis testa gemensamma projekt (se [årsrapporterna om e-tull](#)). Detta omfattar bland annat utveckling av transeuropeiska it-system, inbegripet gemensamma EU-portaler för interaktion mellan näringsidkare (det förnyade importkontrollsystemet – ICS2), organisering av riskanalyssamarbete, utveckling av en gemensam strategi för utvärdering av tullunionens resultat, utarbetande av gemensam tullutbildning, organisering av samarbete mellan tullmyndigheter och andra sektorsmyndigheter på EU-nivå om särskilda teman (t.ex. flygfraktsäkerhet), hantering av tullens krishantering samt ett nära och strukturerat samarbete med de nationella tullmyndigheterna på alla dessa områden. Dessa erfarenheter kommer att vara till stor hjälp när tullbyråns inledande struktur och verksamhet ska byggas upp, samt när dess resultat ska övervakas och utvärderas.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

En ny budgetpost kommer att behöva införas i den nuvarande fleråriga budgetramen som motsvarar inrättandet av EU:s tullbyrå. Nästa fleråriga budgetram behöver också planeras så att nödvändiga resurser avsätts för genomförandet av denna lagstiftning.

Vad gäller **synergieffekter med andra instrument** är reformens syfte att förse unionen med strategisk kapacitet för att främja ett bättre genomförande och verkställande av viktig EU-politik som tillämpas på och genom handel med varor, samt att ta itu med det faktum att leveranskedjor utnyttjas av organiserad brottslighet och terrorism. Reformen kommer direkt att bidra till följande:

- Bättre uppbörd av inkomster, inbegripet traditionella egna medel, både genom uppbörd av ytterligare inkomster, som uppskattas till 6,035 miljarder euro för perioden 2028–2034 enligt den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag⁴ och genom bättre förebyggande av inkomstbortfall på grund av bristande efterlevnad.
- Bättre skydd för EU:s medborgare och företag i enlighet med EU:s politik, som i viss utsträckning är beroende av tullens tillsynsarbete, inbegripet förbud och restriktioner, den inre marknaden och säkerhet. Även om detta inte kan kvantifieras ekonomiskt, visar ett belysande användningsfall i

⁴ De antaganden som ligger till grund för dessa uppskattningar beskrivs närmare i konsekvensbedömningen och dess bilagor.

konsekvensbedömningen hur bättre efterlevnad av ekodesign- och produktsäkerhetskrav skulle kunna leda till besparingar för konsumenterna på 7,7 miljarder euro under perioden 2028–2034.

- Minskad administrativ börda till stöd för konkurrenskraften: konsekvensanalysen belyser även en potentiell besparing på 11,6 miljarder euro för näringsidkare, främst från den sammanlagda minskning i tid som behöver läggas på att slutföra importprocesser.

I den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag användes ett representativt urval av användningsfall för att utvärdera resultaten av varje reformalternativ, med fokus på det mervärde som en förbättrad riskhantering i leveranskedjan skulle medföra. I dessa fanns överensstämmelse med andra specifika politikområden, däribland direktivet om engångsplast, miljöpolitik om långlivade kemikalier och konsumentutsläpp, EU:s hotbilda-bedömning avseende grov och organiserad brottslighet (Socta), narkotikaprekursorer⁵, skyddsregler för civil luftfart⁶, tobaksmuggling, leksakers säkerhet, förordningen om marknadskontroll, ekodesigndirektivet och den föreslagna ekodesignförordningen för hållbara produkter, samt den föreslagna förordningen om allmän produktsäkerhet.

De flesta av dessa politikområden genomgår förändringar och tullåtgärder ingår i dessa genom Europeiska unionens kontaktpunkt för tull. Genom kontaktpunkten hanteras dock endast indirekta informationsutbyten om risk, eftersom dess främsta syfte är att underlätta utbyte av den information som krävs för att klarera varor. Genom reformen kommer kontaktpunktens effektivitet att förbättras och vidareutvecklas, eftersom tullen ges möjlighet att inhämta alla data som krävs för icke-tullrelaterade unionsformaliteter på central nivå och använda dessa data till EU-omfattande riskhantering.

Mer allmänt uppnås genom reformen en strategisk tullunion med förmåga att iordningställa och tillhandahålla en samarbetsram med andra politikområden i syfte att stödja genomförandet av gränsinsatser, få operativ synlighet avseende EU-omfattande handelsflöden, se EU-omfattande resultat och få en detaljerad bild av hur kontroller och förenklingar tillämpas, anpassa sig efter framtida behov och förändrade affärsmodeller, framför allt att förbereda tullunionens informationsmiljö så att den kan integrera olika informationskällor och stödja flexibla åtgärder mot risker, marknadsanpassning. Genom reformen tillhandahålls dessutom de resurser som saknas för att samtidigt kunna hantera de många prioriteringarna samt förbereda för kriser.

Med denna strategiska förmåga kan tullunionen stödja andra uppdrag som den kan uppmanas att bidra till, exempelvis inom gränsjusteringsmekanismen för koldioxid, vid strategiska handelskontroller och handelssanktioner, eller andra restriktiva åtgärder.

Vad gäller mer allmänna synergieffekter kommer förslaget även att leda till administrativa besparingar för nationella tullförvaltningar tack vare förenklade processer och de centrala gemensamma gränssnitt och verktyg som tillhandahålls, vilka permanent kommer att minska kostnaderna för tullefterlevnad och

⁵ Rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan unionen och tredjeländer (EUT L 22, 26.1.2005, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 72).

tullförfaranden. Enligt den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag uppskattas dessa till cirka 7,9 miljarder euro för medlemsstaterna, framför allt från it-besparingar, men även på grund av att färre administrativa insatser krävs för vissa viktiga uppgifter, vilket i sin tur frigör administrativ kapacitet.

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Inom den nuvarande fleråriga budgetramen kan behoven tillgodoses genom omfördelning inom den befintliga budgetposten för *samarbete på tullområdet (tull)* – underrubrik 03 05 01 och genom tillägg av en ny budgetpost för *EU:s tullbyrå* – underrubrik 03 05 XX. Dvs. inga ytterligare kostnader förutses inom den nuvarande fleråriga budgetramen.

I den fleråriga budgetramen efter 2027 föreslås att kostnaderna för datacentralen och tullbyrån finansieras genom nästa fleråriga budgetram, utan att föregripa överenskommelsen om den fleråriga budgetramen och programmen.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ begränsad varaktighet

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

X obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period 2026–2027,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad(e) genomförandemetod(er)

X Direkt förvaltning som sköts av kommissionen genom

- ☐ genomförandeorgan
- **X** dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

X Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

X organ som det hänvisas till i artikel 70

- ☐ offentlighetsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

Anmärkningar:

Vid tidpunkten för ikraftträdande kommer kommissionen fortfarande att sköta utveckling och underhåll av de nuvarande systemen och kommer att behöva gå vidare med förberedelserna av de första komponenterna av datacentralen inom ramen för den nuvarande fleråriga budgetramen.

Under den period som följer den nuvarande fleråriga budgetramen kommer kommissionen att, för vissa uppgifter, framför allt tillhandahållande av datacentralen, behålla finansiering och delegera uppgifter till EU:s tullbyrå, inom ramen för en överenskommelse om medverkan. Genom att behålla den direkta förvaltningen av medlen för de nuvarande systemen för unionens tullkodex och den indirekta förvaltningen av datacentralens medel genom överenskommelser om medverkan med EU:s tullbyrå, säkerställs kontinuitet vid övergången och ett effektivt genomförande av EU:s framtida tulldatamiljö medan byråns kapacitet trappas upp efter att den har inrättats år 2028.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Den övergripande reformen:

Kommissionen kommer löpande att övervaka genomförandet av den föreslagna förordningen. I detta syfte föreskriver förslaget att kommissionen får tillgång till information och analysverktyg genom EU:s tulldatacentral som täcker alla tullprocesser som omfattas av reformen.

Med hjälp av EU:s tullbyrå kommer kommissionen även att, minst en gång om året, bedöma och utvärdera tullunionens resultat. Detta kommer att innebära mätning av tullverksamhet som utförs av medlemsstaternas tullmyndigheter. I detta syfte kommer EU:s tullbyrå särskilt att identifiera huvudtrender, styrkor, svagheter, luckor och potentiella risker och ge kommissionen rekommendationer om förbättringar.

Kommissionen kommer även att, i samarbete med EU:s tullbyrå och de nationella tullmyndigheterna, särskilt utvärdera genomförandet av **riskhantering** för att kontinuerligt förbättra dess operativa och strategiska ändamålsenlighet och effektivitet. Kommissionen kommer även att använda den information som finns tillgänglig i datacentralen i detta syfte och kan begära ytterligare information från EU:s tullbyrå och från nationella tullmyndigheter och andra myndigheter. Detta utvärderingsarbete kommer kommissionen att använda för att fastställa gemensamma riskhanteringsbestämmelser, i synnerhet gemensamma riskkriterier och gemensamma prioriterade kontrollområden.

Särskilt för EU:s tullbyrå:

Alla unionsorgan omfattas av ett strikt övervakningssystem som bland annat består av en internkontrollsamordnare, kommissionens tjänst för internrevision, styrelsen, kommissionen, revisionsrätten och budgetmyndigheten. Detta system återspeglas och fastställs i AVDELNING XII. I enlighet med den gemensamma strategin för EU:s

decentraliserade byråer ska tullbyråns årliga arbetsprogram omfatta detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Tullbyråns verksamhet kommer att mätas mot dessa indikatorer i den årliga verksamhetsrapporten. Det årliga arbetsprogrammet kommer att överensstämma med det fleråriga arbetsprogrammet och båda ska inbegripas i ett årligt samlat programplaneringsdokument som ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Tullbyråns styrelse kommer att ansvara för att övervaka att EU:s tullbyrå förvaltas effektivt och operativt samt att den håller budget. Den kommer att bistås av en direktion som ansvarar för att förbereda styrelsens beslut.

Kommissionen kommer att säkerställa att det görs regelbundna utvärderingar av tullbyråns resultat i förhållande till dess mål, uppdrag, uppgifter och styrning samt plats(er). Utvärderingen kommer särskilt att omfatta eventuella behov av att ändra tullbyråns uppdrag samt de finansiella följderna av sådana ändringar. Vid varannan utvärdering kommer tullbyråns resultat att bedömas med hänsyn till dess mål, uppdrag, uppgifter och styrning, inbegripet en bedömning av huruvida en fortsatt verksamhet är berättigad med avseende på dessa mål, uppdrag, uppgifter och styrning. Kommissionen kommer att rapportera till Europaparlamentet och rådet om utvärderingens resultat. Utvärderingens resultat ska offentliggöras.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

EU:s tullbyrå kommer att säkerställa att lämpliga standarder för intern kontroll uppfylls.

Vad gäller efterhandskontroller omfattas EU:s tullbyrå i egenskap av decentraliserad byrå av i) intern revision utförd av kommissionens internrevisionstjänst, ii) årliga rapporter från Europeiska revisionsrätten med en revisionsförklaring om årsräkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, iii) årlig ansvarsfrihet som beviljas av Europaparlamentet, samt iv) eventuella utredningar som utförs av Olaf för att särskilt säkerställa att de resurser som anslås till byråerna används på ett korrekt sätt.

Tullbyråns verksamhet kommer också att övervakas av ombudsmannen i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Med tanke på unionens exklusiva befogenhet på tullområdet och med tanke på att förslaget omfattar betydande investeringar för utveckling, drift, underhåll och användning av en datacentral, förefaller det lämpligt att kommissionen behåller budgetansvaret för viss verksamhet och att EU:s tullbyrå anförtros vissa genomförandeuppgifter inom ramen för överenskommelser om medverkan. Dessa bör omfatta bestämmelser som ger kommissionen möjlighet att noggrant kontrollera den delegerade verksamheten, i enlighet med detta förslag.

Dessutom är det lämpligt att kommissionen får en viktig roll i programplaneringen och övervakningen av tullbyråns styrelse och direktion.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Eftersom EU:s tullbyrå är nytt organ finns det en risk för att rekrytering och administrativa förfaranden inte genomförs enligt tidsplanen, vilket i sin tur påverkar

tullbyråns operativa förmåga när den inleder sin verksamhet. Därför är det avgörande att partnergeneraldirektoratet förbereder verksamheten genom att upprätta administrativa förfaranden, styrningsstrukturer, inledande arbetsprogram och genomför viss inledande rekrytering så att EU:s tullbyrå snarast kan bli administrativt oberoende. Medlemsstaterna bör involveras i sådana förberedande åtgärder genom regelbundna diskussioner.

Det kommer att krävas täta möten och regelbundna kontakter mellan partnergeneraldirektoratet och EU:s tullbyrå under de första verksamhetsåren för byrån, för att bidra till dess uppbyggnad. Erfaren kommissionspersonal kan komma att utstationeras.

EU:s tullbyrå måste genomföra en ram för intern kontroll, i enlighet med Europeiska kommissionens ram för intern kontroll. Information om tullbyråns interna kontroller kommer att ingå i tullbyråns årsrapporter.

En internrevisionsfunktion kommer att upprättas för att ta risker som är specifika för EU:s tullbyrå i beaktande, den ger byrån en systematisk och disciplinerad strategi för att utvärdera effektiviteten i riskhanterings-, kontroll- och styrningsprocesserna, och utfärda rekommendationer om hur de kan förbättras.

Vad gäller GD Skatter och tullars medel: Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln. Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Skatter och tullar till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet*

Partnergeneraldirektoratets kostnader för övergripande övervakning av EU:s tullbyrå uppskattas till 0,5 % av den årliga budget som anförtros EU:s tullbyrå, inbegripet delegerade medel. Sådana kostnader innefattar till exempel, men inte endast, de kostnader som är hänförliga till bedömningen av den årliga programplaneringen och budgeten, deltagande av företrädare för kommissionen i styrelsen, direktionen och dithörande förberedande arbete.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

I bestämmelserna om EU:s tullbyrå föreskrivs åtgärder för bedrägeribekämpning. I enlighet med den gemensamma strategin för decentraliserade byråer kommer EU:s tullbyrå att anta en strategi för bedrägeribekämpning.

Byrån kommer också att anta regler för att förebygga och hantera konflikter mellan ledamöterna i styrelsen och direktionen.

Dessutom kommer EU:s tullbyrå att anta säkerhetsbestämmelser på grundval av principerna och reglerna i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer 1	Diff./Icke-diff ⁷ .	från Efta-länder ⁸	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁹	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
01	Inre marknaden Samarbete på tullområdet (tull) – underrubrik 03 05 01	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Bidrag från vissa tredjeländer kan komma att tillhandahålls i samband med att EU:s tulldatacentral utvecklas och tas i bruk. Sådana bidrag görs för närvarande i samband med deltagande i det nya importkontrollsystemet (ICS2). Det finns dock inga bestämmelser om dem i denna översikt eftersom sådana avtal inte ingår i lagförslaget.

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer 1	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	03 XX XX EU:s tullbyrå	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁷ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁸ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Allmänna förbehåll: när lagstiftningen har antagits i det årliga budgetförfarandet kan budgeten komma att justeras beroende på den faktiska justeringskoefficienten för löner. Siffrorna nedan indexeras från 2025 års värden med 2 %. Om den tillgängliga finansieringen under perioden 2028–2034 skulle bli lägre kommer uppgifterna att minskas för att passa den tillgängliga finansieringen inom ramen för den fleråriga budgetramen efter 2027 och tullprogrammet efter 2027. Om färre uppgifter än planerat delegeras till EU:s tullbyrå kommer personalstyrkan att minskas i motsvarande grad (och inte uppgå till 250 anställda).

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Rubrik 1 - Inre marknaden, innovation och digitalisering 03 XX XX EU:s tullbyrå]
------------------------------------	--------	--

Uppskattning för perioden 2026–2034:

EU:s tullbyrå			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL T
Rubrik 1: (administrativa kostnader inklusive löner)	Åtaganden	(1)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
	Betalningar	(2)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
Rubrik 2: (övriga administrativa kostnader inklusive infrastruktur)	Åtaganden	(1a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
	Betalningar	(2a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
Rubrik 3: (driftsutgifter inklusive tullsamarbete)	Åtaganden	(3 a)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
	Betalningar	(3b)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
TOTALA anslag till EU:s tullbyrå	Åtaganden	=1+1a +3a	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452
	Betalningar	=2+2a +3b	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452

Perioden 2026–2027 – omfördelning:

03 XX XX								2026	2027	TOTALT
EU:s tullbyrå	Åtaganden	(1)						0,928	2,054	2,981
	Betalningar	(2)						0,928	2,054	2,981
TOTALA anslag För 03 XX XX	Åtaganden	=1+1a +3a						0,928	2,054	2,981
	Betalningar	=2+2a +3b						0,928	2,054	2,981

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Rubrik 1 – Inre marknaden, innovation och digitalisering
------------------------------------	--------	--

03 05 01			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTALT
Samarbete på tullområdet (datacentral – kommissionen)	Åtaganden	(1)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
	Betalningar	(2)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
Samarbete på tullområdet (datacentral – överenskommelse om medverkan för	Åtaganden	(1a)			25,420	84,677	203,268	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
	Betalningar	(2a)			19,065	82,564	211,736	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
TOTALA anslag för 03 05 01	Åtaganden	=1+1a +3a	23,072	31,946	127,102	211,692	254,085	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613
	Betalningar	=2+2a +3b	23,072	31,946	120,747	209,579	262,553	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613

För EU:s tullbyrå antas betalningarna uppgå till 75 % av åtagandena för 2028 och 90 % av åtagandena för 2029. För kommissionen antas betalningar och åtaganden ligga på samma nivå eftersom det finns kontinuitet från befintliga program.

Perioden 2026–2027 – omfördelning:

03 05 01								2026	2027	TOTALT
Samarbete på tullområdet (tull) – underrubrik 03 05 01	Åtaganden	(1)						23,072	31,946	55,019
	Betalningar	(2)						23,072	31,946	55,019
TOTALA anslag för 03 05 01	Åtaganden	=1+ 1a						23,072	31,946	55,019
	Betalningar	=2+ 2a						23,072	31,946	55,019

I den nuvarande fleråriga budgetramen innebär reformen en EU-utgift på 60 165 000 euro, där driftsutgifter och administrativa utgifter kombineras. Av dessa går 55,019 miljoner euro av **driftsutgifterna** ovan till att utveckla EU:s tulldatacentralers första strukturella kapacitet och till att starta EU:s tullbyrå.

Dessa utgifter kommer att tas från den befintliga budgeten för tullprogrammet. Output innefattar beredskap att uppbära nya tullar på e-handel från och med 2028, ett pilotprojekt under ledning av kommissionen om ett urval ekonomiska och icke-ekonomiska riskhanteringsprojekt och förberedelse för tullbyråns verksamhet.

Utan att det påverkar nästa fleråriga budgetram läggs en analys fram för perioden 2028–2034 ovan, som belyser förväntade kostnader för unionens budget för att täcka utgifterna för EU:s tulldatacentral och tullbyråns budget.

Vad gäller **driftsutgifter**:

- Denna översikt avser de nya budgetbehov som detta reformförslag ger upphov till. Översikten gäller inte kommissionens pågående stöd till tullsamarbete och befintliga system för unionens tullkodex under 03 05 01 och inte heller instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning under 11 01 02. Kommissionen kommer att fortsätta att förvalta de befintliga tullkodexsystemen och med tiden kommer driftsutgifterna för dessa system att minska. Kommissionen kommer också att genomföra viss tullsamarbetsverksamhet, men den kommer att minska med tanke på tullbyråns nya verksamhet på detta område. Kostnaderna för detta ingår inte i denna finansieringsöversikt för rättsakt, eftersom dessa kostnader inte kommer från detta förslag.
- De it-kostnader som omfattas av förslaget avser utveckling av datacentralen. Budgetposten ovan täcker cirka 1,63 miljarder euro efter indexering med 2 %, per tabellen ovan.

- Kommissionen kommer att tilldela EU:s tullbyrå uppgifter som rör datacentralen genom överenskommelser om medverkan. Kostnaderna för detta ingår därför i tullprogrammets efterträdare i den fleråriga budgetramen efter 2027.
- Tullbyråns driftsutgifter, som främst läggs på tullsamarbete, beskrivs närmare i bilagan. EU:s tullbyrå förväntas påbörja inledningsfasen under 2026 med 7 anställda (5 kontraktsanställda och 2 tillfälligt anställda), öka personalen med ytterligare 7 personer under 2027 och inleda verksamheten under 2028 (under det året byggs personalstyrkan upp till 30 personer).
- I avdelning I anges att tullbyråns personalstyrka uppskattas uppgå till 250 personer år 2034, varav cirka 115 är direkt knutna till it- och dataförvaltningsfunktioner. Dessa it- och dataförvaltningstjänster kommer att hantera utvecklingen av datacentralen och de applikationer som de tilldelas enligt en överenskommelse om medverkan, och den tekniska förvaltningen av datacentralen för dataprojekt, analys och förvaltning av tulldatamodellen.

•

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
------------------------------------	---	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

								2026	2027	TOTALT
GD: Skatter och tullar										
• Tjänstemän								0,513	1,197	1,710
• Kontraktsanställda								0,182	0,273	0,455
TOTALT för GD Skatter och tullar	Anslag							0,695	1,470	2,165

Vad gäller **administrativa utgifter**: Inom den nuvarande fleråriga budgetramen skulle GD Skatter och tullar behöva ytterligare 5 heltidsekvivalenter år 2026 och därutöver ytterligare 5 heltidsekvivalenter år 2027 för att förbereda byrån.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Nettosumma 2026–2027 (summa åtaganden = summa betalningar)	0,695	1,470	
--	---	-------	-------	--

De beräknade totalbeloppen **för alla rubriker** för perioden 2026–2034 sammanfattas nedan:

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL T
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	24,695	35,470	145,338	233,238	281,456	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230
	Betalningar	24,695	35,470	138,983	231,125	289,924	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230

3.2.2. Beräknad inverkan på anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Förslaget är inte begränsat till inrättandet av en byrå. Det är en omfattande reform av tullunionen. Det medför ny strategisk kapacitet (för styrning: EU:s nya tullbyrå, för kapacitet: EU:s nya tulldatacentral) parallellt med en översyn och förenkling av driftsprocesserna

för nationella myndigheter och handelsaktörer. Eftersom det förbättrar samarbetet kring att genomföra tullunionen *som en enda enhet* och får effekter som tillhandahålls av nationella myndigheter (snarare än enbart av tullbyrån), är det inte lämpligt försöka kartlägga output genom byråns verksamhetsindikatorer. Det är lämpligare att kartlägga de två stora output (och utgiftskategorier) som ska verka tillsammans för att uppnå reformmålet – EU:s tulldatacentral och EU:s tullbyrå – i enlighet med tabellerna nedan.

Siffrorna för den **nuvarande fleråriga budgetramen** nedan avser endast kommissionens driftsutgifter. Dessa rör datacentralen.

Belopp i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output									2024		2025			2026			2027		TOTALT
	OUTPUT																		
	↓	Typ ¹	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
ALLMÄNT MÅL																			
- EU:s tulldatacentral														23,072			31,496		55,018
Delsumma														23,072			31,496		55,018
TOTAL KOSTNAD														23,072			31,496		55,018

Siffrorna för perioden 2028–2034 nedan avser kostnaderna för utveckling av EU:s tulldatacentral och för tullbyråns verksamhet. Det rör sig om driftsutgifter som indexeras från 2025 med 2 %.

Ange mål och output			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTALT
	OUTPUT									

¹ Output är produkter och tjänster som ska tillhandahållas (t.ex. antal studentutbyten som finansierats, antal km vägar som byggts osv.).

↓	Typ ²	Genomsnittliga	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt	Total kostnad
ALLMÄNT MÅL																
- EU:s tulldatacentral																
<i>Kapitalutgifter för EU:s datacentral</i>				47,424		60,465		61,674		50,326		0		0		219,889
<i>Driftsutgifter för EU:s datacentral</i>				47,857		113,900		149,371		169,288		172,673		176,127		1 008,865
<i>Kapitalutgifter för omvandlingsprogram</i>				31,822		32,458		33,107		33,770		34,445		35,134		236,573
<i>Driftsutgifter för omvandlingsprogram</i>				0		4,869		9,932		15,196		20,667		26,350		109,268
Delsumma				127,102		211,692		254,085		268,580		227,785		237,622		1 574,594
- EU:s tullbyrå				18,235		21,546		27,371		37,943		48,489		59,169		280,471
Delsumma				18,235		21,546		27,371		37,943		48,489		59,169		280,471
TOTAL KOSTNAD				145,338		233,238		281,457		306,073		276,274		296,780		1 855,065

Belopp i miljoner euro (avrundat till tre decimaler). I tillämpliga fall motsvarar beloppen summan av unionens bidrag till organet och byråns övriga inkomster (avgifter).

Kompletterande förklaringar till kostnaderna för EU:s tulldatacentral:

Kapitalutgifter för EU:s datacentral:

² Output är produkter och tjänster som ska tillhandahållas (t.ex. antal studentutbyten som finansierats, antal km vägar som byggts osv.).

Denna budgetpost täcker utformning och genomförande av datacentralens plattform, inbegripet utveckling (eller licensering/inköp) och integrering av olika komponenter för kapacitet avseende datautbyte, databearbetning, applikationshantering och datakatalogisering.

Driftsutgifter för EU:s datacentral:

Denna budgetpost omfattar tillhandahållande av nödvändig infrastruktur (hyra av datacenter, maskinvara, molntjänster, mjukvarulicenser osv.) och driftskapacitet (service, teknisk support, driftstöd osv.) för att säkerställa lämplig nivå och kapacitet för tjänsten. Posten täcker även eventuellt underhåll av datacentralen när den har inrättats och är i bruk.

Kapitalutgifter för omvandlingsprogram:

Denna budgetpost täcker utveckling och genomförande av datacentralens plattform avseende funktioner som rör de nationella tullsystem som ska överföras till central genomförandenivå, i enlighet med den reformerade lagstiftningen.

Driftsutgifter för omvandlingsprogram:

Denna budgetpost täcker de drifts- och underhållskostnader för de komponenter i datacentralen som genomför de funktioner som rör de nationella tullsystem som ska överföras till central genomförandenivå, i enlighet med den reformerade lagstiftningen.

3.2.3. Beräknad inverkan på tullbyråns personalresurser

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Siffrorna nedan bygger på att EU:s tullbyrå når marschfart under 2034 och att personalstyrkan är stabil från och med den tidpunkten. Förhållandet mellan tjänsteförteckningen och extern personal antas vara 2:1. Även om det i detta skede inte är möjligt att kvantifiera antalet AST- eller AD-tjänster, eller antalet utstationerade nationella experter från nationella förvaltningar, görs här en uppskattning. Kostnaderna indexeras med 2 %.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler). I tillämpliga fall motsvarar beloppen summan av unionens bidrag till organet och byråns övriga inkomster (avgifter).

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL T
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	0,119	0,423	1,542	3,335	5,970	10,018	14,693	19,073	22,234	77,408
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	0,059	0,212	0,771	1,668	2,985	5,009	7,346	9,537	11,117	38,704
Kontraktsanställda (CA)	0,237	0,676	0,749	1,085	1,927	3,220	4,691	6,090	7,099	25,773
Utstationerade nationella experter (SNE)			0,187	0,271	0,482	0,805	1,173	1,523	1,775	6,215
TOTALT	0,415	1,311	3,249	6,360	11,363	19,051	27,903	36,223	42,226	148,101

Vad gäller fördelningen av kostnader mellan de ovannämnda lönegraderna antas tjänsterna i tjänsteförteckningen tilldelas med förhållandet 2:1 mellan AD och AST, och de externa tjänsterna antas tilldelas med förhållandet 4:1 mellan CA och SNE, från och med verksamhetens start år 2028¹. Dessa uppskattningar påverkar inte den slutliga rekryteringsfördelningen.

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Totalt
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	2	5	14	22	40	62	91	122	111	111
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)			6	11	20	31	46	31	56	56
Kontraktsanställda	5	9	8	16	24	39	50	62	66	66

¹ Det kan hända att vissa sekretariatstjänster ingår i kategorin tillfälligt anställda (AST/SC), denna finansieringsöversikt för rättsakt bygger dock på antagandet att dessa tjänster tillhör CA-kategorierna.

Utstationerade nationella experter			2	3	6	8	13	15	17	17
TOTALT	7	14	30	50	90	140	190	230	250	250

All nyanställd personal antas arbeta i 6 månader under anställningsåret.

Även om den exakta fördelningen av antal anställda per profil inte slutgiltigt kan fastställas just nu, ger följande tabell en allmän översikt över vad som kan förväntas:

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Totalt	7	14	30	50	90	140	190	230	250
Administrativ	6	8	12	20	22	22	22	22	22
Data och it	1	4	10	18	40	65	90	105	115
Samordning/kapacitetsuppbyggnad		2	8	12	28	53	78	103	113

De **administrativa** profilerna kommer bland annat att hantera personalfrågor, ekonomi, redovisning, rättsliga frågor, kommunikation, kvalitetskontroll och revision, administrativt stöd till högre chefer, tullbyråns egen it och logistik.

Data- och it-profilerna kommer att hantera EU:s tulldatacentral, inbegripet förvaltning av it-utveckling, drift och infrastruktur, dataprojekt och datahantering samt datastyrning.

Samordnings- och kapacitetsuppbyggnadsprofilerna kommer att hantera operativ samordning av arbetet med medlemsstaternas tullmyndigheter och samarbete med andra externa experter inom exempelvis riskhantering, krishantering, samarbete med andra myndigheter än tullmyndigheterna, utbildning och vägledning om gemensamma arbetsmetoder och processer, samordning av operativt arbete samt resultatmätning, övervakning, forskning och innovation, gemensamma kontroller och stöd till kontrollutrustning.

Heltidsekvivalenterna avrundas till närmaste heltal.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)		
20 01 02 01 och 20 01 02 02 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	+3	+7
20 01 02 03 (vid delegationer)		
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)		
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)		
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ¹		
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	+2	+3
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)		
Budgetrubrik(er) (ange vilken/vilka) ²	- vid huvudkontoret ³	
	- vid delegationer	
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)		
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)		
Annan budgetrubrik (ange vilken)		
TOTALT	+5	+10

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].
² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).
³ Huvudsakligen för EU:s sammanhållningspolitiska fonder, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF).

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	EU:s tullbyrå kommer att inleda sin verksamhet under 2028, vilket innebär en period på cirka två år från att inrättandeakten antas tills dess att verksamheten inleds; den tiden kan ägnas åt förberedelser inför det nya organets verksamhet. Kommissionen bör ansvara för inrättandet av EU:s tullbyrå. Resurser måste därmed avsättas för denna process. I tabellen ovan anges de extra heltidsekvivalenterna under 2026 och 2027, därefter blir nettoeffekten att kommissionens personalstyrka minskar. För att EU:s tullbyrå ska vara redo att inleda sin verksamhet kommer heltidsekvivalenterna att genomföra följande förberedande aktiviteter: 1. Utarbeta den första budgeten, inbegripet förbereda genomförandeverktyg (redovisnings-/budgetsystem) och förfaranden. 2. Påbörja urvalsförfarande för den verkställande direktören (innan EU:s tullbyrå är operativ tillsätter kommissionen en tillförordnad verkställande direktör för 2026/2027). 3. Nominera styrelse- och direktionsledamöter. 4. Förbereda de första mötena och besluten. 5. Förbereda högkvartersbyggnaden i samarbete med värdstaten, förhandla fram ett värdavtal, köpa in utrustning, it, säkerhet, samt underhåll. 6. Rekrytera till EU:s tullbyrå för att föregripa mycket stora behov i inledningsfasen. Göra en inledande prioritering av de funktioner som krävs för grundläggande verksamhet (löneutbetalningar, tidsplanering, utbildning osv.). 7. Fastställa organisationsstruktur, intern organisation och förfaranden. 8. Undersöka möjligheten att tillfälligt föra över personal från kommissionen till EU:s tullbyrå. 9. Skapa en grundläggande webbsida och visuell identitet. 10. Utarbeta ett första årligt arbetsprogram och/eller ett samlat programdokument. 11. Utarbeta överenskommelser om medverkan, i tillämpliga fall. 12. Tillhandahålla stöd inom ramen för tullprogrammet till tullbyråns första expertmöten under 2026/2027. Erfarenheter från andra byråer som nyligen inrättats visar att en grupp på cirka 10 anställda vid partnergeneraldirektoratet behövs för att utföra dessa inledande uppgifter. De ovannämnda uppgifterna rör huvudsakligen administration och processer. Med undantag för punkt 12 rör de inte sakinhållet i tullbyråns framtida arbete.
Extern personal	Arbete med ovannämnda uppgifter, särskilt 1, 4, 5, 9 och 12.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

X Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen. De 58 miljoner euro som krävs för 2026 och 2027 kommer att anslås inom ramen för de befintliga anslagen under budgetposten för den inre marknaden: *Samarbete på tullområdet (tull) – underrubrik 03 05 01*

- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁴.
-

3.2.5. Bidrag från tredje part

X Förslaget/initiativet innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter.

- Förslaget eller initiativet kommer att samfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Total t
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁴ Se artiklarna 12 och 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☒ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna ⁵							Totalt
		2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Artikel		812	828	845	862	879	896	914	6 035

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

Under perioden 2028–2034 medför reformen extra inkomster från e-handelstullar minus 25 % nationella uppbördskostnader (traditionella egna medel netto). Detta uppskattas till 750 miljoner euro per år, indexerat med 2 %, vilket inbringar cirka 6,035 miljarder euro under denna period.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

⁵ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

BILAGA – ANTAGANDEN

Personalutveckling vid myndigheten:

Den totala utvecklingen av heltidsekvivalenter beräknas se ut enligt nedan.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
EU:s tullbyrå	7	14	30	50	90	140	190	230	250

Det är värt att notera att den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag innehåller en uppskattning av den administrativa kapacitet som frigörs på nationell nivå till följd av förenklade och mer balanserade tullprocesser, även om detta inte omfattas av denna översikt. Jämfört med referensscenariot skulle medlemsstaterna fram till 2034 behöva lägga mindre kapacitet på de berörda uppgifterna, vilket uppskattas motsvara omkring 2 000 heltidsekvivalenter⁶. Detta innebär dock inte att medlemsstaterna borde eller måste minska antalet heltidsekvivalenter.

Från och med 2028 kommer även personal vid det ansvariga generaldirektoratet att gradvis frigöras, eftersom viss verksamhet som tidigare har bedrivits inom ramen för tullprogrammet och inom ramen för GD Skatter och tullars förvaltning kommer att ersättas av tullbyråns verksamhet.

⁶ De antaganden som ligger till grund för dessa uppskattningar beskrivs närmare i konsekvensbedömningen och dess bilagor.

Avdelning III:

Avdelning III	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Totalt
Tullsamarbete	9 000 000	10 000 000	10 000 000	11 000 000	12 000 000	13 000 000	15 000 000	80 000 000
Indexerat med 2 %	9 741 889	11 040 808	11 261 624	12 635 542	14 059 913	15 536 203	18 284 916	92 560 896

Driftsutgifterna för EU:s tullbyrå avser operativt tullsamarbete.

EU:s tullbyrå kommer också att förvalta kostnader inom ramen för en överenskommelse om medverkan för EU:s tulldatacentral.

Posten **tullsamarbete** ovan omfattar kostnaderna för att samla arbetsgrupper med tullexperter från medlemsstaterna som kommer att samarbeta intensivt kring teman som omfattas av förslaget, däribland riskhantering, genomförande och utvärdering av gemensamma riskkriterier och standarder och gemensamma prioriterade kontrollområden, utbildning, utveckling av arbetsmetoder och vägledning i tekniska frågor, genomförande av *trust and check*-systemet, utveckling av gemensamma verksamhetsprocesser och interoperabilitet kopplat till EU:s tulldatacentral och dess sammankoppling med andra system osv. Den omfattar även tvärvetenskapliga expertgrupper från olika nivåer (sektorsspecifika, nationella, internationella) som samlas kring teman som omfattas av förslaget, däribland krisberedskap och krishantering, genomförande av gemensamma politiska prioriteringar, utveckling och genomförande av samarbetsramar och dessas beståndsdelar (inbegripet övervakningsstrategier). Grupperna som EU:s tullbyrå organiserar kommer att vara avgörande för genomförandet av tullunionen på ett verkningsfullt och enhetligt sätt, eftersom de nationella myndigheterna även fortsättningsvis kommer att utföra merparten av det operativa arbetet i fält.

